

จฬรารุทวทยาลัฏ รุ่ณ ๔๖

श्री गणेशाय नमः
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

อาศิรวาทเฉลิมพระเกียรติ

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

อันขมขมบรมบาทเบอง	นฤบดี
มงกุฎยศจอมธานี	เกียรติก้อง
ผ่านแผ่นภพจบตรี	โลกล่วง
สยามรัฐพัฒนาพร้อม	ชาติพันภัยภัย
องค์นรินทร์ปกปิ่นเกล้า	ปวงประชา
วชิราวุธสถาปนา	สถิตย์ไว้
เสริมสร้างจิตพิทยา	กุลบุตร
เผยอช้อรชบือให้	โลกรัฐสยาม
สามารถเหมาะสมธธอ้าง	สมัญญา
ธีรราชเจ้าราชา	เทิดไท้
กวีวิจน์พัฒนา	เจริญรุ่ง
พระศดรุณบุญญาภาพให้	ชาวซึ่งชาวสยาม
ขอมหาธีรราชไท้	จอมไทย
สถิตย์ทิพย์พิมานไกร	เกริกฟ้า
สวยสุขุขหฤทัย	ไต่เปรียบ
คงเกียรติปราภฏอ้า	อาจอ้างอวสาน

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า นักเรียนวชิราวุธวิทยาลัย รุ่น ๔๖

(ม.ร.ว. อติศัพท์ สุขสวัสดิ์ - ประพันธ์)

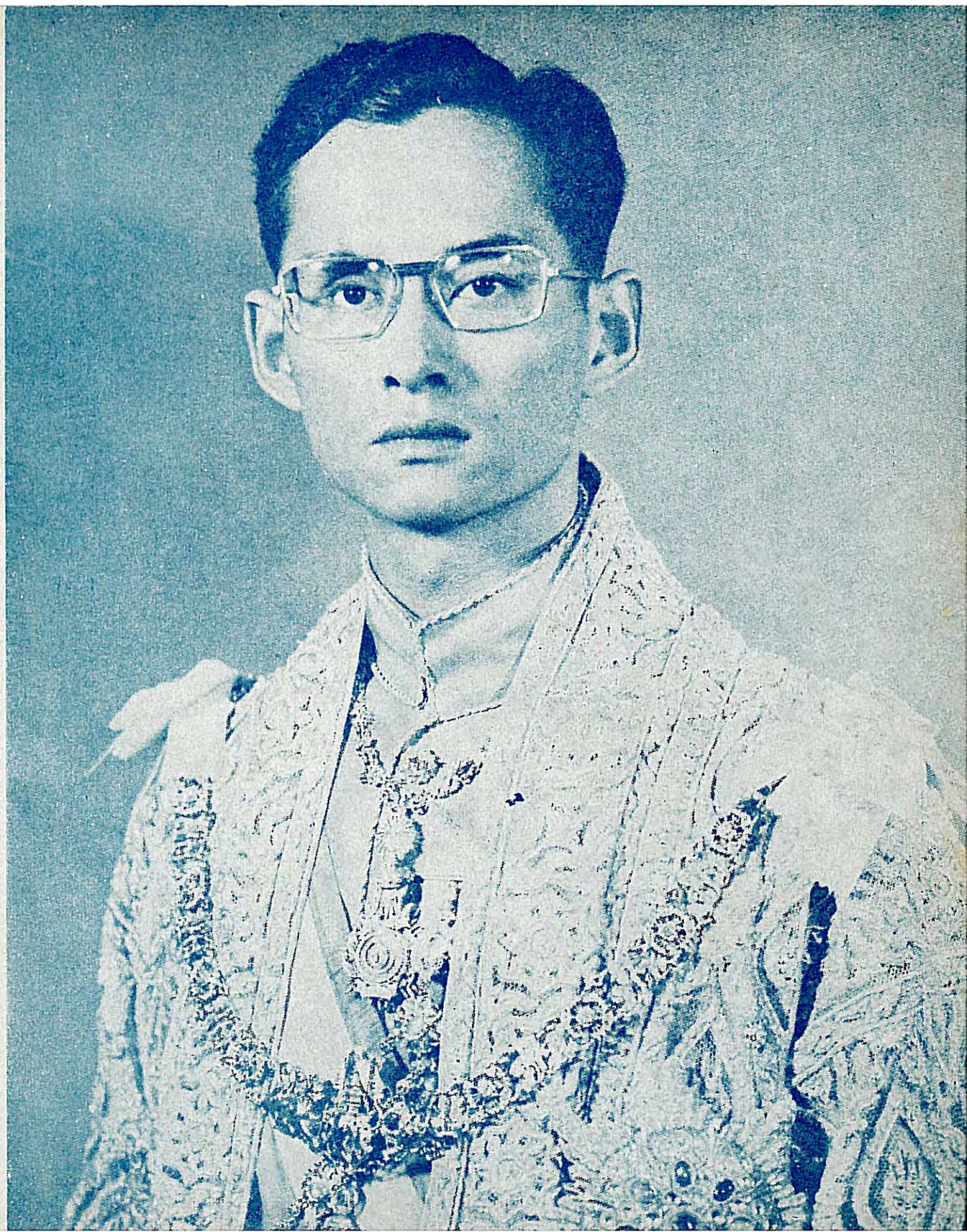
เจ้าเหล่าน ข้าตอเหมือนลูกของข้า ส่วนตัวเจ้า เจ้าก็
ต้องรู้สึกรู้ว่าข้าเป็นพ่อเจ้า ธรรมดาพ่อกับลูก พ่อย่อมอยากให้
ลูกดีเสมอ ถ้าลูกประพฤติตัวดีคือสมใจพ่อ พ่อก็มีใจยินดีถ้าลูก
เหลวไหลประพฤติแต่ความเสื่อมเสีย พ่อก็โทมนัส ลูกคนใด
ที่ประพฤติตนเลวทรามต่ำช้า เป็นเหตุให้พ่อได้รับความโทมนัส
ลูกคนนั้นเป็นลูกเนรคุณพ่อ

บัดนี้ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้โรงเรียน
นี้กับโรงเรียนราชวิทยาลัยรวมเป็นโรงเรียนเดียวกันแล้ว
สมควรจะมีนามอันทรงไว้ซึ่งความเป็นอนุสาวรีย์ของสม-
เด็จพระบรมชนกนาถและโรงเรียนราชวิทยาลัยด้วย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามโรงเรียน
ใหม่ว่า "โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย"

ผลอันพึงประสงค์ของการศึกษา กล่าวสั้นแต่โดยเนื้อแท้
มีสองสถาน สถานหนึ่งคือความรู้แจ้งจริงในวิทยาการซึ่งเป็นปัจจัย
สำคัญยิ่ง สำหรับนำไปทำกิจการงาน สร้างตัว สร้างความเจริญก้าวหน้า
หน้าให้แก่บ้านเมืองแก่ส่วนรวม และแก่มนุษยชาติ อีกสถานหนึ่งได้
แก่ความคิดจิตใจ ที่ฝึกฝนกล่อมเกลามาแล้วอย่างถูกต้อง ให้คล่องแคล่ว
และสุจริตยุติธรรม ซึ่งจำต้องมีไว้เป็นพื้นฐานอันมั่นคง สำหรับรองรับ
ความรู้ทางวิทยาการเพื่อให้บุคคลใช้ความรู้ที่พึงประสงค์โดยมีประสิทธิผล
อันเต็มเปี่ยมและเป็นธรรม ไม่ให้เกิดเป็นภัยเป็นโทษเพราะความเมาเมา
ที่พึงประสงค์ การศึกษาในวชิรราชวิทยาลัย มุ่งหมายให้สำเร็จประโยชน์ดัง
กล่าวนี้ ผู้ที่สั่งสอนอยู่ กัด นักเรียนกัด ฟังสำนักตระหนักรู้เป็น
นิตย และควรอย่างยิ่ง ที่จะได้สั่งสอนและเล่าเรียนเพื่อวัตถุประสงค์
ที่พึงประสงค์ แล้วจะได้ชื่อว่าได้ทำตัวเป็นประโยชน์จริง และมีค่า
สมกับที่กำเนิดเป็นมนุษย์

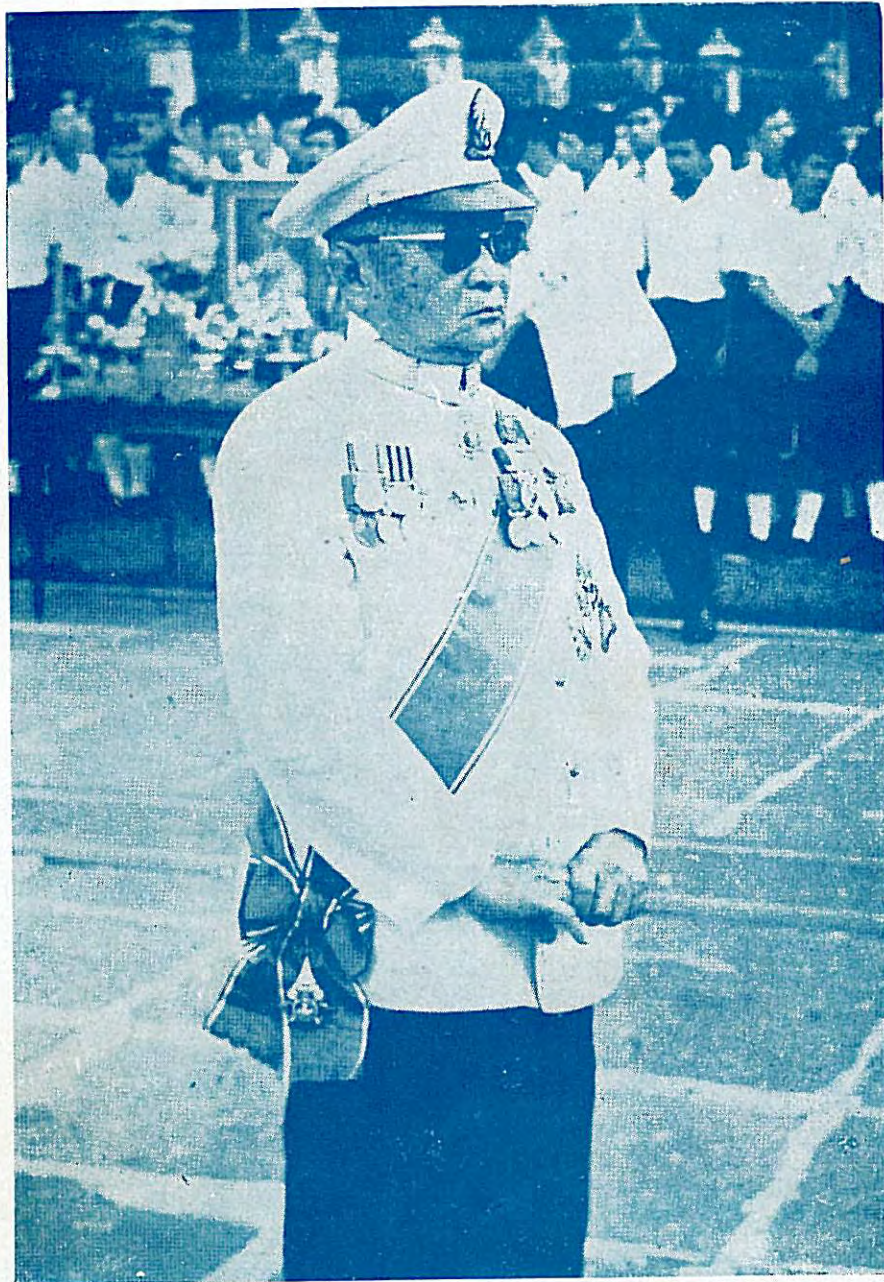

คณาจารย์

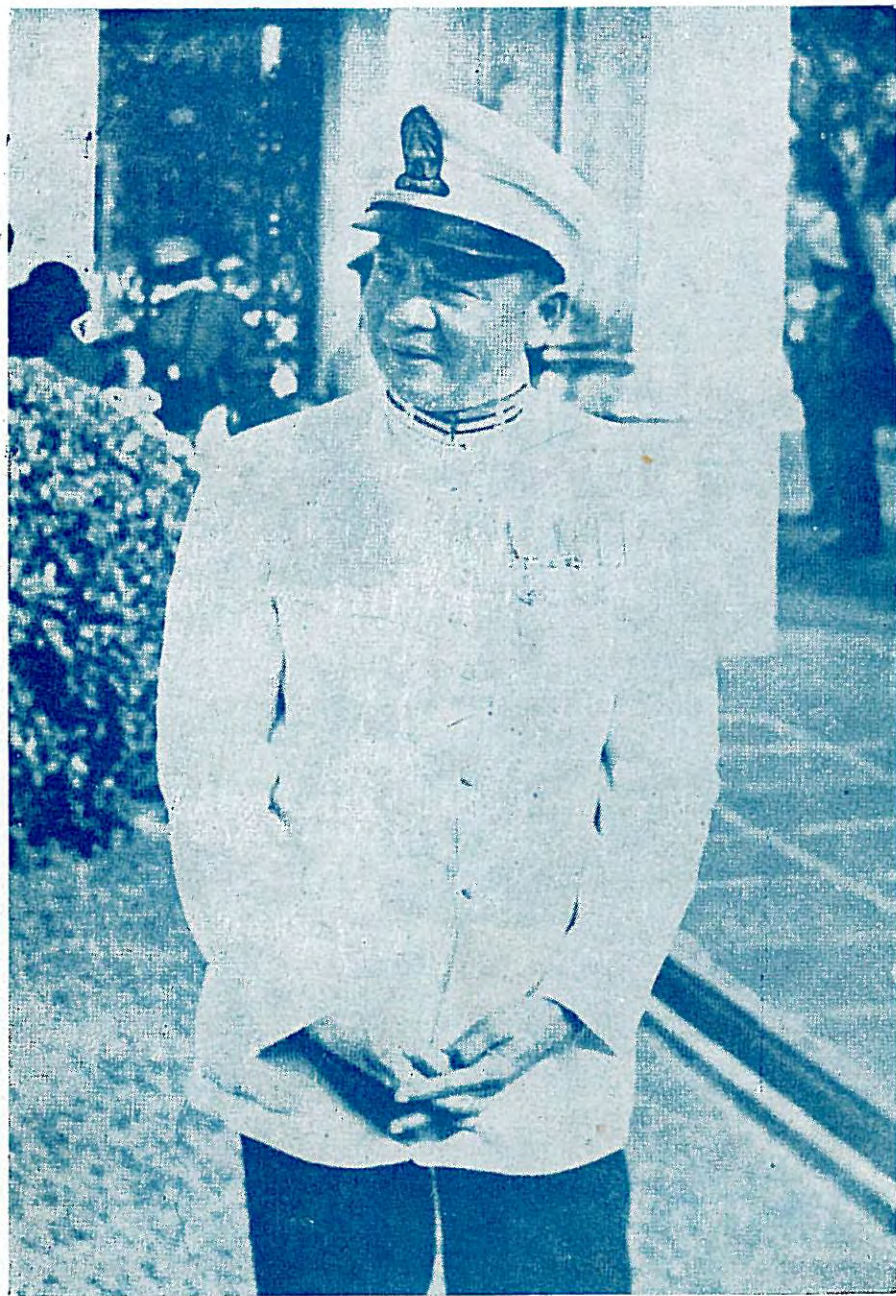
สืบนิ้วประนมเหนือเศศ

ครูบาอาจารย์จำไว้
คุณท่านล้วนฟ้าหาใดเปรียบ
ครูผู้มีจิตคิดเชิดชู
ท่านผู้สุ่สาห่อนุศาสน์
ท่านปานประทับเด่นดวง
เ็นดูผู้สั่งสอนศิษย์
ศิษย์ดื่มความอ้อมใจ
ศิษย์ได้เรียนได้ตั้งประสงค์
ศิษย์ซุ่มมัดคิดสวดกกาย
ท่านไรรู้ให้ทรัพย์อันประเสริฐ
ไม่ควรลบลมบุญคุณนั้น

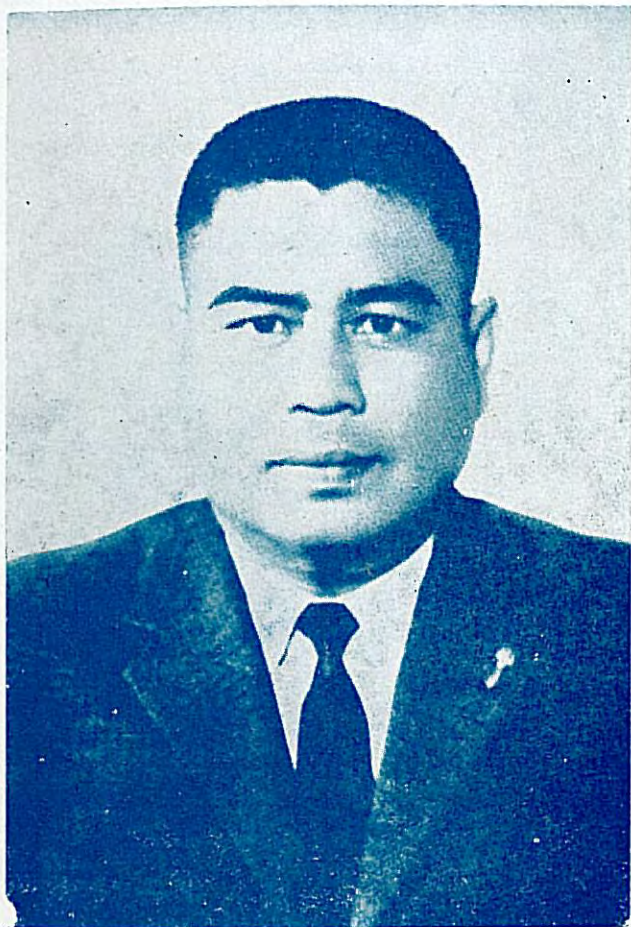
ไหว้ครูวิเศษทั้งน้อยใหญ่
แนบในจิตมั่นกตัญญู
คุณท่านเทียบเทียบจิตสนิทอยู่
คุณของครูชาวขงตริงทรวง
ให้เราฉลาดลุ่มง
กรุณาปานหวังชลาถัย
จะได้คิดเห็นดีเห็นอกก็หาไม่
ศิษย์ครันท่านไว้ความสบาย
ก็เสริมส่งสรรเสริญตั้งหมาย
ท่านก็คิดพลอยอาบไปด้วยกัน
คือวิชาดีเลิศกว่าสินทรัพย์
เคารพอภิวันท์ทุกเมื่อไป

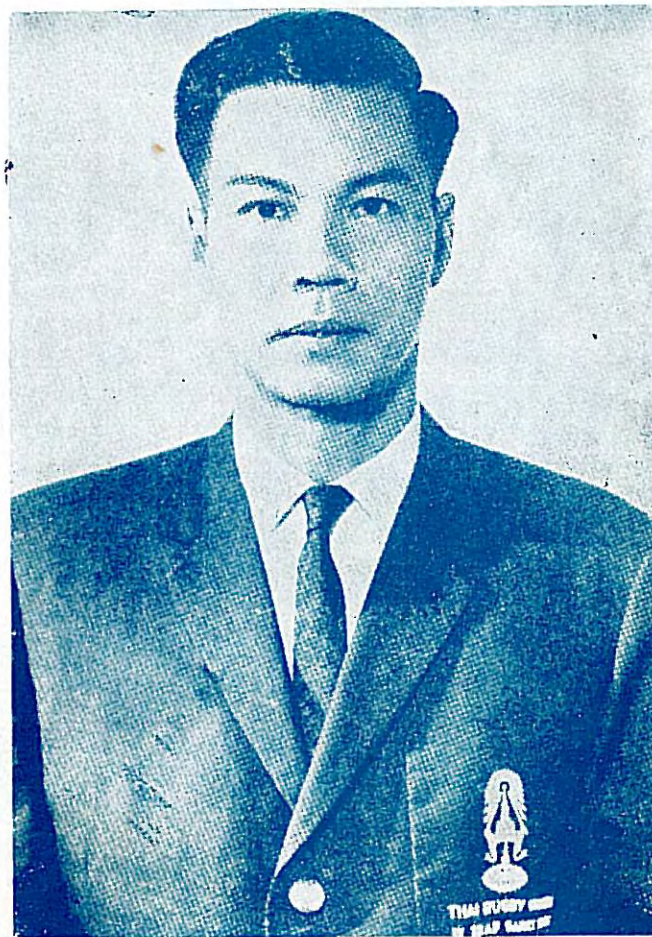
มหาอำมาตย์ตรี พระยาภะรตราชา
(ม.ล. ทศทิศ อิศรเสนา)
ผู้บังคับการ

ครูจิต พึ่งประดิษฐ์
รองผู้บังคับการ
ผู้กำกับคณะพญาไท

ครูอรุณ แส่นโกติก
ผู้ช่วยผู้บังคับการ
ผู้กำกับคณะจิตรลดา

ครูอุดม รัตประจิต
ผู้ช่วยผู้บังคับการ
ผู้กำกับคณะดุสิต

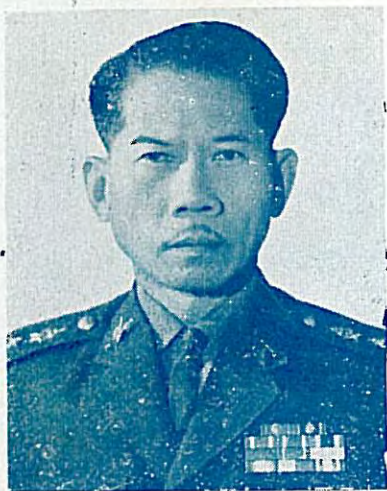
ศาสตราจารย์ ดร. กัลย์
ไฉตรเสนา ณ ออยุธยา

คุณนอม บัวทองคำ

ศาสตราจารย์ วรวิทย์
เจงไพบูลย์

ศาสตราจารย์ พันเอก
สุวิทย์ วัฒนสุคนธ์

คุณจินตนา พิงละออ

ศาสตราจารย์ พันเอก
ประวิทย์ วิมุกตละพ

ครูภิญโญ บุญหนุน

บรรณารักษ์ชนิดา ชนะภ้อย

ครูบรรจง ลวพันธ์

ครูจำรัส จันทรางศู

ครูมณี เอหะศิริ

ครูบุญชู พงษ์พานิช

ครูสอาดจิต เทวาคูดี

ครูยาจิต สุนทรโรทก

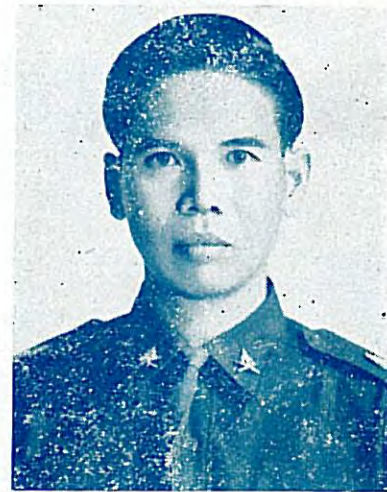
ครูหยกฟ้า จรรยาศักดิ์

ครูปรุจมาต วงศ์คำแหง

ครูบัวผิว วงศ์พระดาง

ครูชาติ สาครสินธุ์

ครูเพิ่มศรีจันทาวลิต

ครูนงนุช ชันกำแพง

ครูโคมศรี ศิวรักษ์

ครูฉวี พรหมประสิทธิ์

ครูอารี องคสิงห์

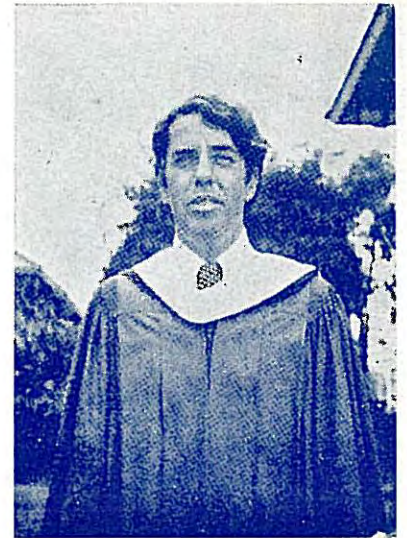
ครูสมปอง โกมารทนต์

ครูเดช เดชบุญพร

MR. ROBERT BIDWELL

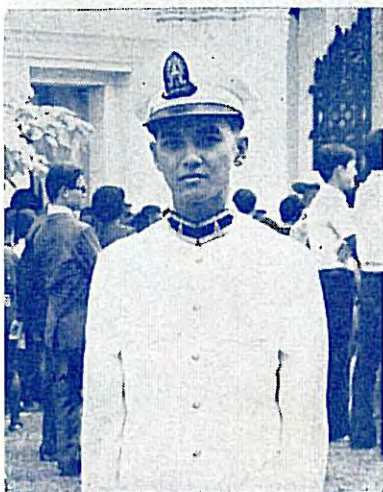
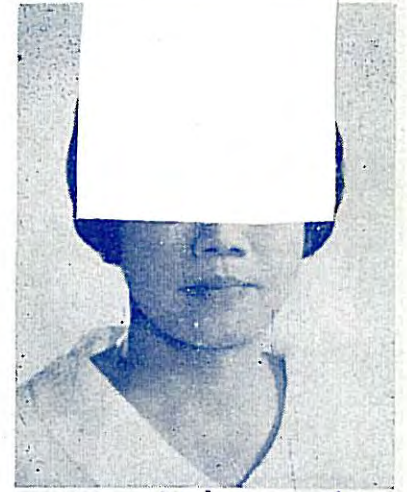
MR. ROBERT Mc. CATHY

ครูสมศรี เจริญสันต์

ครูบรรจง โดลานนท์

ครูวีปรีนทร์ ชัยกำเนิด

ครูธงไชย จันทรวงเรือง

ครูอำนาจ เกิดมี

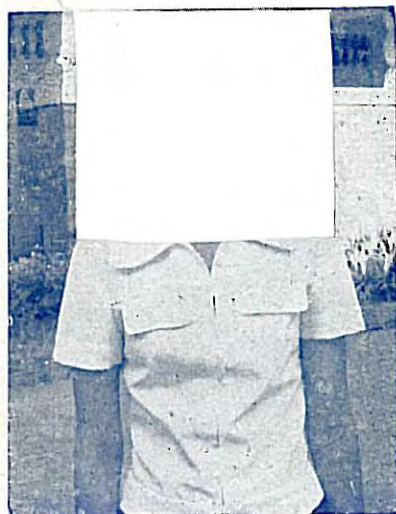
ครุจุมพล อุดมสรยุทธ

ครุสมล ชมภูนีช

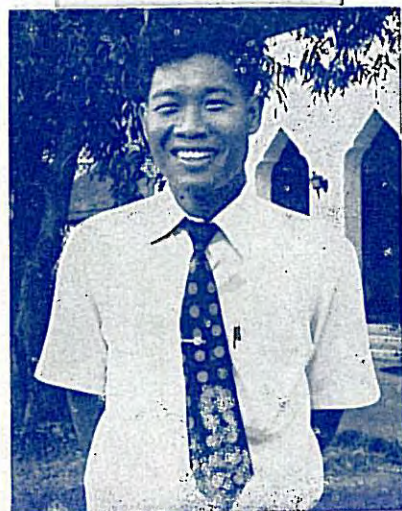
ครุเอก ชมภูนีช

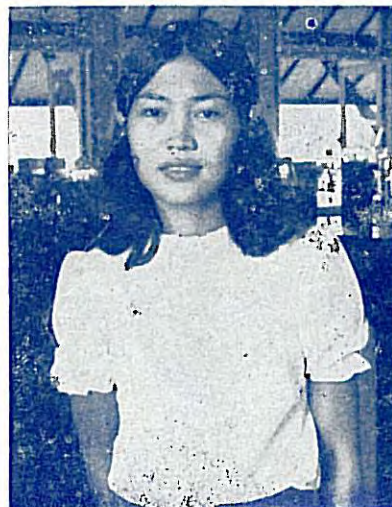
ครุพรไพจิตร สว่างคำ

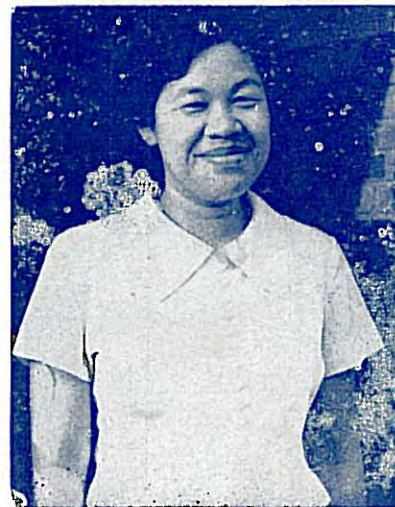
พ.ท. (หญิง) อรนิษฐ์ เพ็ชรพลอย

ครุคะเน สันธนะสุข

ครุจิรพร วสุวัต

ครุสมปอง มีชัย

ครูชัย บัญญัติการกุล

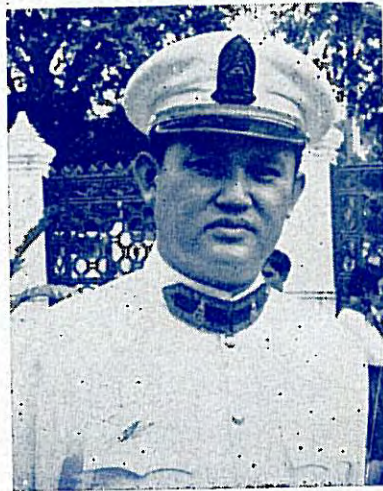
ครูสมใจ เทียมสมบุญ

ครูสมลักษณ์ สุวรรณวงศ์

ครูดวงเดือน ปาลเปรม

ครูเชิด เฉียมประเสริฐ

ครูฉายแสง บุนนาค

ครูศิริ ทิพย์พรหม

ครูสรุณี คล่องกำไร

ครู ม.ธ. กิติพันธ์ ชมฤทธิ

ครุสพจน์ ตันประยูร

ครุรราทิพย์ ศรีเมธากุล

ครุवासกรี วัชชกุล

พ.ท. (หญิง) พยอม สัจจามนท์

พ.ท. (หญิง) สามี อติแพทย์

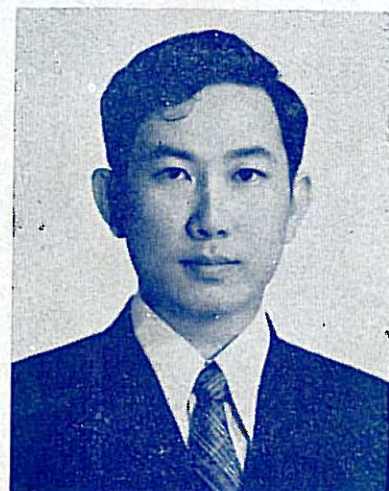
พ.ต. (หญิง) สมศรี ศรีจิตติ

ครุสนันทา ประสานสุข

ครุวิณีนารด วัฒนสุคนธ์

ครุประนัย วิมลวรรณ

ครูประมวล เทียนสุวรรณ

ครูปลื้ม กนิษฐสุด

ครูอ่อง สังข์มี

ครูประดิษฐ์ คล่องสู้ศึก

ร้อยโท สังเวียน ครอบครอง

ครูครอง แผลมคม

ครูวิระยุทธ กล่าบบรรจง

ครูสมพร บุรณวินิช

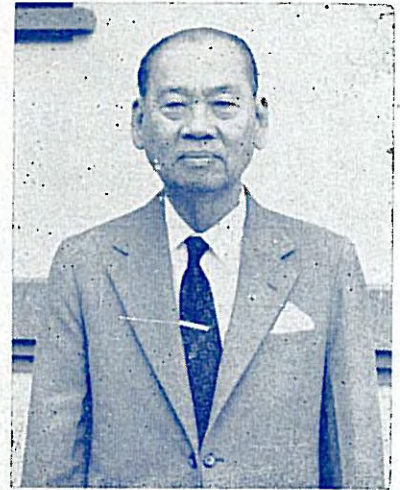

ครูพงศ์พันธ์ ขจัดสรรหโรด

แพทย์ และ ทันตแพทย์

ทันตแพทย์หญิง จวีวรรณ เจริญลาภ

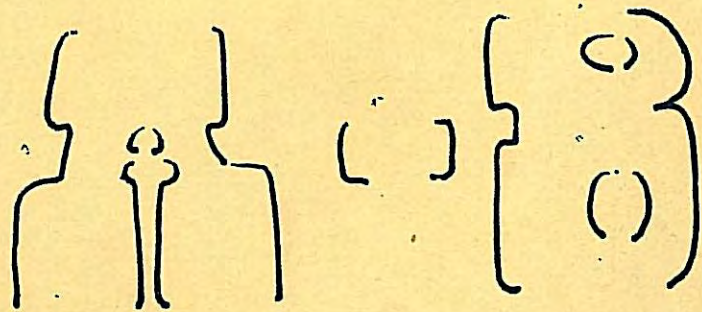
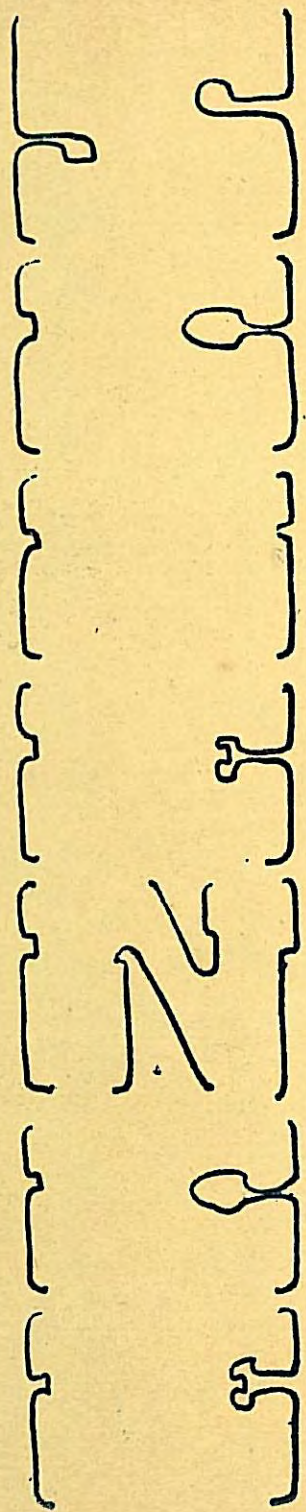
นายแพทย์ วิรัช มรรคคงแก้ว

บุรุษพยาบาล แสง ชื่นเจริญ

บุรุษพยาบาล สวรรค์ วงศ์ทองทิ้ว

๒๕๖๔ วิทยา พุกกะณะเสน ✓

๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓

เข้าเรียน ป. ๓ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๖

นักทูตยาน / ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๑๕๕ ซอยทองหล่อ (๕๕) ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ๑๐

โทร. ๕๓๓๑๗๗

“เล็ก” สุภาพบุรุษแห่งคณะผู้บังคับการ เป็นคนโอบอ้อมอารีแก่เพื่อนฝูงเสมอ แต่นักเนมที่เจ้าตัวโปรดปรานมากที่สุดคือ “บุญขัง” นอกจากนี้ “เล็ก” มีนิสัยไปเรื่อย ๆ เข้ากับเพื่อน ๆ ได้ทุกคน สิ่งที่ “เล็ก” รักเป็นชีวิตจิตใจคือกีฬา ซึ่งพอ ๆ กับ (การขาดซ้อม) ปัสก๊อต ทางด้านกีฬา “เล็ก” ตัดทีมรักบี้ของโรงเรียนจนได้เครื่องหมายกึ่งสามรถ การสอบมอแปด “เล็ก” ผ่านไปได้เมื่อคราวสอบเดือนสิงหา อนาคตคงไม่แคล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร

๓๐๗๔ กฤษฏา ปันตติลิก ✓

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เข้าเรียน ป. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

สนามจันทร์ / พญาไท

ที่อยู่ ๕๒/๑๕ ซอยมหาศาลไทย ลาดพร้าว กรุงเทพฯ ๗

โทร. ๗๗๗๕๓๖

ที่บ้านเรียกว่า “น้อยหน้า” แต่เพื่อนๆ เรียก “เหี้ยว” เหี้ยวเป่าทรัมเปตเก่งพอจะหาเงินใช้ได้ ได้แหบสามารถพิเศษเหนือพิเศษมาเป็นประกันในด้านรักบี้ ความจริงเหี้ยวอาจจะเล่นกีฬาได้ดีกว่านี้แต่กลัมน้ำไม่ค่อยจะอวยเป็นอุปสรรคสำคัญ เหี้ยวเป็นหัวหน้าคู่มห็องเด็กโดยเฉพาะ เหี้ยวเป็นผู้หนึ่งที่หลงเชื่อคารม “เหี้ยว” โดยการกินมันเชื่อมทุกวัน ด้วยความหวังว่าจะเริ่มเก่งขึ้นมาบ้าง สาวใดต้องการตัวเหี้ยวก็เห็นจะต้องร้องเพลงรอไปก่อน (ตอนนี้สับหลักไม่ทันอยู่แล้ว) อนาคตเดิมอยากเป็นหมอ (เด็ก) แต่ภายหลังเปลี่ยนใจเพราะหัวใจอยู่ที่บางเขนเสียแล้ว

๓๐๗๖ จิระพงษ์ วงศ์ภูวรักษ์ ✓

๒ มีนาคม ๒๕๕๕

เข้าเรียน ป. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

สนามจันทร์ / จิตรลดา

ที่อยู่ ๑๖/๑๑ บ้านสุขสรรค์ ถนนชูเปอร์ไฮเวย์ บางเขน กรุงเทพฯ ๗

ที่บ้านก็มีชื่อเรียกอยู่แล้วแต่ชื่อนี้ไม่เพราะ พวกเราเลยตั้งให้เสียใหม่ว่า “จิม” จิมเป็นหัวหน้าคนหนึ่งในคณะจิตรลดาอีกทั้งยังเป็นหัวหน้าแผนกว่ายน้ำและเลขานุการสมาคมกีฬา เพื่อนสนิทของจิม จิว, อ้าย, ต้อ, บ๊อง ไปไหนมาด้วยกันเสมอและมีความเป็นอยู่คล้ายคลึงกันมาก จิมเป็นคนหนึ่งที่รบหนัพวกเรากออกไปอยู่ข้างนอกเสียก่อนเพราะสอบสิงหาได้ อนาคตจิมอยากเป็นสถาปนิก

๓๐๗๕ ฐราวุธ นพจินดา ✓

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕

เข้าเรียน ป. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

นันทอุทยาน / พญาไท

ที่อยู่ ๗/๓๐ อาคารสงเคราะห์กองทัพบก ถนนพระราม ๖ กรุงเทพฯ ๔

บุรุษผู้มีเรือนร่างอันสแลนเดอรั่มมีนามว่า “หนู” “หนู” เป็นรอง “เหี้ยว” ในเรื่องใจน้อยเพียงเส้นขาดงาแปด “หนู” มีนิสัยว่าเริงรักเพื่อนฝูงหนูเป็นหัวหน้าคณะพญาไทชะด้วย แถมยังว่าการในตำแหน่งรองประธานสมาคมหนังสือพิมพ์อีกตำแหน่งหนึ่ง เรื่องการเรียนในสมัยเด็กๆ “หนู” ขี้ขี้มาก ตอนหลังไม่ชอบใจก็เลยเรียนบ้างหลบบ้าง “หนู” มีนิสัยประหลาดคือชอบ “แมว” “หนู” ทั้งรักและเป็นที่รักของน้องๆ หนูเล่นกีฬาเก่งทุกอย่างโดยเฉพาะฟุตบอล มอแปด “หนู” บอกว่าไม่ต้องเซด ส่วนอนาคต “หนู” บอกด้วยใบหน้าที่มีรอยยิ้มอันแห้งแล้งว่า “นิเทศน์”

๓๐๘๐ ธรรมพงษ์ รังสิทธิ์ ✓

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เข้าเรียน ป. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๒

สนามจันทร์ / ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๑๒๒๓ ซอยตากสิน ๖ ถนนตากสิน กรุงเทพฯ ๖

โทร. ๖๘๒๖๖๓

บุรุษหนุ่มผมหยักศกคนนี้มีนามว่า “หรีด” เจ้าตัวเป็นคนขยันที่สุดในคณะผู้บังคับการก็ว่าได้ “หรีด” เป็นนายธนาคารประจำคณะที่มีเงินให้เพื่อนๆ (หีบ) บีมอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังเป็นนักเบสบอลที่อาวุโสที่สุดในวง ทุกวันอาทิตย์ “หรีด” จะมีของฝากอาหารอร่อยจากคุณแม่ฝากเพื่อนๆ (สมัยหนุ่มๆ) “หรีด” เป็นนักวิ่งเหรียญทอง แต่เดี๋ยวนี้หันมาเอาดีทางเรียนหนังสือ สอบแปดคราวนี้ “หรีด” ดีบอร์ดี (สบายมาก) ในอนาคตคงจะเรียนหมอที่ไหนสักแห่งหนึ่ง

๓๐๘๓ นพดล สุรทินต์ ✓

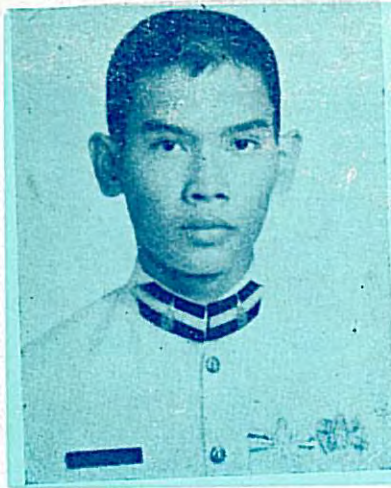
๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เข้าเรียน ป. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๓

นันทอุทยาน / ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๑๔/๒ ซอยนาคบารุง ถนนบารุงเมือง กรุงเทพฯ ๑

“หู” เป็นฉายาที่เพื่อนฝูงตั้งให้ มาจากลักษณะใบหู (ติด) ด้วยความเป็นหัวหน้าที่เข้มแข็งและซื่อตรงที่สุดในคณะผู้บังคับการ จึง (ไม่) เป็นที่รักของเพื่อนๆ สิ่งที่ถูกภูมิใจมากที่สุดคือ Friend Ship ที่เพื่อนๆ เขียนให้เป็นที่ระลึก “หู” เป็นหัวหน้าวงจุลตรียางค์ของโรงเรียน มีฝีมือในการเป่า Flute ได้ยอดเยี่ยม และในการกีฬา “หู” คิดที่มรักับไปมาเล่เข้ามาแล้วจนได้เครื่องหมายสามารถสมบุรณ์ ในอนาคตคงจะเป็นหมอหรือไม่ก็เภสัชฯ

๓๐๘๘ พุทธิพงษ์ จิตรปฎิมา ✓

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

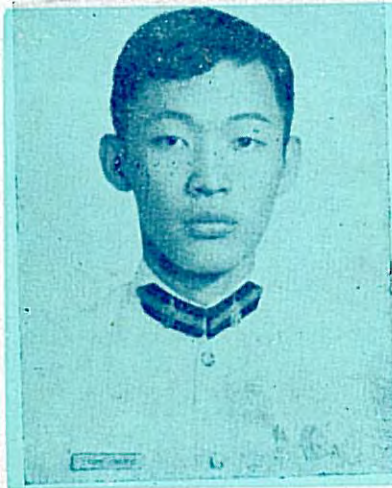
เข้าเรียน ป. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

สราธรรมย์/จิตรลดา

ที่อยู่ ๘๑ ซอยอินทราทรระ ๑๘ ถนนสุทธิสาร กรุงเทพฯ ๑๔

โทร. ๗๗๐๘๕๗

“เบ้ม” เป็นหัวหน้าใหญ่ผู้มีความแข็งแรงและเด็ดขาดของคณะจิตรลดา เบ้มเป็นคนทีเคร่งครัดต่อระเบียบวินัยมากจึงทำให้นักเรียนในคณะเป็นผู้มีระเบียบวินัยดีมาก ในด้านการกีฬาเบ้มเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียนไปมาเล่นเข้ามาแล้วและได้เครื่องหมายกึ่งสามารถ การดนตรีเบ้มก็ไม่ค่อยหน้าเพื่อนฝูง เบ้มเข้าปัสก๊อตจนได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง เมื่อถูกถามถึงอนาคต เบ้มบอกว่าหน้าจะไปเล่นรักบี้ให้สถาบันชัย จุฬาฯ

๓๑๓๕ ปานเทพ อาชารามาศ ✓

๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘

เข้าเรียน ป. ๔ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๘

สนามจันทร์/ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๑๐/๑๐ ซอยอินทราทรระ ถนนสุทธิสาร กรุงเทพฯ ๑

สุภาพบุรุษจากเมืองใต้ เพื่อนๆ รู้จักในนามว่า “บั้ง” เป็นคนที่ร่าเริงอยู่เสมอ จึงเป็นที่รักของเพื่อนๆ และเป็นทีเคารพของเด็กๆ ในคณะ “บั้ง” ยังมีความสามารถในการร้องเพลงได้ทุกเพลง จึงมีฉายาว่า “นักร้องเพลงนานาชาติ” (ไม่มีเพลงไหนที่ร้องไม่ได้) “บั้ง” เป็นช่างภาพที่สมัครขอบเขตเยี่ยม เกือบจะทำให้เกิดวันประวัติศาสตร์ (ในการกินข้าว) การกีฬา “บั้ง” เคยเล่นรักบี้แต่เดี๋ยวนี้หันมาเอาทางตีทางบาสเก็ตบอล การเรียน “บั้ง” สอบขไปแล้วเพราะสอบได้เมื่อเดือนสิงหาคม

๓๑๔๕ เผ่าพันธ์ สิริเวชชะพันธ์ ✓

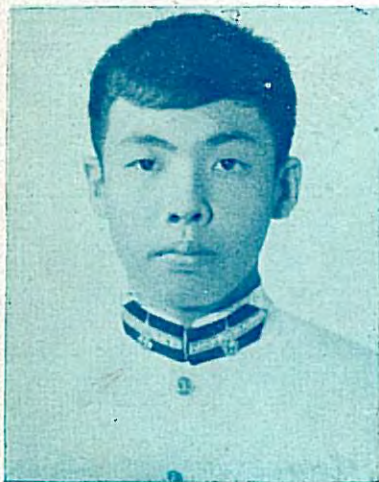
๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เข้าเรียน ป. ๔ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๘

สราธรรมย์/พญาไท

ที่อยู่ ๒๓๗ ซอย ๑๔ หมู่บ้านเศรษฐกิจ หอนงแขม กรุงเทพฯ ๑๖ โทร. ๖๕๐๗๑

“ป่อง” หน่น้อยจากบ้านเมืองกาญจน์ มีเสน่ห์ที่เสียง (อันแหบเครือ) จากความสูงในซัดจิกัด “ป่อง” เป็นสกริมฮาด์ฟทีมโรงเรียนที่เล่นได้ถึงใจที่สุด กีฬาอื่นๆ เช่นฟุตบอลและวอลเลย์ “ป่อง” ก็ติดโล่หามาแล้วทั้งนั้น ทั้งยังได้เหรียญทองจากการกระโดดไกลอีกด้วย การเรียนแม้จะหลับบั้งตามวาระ แต่สำหรับ “แต็บ” ซัวะแล้ว “ป่อง” ซัว์รีแสน อนาคต “ป่อง” คงจะไปเที่ยว “ดู๊น” ขากบิโครๆ ในคณะถาปี๓๓ ทีไหนซักแห่ง

๓๑๔๒ วรชาติ สุชาตะนันท์ ✓

๒๕ กันยายน ๒๕๕๕

เข้าเรียน ป. ๔ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๘

สนามจันทร์/ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๕๖ ซอยอัครนิตาภิรมย์ ถนนสามเสน บางกระบือ กรุงเทพฯ ๑๐๓

จากลพบุรีดินแดนแห่ง “ลิง” มาสู่กรุงเทพฯ จึงได้รับฉายานามว่า “ลิง” “ลิงเล่นรักบี้” คิดได้มามากต่อมาก จนอายุเกินรุ่นกลางจึงต้องแขวนสตาฟฟ์ไปโดยปริยาย “ลิง” รักษาระดับการเรียนห้อง ก. จนเมื่อมาปัสตูล้ายจึงลงมาที่ห้อง ข. จึงถูกยกให้เป็นพี่ใหญ่ของมอแปดวิทย์ ข. ของคณะผู้บังคับการ (คอยทำกรบ้านให้) “ลิง” เป้าปัสก็ถืออย่างโชคโชนจนได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาติดอกอนาคตของ “ลิง” คงไม่แคล้วเป็นวิศวะแน่

๓๑๔๔ ศรารุช วิศาลสวัสดิ์ ✓

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

เข้าเรียน ป. ๔ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๘

สนามจันทร์/พญาไท

ที่อยู่ ๔๓ ซอยทหารบก หลังวังบูรพา กรุงเทพฯ ๑๒

โทร. ๒๒๖๗๕๓

ชายผู้มีใบหน้าหล่อเหลาอันไม่น่าไว้วางใจผู้คนมักนิยามว่า “เขี้ยว” “เขี้ยว” เป็นปฏิมากรฝีมือเอกคนหนึ่งที่เคี้ยว “เขี้ยว” มีนิวาสสถานและใช้เป็นที่ Office ไปในตัวอยู่ที่ Common Room แต่ตอนหลังเห็นว่าสบายเกินไปเลยย้ายไปอยู่กับ “ป่อง” ที่ “ส้วมบน” ดังนั้นความขำขันในเรื่องเรียนจึงไม่ต้องเซต อาหารที่ “เขี้ยว” บอกว่ากินแล้วเรียนเก่งคือ (คนขาย) “มันเชื่อม” ผ่านแปดแล้ว “เขี้ยว” คงจะได้ไปอยู่จุฬากับบรรดาคุณพี่สาว ๆ (ของตัวเอง)

๓๒๑๘ แรงรณ ปริพนธ์พจนพิสุทธ์ ✓

๑๕ เมษายน ๒๕๕๕

เข้าเรียน ป. ๕ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๑๘

อยู่ที่ ๕๘ ถนนพญาไท หลัง ร.ร. สันติราษฎร์บำรุง กรุงเทพฯ ๑๔ โทร. ๕๖๖๖๓๑

ที่บ้านเรียกว่า “อืด” แต่เพื่อนๆ กลับเรียกว่า “แรงแ”, “หลวงเห...” ตามลักษณะและคุณสมบัตินี้ประจำตัว “แรงแ” ได้ชื่อว่าเป็นพลเมืองดีของ ม. ๘ ตูสัดจนเพื่อนๆ แห่และแก๊งอยู่แถวอืดในอืดแรงแคงเป็นนัยกว่าย่นที่มิชชั่นแต่มาาระยะหลังกลับโปรดการตีไฟส่วเป็นชีวิตจิตใจ จนได้สมญานามว่า “ไอ้แขนเหล็ก” แรงแเข้าทีมเบตอยู่วงโยๆ จนได้ (เบิก) เครื่องหมายสามารถชั้น๑ การเรียนแรงแรักษาระดับห้อง ก. มาตลอด ปันแรงแพดเต็มทีคงจะได้ใจแรงแไม่ มธ.—จุฬาเป็นแน่

๓๒๑๕ วิวัชร ปรีพจน์พนพิสุทษ์ ✓

๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘

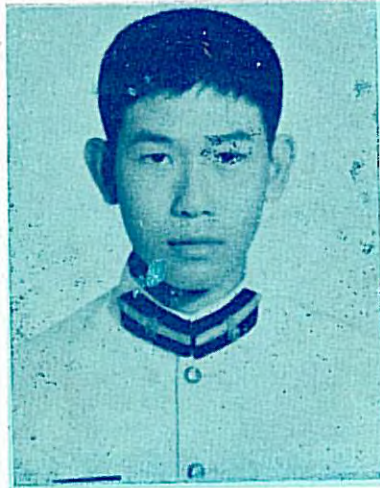
เข้าเรียน ป. ๕ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๐๘

สนามจันทร์/คูสิต

ที่อยู่ ๕๔ ถนนพญาไท หลัง ร.ร. สันติราษฎร์บำรุง กรุงเทพฯ ๔

โทร. ๘๑๖๐๓๐

“ต๋ม” “หลวง” เป็นนิคเนมของหนุ่ม br. ผู้นี้ ในสมัยเด็กหลวงเป็นคนที่เรียบร้อย มาตอนนี หลวงก็กลายเป็น “ปรมาจารย์” ของคูสิต จากเด็กขี้อวดในอดีตก็นักกีฬาทั้งกลางแดด และในร่ม หลวงมีพรสวรรค์ในหลาย ๆ ด้านโดยเฉพาะ... (กีฬาที่ใช้ไม้หลวงถนัดที่สุด) การ คนตรีหลวงเป่าแคว้นแต่อยู่ขุโขฯ จนได้สามารถขึ้น ๑ สิ่งที่หลวงชอบทำยามว่างคือเล่าเรื่องโกหก หลอกพวกน้องๆ และเพื่อน ๆ หลวงเป็นนักเรียนทุนคนหนึ่งของ ร.ร. เคยได้รับพระราชทานรางวัล เรียนดีมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน บอร์ด ม. ๘ หลวงบอกไม่สนใจให้ไปอยู่ร่วมมหาวิทยาลัยก็แล้วกัน

๓๒๒๑ ชำรงค์ศักดิ์ เบ้าสุวรรณ ✓

๓๐ เมษายน ๒๕๕๕

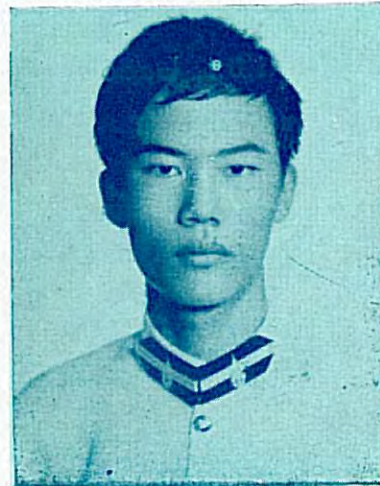
เข้าเรียน ป. ๕ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๐๘

หน้าตฤทยาน/คูสิต

ที่อยู่ ๒๘ ซอยเลิศปัญญา ถนนราชวิถี กรุงเทพฯ ๔

โทร. ๕๑๕๐๐๕

ที่บ้านเรียนว่า “ออก” แต่เพื่อนๆ กลับเรียกว่า “เบ๊” เบ๊มีพรสวรรค์ในการกีฬาทุกชนิดโดยเฉพาะฟุตบอล เบ๊ติดโล่ทั้งกลมและเหลี่ยมเสียยับ (ไปนับมา) ไม่ถนัด ในอดีตเบ๊เคยเป็นหัวหน้าชุด คว่าด้วยฟุตบอลรุ่นเด็กมาแล้ว การเรียนเบ๊ก็ไม่เลวรองตำแหน่งห้อง ก. มาตลอด เพิ่งจะมาพลิกล๊อคเมื่อตอน ๑-๘ นี้เอง เลี้ยงที่เบ๊ชอบที่สุดคงจะเป็นเลี้ยงร้องของแมว “เหมียว” อนาคตเบ๊อยากเข้าเป็นลูกเกษตรกร หวังว่าโชคชะตากงจะไม่กลับแกเล็งเบ๊นะ

๓๒๒๓ สหัฐ โรจน์เมธา ✓

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เข้าเรียน ป. ๕ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๐๘

สนามจันทร์/ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๒๑๖/๘ ต. ด่านเนินสะดวก ราชบุรี

บุรุษรูปร่างสูงโปร่ง handsome จะแลเห็นศีรษะมาแต่ไกลไม่ใช่ใครอื่นไกล เขาคือ “โเบ๊” น้อยกลอยใจ “โเบ๊” ได้รับฉายานามต่อมาจากพี่ชายฝาแฝดคงจะถอดออกมาจากพิมพ์เดียวกัน มีการเจรจาด้วยคารมคมคายมากมาย (จนเพื่อนฟังแล้วเวียนหัว) ในการทำหน้าที่สู่อุ่นครั้งนี้ยังเป็นหัวเรวหัวแรง (หัวเหลี่ยม) อีกด้วย “โเบ๊” เดี๋ยวอยู่ช่วงปีสก็อด อยู่พักใหญ่จนได้ เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง นอกจากนั้นยังมีเล็คนักกีฬาสามารถตั้งแต่เด็กจนถึงโตหลายได้ มาระยะหลังๆ ต้องอำลาจากวงกว้างกีฬาหันมาเอาดีทางตำหรับตำรา

๓๒๒๕ ณิช เสวตเลา

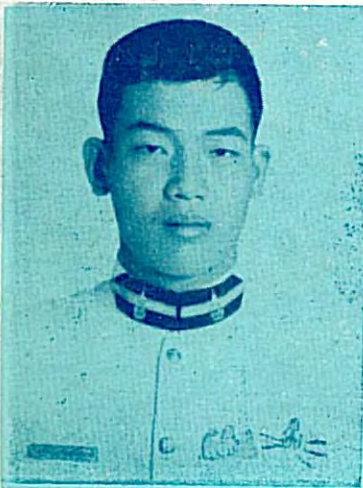
๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

เข้าเรียน ป. ๕ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๐๘

สนามจันทร์ / ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๑๒/๑ ถนนอำนวยการ อ. คูสิต กรุงเทพฯ ๑

“เณร” เป็นนักบวชที่โรงเรียนที่พิชิตเหรียญทองจากเทศบาลสามเหรียญ และยังทำคณะผู้
บังคับการได้โล่บาสเก็ตบอลเพิ่มมาอีกหลายโล่ ในปีสุดท้ายนี้ยังคว้าเหรียญทอง (แดง) จากการ
แข่งกัวยกระโดด เมื่ออยู่คณะ “เณร” เป็นคนมีระเบียบเรียบร้อยและเป็นนักสะสมของ (เก็บตก)
อีกด้วย “เณร” เป็นคนมีอารมณ์ขันอยู่เสมอ มีมุขตลกจี๋เส้นแบบใหม่ๆ มามอบให้แก่เพื่อนฝูง
อนาคตของ “เณร” คงไม่พ้นตำแหน่งผู้พิทักษ์สันติราษฎร์

๓๒๒๘ บรรจวบ พงษ์พานิช

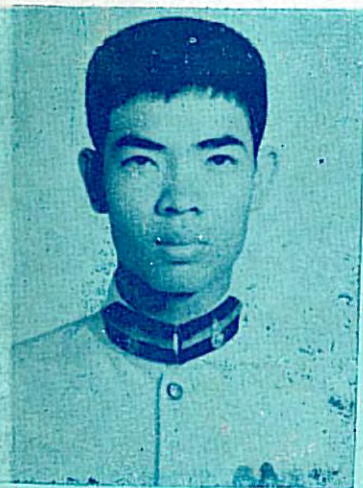
๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เข้าเรียน ป. ๕ ๑๑ พฤษภาคม

สนามจันทร์ / ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๓๒/๑ ซอย ๔๘ หมู่บ้านเศรษฐกิจ หมอชั่งกรุงเทพ ๑

“จวบ” เป็นนักบาสเก็ตบอลทีมโรงเรียน มีพรสวรรค์แค่ไหนเห็นจะไม่ต้องพูดถึง เพราะตำแหน่ง
หัวหน้าทีมเป็นประจักษ์และยังเป็นหัวหน้าคณะผู้บังคับการ จวบ เป็นคนที่เคร่งขรึมทำอะไรทำจริง
จึงเป็นที่เกรงกลัวแก่เด็ก ๆ ในด้านการเรียนนั้นก็ไม่เลว จวบรักษาตำแหน่งห้อง ก. อยู่เสมอ นอก
จากนี้จวบยังเป็นครีมนemor ของวงโยธวาทิตหลายปี ในอนาคตเพื่อนเรานั้นคงจะเป็นวิศวกร
หรือไม่ก็นักเศรษฐศาสตร์

๓๒๕๕ สุรเชษฐ์ ชุตติมา

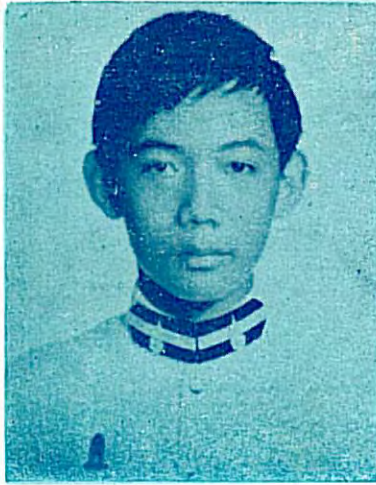
๗ มิถุนายน ๒๕๐๐

เข้าเรียน ป. ๖ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๐๐

นันทอุทยาน / คูสิต

ที่อยู่ ๑๘ ถนนเจริญประเทศ อ. เมือง เชียงใหม่

เหมือน, Godfather, mafia คือสมญานามของบุรุษร่างสูงและ “ยาว” ผู้นี้ เหมือนถูกยกให้เป็น
ปรมาจารย์การกินของคณะคูสิต ผู้มีลีลาการกินที่เด็ดสุดถึงใจอย่างที่สุด เหมือนเข้าทีมเป็ต่ออยู่
วงโย ๆ มาหลายปี จนได้สามารถขึ้นหนึ่งมาติดอก การกีฬาเหมือนโปรดปรานการยิงลูกบาส (โต้ง ๆ
เป็นพิเศษ เหมือนเป็นหนึ่งในสี่ของทีมได้ (ไม่เห็น) ฝุ่นสีคู่เสื้อแห่งคูสิตที่โชว์ลีลาการวิ่งที่สตั๊ด
ขาดมาแล้ว เหมือนมีหัวหน้าวงอันร้ายกาจพอ ๆ กับลายมืออันวิจิตรพิสดาร (ตอนใกล้คว้าให้เดือน)
หวังว่าวิศวะ ๆ จุฬาลงมีที่ว่างสำหรับเหมือนนะ

๓๓๐๐ สาริต มณรัตน์ ✓

๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

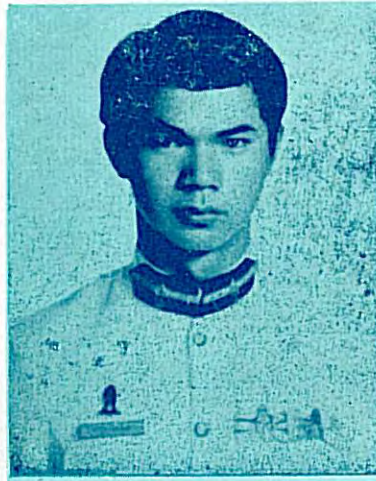
เข้าเรียน ป. ๖ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ตราธรรมย์/พญาไท

ที่อยู่ ๓๖/๘ ซอยร่มเย็น ลาดพร้าว กรุงเทพฯ ๑๑๐

โทร. ๙๗๙๘๘๕

อยู่ที่บ้านชื่อว่า "โอ" แต่เพื่อนๆ เห็นว่าไม่ทันสมัยจึงเปลี่ยนใหม่ให้เป็น "Jumbo" เพื่อให้สมลักษณะ "โบ" มีนิสัยอันขี้ขลาดกลัวคนอารมณ์เบรดาเพื่อนๆ เป็นทั้งผู้และจะกลายเป็นเจ้าบุญทุ่มในบางโอกาส (ถ้าพออะไรถูกใจ) "โบ" ถนัดเป็นพิเศษสำหรับกีฬาที่ใช้พลังกำลังมากๆ (และมีผลการเล่นที่เยี่ยมเกรียบจนได้ฉายาว่า "ป้าห่วย") เรื่องดนตรีแล้ว "โบ" ถนัดทางฟังมากกว่าจึงไปฝากตัวเป็น ลูกศิษย์ "ครูบู๊" ทางด้านการเล่านิทาน อาศัยที่ว่า "โบ" หัวไวอยู่ที่แล้วจึงเรียนเอาแต่ผ่านแปดเป็นพอ อนาคตเจ้าตัวจะไปขอฟังใบบุญ (ของสาวๆ) อยู่ในรั้วสี่ชมพู (ตามสัถยะเดิม)

๓๓๐๑ สมเกียรติ กู๊ดะอ้อ ✓

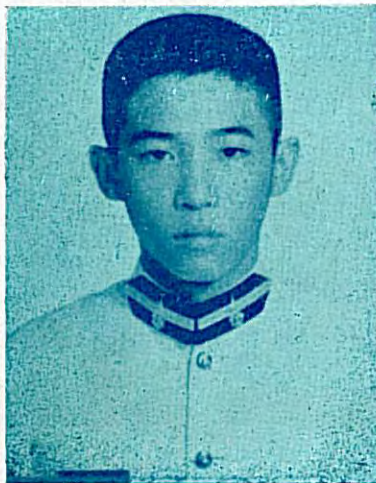
๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕

เข้าเรียน ป. ๖ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๑๐

นันทอุทยาน/พญาไท

ที่อยู่ ตลาดศรีละอ อ. สาทรเหล็ก อ. เมืองพิจิตร

หัวหน้าที่ใหญ่ที่เล่นร่นกลางได้ทำให้กระทบกระเทือน ทำเนียบหัวหน้าทั้งหลายผู้มนักเนมอันปกปิดจึงขอเรียกตามที่บ้านเรียกว่า "เกียรติ" เกียรติเล่นรักบี้ที่โรงเรียนจนได้รับเครื่องหมายสามารถพิเศษมาประดับ เกียรติมีนิสัยขี้เล่นเข้ากับเพื่อนฝูงได้ทุกคน ความมีสง่าราศีทำให้เกียรติได้เป็น "หม่อมแปด" อยู่พักหนึ่งทีเดียว เกียรติเป็นบุคคลที่มองหน้าเบื้องหลังมากที่สุดเขียนกัน ๓ วันไม่จบ เกียรติเข้าแข่งจนฟังไปอันหนึ่งควประคิษฐ์จึงให้เลิกเสียโดยให้เครื่องหมายสามารถอันหนึ่งมาปลอมใจอันหนึ่ง เกียรติมีคติอยู่ว่า "เรียนไปเมื่อไรจะรวย" จึงเลิกเรียนซะกลับไปอยู่ตึก (แถว) ที่สาทร (กระเบือ) เหล็ก เพื่อนฝูงจะไปหาถ้าไม่ใช่หลบ (พา) ผู้หญิงไปเที่ยว ตอนรับเต็มที

๓๓๐๒ รวี ประจวบเหมาะ ✓

๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕

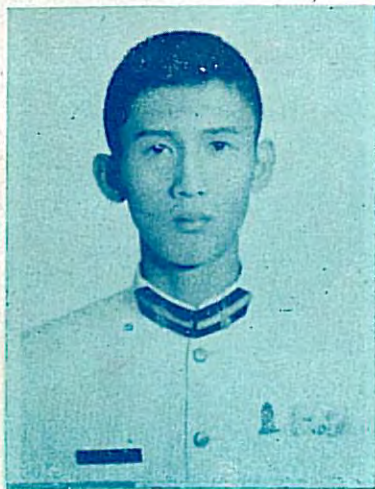
เข้าเรียน ป. ๖ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ตราธรรมย์/จิตรลดา

ที่อยู่ ๑๓ ซอย ร.ร. เกษมพานิชการ สุขุมวิท กรุงเทพฯ ๑๑๐

โทร. ๕๓๓๕๓๕

"บ๊อง" อยู่ในวัยวูธรมา ๑ ปีแล้ว จึงสนิทสนมกับเพื่อนๆ มาก งานอดิเรกของบ๊องก็คือก่อความความสงบสุขของเพื่อนฝูงจนถูกทำร้ายร่างกายมาแล้วหลายครั้งก็ยังไม่เข็ด บ๊องเป็นนักสโว์โอลินที่มีความสามารถมากคนหนึ่งในช่วงจุลๆ นอกจากนั้นบ๊องยังเป็นนักเรียนที่เรียนดีคนหนึ่งของวิทย์ ก. ในด้านการกีฬาบ๊องก็เป็นฮุกเกอร์ที่เก่งมากคนหนึ่งของจิตรลดา อนาคตของบ๊องก็โอนายแพทย์

๓๓๐๕ จรวัย ผลประเสริฐ ✓

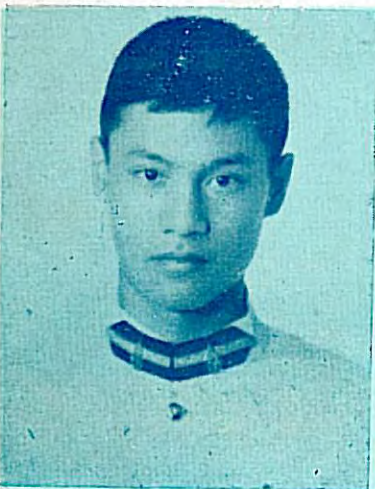
๑๒ พฤศจิกายน ๒๔๙๕

เข้าเรียน ป. ๖ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๐๐

สนามจันทร์/คูสิต

ที่อยู่ ๒๔๒ ซอยอาคารสงเคราะห์ ถนนพิชัย กรุงเทพฯ ๓ โทร ๙๕๒๒๑

“หรวด” บรูชหน้าตาคนสันตมิถิลาการ “จวบ” ได้ทุกโอกาส ถึงแม้หรวดจะมีรูปร่างที่อ้วนคืด เนื้อเล็กน้อยแต่หรวดก็มีพรสวรรค์ในด้านกีฬาทุกประเภท บินหรวดคิดฟลายฮาล์ฟทีม ร.ร. ได้ เครื่องหมายสามารถสมบุรณ์มาแล้ว การดนตรีหรวดเป็นหัวหน้าคูมวงหัดดนตรี หรวดมีนิสัยร่าเริง เข้ากับเพื่อนได้ทุกคน ผลแห่งการ “จวบ” ทุกงานหรวดจึงได้ เป็นอธิบดีกรมการ... ปลายบินหรวดพิทหนักมาก หรวดเคยบินอยู่เสมอว่าอยากเข้าไปอยู่ในรั้วจามจุรี

๓๔๑๗ ม.ก. จิรเศรษฐ สุขสวัสดิ์ ✓

๒๐ มิถุนายน ๒๔๙๕

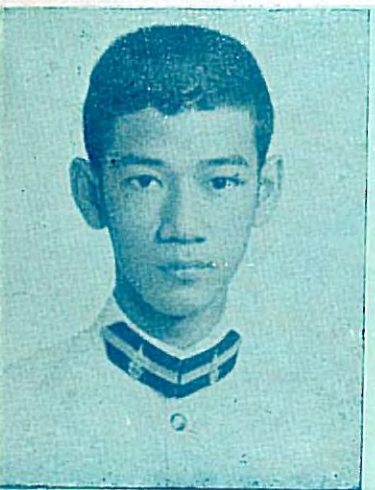
เข้าเรียน ป. ๑ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๐

สนามจันทร์/ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๘ ซอยสายลม ๑ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ ๔

โทร. ๙๙๔๒๑

“น้องหน่อง” เป็นชื่อเรียกกันที่บ้าน แต่เพื่อน ๆ มักเรียกกันตามชื่อจริง “จิรเศรษฐ” เป็นคนเงียบ ขรึมแทบจะไม่เคยทำอะไรผิดระเบียบของโรงเรียนเลยและยังไม่เคยผิดใจกับเพื่อน ๆ ดังนั้นจึงเป็นที่รักของครูและเพื่อน ๆ เมื่ออยู่คณะเป็นคนขยันทำการบ้าน (แต่ไม่ชอบดูหนังสือ) จึงเป็นที่พึ่งของเพื่อนเมื่อเวลาทำการบ้านเสร็จแล้ว “จิรเศรษฐ” เป็นนักกรีฑาที่ติดใจมาตลอดมาและยังเป็นนักแบดมินตันที่เก่งที่สุดในโรงเรียน การดนตรีขี้ดเอาปีสก็อดเป็นอาชีพหลักจนได้เครื่องหมายสามารถขึ้นหนึ่ง ในอนาคตคงจะเห็นคนดัดกันอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยที่ไหนสักแห่งหนึ่ง

๓๔๑๕ ไตรราช ศรีตัสริ ✓

๒๖ มกราคม ๒๕๐๐

เข้าเรียน ป. ๑ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๐

สนามจันทร์/ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๑๑/๘ ถนนอุดมศรี ตะพานหิน พิษิตร

หนุ่มไกรทองแห่งจังหวัดพิษิตรคนนี้มีนามว่า “เช่น” ในบรรดาเพื่อนรุ่นเดียวกันแล้ว “เช่น” อายุน้อยที่สุด แต่ในด้านการเล่นแล้วอยู่ในระดับแนวหน้าของโรงเรียน ต้นเข้า “เช่น” เป็นโรคกลัวน้ำมักจะรวบรวมขอดไปอาบตอนเย็นเสมอ ถึงเวลาที่ฟ้า “เช่น” เป็นอริกับกีฬาทุกชนิดจึงกลายเป็นเวลาพักผ่อน (หลับนอน) แต่ถึงอย่างไร “เช่น” ก็เคยได้เหรียญทอง (แดง) จากการแข่งค้ำถ่อ ตอนนั้นเข้าตัวกำลังรักษาหุ่นอัน น่าหวาดเสียวด้วยการ (แอบ) กินนมคูมิลค์ทุกวัน อนาคตอยากจะเป็นวิศวกรผู้ยิ่งใหญ่

๓๔๒๑ สามารถ ศรีทอง ✓

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘

เข้าเรียน ป.๖ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๑

สราญรมย์/คุสิต

ที่อยู่ ๓๐/๑๔๔ ซอยอินทามระ ๒๘ สุทธิสาร กรุงเทพฯ

โทร. ๑๒๔๔๖

อยู่บ้านชื่อ "ตุ๊ก" แต่เพื่อนๆ เรียกกว่าหัว "แก๊ป" ตามลักษณะเด่นของอวัยวะเบื้องบนแก๊ปมีลักษณะตลก (ผิดๆ) ที่ไม่ซ้ำแบบใคร ขามว่างมักหาเรื่องตลก (เสี่ยวๆ) ให้เพื่อนฝูงได้อบเสมอ แก๊ปมีความรู้ท่วมจักรวาล จึงถูกยกย่องให้เป็น "สัพพัญญู" ประจำคณะ แก๊ปมักจะเป็นที่พึ่งของเพื่อนๆ เสมอยามขาดแคลน (เงิน) เพราะแก๊ปมีเงินเป็น (ถัง) สิ่งที่ทำให้ภูมิใจที่สุดคือแก๊ปเป็นนักไวโอลินมือหนึ่งของคณะคุสิต (เพราะมีคนเดียว) บินแก๊ปพิทหนังสือหนักที่สุดใน ม. ๘ คุสิต อนาคตแก๊ปอยากเป็นหมอ บินน้ำทองแก๊ปที่เข้ขงใหม่หรือขอนแก่น

๓๕๐๗ ธนินต์ วงษ์เกษม ✓

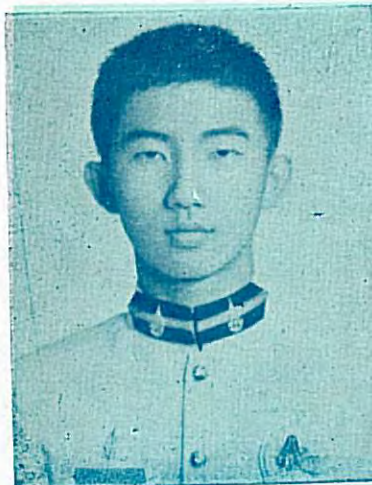
๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘

เข้าเรียน ม.ศ. ๑ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๒

คุสิต

ที่อยู่ ๖๔/๑ บางนกแขวก บางคนที่ สมุทรสงคราม

"ฉิ่ง" เป็นหัวหน้าที่เข้มแข็งคนหนึ่งในคณะคุสิต ที่ทุกคนทั้งรักและเคารพ ฉิ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้ากรรมแห่งห้อง ๓ พยศ์จากเพื่อนๆ ฉิ่งเป็นนักแบดฯ อันลือชื่อของโรงเรียนและคณะมีลักษณะตลกที่ไม่ซ้ำแบบใคร นอกจากนั้นฉิ่งยังมีความสามารถในเชิงบาสและวอลเลย์บอลอีกด้วยเรื่องคนตลกก็ไม่ใช่ข้อย่อยเคยอยู่มาแล้วทั้งวงโยฯ และวงจุลฯ ฉิ่งเป็นยอดแห่งการนอนของคุสิต สวดมนต์เสร็จฉิ่งต้องปะแป้งอาบหน้านอนสักชั่วโมงสองชั่วโมงจึงค่อยลงมากวนคนในห้องหนังสือข้างล่าง การเรียนฉิ่งเรียนห้อง ก. มาตลอด เพิ่งลงมาแวะชมห้อง ข. ก็ตอน ๗-๘ นี้เอง ม. ๘ คงสบายมากสำหรับฉิ่ง อนาคตฉิ่งบอกแล้วแต่ดวงชะตา

๓๕๑๐ สมศักดิ์ คงไพจิตรวงศ์ ✓

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

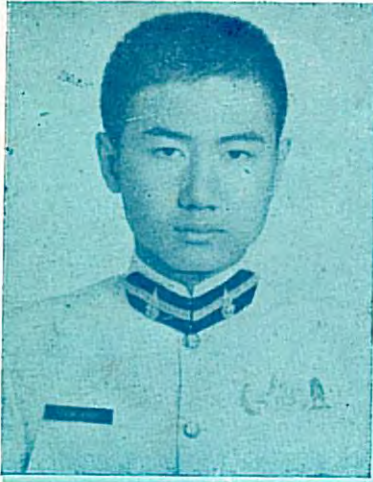
เข้าเรียน ม.ศ. ๑ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๒

พญาไท

ที่อยู่ ๑๐๐ ซอยนวลน้อย เอกมัย กรุงเทพฯ ๑๑

โทร. ๑๑๕๓๕๐

ชายหนุ่มเลือดมังกรผู้นี้ใช้นิกเนมว่า "จิว" "จิว" ซักเซตโลอยู่วงจุลมาตั้งแต่สมัยหนุ่มจนได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาดูแลห้องอื่น "จิว" มีชะตาที่สมพงศ์กับ "หนุ่มเป็นอันมาก (เป็นเพราะชื่อเหมือนกัน) จึงมักจะเห็นคูนี่คูนั่นคูน้อยๆ "จิว" มีอารมณ์อันวาวเรียบ (ประคองน้ำใน.....) การเรียนของ "จิว" ขวัญขนาดเป็นที่พึ่งของเพื่อนๆ ในยามสอบได้สบายๆ (เพื่อนฝูงไม่ต้องวอวอ)... เนื่องจากมีความสนใจในด้านสรีรศาสตร์ (ของเพศตรงข้าม) เป็นอันมากอนาคตคงไม่แคล้ว "หมอ"

๓๕๑๓ วาทีต วิจิตรกุล

๓ เมษายน ๒๕๕๕

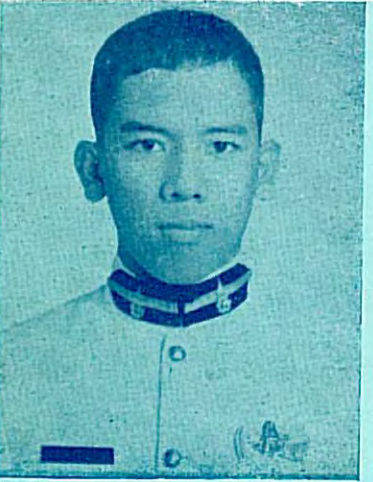
เข้าเรียน ม.ศ. ๑ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๒

จิตรลดา

ที่อยู่ ๕๕ ซอยอารีย์สัมพันธ์ คลองประปา กรุงเทพฯ ๑๔

โทร. ๙๘๒๕๔๖

“อ้าย” บรู๊ชหนุ่มผิวคล้ำผู้เป็นกรรมการสมาคมโต่วาทีและเป็นนักดนตรีสามารถชั้นหนึ่งของวง
จุดดุริยางค์ อ้ายเป็นเพื่อนที่ดีของทุกๆ คนสำหรับน้องๆ พ่ออ้ายก็เป็นพ่อดีคนหนึ่ง ยามว่างอ้ายชอบ
ร้องเพลงและเล่าเรื่องแปลกๆ ให้เพื่อนฟังฟังเป็นกิจวัตร ปกติอ้ายเป็นคนไม่ชอบเขียนหนังสือแต่
อ้ายก็เคยเป็นอนุกรรมการสมาคมหนังสือพิมพ์มาแล้ว การกีฬาอ้ายก็เล่นได้ไม่แพ้เพื่อนฝูงกีฬาที่
อ้ายถนัดก็คือ รักบี้และบาสเกตบอล การเรียนอ้ายมีส่วนคล้ายคลึงมากคือชอบวิชาคำนวณมากและ
เก่งด้วย เมื่อถูกถามถึงอนาคตอ้ายบอกว่าอยากเป็นสถาปนิกหรือไม่ก็วิศวกร

๓๕๑๕ ศุภลักษณ์ เปรมะบุตร

๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เข้าเรียน ม.ศ. ๑ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๒

คูสิต

ที่อยู่ ๕๖/๔ ถนนประชาราษฎร์ สาย๒ กรุงเทพฯ ๑๘

โทร. ๘๕๒๒๕๐

“แก๊” เดฟคุมห้อง ๗ พยัคฆ์ (ขี้ต) แห่งคูสิต มหาบรู๊ชผู้มีลีลาการกินไม่แพ้หมิ่น ซึ่งเป็นเพื่อน
คู่หู อดีตเคยอยู่ห้อง ก. แต่ถูกหมวดวิทยาศาสตร์พลัดคือคตอน ๑-๘ เลขลงมาอยู่ห้อง.ข. แก๊มี
ลีลาการเบ้าคาลิเนตอย่างโหดหวล (พระอภัยฯ ยิงอาบ) จนได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งแม้
ว่าแก๊จะอึดกักความสูงแต่ในด้านกีฬาแล้วแก๊ได้รับสมญาว่า “จอมโหดแห่งคูสิต” จนตัวเองต้อง
เข้าโรงพยาบาลอยู่บ่อยๆ แก๊เป็นคนสนุกสนานเฮฮาเป็นที่รักของเพื่อนๆ (และน้องๆ) ทุกๆคน
โดยเฉพาะ... อนาคตเราอาจจะได้เห็นวิศวกรผู้มาคมันในรั้วสี่ชมพูก็ได้

๓๕๑๖ จิตพล วุฒมกนก

๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

เข้าเรียน ม.ศ. ๑ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๑๐๑๖ ทุ่งมหาเมฆ กรุงเทพฯ ๑๒

โทร. ๘๖๓๕๕๐

ที่บ้านเรียกว่า “อืด” แต่เมื่อมาอยู่โรงเรียนเพื่อนเรียกว่า “หิน” หินเป็นที่รู้จักและเป็นที่รักของ
เด็กๆ และเพื่อนๆ ทุกคน นอกจากนั้น “หิน” ยังเป็นฮุกเกอร์ฝีมือจากของทีมคณะ การดนตรี
“หิน” เป่าแซกโซโฟนอยู่วงโยธวาทิตจนได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งของโรงเรียน และยังมี
ความสามารถในการตอบปัญหาเชลล์ (ตรรอบ) สอบ ม. ๘ นั่นคิดว่าคงติดบอร์ดสบายๆ ในอนาคต
เจ้าตัวอยากรจะเป็นนายแพทย์ (แมกไซไซ)

๓๕๑๗ พันธุ์ศักดิ์ มีสุข ✓

เข้าเรียน ม.ศ. ๑ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ที่อยู่ ๑๐๖ จีรวงศ์รังสรรค์ อ. ขลุง จันทบุรี

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

จิตรลดา

ที่บ้านเรียกเขาว่า “นิคหนอย” แต่พวกเราที่ตั้งชื่อให้เสียใหม่ว่า “เขี้ยว” เขี้ยวเป็นนักเรียนที่
เรียนคณิศรหนึ่งของวิทย์ ก. และเป็นนักสไลว์โอลิมปิกมือหนึ่งของวงจตุศรวิยางค์ จนได้เครื่องหมาย
สามารถมาแล้ว สีสัยจนไวยโอลิมปิก ปกติเขี้ยวเป็นคนเงี้ยวเรียบร้อย แต่เขี้ยวก็มีความสามารถ
ในการร่วมวงอวยกับเพื่อนฝูงเป็นอย่างดี อนาคตของเขี้ยวคือวิศวกร

๕๕๑๘ ชนะ ลิมปิโชติกุล ✓

เข้าเรียน ม.ศ. ๑ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ที่อยู่ ๗๔ ถนนนครเข อ. เมือง ราชบุรี

๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕

พญาไท

โทร. ๓๓๗๕๗๖

จากราชบุรีหนุ่มน้อยผู้มึนคณิศรมาประดัยว่า “แป๊ะ” ก็เข้ามาอยู่ในคณะ “พญาไท” แม้จะเพียง
๕ ปีแต่ “แป๊ะ” ก็มีสายเลือดขววิราชเข้มขันที่เคียว “แป๊ะ” มีนิสัยใจดี, รักเด็กเลยถูกแต่งตั้ง
ให้เป็นหัวหน้า “แป๊ะ” เป็นหัวหน้าชุดวอลเลย์บอล (ชุดฟลิกส์) และยังร่วมทีมรักบี้ของ
โรงเรียนไปตลอดมาเลยมาแล้ว แต่ลงได้เพียง ๓-๔ แมทซ์ก็ต้องออกมานั่งข้างสนามเพราะครูรุ่น
เห็นการตีไกล (จะเก็บไว้เล่นทีมชาติบิหน้า?) เรื่องการเรียนแล้ว “แป๊ะ” ขวี่ที่สุดโดยเฉพาะ
“ฟลิกส์” เลยต้องเป็นประธานสมาคมบิหน้าด้วย อนาคต “แป๊ะ” บอกว่าจะเป็นวิศวกรเพื่อรับ
สร้าง..... โดยเฉพาะ

๓๕๑๕ ไพบูลย์ สพิชคชัย ✓

เข้าเรียน ม.ศ. ๑ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๒

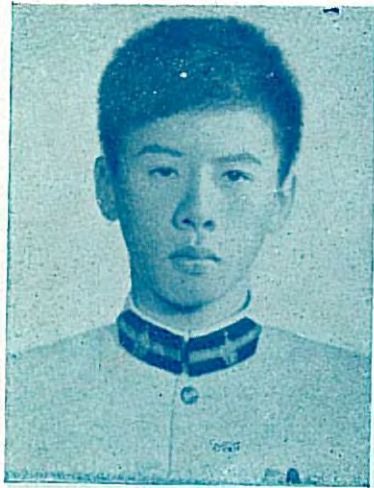
ที่อยู่ ๓/๑ ซอยอารี (๒๖) ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ๑๑

๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

พญาไท

โทร. ๘๘๘๐๓๐

“เต๋า”, “ต๊”, “บ๊” เป็นนิคเนมที่เฟื่องพอ ๆ กันของบรูษผู้ “ต๊” เป้า “ฟลิก” อยู่วงโยช
แต่ไปได้เครื่องหมายสามารถจากการเป่า “แซ็ค” ที่วงแจ๊ส จากนิสัยแบบเฮฮาบ้า ๆ บวม ๆ จึงเป็น
ที่หัวนเกรงของเพื่อน ๆ ถ้วนหน้า “ต๊” ลุ้นก็พาอยู่หลายอย่างแต่ได้ที่บาสนี่เอง (๒ โล่ซ้อน)
การเรียน “ต๊” จากไปบิหน้าอง ๆ คงโล่งใจกันถ้วนหน้า อนาคตอาจเห็น “ต๊” แสดงตัวเป็น
นิสิตวิศวะที่ไหนสักแห่ง (อย่าไปหลงเชื่อล่ะ)

๓๖๑๘ สัมชาย คาร์ณยุทธ ✓

เข้าเรียน ม.ศ. ๒ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๓

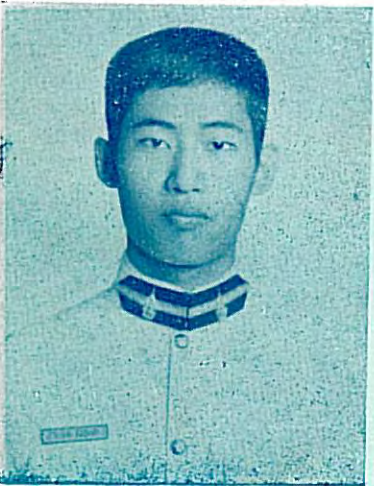
ที่อยู่ ๑๓/๑ ถนนเพชรวงษ์นคร กรุงเทพฯ ๕

๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๘

ผู้บังคับการ

โทร. ๔๘๕๖๘

เมื่อมีรายการหายเกิดขึ้น "ไฝ" จะต้องรับหน้าที่เป็นนักสืบ (จำเบน) ดังนั้น "ไฝ" จึงเป็นที่รักของเพื่อนฝูงและเด็ก ๆ "ไฝ" เป้าพร้อมเป็ต่ออยู่วงโยธวาทิตจนได้เครื่องหมายชั้นหนึ่ง การกีฬา "ไฝ" เล่นบาสเก็ตบอลอยู่หลายปี (แต่เอาดีไม่ได้) ในที่สุดก็มาลงเอยที่ฟุตบอลซึ่งเล่นในตำแหน่งปีกของทีมคณะจนเกือบจะชนะ ในที่สุดท้ายนี้ "ไฝ" พัดเต็มที่ สอบมอแปดกองไม่มีปัญหา (ผ่านสบาย) แต่สอบเข้ามหาวิทยาลัยยังไม่แน่ เจ้าตัวบอกว่า "ถ้าดวงดี" อาจจะได้เป็นวิศวกร"

๓๖๑๕ รัชพงษ์ ปิจจิกขภิต ✓

เข้าเรียน ม.ศ. ๒ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๓

ที่อยู่ ๕๕ อาคารสงเคราะห์พิบูลวัฒนา ซอย ๓ ถนนพระราม ๖ กรุงเทพฯ ๕ โทร. ๗๘๒๓๐๒

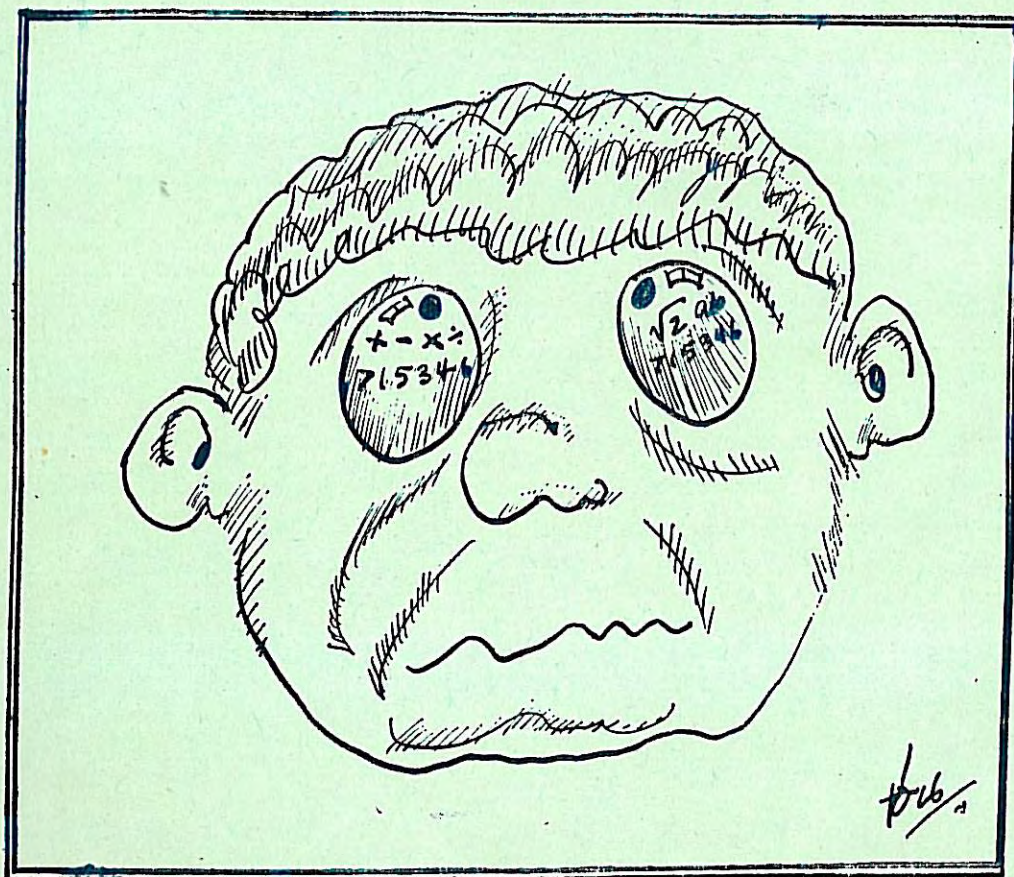
๒๗ กุมภาพันธ์

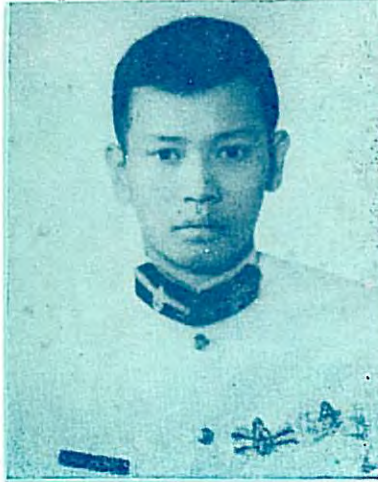
พญาไท

คุณ ๆ ที่เป็นแฟนกีฬาประเภทต่าง ๆ อาจจะเคยเห็นหน้าค่าตาบุคคลผู้นี้ ในสนามบาสเวลาทีมวชิราวุธลงแข่ง ครับ... เขาเป็นนักบาส ๆ (มีใจเด็กเสิร์ฟน้ำ) "รัชพงษ์" มีนิสัยเงียบขรึมและตลก ๆ อยู่เสมอ "รัชพงษ์" เป็นคู่หูกับ "เขี้ยว" และมีฝีมือในทางศิลปะที่สู้กัน เนื่องจากเป็นลูกศิษย์ "ควว่อง" จึงมีฝีมือการส่งลูก (และ...) ที่แม่นยำบวกเข้ากับศักดิ์ศรีวิทย์ ก. จึงหวังได้ว่า ม. แปดชุดนี้คงจะยกขึ้นเป็นแน่ ผ่านแปดแล้วบัพหน้าคงเห็น "รัชพงษ์" ทำสถิติกินอัดอยู่แถว ๆ สามย่าน

五五五。双五五。

๒๕๔๕ สุพงศ์ ชวนะสุนทร ✓

เข้าเรียน ป. ๔ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๖

ที่อยู่ ๘๐ ตรอกมอญ ถนนเทศบาล ๑ กรุงเทพฯ ๖

๘ ตุลาคม ๒๕๔๘

สราวุธชัย/คูสิต

โทร. ๖๖๗๗๗๔

“เบ็ด” เป็นหัวหน้าที่ร่าเริง รักสนุกและเป็นที่รักของน้องๆ ทุกคนในคณะ เบ็ด ไม่มีพิษไม่มีภัย สำหรับใคร ถ้าวันไหนเบ็ดไม่ได้หัวเราะคงจะท้องขึ้นตาขุ่นเป็นแน่ สมัยหนุ่มๆ เบ็ดเคยนำทีมรักบี้ คู้สติกว่าด้วยชนะเลิศมาแล้ว ตอนสิงหาเบ็ดจำศีลฝึกหนังสืออย่างเต็มที่จึงผ่านขั้นตอนการสอบไปอย่างไม่ยากนัก การดนตรีเบ็ดถนัดคลอใหญ่อยู่วงโยๆ จนอาจารย์ประคิษฐ์เห็นใจให้สามารถขึ้นหนึ่ง มาติดอก เบ็ดบอกอนาคตเป็นสิ่งไม่แน่นอนแล้วแต่พรหมลิขิต ปีหน้าเราคงจะเห็นเบ็ดเดิน (ขี้) อยู่ในมหาวิทยาลัยก็ได้.

๒๕๘๐ โองการ คัมภีร์ญาณนนท์ ✓

เข้าเรียน ป. ๓ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๖

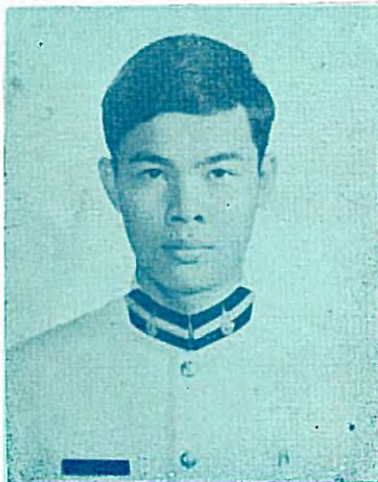
ที่อยู่ ๘๕ ซอยศรีพจน์ (๘๐) ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ๑๐

๒๗ กันยายน ๒๕๔๖

สราวุธชัย/คูสิต

โทร. ๕๖๖๔๗๓

“โอง” ว่าที่หัวหน้าใหญ่ประจำคณะคูสิต ในอดีตโองเคยเป็นตัวแทนของรักบี้ทีมโรงเรียนเคยไปลุยสนามทั้งในและนอกประเทศมาแล้วอย่างโชกโชน แต่ภายหลังสุขภาพ (ใจ) ไม่ค่อยจะอำนวยเลย แขนงสติมาเป็นโค้ชสอนเชิง (การเล่นโดยไม่ต้องวิ่ง) ให้แก่น้อง นอกจากนี้โองยังเป็นนักฟุตบอลตัวจริงของคูสิต โองสนกการปั่นและเลื่อยไม้แทนการดนตรี โองอยู่กับเราได้เพียง ๔ ปีกว่าๆ ก็มีความจำเป็นที่จะต้องจากพวกเราไปในไม่ช้าเพื่อนฝูงคงจะได้รับจดหมายจากสหรัฐฯ ในนามของโองเป็นแน่

๓๐๖๕ สรรเพชญ กลิ่นดอกไม้ ✓

เข้าเรียน ป. ๔ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

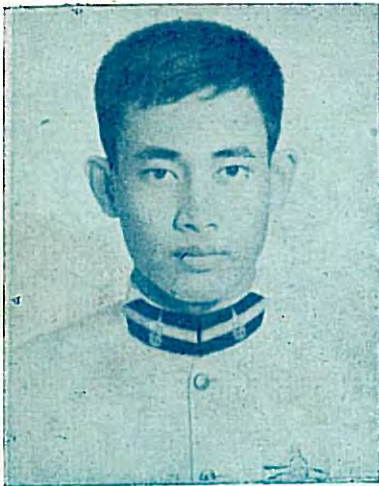
ที่อยู่ ๕๒๓/๒ ถนนจรัลสนิทวงศ์ กรุงเทพฯ ๗

๘ กันยายน ๒๕๔๘

สามจันทร์/คูสิต

โทร. ๖๗๖๖๖๕

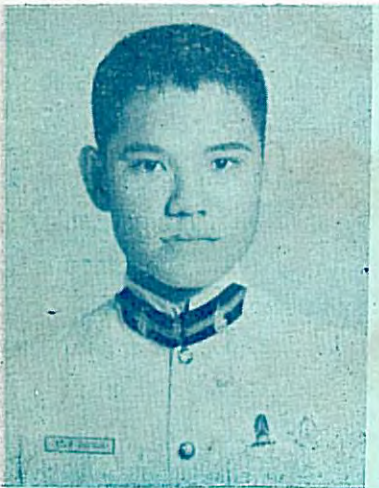
เจ้า “บ้อม” ของคุณพ่อหรือ “ปาเซ็งของเพื่อนๆ” ซึ่งมีนิสัยร่าเริง รักสัตว์เลี้ยงทุกชนิด โดยเฉพาะลูก.....” เซึ่งรักเป็นชีวิตจิตใจ ความจริงซึ่งน่าจะเดินอยู่ในร่วมมหาวิทยาลัยแล้วถ้าไม่เกิดพลิกโลกเสียก่อน ซึ่งเล่นกีฬาได้เกือบทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งซึ่งเป็นหนึ่งในสี่ของทีมเบดมินตันประวัติศาสตร์คูสิต ที่คว้าถ้วยแรกมาครองในรอบ ๒๐ ปี บั้นซึ่งฝึกเป็นพิเศษ (ทุกอย่าง) ม. ๘ คงไม่มีปัญหา ถ้าสภาพดินฟ้าอากาศอำนวยคงได้เห็นซึ่งเดินเล่นอยู่ในธรรมศาสตร์เป็นแน่

๓๐๖๕ อภิชาติ เนี่ยวกุล
 เข้าเรียน ป. ๔ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

๒๖ กันยายน ๒๕๕๗
 สนามจันทร์/จิตรลดา

ที่อยู่ ๒๓๕/๕๐ ซอยสังขะวัฒนา ๑ ถนนลาดพร้าว กรุงเทพฯ ๑๕
 “ตูน” คือชื่อที่ทางบ้านตั้งมาซึ่งพวกเขาก็ยอมรับกันอยู่ทั่วไป แต่ในบางโอกาสเราก็เรียกเสียใหม่ให้เพราะเห็นว่า “เนี้ยว, เหน่ง” ฯลฯ ตูนเป็นหัวหน้าคนหนึ่งในคณะจิตรลดา นอกจากจะเป็นหัวหน้าแล้วตูนยังเป็นนักบาสเกตบอลที่หาตัวจับยาก การดนตรีตูนก็เคยเป็นนักคิดแมนโดลินของวงเครื่องสายสากลมาก่อน แต่ระยะหลังตูนเปิดโอกาสให้เพื่อนๆ ได้มีโอกาสเข้าวงกันบ้าง งานอดิเรกของตูนคือการเล่นกับสัตว์และโดมเพื่อนๆ อวย เมื่อถูกถามถึงอนาคต ตูนตอบว่า “ไม่รู้”

๓๐๗๗ ชูเกียรติ ปิ่นทานนท์
 เข้าเรียน ป. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
 นันทอุทยาน/พญาไท

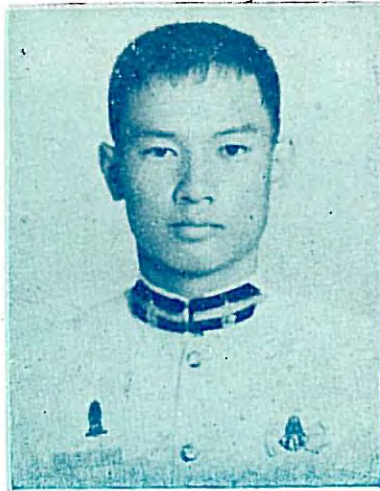
ที่อยู่ ๗ ซอยยุคถน (๓๐ ก.) ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ๑๑ โทร. ๕๑๑๐๐๖
 “ต๊อบ” บุรุษหนุ่มงามผู้มีอารมณ์ดีใจง่ายที่สุด ทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้ ว่างใจไม่ค่อยได้ แต่ถึงกระนั้น “ต๊อบ” ก็มีอารมณ์ขันแปลกๆ มาแจกเพื่อนๆ เสมอ “ต๊อบ” เล่นบาสจนได้เครื่องหมายสามารถและเคยเล่นรักบี้อยู่แถว ๑ แต่ไม่ชอบใจก็เลยเลิกเสีย บอกว่ามันจืดจาง “ต๊อบ” ตักลงไปใหญ่อยู่ช่วงปีสก็อดจนเบ็ทเครื่องหมายสามารถชั้น ๑ มาอันนี้ ความสามารถพิเศษของ “ต๊อบ” คือการขับรถ (มหาประลัย) “ต๊อบ” อยู่ชั่ววูฐมาจน “หงอก” แล้ว จึงจำใจอำลาน้องไปเสียที.

๓๐๗๘ ดำรงค์ดี ศรีสุรินทร์
 เข้าเรียน ป. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

๕ มีนาคม ๒๕๕๕
 นันทอุทยาน/ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ศรีสมบัติน้ำ อ.เมือง สุรินทร์ โทร. ๕๑๑๓๐๓
 หนุ่มรูปหล่อคนหนีมาจากเมืองสุรินทร์ เจ้าตัวบอกว่าไม่แก่ แต่เพื่อนๆ เรียกว่า “แก่” (บ้า) “แก่” เป็นคู่หูกับ “หนุ่ม” เมื่อเข้าคู่กันมักจะมีเรื่องพูดคุยกันทั้งวันทั้งคืน ในบั้น “แก่” ได้รับตำแหน่งว่าที่หัวหน้าวงปี่สก็อดวงที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และยังเป็นโปรดเรอร์จัดมวยเด็กร่วมกับ “หล้า” “แก่” เล่นรักบี้จนคิดไล่หลายไล่ และยังเป็นนักบาสเกตบอลรุ่นกลางของทีมโรงเรียนจนได้เครื่องหมายกึ่งสามารถ ในอนาคตเจ้าตัวบอกว่า ถ้าไม่เจอในมหาวิทยาลัย ก็ให้ไปหาในป่าแถวเมืองสุรินทร์

๓๐๘๔ ณรงค์ฤทธิ ชัยกิติ ✓

๓ มกราคม ๒๕๕๘

เข้าเรียน ป. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

สนามจันทร์/พญาไท

ที่อยู่ ๓๘ ซอยอารีย์สัมพันธ์ ๓ คลองประปา กรุงเทพฯ ๑๔

โทร. ๙๑๔๐๗

“ปู้” บุคคลผู้มีความสามารถหลาย ๆ ด้าน “ปู้” เป็นทั้งนักกรีฑาตัวถ่วง (บก), นักวิ่งต้นจรวด นักฟุตบอลล์ผู้มียาวว่า “ซซซซ”, นักเป่าปี่ (แซ็กฯ), นักกระโดดร่มและยังเป็นอาจารย์ทำนบ มวยขนาดอาจารย์ “ปู้” อยาไปทีเด็ว “ปู้” มีนิสัยขี้เล่น, รักเด็ก ขามว่างจึงมักเห็น “ปู้” สอนวิธี “ตีเข้า” ให้กับเด็ก ๆ อยู่เสมอ เรื่องเรียนกับ “ปู้” เสมือนเส้นขนาน แต่ถึงกระนั้นเจ้าตัวก็ยังไม่บอกว่า มอ. ๘ นะของตาบ อ้อ, สัตว์ที่ “ปู้” รักมากที่สุดคือ “ม้า” และปี่หน้ารามคำแหงคงได้นัก รักปี่มือดีไปเสริมทีมอีกคน

๓๐๘๖ ปฐิธาน ต้นติวงศ์ ✓

๓ มกราคม ๒๕๕๕

เข้าเรียน ป. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

นันทอุทยาน/พญาไท

ที่อยู่ ๑๒๘/๓ ซอยลือชา ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ ๑๔

โทร. ๙๑๘๒๕

“โด่ง” สุภาพบุรุษผู้มีเรือนร่างสมส่วนและมีใบหน้าที่แจ่มใสอยู่เป็นนิตย์ จึงเป็นที่รักของทุกคน (โดยเฉพาะผู้หญิง “โด่ง”) เคยพยายามชักไวโอลินอยู่พักหนึ่ง แต่เกรงใจครู “ประมวล” ก็เลยเลิกเสีบ หันมาเอาดีทางการบิน “หมู” แทน “โด่ง” ขุนตัวเองทางวอลเลย์อยู่ชุนาน (เกือบสิ้นใจ) ก็ติดได้ใจจนได้ “โด่ง” พยายามตั้งใจเรียนตลอดปี แม้จะขาน ๆ ไปบ้างตอนปลาย ๆ แต่ก็ออกแก้ผ่านแปดไปได้ ปี่หน้าคงเห็น “โด่ง” ตามต้อ (ขอต้ง) คุณสาว ๆ ในรั้วจามจุรีนะจ๊ะ

๓๐๕๒ วรชาติ มีชูบท ✓

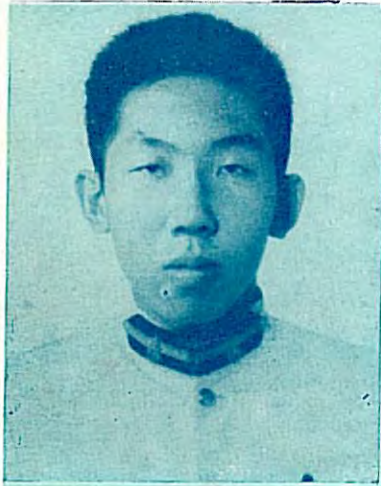
๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เข้าเรียน ป. ๓ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๗

สนามจันทร์/จิตรลดา

ที่อยู่ ๒๗-๓๑ หลังสถานีรถไฟสะพานหิน อ. ตะพานหิน พิจิตร

“เบะ” มหาบุรุษผู้สถาปนา (ตัวเอง) เป็นหัวหน้าโรงเรียน เบะแสนรู้เรื่องของโรงเรียนทั้งในอดีตและปัจจุบันทุกอย่างเลยถูกยกให้เป็นบรรณาธิการสมาคมหนังสือพิมพ์ ที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด ความดีข้อเดียวที่เบะมีอยู่คือสามารถทนเพื่อนฝูงล้อได้โดยไม่โกรธ เสาร์สัปดาห์เพื่อนฝูงสามารถพบเบะได้ที่หอสมุดแห่งชาติ อนาคตเบะจะไปเลียงวัวที่อินเดีย

๓๐๕๓ สติติ ระวังภัย ✓

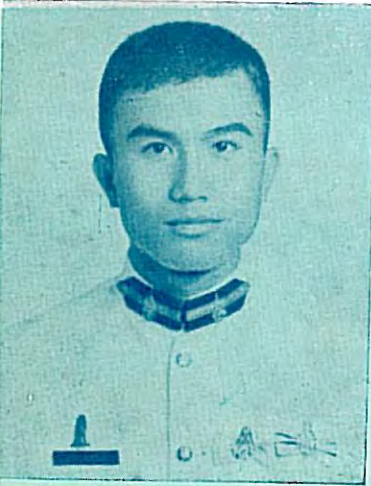
๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

เข้าเรียน ป.๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

สนามจันทร์/ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๒๘ หมู่บ้าน เสร้หัวหมาก กรุงเทพฯ ๑๐๐

เจ้าของเพลง "หนาวเนื้อ" (ฉบับถือปืน) ของ "ติติ" เป็นที่เลื่องลือในคณะผู้บังคับการด้วยฝีมือในการเล่นกีตาร์ (คอกหัก) มาเป็นเวลาหลายปี "ติติ" เป็นนัก (ซ้อลูก) แบดมินตันตัวฉกาจไม่มีใครหาญสู้ได้นอกจาก "เจ็ด" "ติติ" มีพรสวรรค์ในการตั้งอยู่สร้างเครื่องบินเด็กและเคยเป็นนักยโดร่วมรุ่นกับ "แก" หลังจากตีเบาะขาตไปหลายใบก็เลยวางมือไป "ติติ" มีความรอบรู้เกือบทุกด้านถ้าใครคุยกับ "ติติ" เหมือนได้คุยกับดอกเตอร์สัก ๑๐ คน ฉลาด (ถ้าไม่มีคนเสียก่อน) คงจะได้เป็นนักกฎหมายคนแรกและคนเดี๋ยของเมืองไทย

๓๐๕๗ เสนีย์ เกษจำรัส ✓

๑๐ สิงหาคม ๒๕๐๗

เข้าเรียน ป.๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

นันทอุทยาน/จิตรลดา

ที่อยู่ โรงพยาบาลอุดรธานี อ. เมือง อุดรธานี

โทร. ๒๒๑๕๕๘

ที่บ้านเขาเรียกว่า "เป็ยก" แต่เพื่อนๆ เห็นว่าเรียกยากเกินไปก็เลยตั้งชื่อให้เสียใหม่ว่า "เส" เสเป็นหัวหน้าคนหนึ่งในคณะจิตรลดาและเป็นนักกีฬายูโดไปแข่งที่สิงคโปร์และมาเลย์เซียมาแล้ว เสได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ทางการกีฬา และยังได้รับสามารถชั้นหนึ่งทางดนตรีจากการเป่ากลองนี้คืออยู่ในวงโยธวาทิต เสนีย์มีไว้แจกเพื่อนฝูงเสมอพอๆ กับความสามารถในการสร้างความสำเร็จร้อนให้แก่เพื่อนฝูง ฉลาดของเสนั้นเสไม่ยอมบอกได้แต่ "ยิ้ม"

๓๑๓๔ เด็ดดวง อนุกุล ✓

๒๘ มกราคม ๒๕๕๕

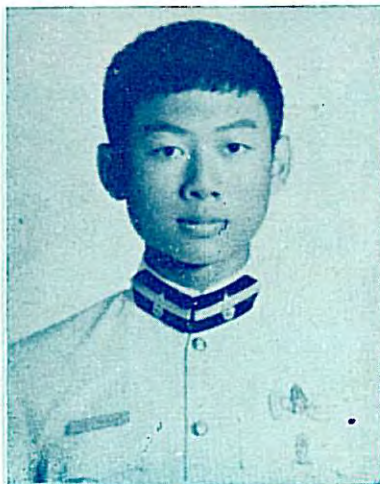
เข้าเรียน ป.๔ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๘

นันทอุทยาน/คูสิต

ที่อยู่ ๖๔/๔ ซอยศาสนา คลองประปา กรุงเทพฯ ๑๔

โทร. ๑๘๐๕๐๕

บุรุษดำทมิฬวิ่งเร็วปานม้าแข่ง (ตอนเจ็บ) คู่หูของเด็ดคือ "เบ๊" เจ็ดเด็ดที่ไหนเป็นต้องเจ็ดเบ๊ที่นั่น เด็ดเป็นฟูลแบ็คต้นฉมขงโรงเรียน ได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์มาแล้ว การเรียนของเด็ดไม่เลว เคยได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดีมาแล้วสมัยหนุ่มๆ ฉลาดเด็ดไม่เคยพูดถึง ปีหน้าถ้าสถาบันไหนได้ตัวเด็ดไปคงคุ้มค่าไม่น้อย เพราะเด็ดเล่นรักบี้กองหลังได้เกือบทุกตำแหน่ง

๓๑๔๗ อภิย์ เลาหมนตรี ✓

๓ สิงหาคม ๒๕๕๕

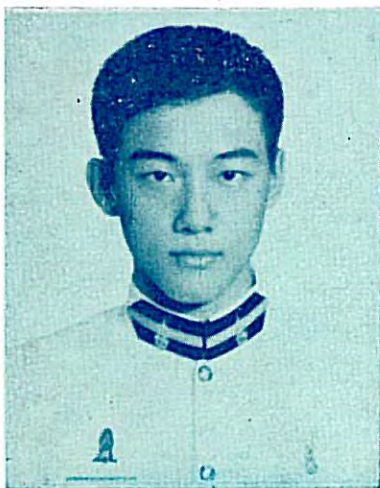
เข้าเรียน ป. ๕ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๘

นักฟุตบอล/พญาไท

ที่อยู่ ๕๕๒ ซอยสามมิตร (๑๖) ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ๑๐

โทร. ๘๑๖๖๕๒

เอ๋อถึง “เต็ยม” แล้ว เด็กๆ ก็จะร้อง “อ้อ” แทนที่ “เต็ยม” มีมันสมองอยู่ในชั้นปรมาจารย์จึง
มักมีปัญหาประหลาดๆ มาตามผู้อยู่ใกล้ชิดเสมอ “เต็ยม” ชอบเล่นบาสเป็นชีวิตจิตใจและยัง
ติดโลโก้ที่ท่าคนเตี้ยดังเจ็ดข้อ ความสามารถอีกอย่างของ “เต็ยม” ก็คือเป็นนักวิ่ง “อึด” ขนาด
ได้เหรียญทองกรรณานักเรียนมาแล้ว “เต็ยม” เป้า “บ๊าสซูน” ดังจึงได้เครื่องหมายสามารถชั้น ๑
เรื่องการเรียนไม่เป็นปัญหาของ “เต็ยม” เลย มีปัญหาอยู่แต่ว่ามหาวิทยาลัยไหนจะมีโชค (ร้าย)
ได้ตัว “เต็ยม” ไปเท่านั้น

๓๒๒๐ สัมศักดิ์ ทองนิธิ ✓

๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

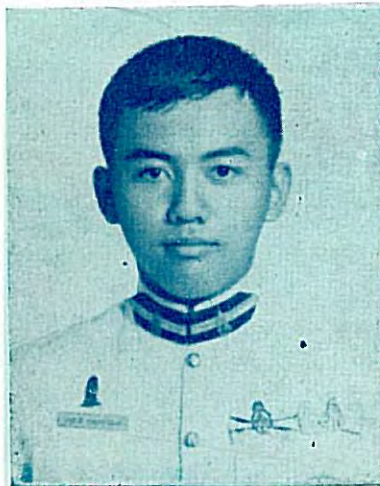
เข้าเรียน ป. ๕ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๐๘

สราธรรมย์/พญาไท

ที่อยู่ ๕๓/๑๐ ซอยสุขุมมิตร อ. น้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐

โทร. ๘๑๓๔๔๗

“สัมศักดิ์” หรือ “หนุ่ม” เป็นอาจารย์ “กึ่งฟู” ฝีมืดแห่งคณะพญาไท (ซึ่งโด่งดังขึ้นมาหลัง
มรณะกรรมของ บรูซ ลี) “หนุ่ม” ฝึกจัดตั้งแต่ต้นปีที่เดียว จึงคิดว่า “หนุ่ม” คงจะผ่านแปด
ไปได้ด้วยดี ขรรพดา “หนุ่ม” มีนิสัยเงิบขรึม แต่ก็ขี้เล่นขึ้นมาเป็นครั้งคราว (ตามแต่อารมณ์
บู๊) “หนุ่ม” มีฝีมือนี้น่าทึ่งและดำรงตำแหน่งหัวหน้าทีมว่ายน้ำของคณะพญาไทชะด้วย อนาคต
เรามักถามเพราะอาจเจออาจารย์ “กระบองสองท่อน” ของพี่แกได้ง่ายๆ

๓๒๒๔ อนุชาติ แพทยานนท์ ✓

๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

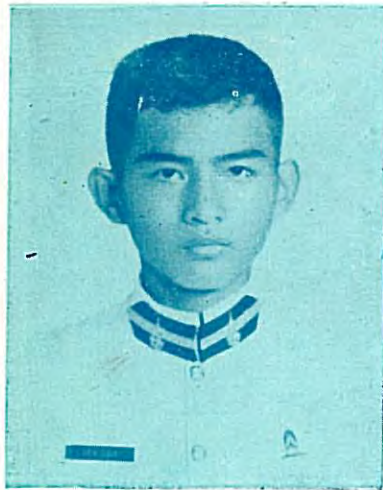
เข้าเรียน ป. ๕ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๐๘

สนามจันทร์/พญาไท

ที่อยู่ ๑๑-๑๕ ตรอกเพชรพลอย ถนนสีพระยา กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๓๕๖๖๘

บุรุษร่างงามผู้มีนิกเนมอันประหลาดชื่อว่า “อูส” “อูส” อยู่รุ่นกลางมาหลายปีตั้งแต่ที่นำทีมฟุตบอล
บอลเข้าครองถ้วยได้สำเร็จเงินปันเอง “อูส” เป็นหัวหน้าที่จริงจังในหน้าที่มาก แต่อันที่จริงแล้ว
“อูส” มีอารมณ์ขันแฝงอยู่ในส่วนเล็กไม่น้อยทีเดียว การเรียนของ “อูส” ไร้วางใจได้ ถ้า “อูส”
ไม่ดูหนังสือกับ “เต็ยม” แล้วก็คงจะผ่านแปดสบาย หวังไว้ว่าข้างหน้าคงเห็น “อูส” เดินตัวมเต็ยม
อยู่ในมหาวิทยาลัยซึกแห่งเป็นแน่

๓๔๒๓ อภินันท์ โกล้วิตร์ ✓

เข้าเรียน ปี. ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๑๑

ที่อยู่ ๕๗๖/๑ ซอยศรีอยุธยา ถนนชยางกุล อ. เมือง อุบลราชธานี

“ตี๋” เป็นชื่อที่ทางบ้านตั้งมา พวกเราเรียกกันขี้หัวหมักกันว่า “ป๋, เบด” ป๋ เป็นหัวหน้าคนหนึ่งในคณะจิตรลดาที่น้อง ๆ ในคณะให้ความเคารพรักกันมาก ป๋ เป็นนักกีฬาที่สามารถคนหนึ่งของคุณเล่นได้ทั้งรักบี้, บอลสเกตบอล, วอลเลย์, สก๊วชและฟุตบอล ป๋ เป็นหัวหน้าแผนกวอลเลย์บอลและกรรมการสมาคมกีฬา การดนตรีป๋ไม่สนใจ สนแต่การปั่นและแกะสลัก ฝีมือของป๋ในด้านนี้สูงมากจนเพื่อน ๆ คู่มือไม่เข้าใจ การเรียนป๋มีความถนัดในเรื่องคำนวณมาก สำหรับอนาคตป๋บอกสงสัยจะเป็นนายร้อยตำรวจ

๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

สนามจันทร์/จิตรลดา

๓๕๐๕ นิตพล สุวรรณกุล ✓

เข้าเรียน ม.ศ. ๒ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ที่อยู่ ๑๒๒ ถนนนิคมจินดา อ. เมือง ระยอง

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ผู้บังคับการ

โทร. ๔๒

“กูด” เลื่อนหน้าเดิมจากจังหวัดระยอง เมื่อเข้าโรงเรียนใหม่ ๆ อาศัยที่เคเบเห็นทะเลมาก่อน จึงเป็นนักว่ายน้ำทีมโรงเรียน แต่อยู่มา ๆ ส่วนตัวไม่เป็นที่อำนวยความสะดวก จึงหันมาเอาดีทางรักบี้ เมื่อก่อน “กูด” เล่นรักบี้ทีมโรงเรียนจนได้เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ มาปีนี้โชคค่อนข้างร้าย (คือข้ามตามหา) เลยไม่ได้ไปแข่งที่มาเลย์เซีย “กูด” เป็นหัวหน้าคณะผู้บังคับการทีมรูปร่างใหญ่โตจึงเป็นที่เกรงใจลูกน้อง พูดถึงอนาคต “กูด” สั่งให้เขียนว่า “ถ้าหาที่รวมค่าแห่งไม่เจอให้ไปหาที่โรงเรียน”

๓๕๐๘ เนติเมศศักดิ์ จงเจริญ ✓

เข้าเรียน ม.ศ. ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๑๒

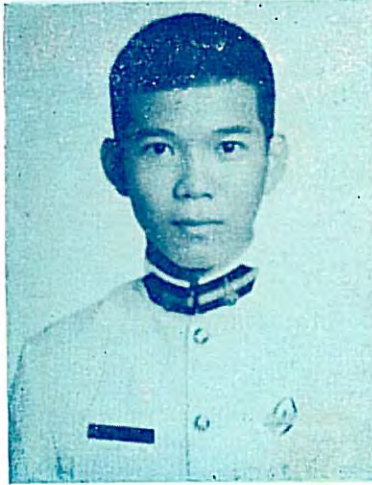
ที่อยู่ ๑๖๖/๔ ถนนเพชรเกษม อ. เมือง ราชบุรี

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

พญาไท

โทร. ๓๓๗๓๒๒

ถ้าท่านเอามือปิดข้อความนี้แล้วมองดูรูปข้าง ๆ นี้ ท่านก็จะทานึกนามของบุรุษผู้หนึ่งได้ง่าย ๆ... “ไฝ” เป้าสไลด์ที่รมิโมนอยู่วงโย ๆ เล่นกีฬาทั้งรักบี้, ฟุตบอลและยิงเป้า (ไปนอนใน) โรงเรียนมัธยม ๆ อีกด้วย งานอดิเรกของของ “ไฝ” คือการเล่นกีตาร์พร้อมกับส่งเสียงร้อง (อย่างโหยหวน) คลอไปด้วย “ไฝ” มีความรักอันหวานชื่นตจ “โรเมโอกับเคียวเลียน” ที่เคียว จึงมักเห็น “ไฝ” เดินยิ้มกับจดหมายบ่อย ๆ ตะกอน “ไฝ” เรียนวิทย์แต่แล้วคงจะรู้ชะตาตัวเองเลยย้ายมาเรียนศิลป์ อนาคตขอแต่ผ่านแปด

๓๕๑๑ สุทธิเดช พัฒนกำจร ✓

เข้าเรียน ม.ศ. ๑ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๑๒

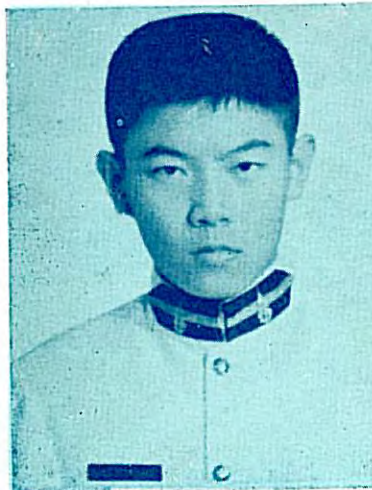
ที่อยู่ ๓๐๘ ซอยทองหล่อ (๕๕) สุขุมวิท กรุงเทพฯ ๑๑๐

๕ ตุลาคม ๒๕๕๕

คูสัต

โทร. ๘๑๒๗๗๓

ถ้าใครเห็นรูปร่างอันกระฉับกระชวยของ “ต้น” จะไม่มีวันเชื่อเป็นอันขาดว่า บุรุษผู้นี้แหละเป็นหนึ่งในสี่ของทีมที่ได้เล่นชิงแชมป์ฯ ซึ่งคว้าตำแหน่งที่ ๓ ในการแข่งขันชิงแชมป์เยาวชนแห่งประเทศไทยมาแล้ว ในอดีตต้นเคยไปแหมมอยู่วิทย์มาแล้ว แต่ถูกหมวดฟิสิกส์ตัดออกวิ่งไปตั้งมั่นที่สลิป (คำนวณ) ต้นพยายามโกหกให้เพื่อนเชื่อให้ได้ว่านี่ “ก้อย” นั้นสำคัญที่สุด อนาคตต้นอยากเป็นนักบัญชี

๓๕๑๒ คิทธิทัต นิตยสุทร ✓

เข้าเรียน ม.ศ. ๑ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ที่อยู่ ๖๘/๑ ซอยวิวัฒนาโยธิน ถนนราชวิถี กรุงเทพฯ ๔

๑๓ เมษายน ๒๕๕๕

คูสัต

โทร. ๕๑๘๐๕๕

“ต๋อย” เป็นคนคร่ำเคร่งและเงี้ยวขริ่มประจำคณะ นานๆ ที่เพื่อนจึงจะได้ฟังเสียงของต๋อย ต๋อยเป็นคนพูดน้อย (แต่ต๋อยหนัก) คู่หูของต๋อยก็คือเต๋อซัง (ไม่ค่อยจะ) อวยกันเสมอ ก็พาต๋อยเล่นได้เกือบทั้งนั้น (ประเภทหนานๆ) การเรียนของต๋อยผ่านมามากตลอด ม. ๘ ต๋อยพี่ต๋อยหนังสือ (จีน) มากคงจะผ่านสบาย อนาคตต๋อยไม่เคยบอกใคร เพียงแต่บอกว่า ม. ๘ ให้ผ่านเสื่อก่อนเถอะนำ

๓๕๒๗ พิรพล ตัถพานิช ✓

เข้าเรียน ม.ศ. ๑ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ที่อยู่ ๑๐ พัฒนเวสน์ ๑๒ คลองสาน กรุงเทพฯ ๑๖

๒๐ เมษายน ๒๕๕๕

ผู้บังคับการ

โทร. ๘๒๘๖๓๘

“ปลาต้ม” บุรุษตัวใหญ่แห่งคณะผู้บังคับการ แต่มีนิสัยชอบคนตัวเล็กๆ “ต้ม” มีความสามารถในการเป่าทรมเป็ดได้เก่งที่สุดในโรงเรียนและยังมีลีลา การหัวเราะซึ่งดังพอๆ กับทรมเป็ด ถ้า “ต้ม” นักเข้าขานมาละก็ต้องเตือนเพื่อนฝูงปิดหน้าต่างให้ “ต้ม” กับ “โป๊ะ” มักจะเบรคกัน อยู่เสมอทั้งสองอ้างว่าเพื่อความสบายใจ การกีฬา “ต้ม” เล่นรักบี้ทีมคณะมาหลายปี (แต่ไม่เคยคิดไล่) อนาคต “ต้ม” อยากจะเรียนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพี่ชาย

๓๗๒๗ ภิรัตน์ เจียมบุญญารักษ์ ✓

เข้าเรียน ม.ศ. ๓ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๑๔

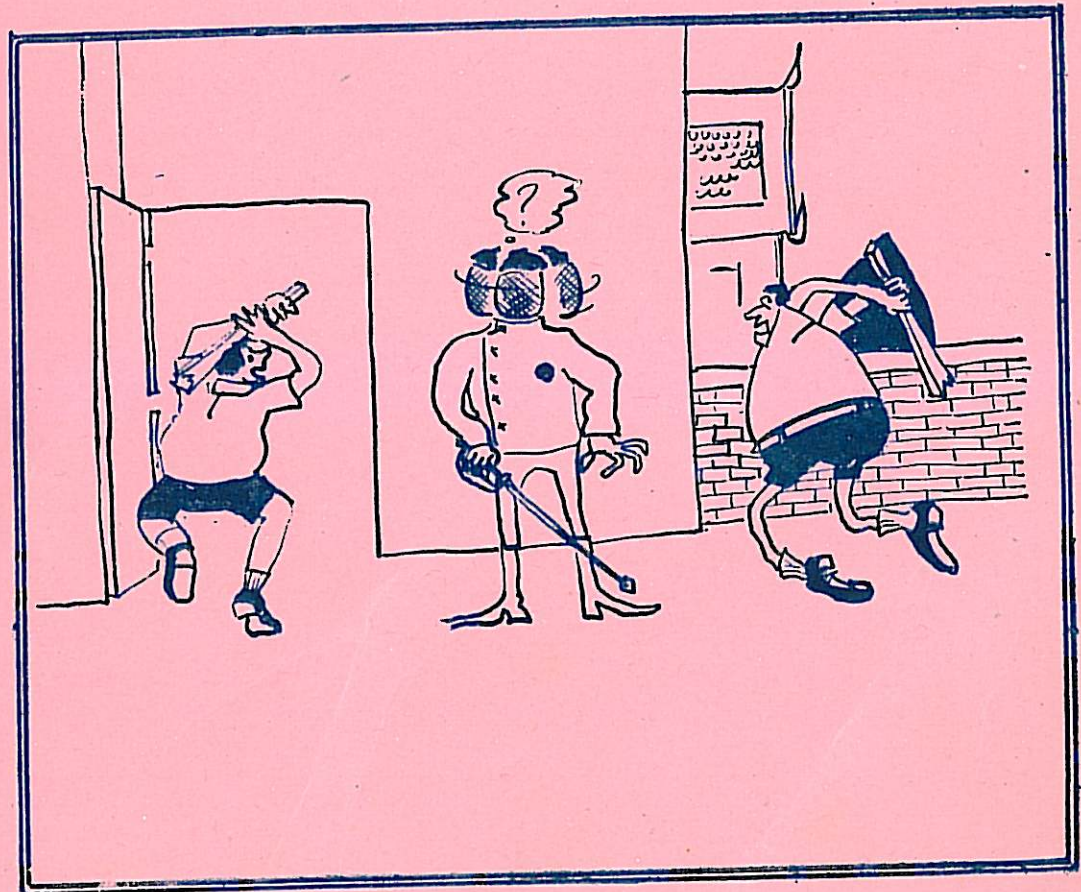
ที่อยู่ ๔๖/๑ ต. จันทเสน อ. ตาคลี นครสวรรค์

“หล้า” หนุ่มผู้มาดมั่นจากนครสวรรค์ สังกัดห้อง วี. ไอ. พี. ในคณะผู้บังคับการ เป็นคนที่มั่งคั่ง
รักคณะรุนแรงคนหนึ่ง (กีฬาแพ “หล้า” ไม่แพ้) เปิดกลับบ้านที่ไร้มักจะมีเรื่องตลกๆ มาเล่าให้
ฟังเสมอ การกีฬาที่ไม่ใช่ย่อย “หล้า” มีพี่เท่า (เล็กข้างหนึ่ง) ที่ร่ายกาจในเชิงฟุตบอลล์ นอก
จากนี้ยังเป็นक्रमวยประจำคณะ และยังเป็นโปรโมเตอร์จัดรายการมวย (เด็ก) ร่วมกับ “แก” จึง
แน่ใจได้ว่าเด็ก (คงจะ) รักพี่ “หล้า” มาก การดนตรีนั้นไม่ค่อยสนทักแต่ถ้าทางศิลปะว่าไม่ได้
เหมือนกัน การเรียนนั้นพี่ตบทั้งบแต่ถ้าโชคดีคงจะเห็น “หล้า” ในรั้วมหาวิทยาลัยที่ไหนสักแห่ง
หนึ่ง

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ผู้บังคับการ

ART. 17.

๒๕๘๒ ปรัชชา ปัตตะโชติ ✓

เข้าเรียน ป. ๔ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๐๖

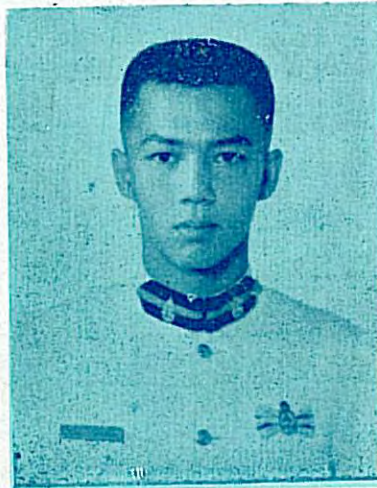
ที่อยู่ ๑ ซอยเกษม (๒๔) ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ๑๑

๔ สิงหาคม ๒๕๕๗

สราญรมย์/คูสิต

โทร. ๕๐๐๒๕๕

“ทรง” เป็นหัวหน้าทีมเข้มแข็งที่สุดของคณะคูสิต มีนิสัยร่าเริงสนุกสนานรักการกีฬาทุกชนิด ทั้งในร่มและกลางแจ้ง เป็นรองหัวหน้าชุดกรีฑาทีมโรงเรียน ที่มีผลการเล่นที่ดุเดือดถึงใจอย่างที่สุด กลางปีทรงได้รับการคัดเลือกให้ไปแข่งขันรักบี้เอเชียมาแล้ว ตอนสิงหา ทรงตั้งใจดูหนังสือ(?) เต็มที่จนผ่าน ม. ๘ ไปได้อย่างสบาย อนาคตทรงอยากเป็นตำรวจ อีกไม่กี่ปวงการตำรวจไทย คงได้ตำรวจมือปราบที่เข้มแข็ง (จับตาย) อีกคนหนึ่งเป็นแน่

๓๐๔๔ กิตติวุฒิ มรรคดวงแก้ว ✓

เข้าเรียน ป. ๔ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

ที่อยู่ ๑๘๑๕/๕๕ ซอยเสริมสุข บางพลัด กรุงเทพฯ ๑๗

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

สราญรมย์/ผู้บังคับการ

โทร. ๔๗๖๕๐

เมื่อก่อนนี้เจ้าตัวอ้วนน่ารัก แต่มาเดี๋ยวนี้ร่างสมารท์ขึ้นกว่าเก่า แต่เพื่อน ๆ ก็ยังคงเรียกกันว่า “อ้วน” เป็นคนใจอารีต่อเพื่อน ๆ ถ้าใครทำให้อ้วนตกใจแล้วละก็ “อ้วน” จำไม่อื่น ดังนั้นจึงทำให้เศรษฐกิจของเพื่อนฝูงมันป่วนอยู่เสมอ (โดยเฉพาะ “หรีด”) การกีฬาอ้วน “อ้วน” ไม่เบาขนาดคิดที่มรักบี้ของโรงเรียนไปมาเลยเขี่ยมาแล้ว และยังเป็นประธานสมาคมโต้วาทีที่จัดการได้วาทะที่ครั้งเดียวในรอบปี การเรียนนั้น “อ้วน” ไปเรียนไม่เคยขาด (ถ้าต้นท้น) ในปีนี้ค่อนข้างจะโชคร้าย เพราะท่านผู้บังคับการเรียกไปสนทนาอยู่เสมอ อนาคต “อ้วน” บอกว่า “ผ่านแปดแล้วค่อยพูดกัน”

๓๐๕๕ วิโรจน์ เหล่าหะเกียรติ ✓

เข้าเรียน ป. ๔ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

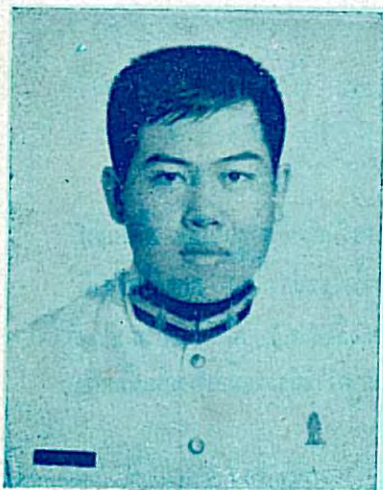
ที่อยู่ ๖๓๔ ใกล้เคียง ๒๔ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ๑๑

๒๒ กันยายน ๒๕๕๖

สราญรมย์/คูสิต

โทร. ๕๐๔๕๕๐

“ตี” เป็นหัวหน้า คณะคูสิต (มาหลายปีแล้ว) ที่ได้รับการไว้วางใจจากท่านผู้บังคับการมากพอ ๆ กับอ้วน จึงถูกเชิญตัวไปพบเสมอ ตีรักการกีฬาทุกชนิดเป็นชีวิตจิตใจ เคยไปตลุยดงรักบี้มาเลยและดึงโป้รามาแล้วหลายครั้งจนได้แทนสามารถพิเศษเหนือพิเศษ ด้านบาสเกตบอลตีเป็นการตีที่เหนียวแน่นที่สุดและเป็นกำลังสำคัญให้วชิราวุธพิชิตด้วยชนะเลิศ ๓ ปีซ้อนมาแล้ว การเรียนตีต้องการให้ภูมิแน่นเลข (แก๊ง) ตกเสียหลายปี อนาคตตี ไม่เคยพูดถึง ขออย่างเดี๋ยวนาน ๘ ชะก่อนเดื่อนำ

๓๐๗๕ จักรวุธ ทัพภุญญณ์ ✓

๑๗ ธันวาคม ๒๔๕๘

เข้าเรียน ปี. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

สนามจันทร์/จิตรลดา

ที่อยู่ ๑๑๘ ประตูลี้ ต. โพธิ์เก้าต้น อ. เมือง ลพบุรี

ทางบ้านเรียกว่า "ต๋อ" แต่พวกเราคงขอให้เสียใหม่ว่า "ต๋อไป๋ก่าย" หรือเรียกง่าย ๆ ว่า "ต๋อ, อ้วน" แต่ชื่อที่ต๋อภูมิใจที่สุดคือ "อ้วนประสาธินภาพ" ต๋อเป็นบุรุษผู้มีร่างกายสมบูรณ์มากคนหนึ่งและมีมาตอันภูมิฐานคล้ายอาเสี่ยจนบริษัทโตเอะชวนไปแสดงภาพยนตร์หลายครั้งแล้ว ต๋อเป็นนักนิยมเพลงชนิดซึ้งสมสองคนหนึ่งโดยเฉพาะเพลงประเภท "อะโกโก้" คือโปรดปรานเป็นพิเศษ นอกจากนั้นต๋อยังเป็นพ่อครัวมือเอกของ ม. ๘ จิตรลดา ยามว่างต๋อชอบนั่งฟังเพลงและเล่นกับ "บ๊อง" ต๋อบอกว่าอนาคตขากเป็นนักกฎหมาย

๓๐๘๕ บุญยนิธิ ดั่งส้มคร ✓

๒๗ พฤศจิกายน ๒๔๕๘

เข้าเรียน ปี. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

นันทอุทยาน/ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๕๖๒๘ วัคทองนพคุณ ต. สมเด็จเจ้าพระยา อ. คลองสาม กรุงเทพฯ ๖ โทร. ๖๐๕๒๓

ทุก ๆ ครั้งที่มีการสอบภาษาฝรั่งเศส "แอน" ต้องคว้าที่นั่งมาครองอยู่เสมอ ด้วยคะแนนทั้งเพื่อน ๆ ขาดลอยทีเดียว "แอน" ไม่ชอบเล่นดนตรี แต่ชอบฟังดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ ควบคู่ไปกับการเขียนจดหมาย (ถึงใครคนหนึ่ง) "แอน" เป็นหัวหน้าทีมว่ายน้ำของโรงเรียน ที่คว้าเอาถ้วยชนะเลิศจนได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ สอบมอแปดและสอบเข้ามหาวิทยาลัยคราวนี้คงจะไม่มีปัญหาสำหรับ "แอน" ถ้าหาหุ้พหุไม่เจอก็ให้ไปหาที่ธรรมศาสตร์

๓๐๕๔ สุขะณีจ ดารากร ณ อยุธยา

๒ มกราคม ๒๔๕๕

เข้าเรียน ปี. ๓ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

สราชมรรค์/คุสิต

ที่อยู่ ๔๔๐ ถนนพระสุเมรุ กรุงเทพฯ ๒

โทร. ๔๑๖๑๐๗

"เด้า" บรมสุ์ทหนึ่ง มีนิสัยเคร่งขรึมไม่ชอบจะพูดจากับใครง่าย ๆ วันใดคิดเด้าจะหาเรื่อง (เด้า ๆ) มาเด้าให้เพื่อนขวยเสมอ แต่มั่นดีถ้าการเบรคต๊ะเต้คยาคจริง ๆ อัดเด้าเลขเป็นนักว่ายน้ำทีมโรงเรียนมาเด้า ทอนนี้สังขารไม่อำหวยเคยถูกเชิญมาเป็น "เอกอัครมทงโค้ช" ของคุสิตไปปดายบั้นทุกวันเด้าจะต้องมีการคลกเง็บ ๆ กับเต้กในคณะคือการเรียกมาข้อมมวยเสมอ ๆ เรื่องตบ น. ๘ เราไม่กล้าถาม (กลัวถูกเตะ) อนาคตเด้าอาจจะเดิน (เด้า) อยู่ในมหาวิทยาลัยก็ได้ใครจะรู้

๓๑๐๘ ธีรศักดิ์ ปุณนาค ✓

เข้าเรียน ป. ๔ ๑๔ กันยายน ๒๕๐๗

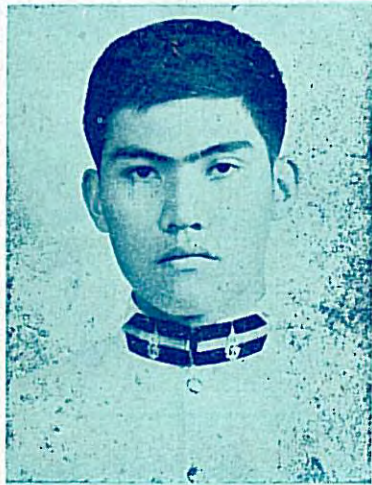
ที่อยู่ ๑๒ สุขุมวิท ๒๕ กรุงเทพฯ ๑๑

๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

สราวุธรบย์/จิตรลดา

โทร. ๕๑๑๒๑๘

“น้อง” ตามที่ทางบ้านตั้งมาพวกเราไม่ค่อยชอบเรียกนักกลับไปเรียกว่า “ฝรั่ง, หรั่ง, ตาหุย” หรั่งเป็นเด็กริมเมเยอร์มือสองวงปัสก๊อตและเป็นประธานผู้มีความสามารถมากของสมาคมด้วยรูปงานอดิเรกของหรั่งก็คือการนำเอาเรื่องจริงบ้างไม่จริงบ้างมาสร้างความสนใจในหมู่เพื่อนฝูงได้เสมอ จนเพื่อนๆ ก็ให้เป็นตาหุยประจำคณะจิตรลดา สำหรับอนาคตของหรั่ง คิดว่าจะไปเรียนต่อที่อังกฤษ

๓๑๒๘ โชคดี บุญหลง ✓

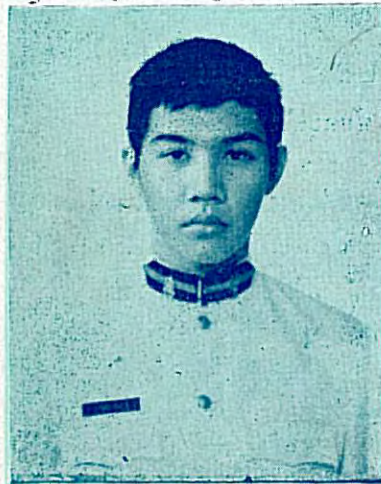
เข้าเรียน ป. ๕ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๘

ที่อยู่ ๒๓๘/๘๘ ซอยโรจน์นิมิตร จรัลสนิทวงศ์ กรุงเทพฯ ๑๗ โทร. ๔๑๔๘๕

๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

นันทอุทยาน/ผู้บังคับการ

“เจโทร” หรือ “เจ็ด” เป็นชื่อที่เพื่อนเรียกนูนุ่ม (ฝรั่ง) คนนี้ “เจ็ด” เป็นคนอารมณ์ดีเขือกเย็นไม่เคยโกรธใครได้ง่ายๆ แถมยังเป็นธนาคารบ่อยๆ ให้เพื่อนฝูงได้กู้ยืมในคราวจำเป็น “เจ็ด” เป็นคนตรงต่อหน้าที่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นด้านกรเรียนหรือด้านใดๆ การดนตรี “เจ็ด” มีพรสวรรค์ในด้านดีๆ คล้ายๆ และยังเป็นมือเอ็กโคเคียบประจำวงเครื่องสายสากล และยังมีฝีมือในการเล่นเทนนิสจนกระทั่งกลายเป็นโค้ชให้แก่คณะ ในอนาคต “เจ็ด” “บอก” ขอให้ผ่านมอแปดก่อนแล้วค่อยพูดกัน”

๓๑๓๒ ชาญชัย เอมะรุจิ ✓

เข้าเรียน เมื่อ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๘

ที่อยู่ ๒๖๖ ถนนสุขุมวิท อ. เมือง จันทบุรี

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๘

นันทอุทยาน/จิตรลดา

โทร. ๓๘๒

“ก้องแก๊ง” เป็นชื่อที่เพื่อนๆ ตั้งให้ตามความเหมาะสมของร่างกาย ก้องแก๊งเป็นนักตีระนาด (ฝรั่ง) มือชั้นเซียนของวงโยธวาทิต อุตสาหกรรมระนาดเดินไปเดินมาอยู่ในวงโยฯ จนได้สามารถชั้นหนึ่งไปกับเขาเหมือนกัน ก้องแก๊งเป็นเพื่อนที่ดีของทุกคน กลับมาจากบ้านก้องแก๊งมีหน้าที่หอบขนมมาฝากเพื่อนๆ เป็นประจำ นอกจากนี้ก้องแก๊งยังมีพี่และน้องอีกมากมายจนเพื่อนๆ พากันนิยามก้องแก๊งเป็นคนที่ไม่มีกติกาคอนหนึ่งทิ้งหนีจากพวกเราไปเมื่อทราบผลสิงหา สำหรับอนาคตของก้องแก๊งไม่ธรรมดาที่ก็ดูหาๆ

๓๑๔๖ อรรถพล จิระนคร

๘ เมษายน ๒๕๕๘

เข้าเรียน ป. ๕ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๘

สนามจันทร์/พญาไท

ที่อยู่ ๑๘/๑๑ ถนนธรรมานุญาติ อ. หาดใหญ่ สงขลา

แต่เดิมมีนิลเนมเต็ม ๆ ว่า “แฝดพี่” แต่ตอนหลังน้องออกไปจึงตกเหลือเพียง “แฝด” “แฝด” มีดวงตาที่สังเกตเห็นได้ดี ๆ จะเห็นว่าน่ารัก มีลีลาการกินที่เข้าขั้น และยังเล่นบาสเก่งจนได้เครื่องหมายสามารถมาดูคูเล่น นอกจากนี้ “แฝด” ยังเป็นหัวหน้าที่รักของลูกน้องทั้งหลายอีกด้วยว่ากันถึงภาษาฝรั่งในคณะพญาไทแล้วใคร ๆ ก็ต้องยกให้ “แฝด” ทั้งนั้น ถ้าไม่ยากถูกประทุษร้ายละก็อย่าเอ่ยคำว่า “เป็ด” ให้ “แฝด” ได้ยินเป็นอันขาด จากความพีคของ “แฝด” พอจะกล่าวได้ว่าบ่นหน้าคงไม่ต้องฟัง “รวม” (ของมันกับแม่ดอกนาย)

๓๑๘๒ ม.ร.ว. ศศิพล จันทรทัต

๑๒ มกราคม ๒๕๕๕

เข้าเรียน ป. ๕ ๑๒ กันยายน ๒๕๐๘

สราญรมย์/ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๓๐๓ ซอยทองหล่อ (๕๕) ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ๑๐๑

โทร. ๕๑๕๕๓๑

“จู้” เป็นหัวหน้าที่เข้มแข็งที่สุดคนหนึ่งที่ภาวะผู้บังคับการเคยมี ชีวิตของ “จู้” มักจะเกี่ยวข้องกับตัวจ.เสมอ “จู้” มีความสามารถหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นในด้านการขีดเขียนหรือในด้านการกีฬา “จู้” เป็นยอดนักวิ่งทีมโรงเรียนที่ได้รับเครื่องหมายความสามารถสมบูรณ์และยังเป่า แซมป์วิ่ง ๑๐๐ เมตร เขาชนะประเทศไทยอีกด้วย นอกจากนี้ “จู้” ยังเป็นนักวิ่งทีมโรงเรียนที่ไปตะลุยมาเลย์เซียมาแล้ว การดนตรี “จู้” รับหน้าที่แบกเบสคุมท้ายวงโย ๆ “จู้” เป็นคู่รักกับ “ดิติ” ซึ่งไหวเชิงพริบกันตลอดเวลาปลายบั้น “จู้” บอกว่าจะเข้าศิลปากรพร้อมใครคนหนึ่ง

๓๒๖๘ บังศักดิ์ ผู้สันติ

๒๓ กันยายน ๒๕๕๘

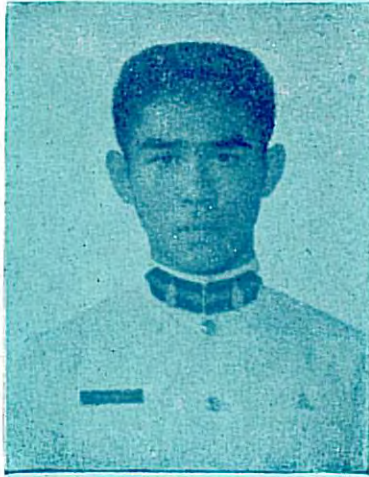
เข้าเรียน ป. ๕ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๐๘

นันทอุทยาน/ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๑๔๑๓ ถนนตากสิน บุคโลด กรุงเทพฯ ๑๖

โทร. ๖๘๐๔๒๘

“จ้อน” เป็นคนที่มีความสูงน้อย ในขณะที่เพื่อนๆ ซนรุ่นใหญ่ “จ้อน” ยังคงอยู่รุ่นกลาง จึงนำทีมให้น้องติดไล่กันเป็นแถว เมื่อ “จ้อน” อยู่ในคณะยังเป็นอาสาสมัครทีมหววนประจำคณะคนหนึ่ง ซึ่งเป็นที่โปรดปรานของ “ทีน” มาก ปลายบั้น “จ้อน” ยังรวมหัวกับ “บัง” ซึ่งทำความรำรวยให้แก่อตัวเองมาหลายครั้ง อดีตเคยเข้าทรมัเปคอยู่วงโย ๆ จนได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาประดับหน้าอกหรืออยู่จนทุกวันนี้ “จ้อน” พัดหนังสือ (หลังสอบ) ทุกปี แต่เชื่อว่าคราวนี้ ม. แปด “จ้อน” คงผ่านสบายมาก

๓๒๓๗ นพพร พรทศน์

๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เข้าเรียน ป. ๕ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๐๘

สนามจันทร์/คูสิต

ที่อยู่ แขวงการทางตาก อ. เมือง ตาก

“เคย์” “ทิม” หรือ “short” นรมย์ผู้มีความแข็งแรงและชอบตก (เจ็บๆ) เสมอ ถึงแม้ร่างกายจะไม่สมส่วนแต่เคย์ก็มีพรสวรรค์ในด้านกีฬาทุกประเภท เคย์เป็นสกริมฮาล์ฟตัวกลางของโรงเรียนเคยไปทดลองมาเล่นจนได้เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์มาแล้ว นอกจากนี้เคย์ยังนำทีมบาสวีรารุชควาด้วยรุ่นกลางกรมพละ อีกด้วย เคย์มีวิธีการพดหนังสือที่แปลกที่สุดคือคูหนังสือไปพร้อมกับการวิ่งไล่แก๊งคน เคย์บอกว่า ม. ๘ สบายมาก มหาวิทยาลัยแล้วแต่โชค

๓๒๕๖ ธนากร ทับทิมทอง

๔ กันยายน ๒๕๕๓

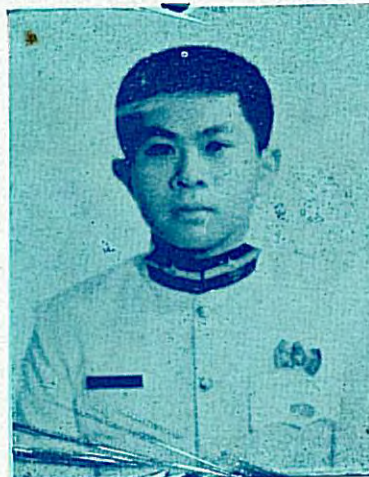
เข้าเรียน ป. ๑ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๐๐

ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๒๖ ถนนประชากรราษฎร์ ๒ ลาดขวัญ อ. เมือง นนทบุรี

โทร. ๘๘๓๐๕๕

ยอดนักกีฬาของโรงเรียนเห็นที่จะต้องยกให้แก่ “โรม” ซึ่งได้รับพระราชทานรางวัลช่วยเหลือโรงเรียนมาสองปีซ้อน “โรม” เป็นหัวหน้าทีมรักบี้ และนักรักบี้ทีมชาติ นอกจากรักบี้แล้วยังมีพรสวรรค์ในการเล่นกีฬาอย่างอื่นอีก เช่นบาสเก็ตบอลล์ วอลเลย์บอลล์ “โรม” เป็นหัวหน้าคณะผู้บังคับการผู้เข้มแข็งมาหลายปี นอกจากนั้นยังเป็นหัวหน้าวงปัสก็อตวงที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยนับเป็นนบสุดท้าย “โรม” ผ่านสันดอน ม.ศ. ๕ มาอย่าง (ไม่) สบายก่อนเพื่อนฝูงเมื่อคราวสอบสิงหา

๓๔๑๘ ธานินทร์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

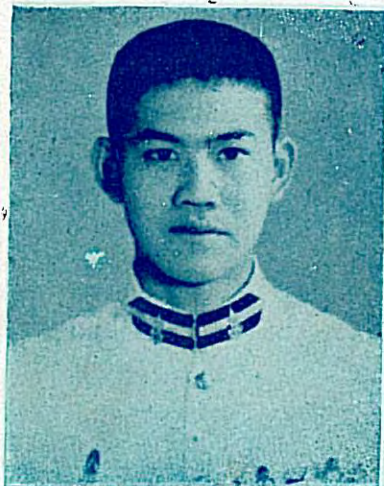
๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เข้าเรียน ป. ๑ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๑๑

นันทอุทยาน/คูสิต

ที่อยู่ ๑๓๘ บ้านพักโรงพยาบาลรถไฟ มกคะสัน กรุงเทพฯ ๕ โทร. ๘๑๖๘๖๐

อยู่บ้านช่อปุย แต่เพื่อนฝูงเห็นน่ารักเกินไปเลยเปลี่ยนเป็น “ว้าว” หรือ “ตั้ง” ว้าวเป็นหัวหน้าตราตั้งคนหนึ่งของคณะคูสิต ถึงแม้ว่าว้าวจะอึดอัดกับความสูง แต่ฝีมือและไหวพริบทำให้ว้าวติดรักบี้ทีมโรงเรียนได้อย่างเต็มพิกาศ ตอนปลายปีว้าวเกิดรักเสียงเพลงขึ้นมาอย่างน่าประหลาดเพราะเหตุใดตามสมาชิกห้อง ๑ พยัคฆ์แห่งคูสิตดูได้ ปีหน้าเพื่อน ๆ อาจเจอว้าวเดินบ๊อคอยู่ในรั้วจามรุ้งก็ได้.

๓๔๕๖ ม.ร.ว. อติสรเดช สุขสวัสดิ์

๑ มกราคม ๒๔๕๕

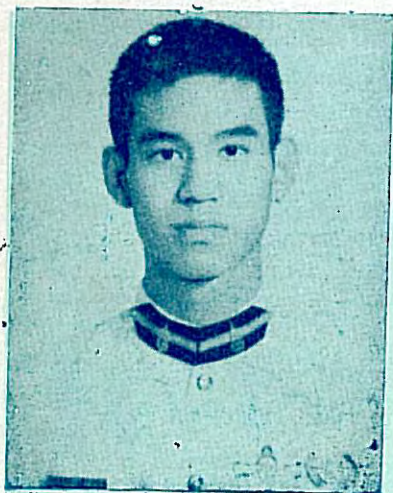
เข้าเรียน ป. ๗ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๑๑

สนามจันทร์/ผู้บังคับการ

ที่อยู่ ๑๒ ซอยแสงมุกดา (๔๓) ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ๑๑

โทร. ๕๑๑๘๐๔

เขาถูกเพื่อนขนานนามด้วยความรักว่า "หม่อมมัยเก" หม่อมเป็นหัวหน้าคนหนึ่งในคณะผู้บังคับการทีมรูปร่างสมาริท์ (โดยเฉพาะที่หน้าอก) และมีท่าทางเดินที่เท่ที่สุดจึงได้รับอีกชื่อหนึ่งว่า "สมาริท์วอค" นิสัยปกติแล้วเป็นคนร่าเริงมีอารมณ์อ่อนไหวได้ง่าย "หม่อม" เป้าแซกโซโฟนอยู่วงโยธวาทิตอยู่หลายปีจนได้เครื่องหมายชั้นหนึ่ง นอกเหนือจากแซกโซโฟนแล้วยังเล่นกีตาร์เก่งโดยเฉพาะเพลงโฟล์คซอง ฝีมือการเล่นวอลเลย์บอลเก่งนำคูจึงได้รับตำแหน่งกัปตันของทีม ในด้านการเรียน "หม่อม" ไม่เคยขาดการท่องหนังสือ อนาคตคงไม่แคล้วรัฐศาสตร์ จุฬาฯ.

๓๖๒๒ ม.ล. เพ็ญวุทธิ สวัสดิ์ดิวิสต์

๓๐ ตุลาคม ๒๔๕๗

เข้าเรียน ม.ศ. ๒ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๓

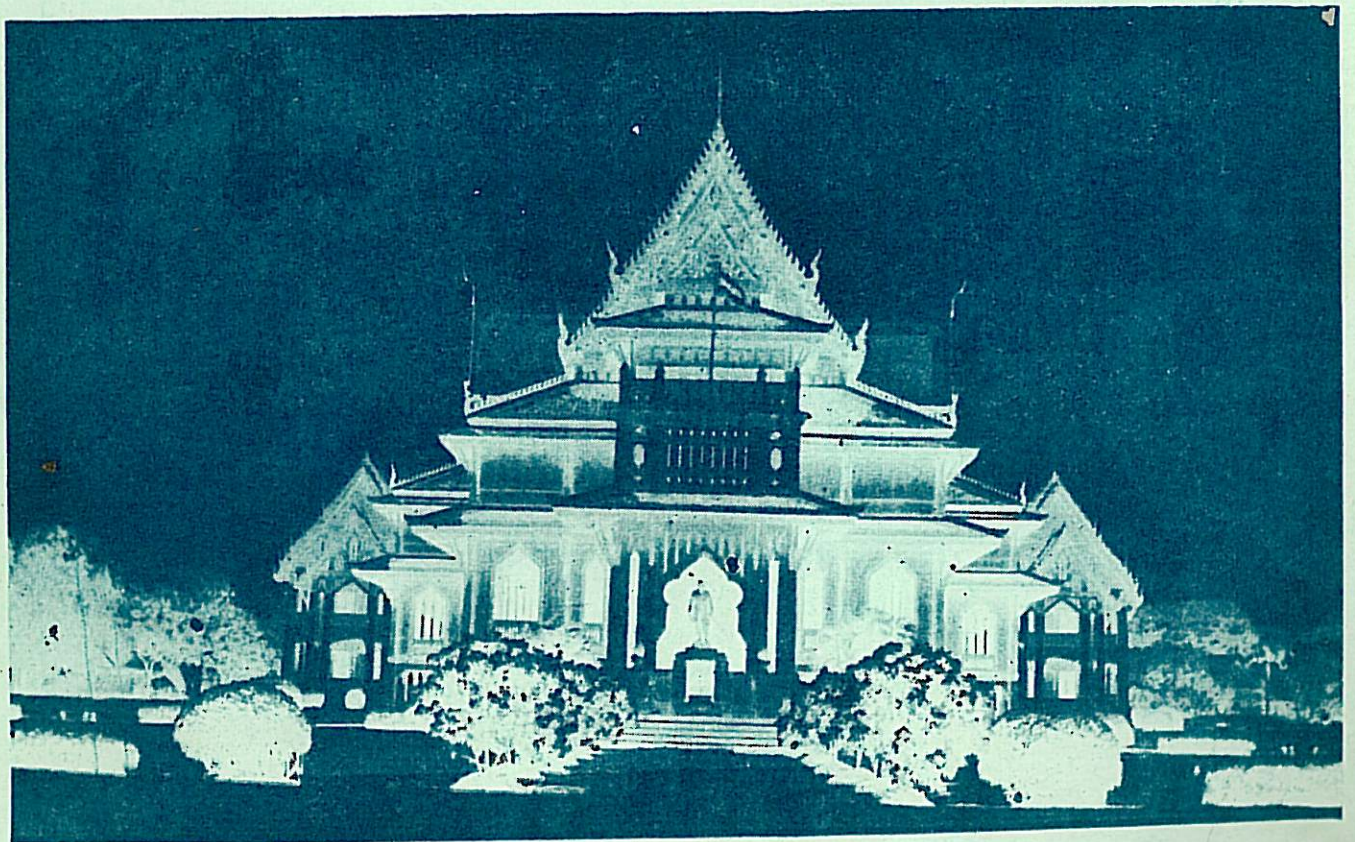
จิตรลดา

ที่อยู่ วังสุโขทัย ถนนสามเสน กรุงเทพฯ ๓

โทร. ๘๑๕๕๔๓

"จิว" คือชื่อพวกเราเรียกกัน แต่ที่บ้านเรียกว่า "อึ้ง" จิวเป็นหัวหน้าคนหนึ่งในคณะจิตรลดาและเป็นนักว่ายน้ำทีมโรงเรียน ได้รับเครื่องหมายสามารถสมบุรณ์มาแล้ว นอกจากนั้นจิวยังเป็นดรัมเมเยอร์มือหนึ่งของวงปี่สก็อต จิวเป็นคนที่เรียบร้อยเป็นบางครั้งบางคราวถึงกระนั้นจิวก็ยังเป็นเพื่อนที่ดีของทุกคน โดยเฉพาะน้องๆ ในคณะรักฟ้จิวมาก สิ่งที่จิวโปรดปรานมากคือทรายางของคำว่า "จิวี่" พอๆ กับคำว่า "แก้ว" สำหรับอนาคตจิวไม่ขอเปิดเผย

Vajiravudh College

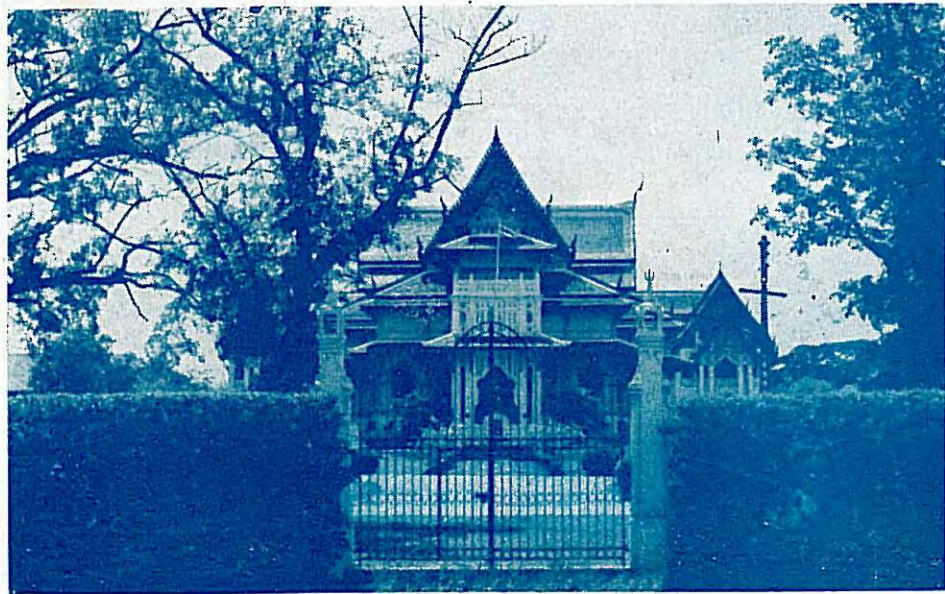

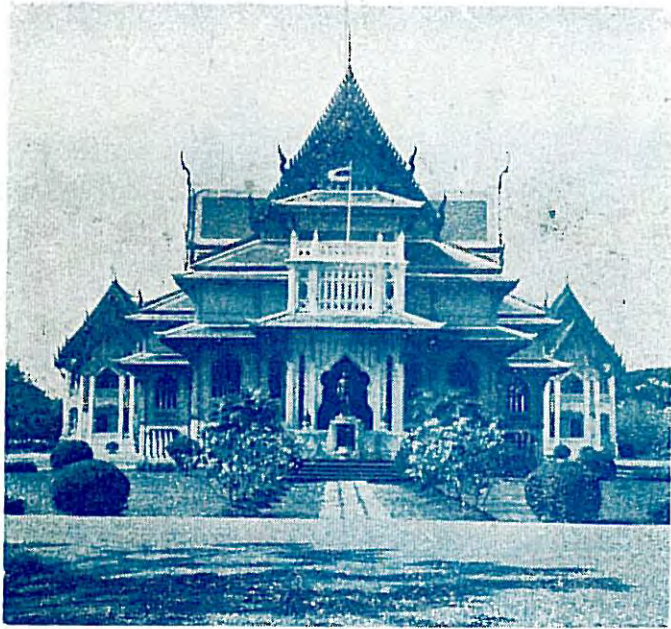
...เจ้าเขลาคินทร์...
 ล้วนตัวเจ้า เขาก็ต้องรำลึกว่าเป็นพ่อเจ้า
 ธรรมดาพ่อกับลูก พ่อขอมอยากได้ลูกดี
 เล่มขอ ถ้าลูกประพฤติดีมีใจพ่อ พ่อก็
 มีใจยินดี ถ้าลูกเหลวไหลประพฤติชั่วความ
 เลื่อมเสีย พ่อก็โทษมัน ลูกคนใดที่ประพฤติ
 ดนเสวยธรรมต่ำช้า เป็นเหตุให้พ่อได้สวม
 โทษมัน ลูกคนนั้นเป็นลูกในรกคนพ่อ....

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๖

สมาคมนักเรียนเก่าวีรราชวิทยาลัย ในพระบรม
 ราชูปถัมภ์ ราชมิ่งพระมหากรุณาธิคุณ พระบาทสมเด็จพระ
 พระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร ผู้
 พระราชทานกำเนิดสถานศึกษาแห่งนี้ ซึ่งสร้างพระบรมราชูปถัมภ์
 ได้เป็นสมบัติของวีรราชวิทยาลัย เพื่อถาวรผลการสืบ

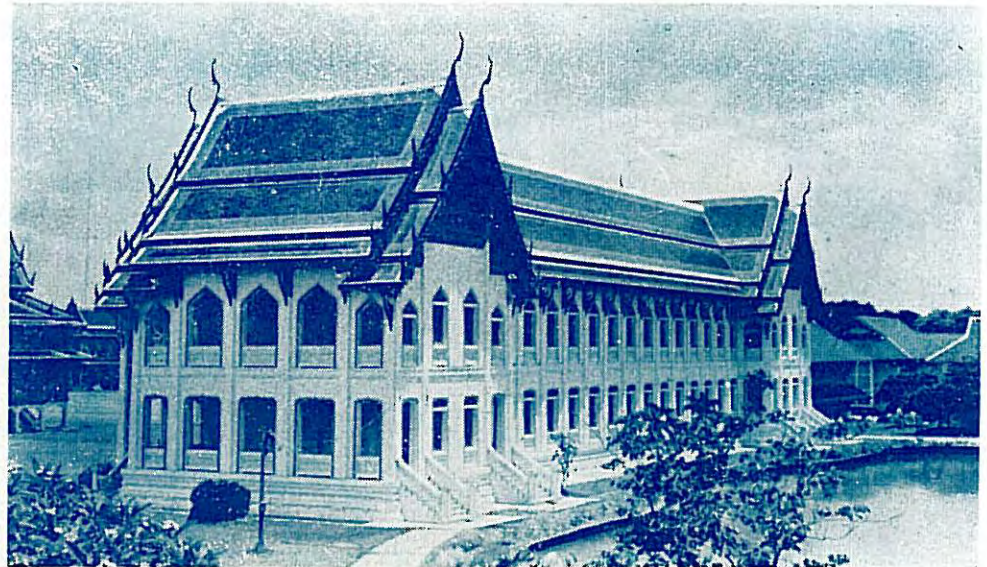
พระราชนิพนธ์ของ พระตำหนักทรงเปิดงาน
 วีรราชวิทยาลัย ณ พระราชวังสนามจันทร์ นครมัย
 เมืองอานันทบุรี ๒๕๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๖
 เวลา ๑๖.๑๖ ปี ๑๓

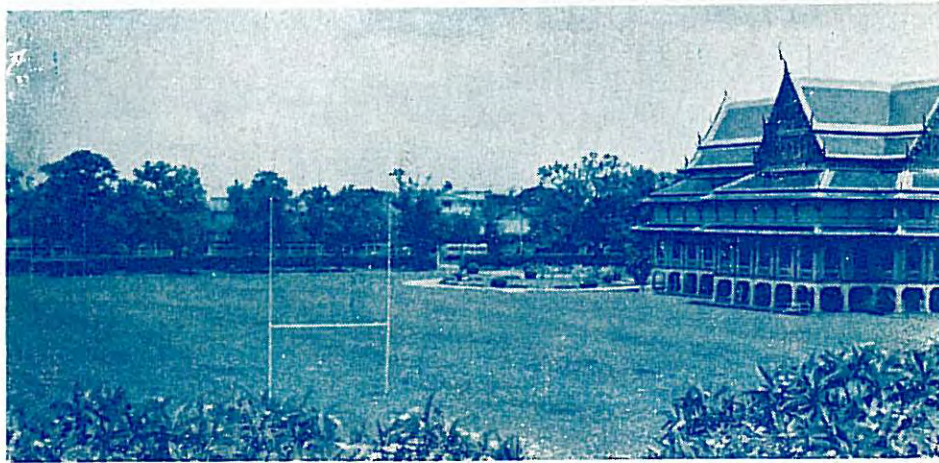
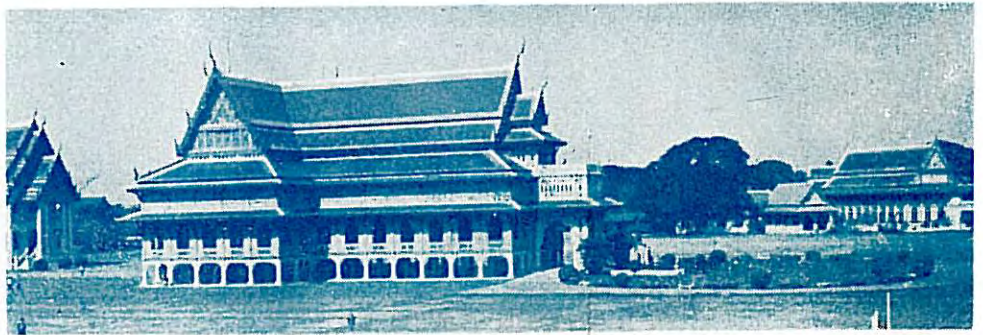

หอประชุม

ตึกขาว

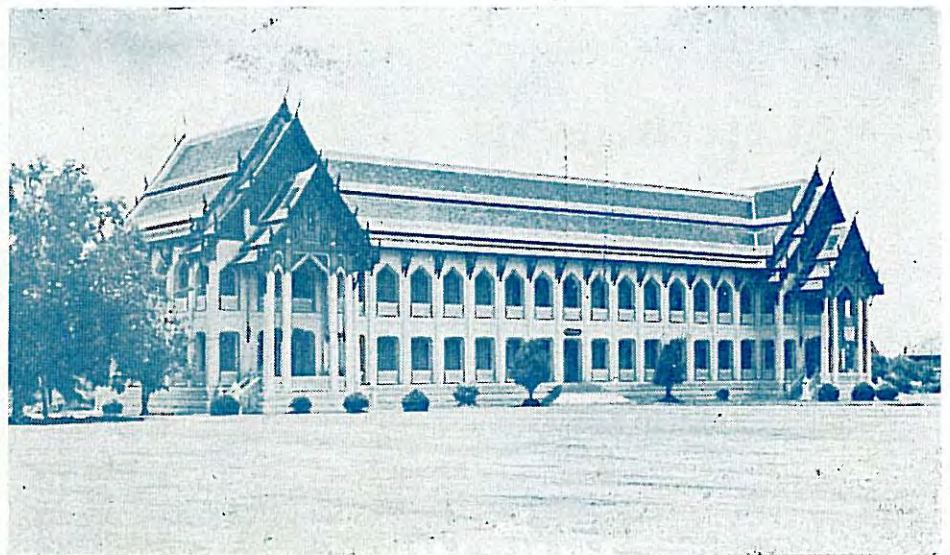

หอประชุมอักษมนนท์

สนามหน้า

ตึกขาวด้านหน้า

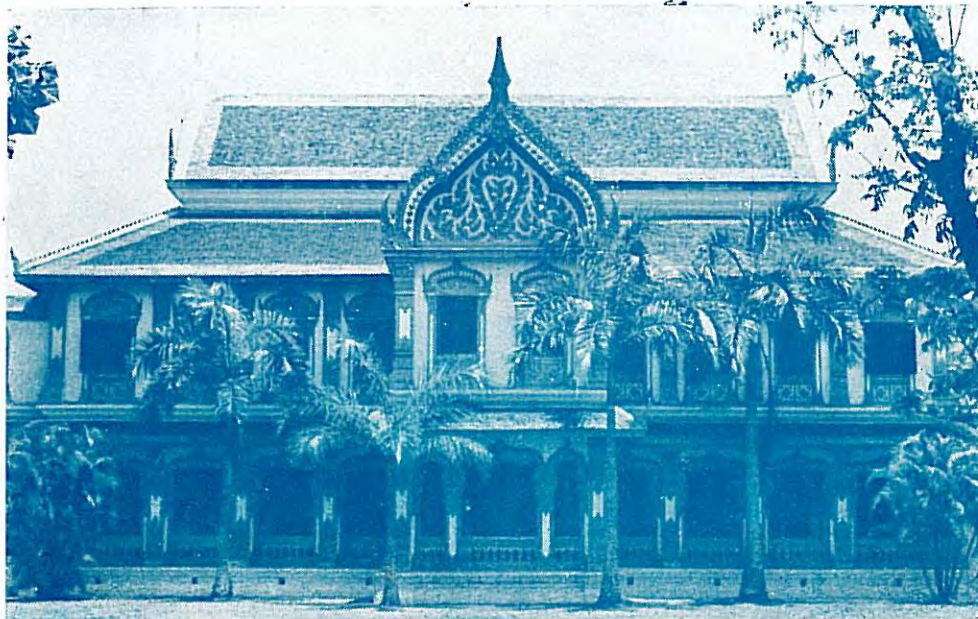

“ผ.บ.ก.”
หน้าเกรงขาม

ตึกเต็นงามนวม

“ดุสิต”

“จิตรลดา”

งามเสด็จ

จิตรรา

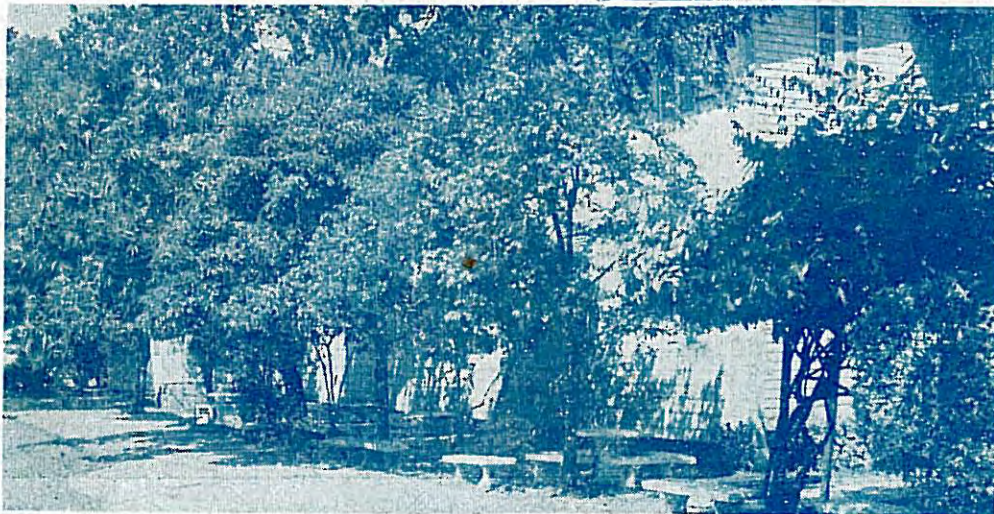
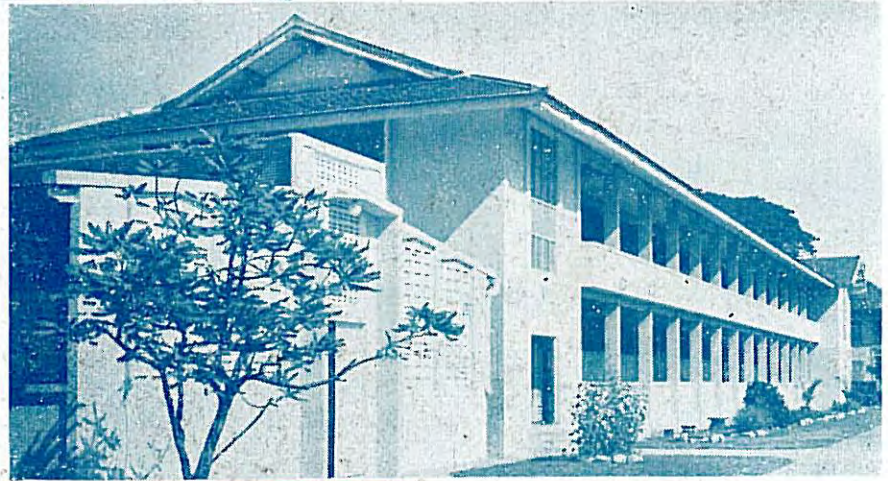
“พญาไท”

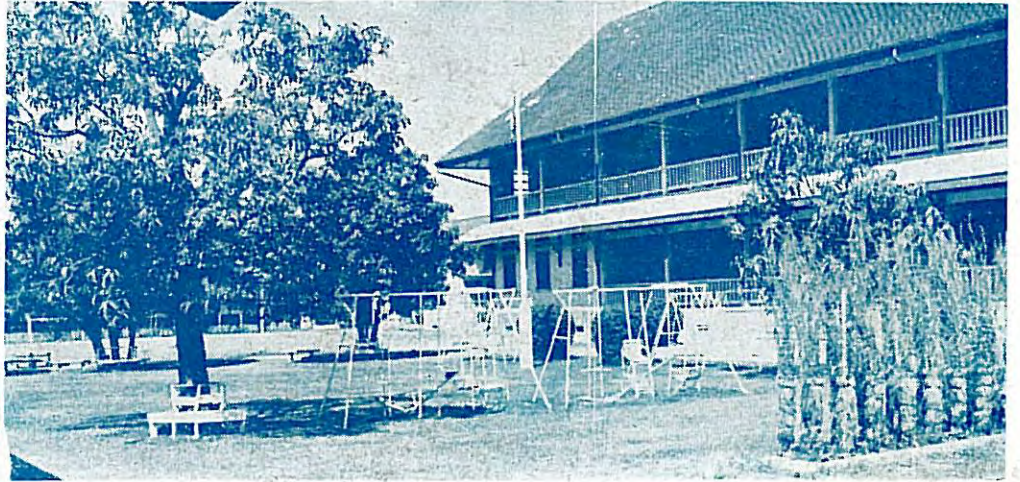
คณะศึกษามจันท์

คณะนันทอุทยาน

คณะ
สถาปัตยกรรมย์

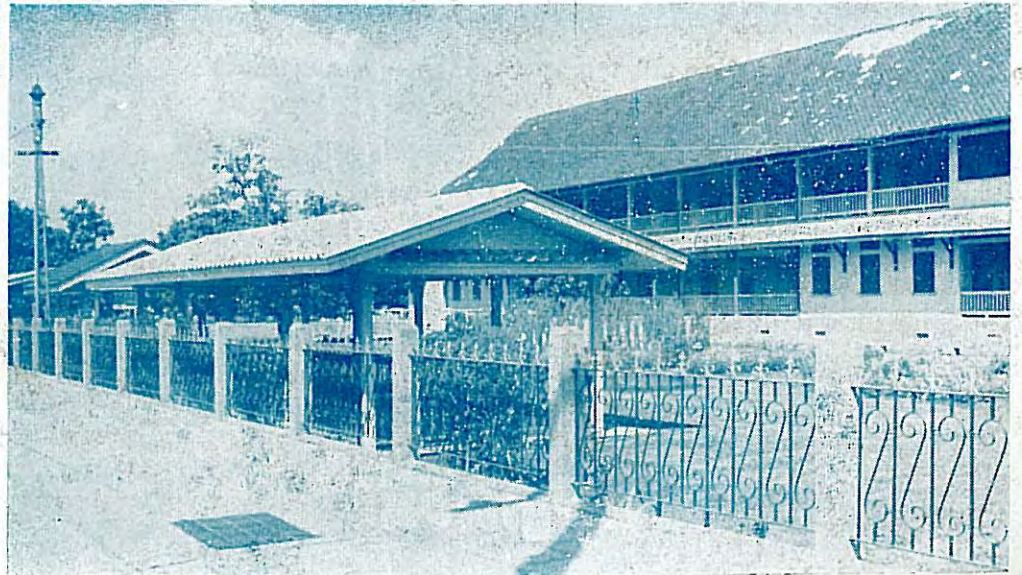
สนามเด็กเล็ก →

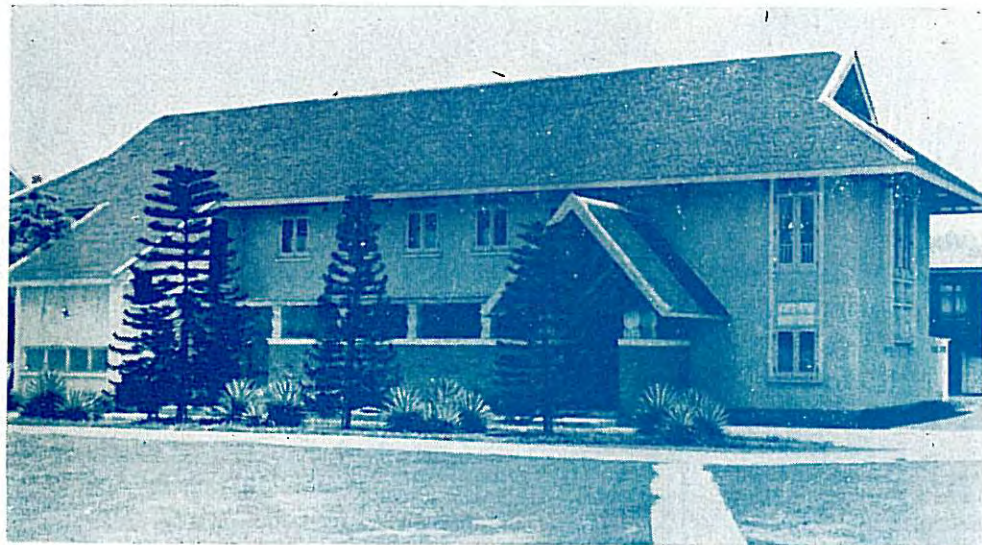

← ทางสายเอกของเด็กเล็ก

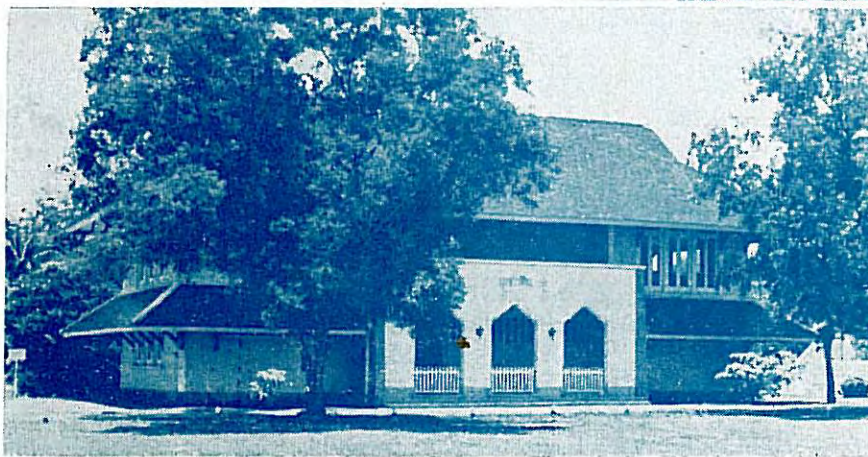
ศาลาเด็กหญิง

กองบังคับการ

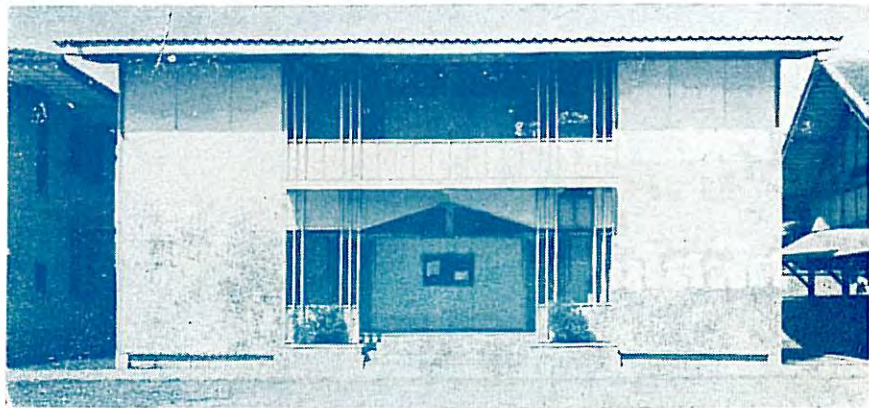
ตึกวิทยาศาสตร์

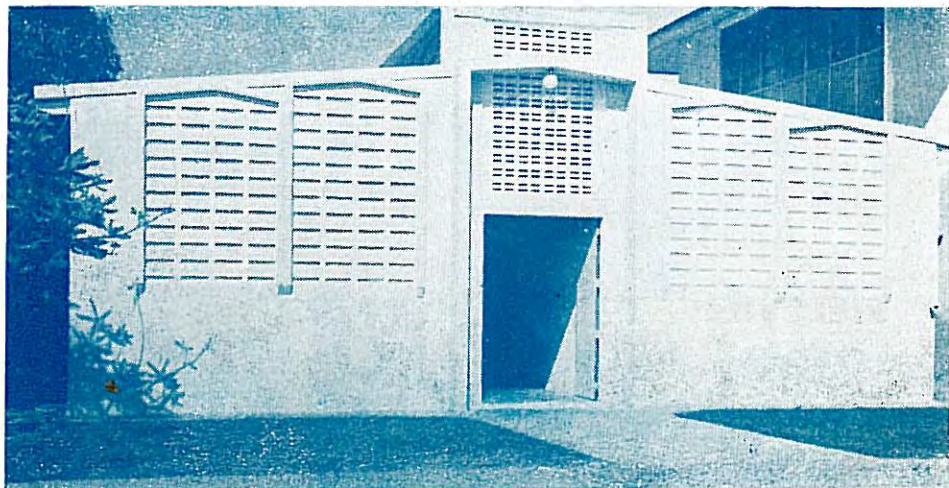
ตึกเพชรต้น

๘
ตึกเรียน

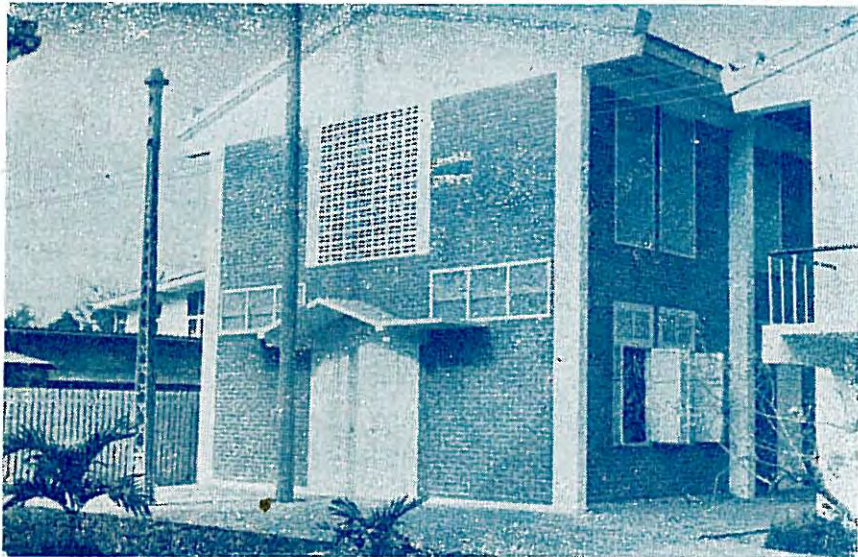
๘
ตึกเล็ก

๘
ห้องบัน ?

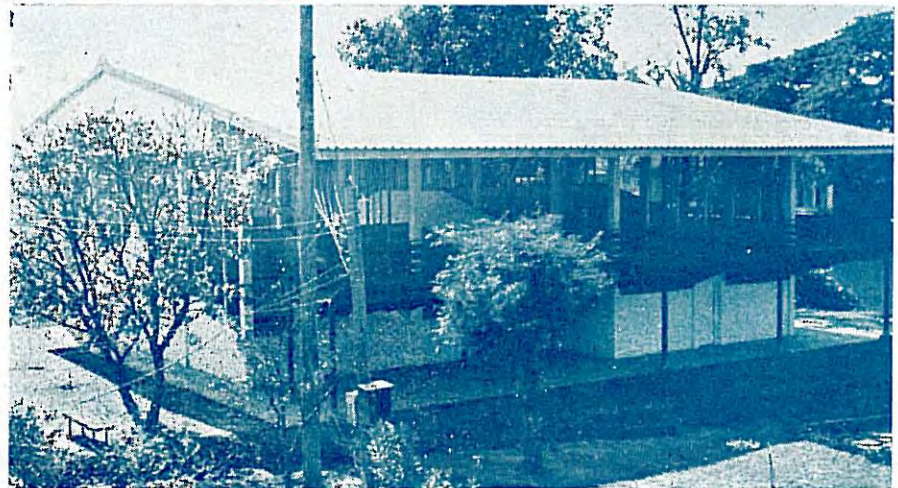
ยิมเก่า

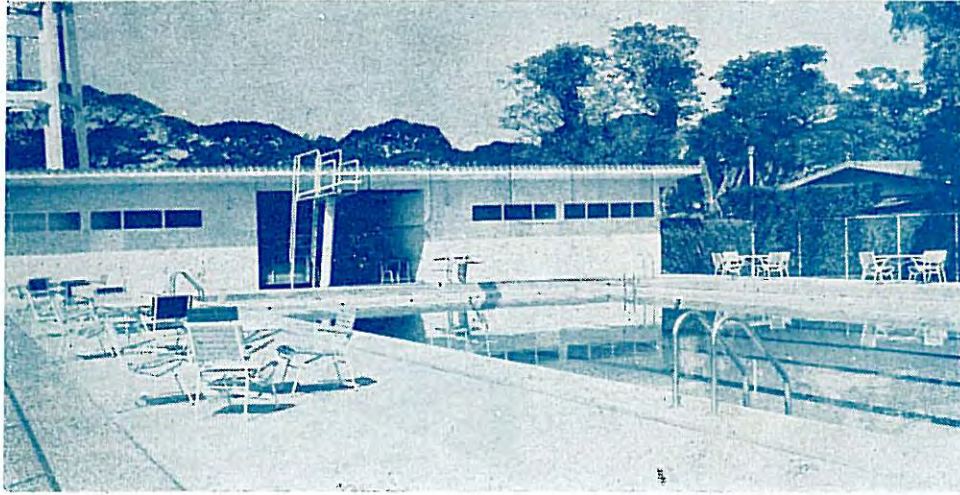

ห้องเก็บเครื่อง

ดนตรี

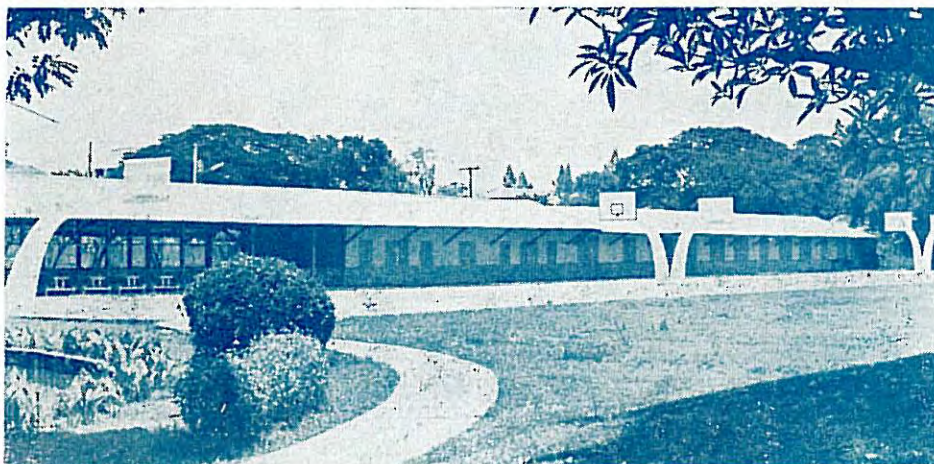
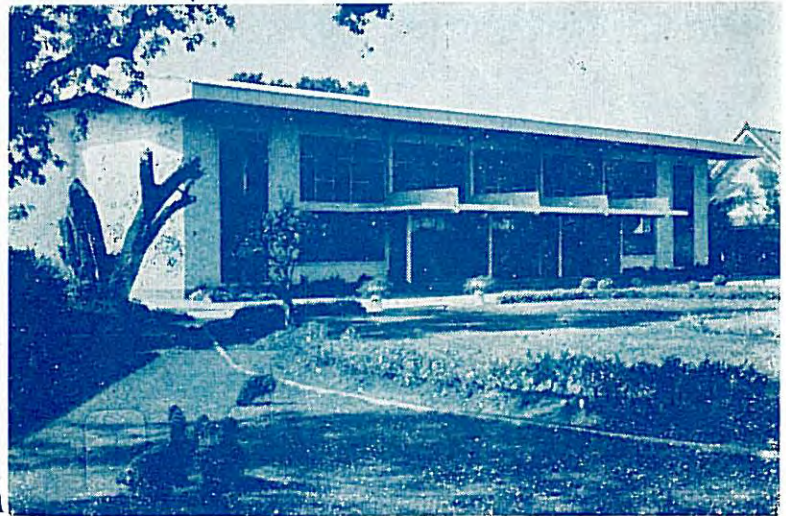
คอร์ตสควอช

สระน้ำ

INDOOR

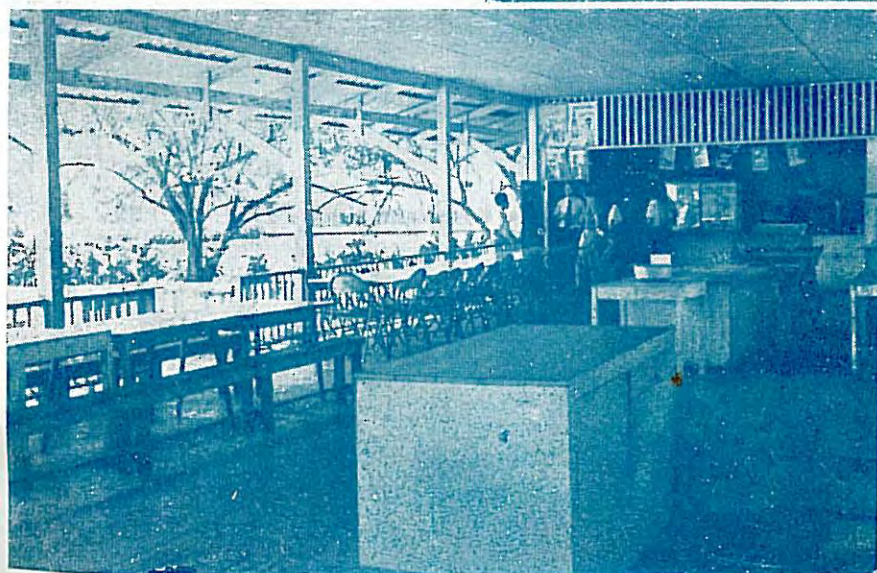
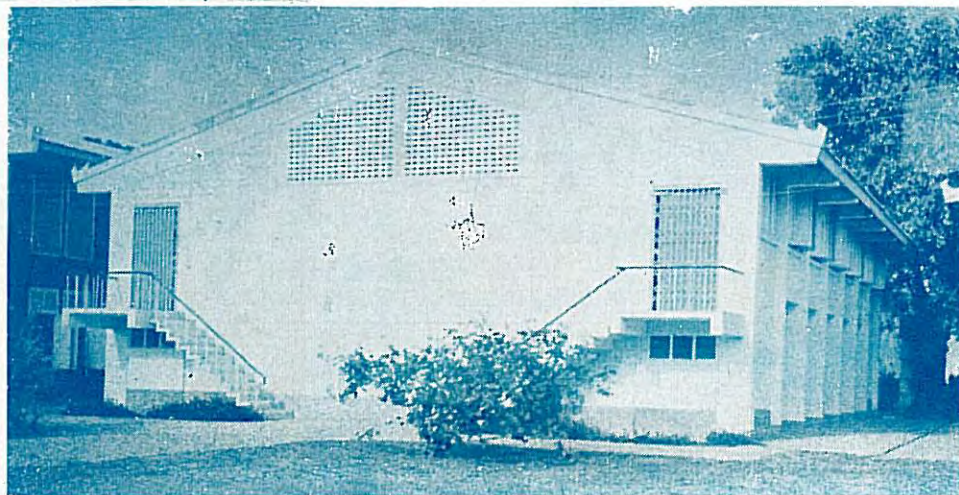

สนามบาส

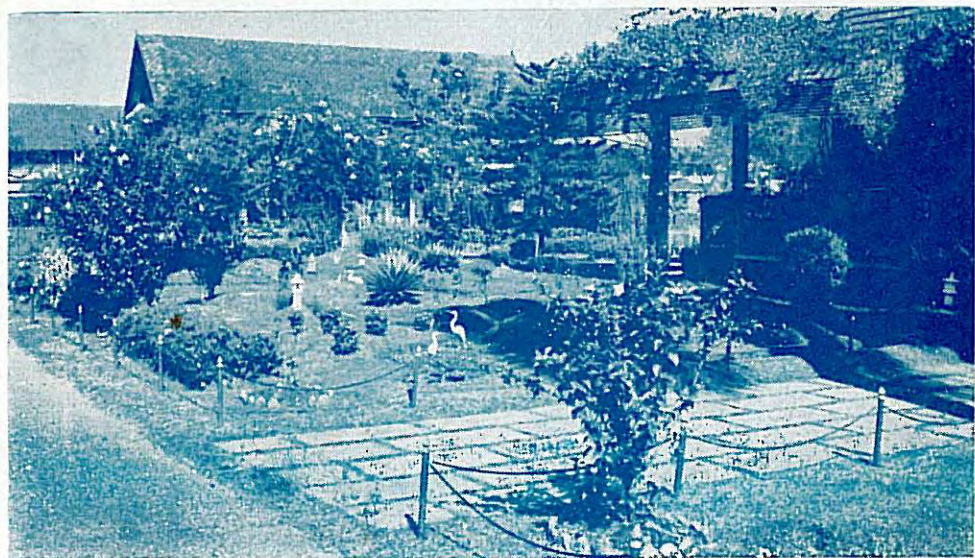
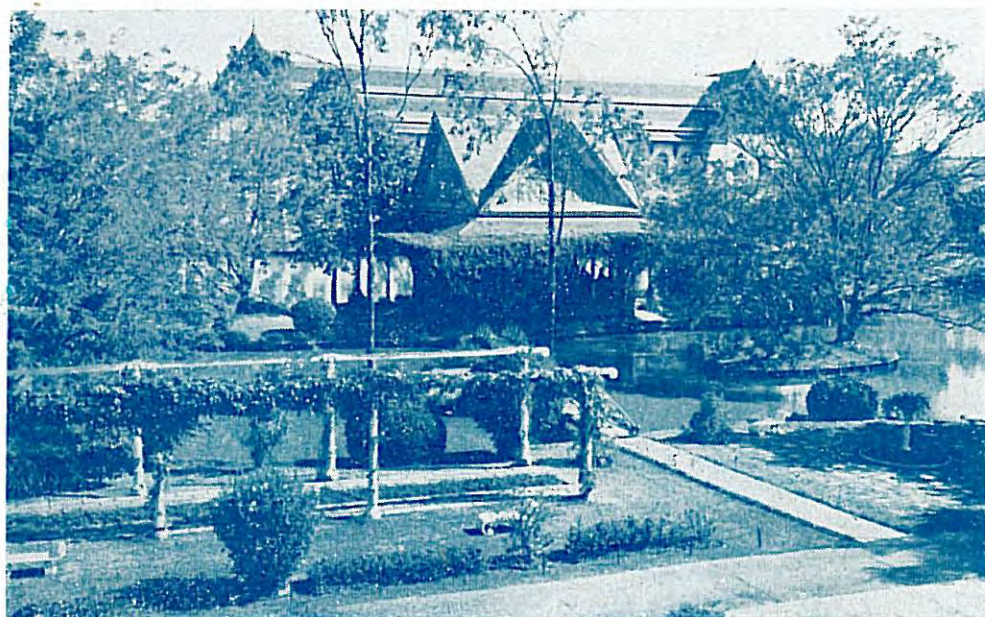

ตึกพยาบาล

โรงยิมใหม่

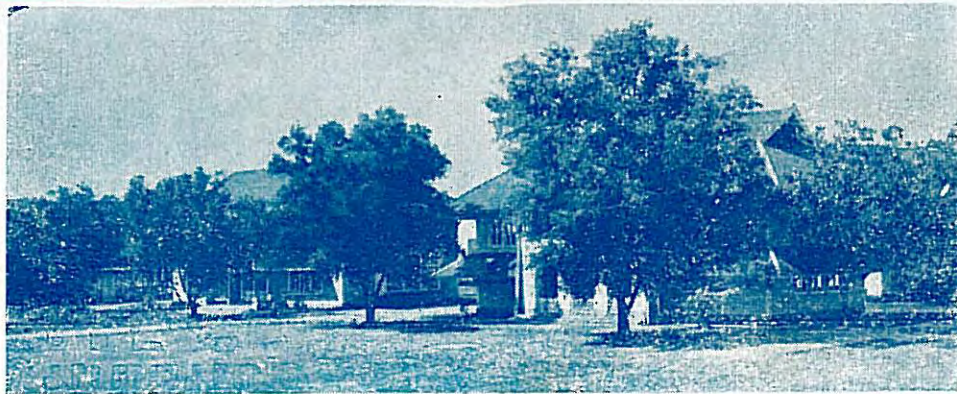
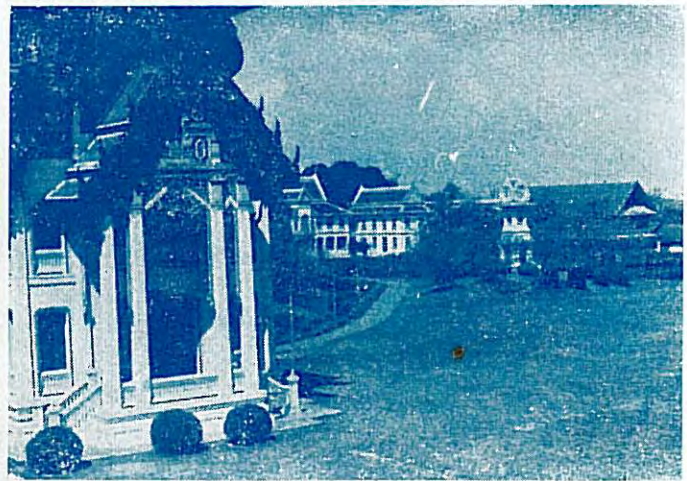
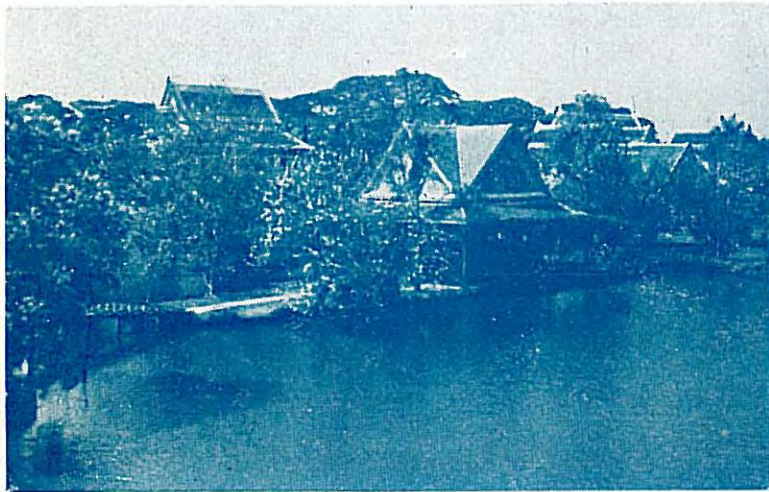
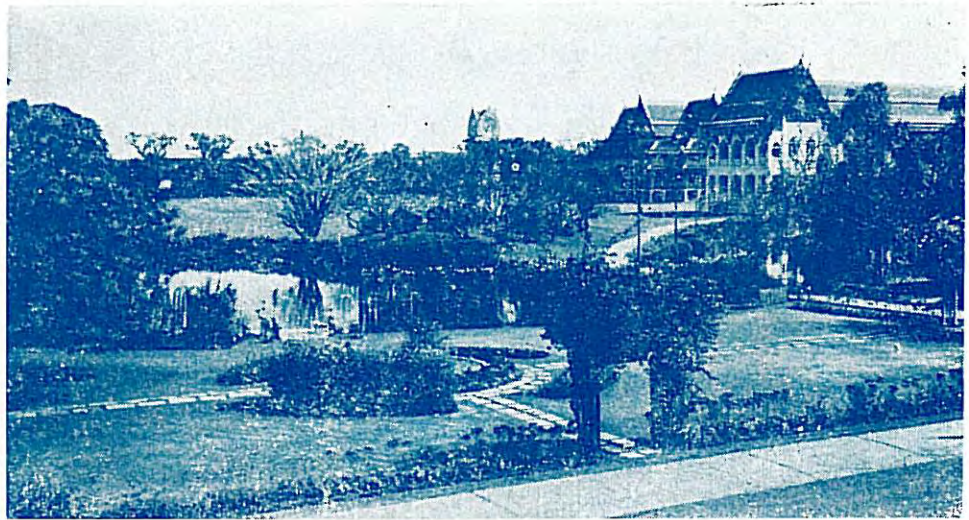
เรือนจาก

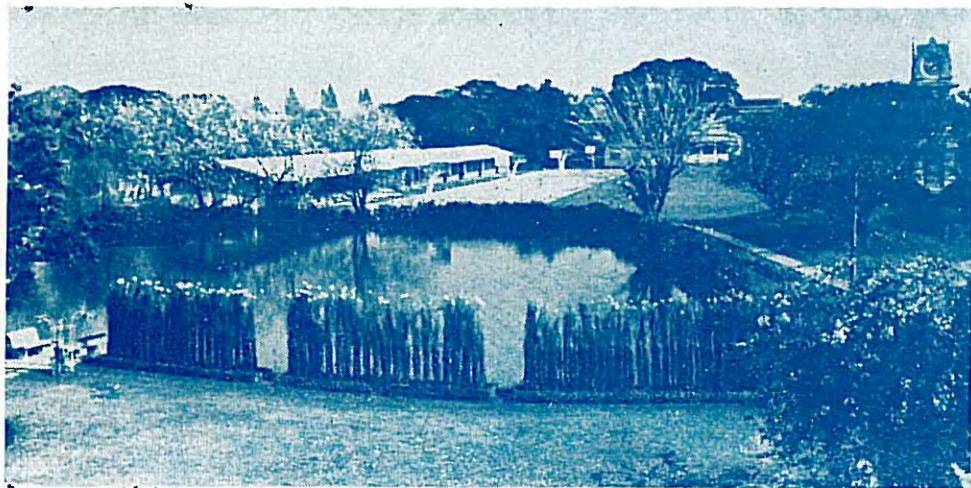

สวนญี่ปุ่น

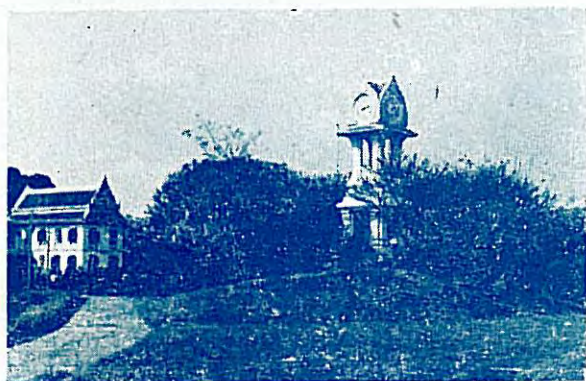
V
A
J
I
R
A
V
U
D
H

V
I
E
W

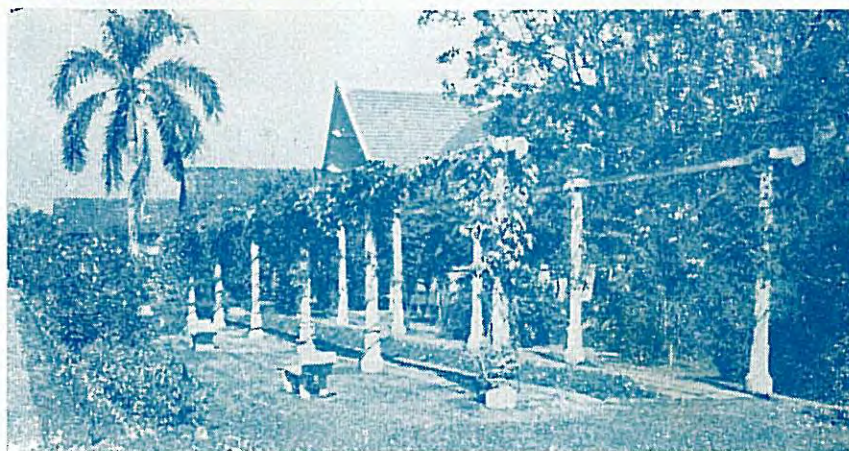

สวนพระยา

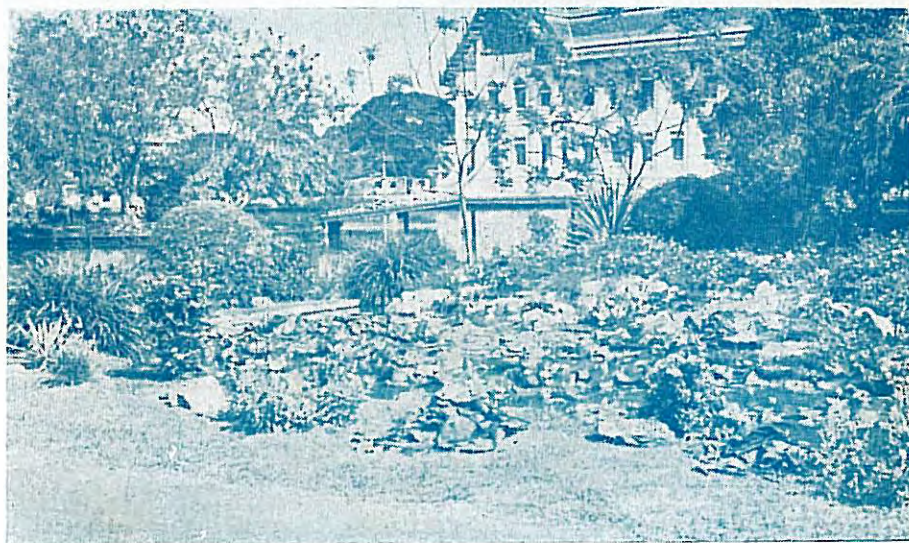

หอนาฬิกา

สวนโรมัน

สวนคุณหญิง

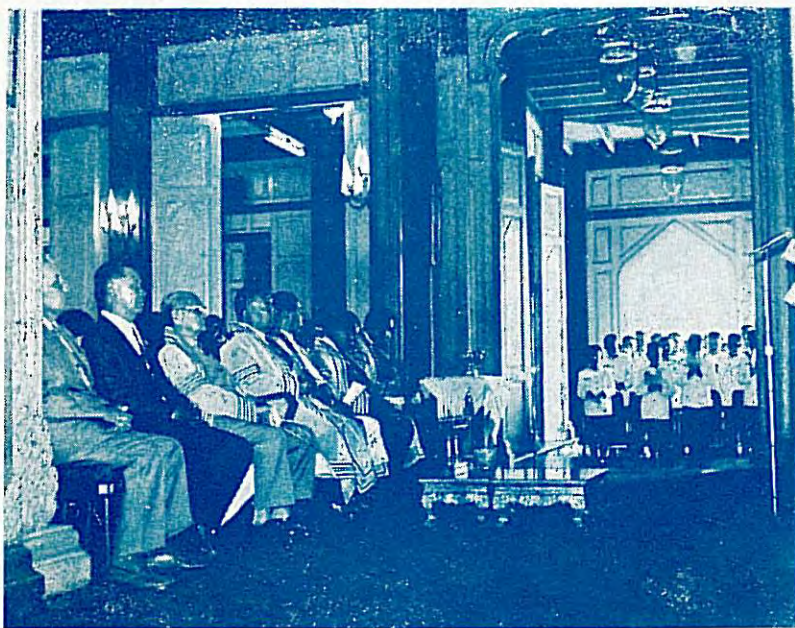
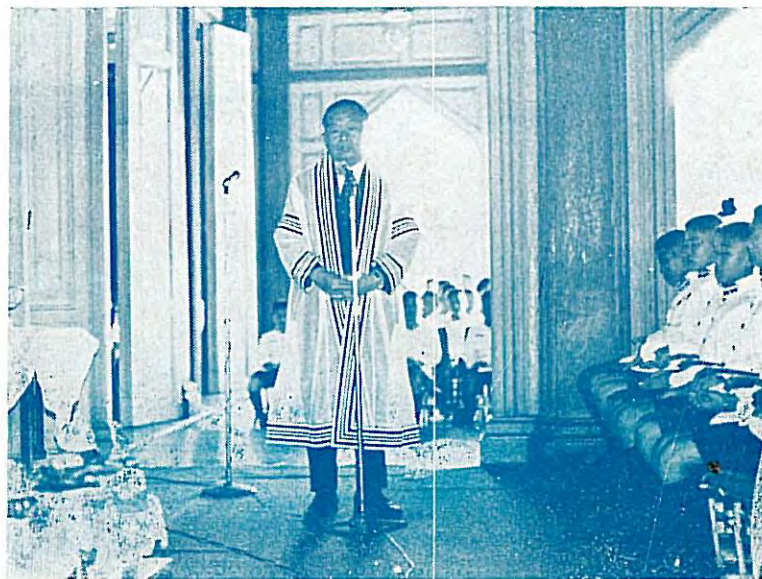

WACHSBERG

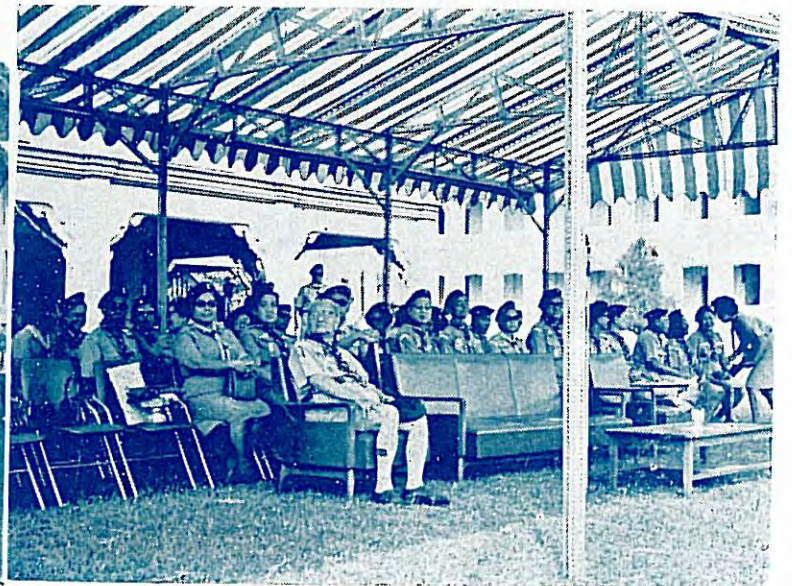
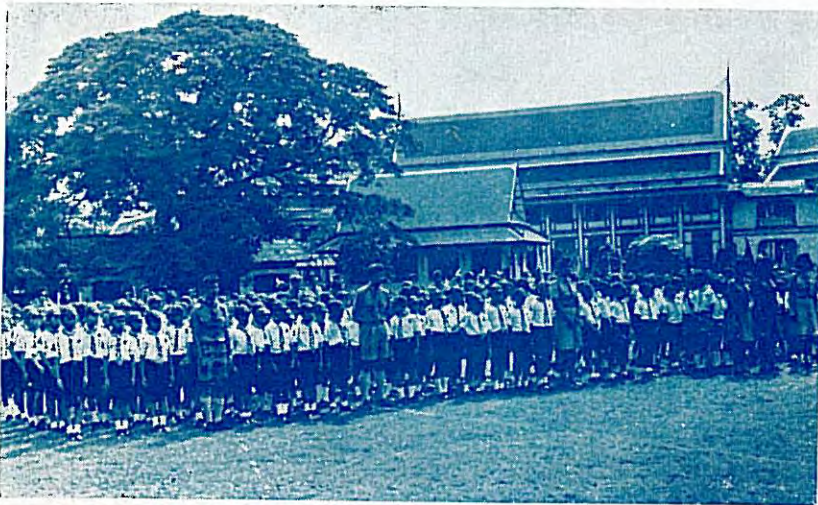
28 มิถุนายน 2516
นายอภัย จันทวิมล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
นายกรัฐมนตรี
นายกรัฐมนตรี
เป็นประธานในพิธีไหว้ครู
ณ วิทยาลัย

5 สิงหาคม 2516

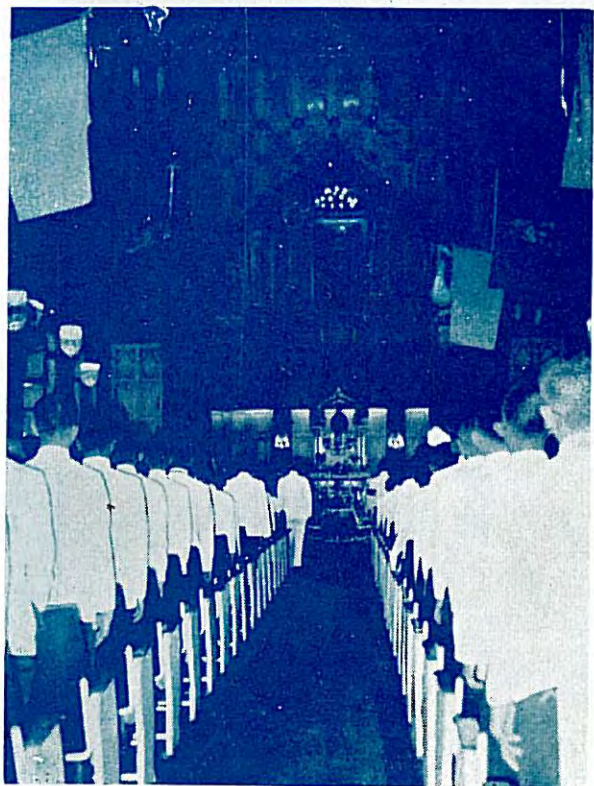
วันลูกเสือสำรอง

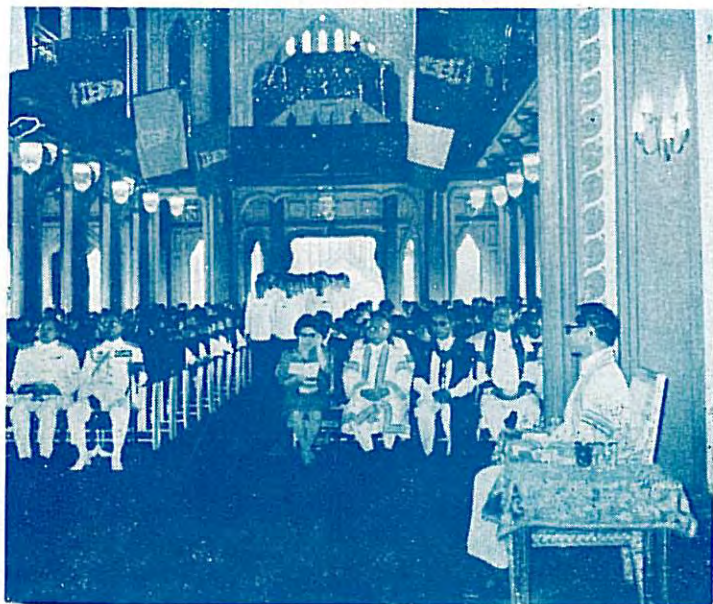
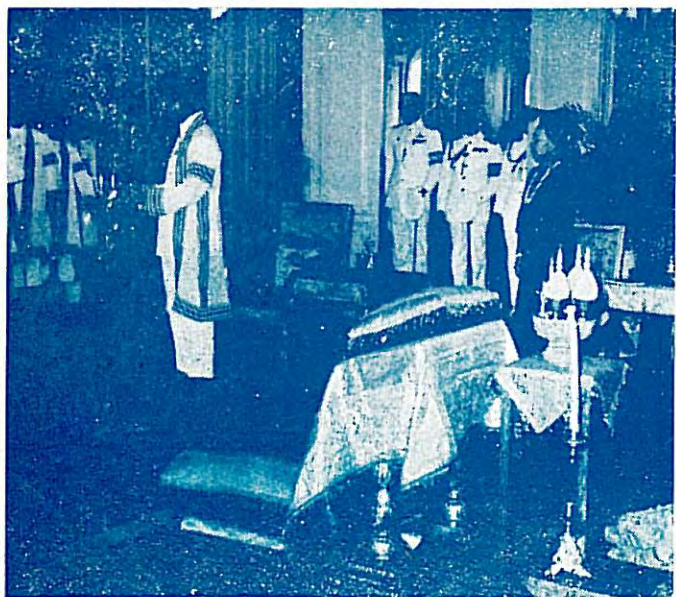
๑ พณ.๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ประธานกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ
เป็นประธานในการชุมนุมลูกเสือสำรองครั้งที่ 6
ณ วิชาวุฒวิทยาลัย
มีลูกเสือสำรองเข้าร่วมชุมนุม 1,404 คน

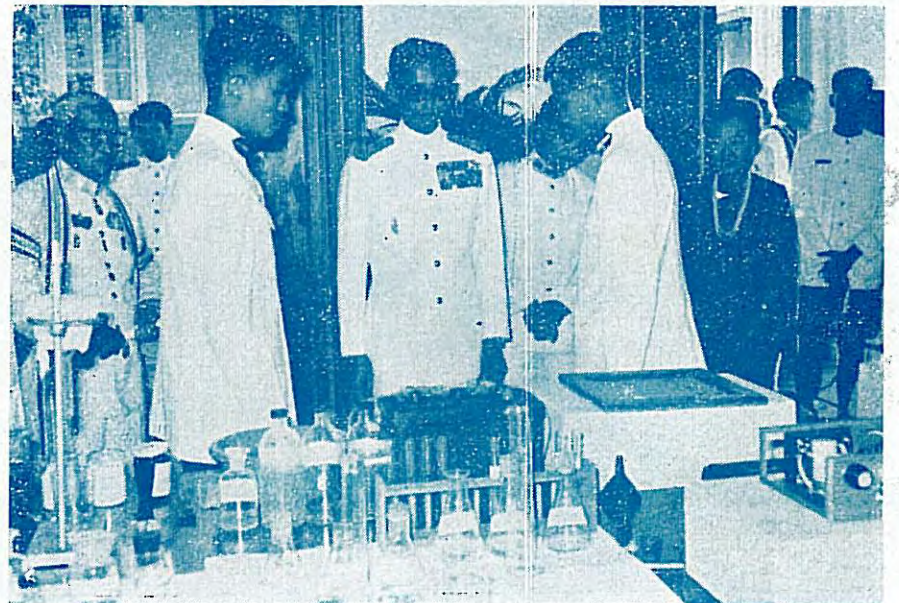
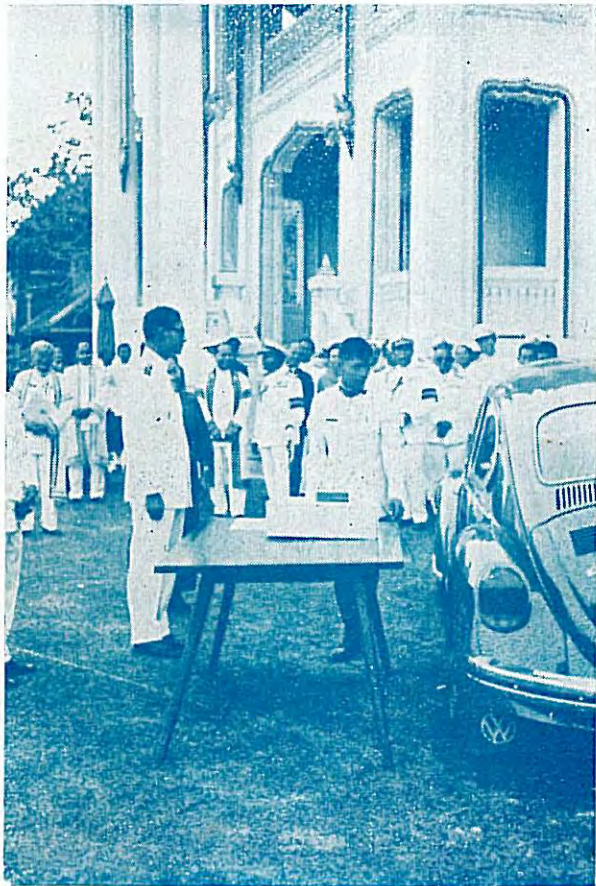
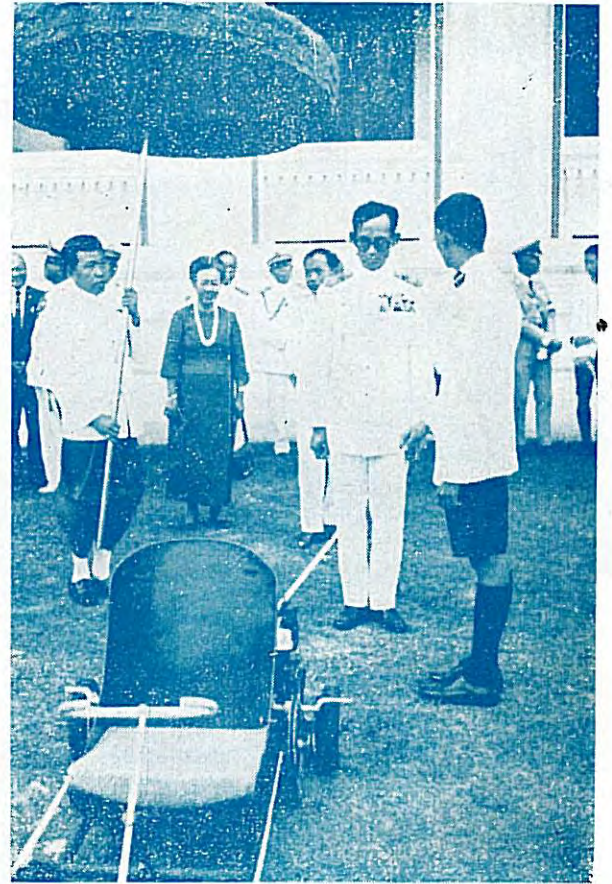
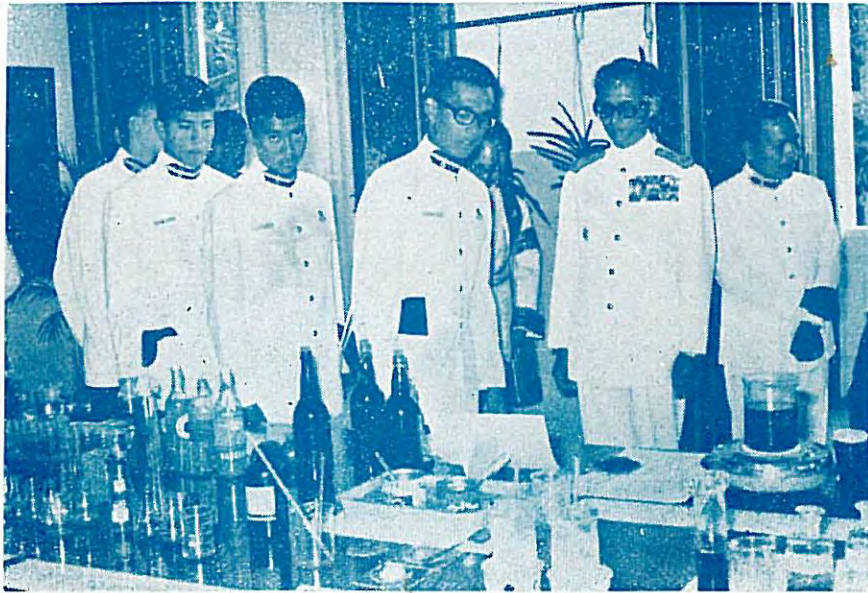

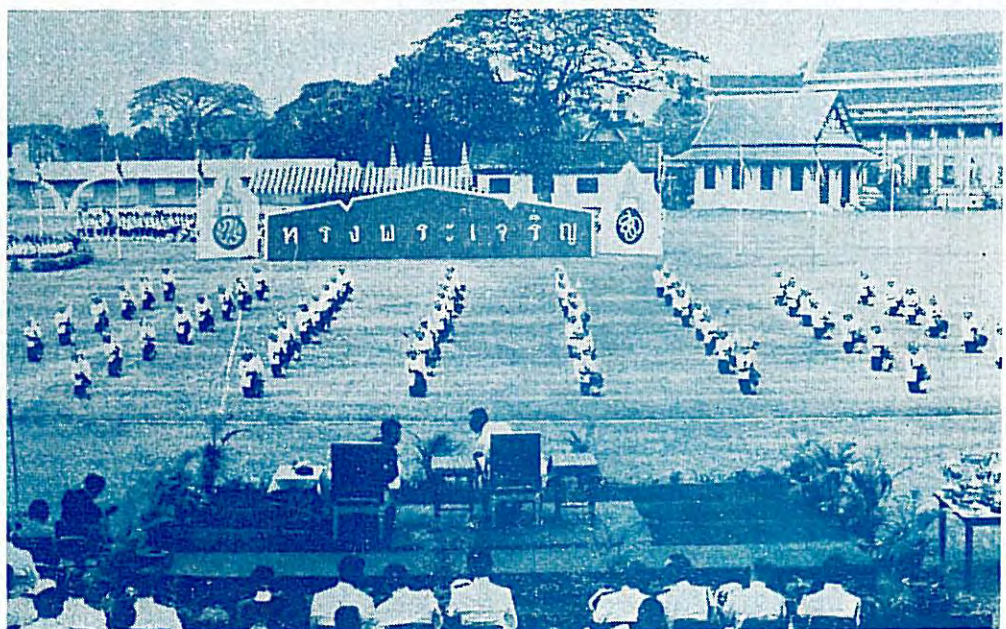

14 กุมภาพันธ์ 2517
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เสด็จพระราชดำเนิน
พระราชทานประกาศนียบัตรรางวัล
และทอดพระเนตรกิจกรรมและการแสดงของ
วชิรวุฒวิทยาลัย

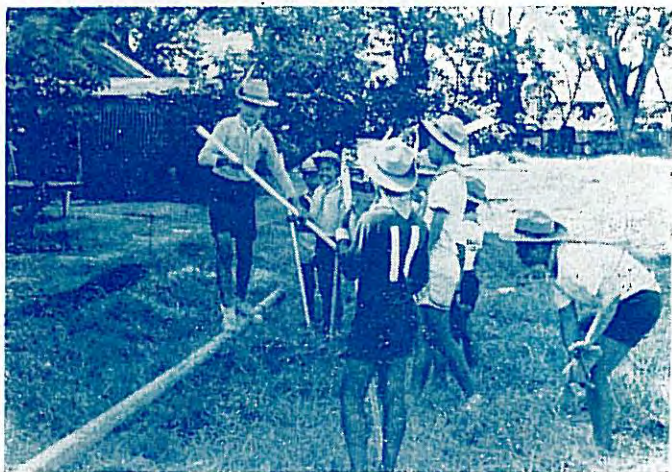
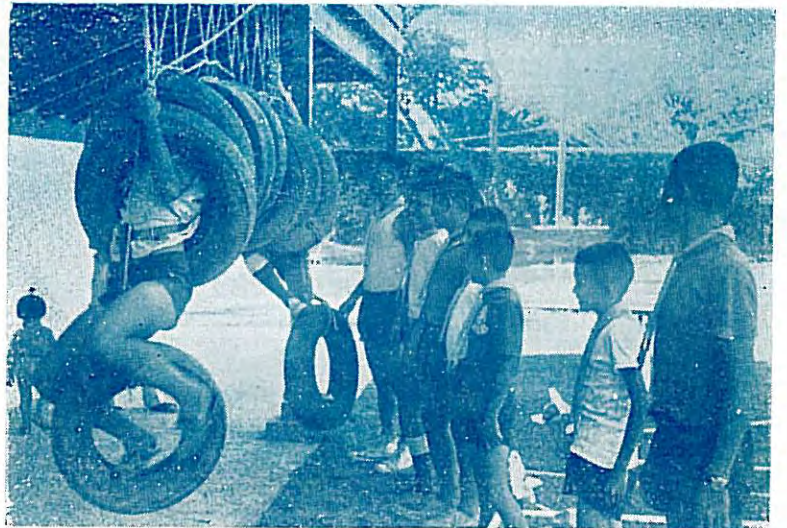
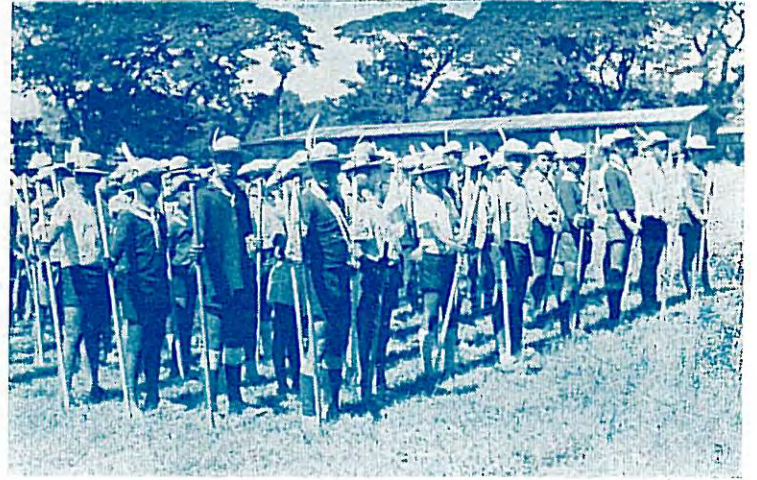

26-29 พฤศจิกายน 2516
ลูกเสือหลวงวชิรารุวิทยาลัย

100 คน
เข้าค่ายลูกเสือ ณ วชิรารุวิทยาลัย

วงเมโลดิก้า

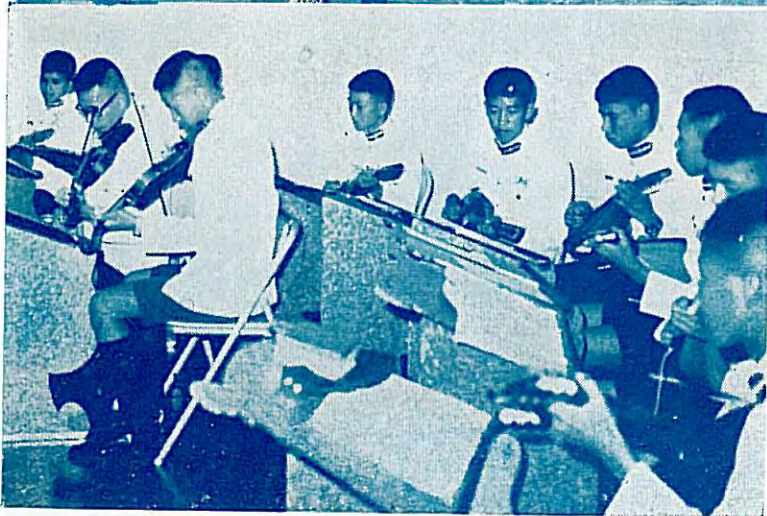
← วงปี่สก็อต

วงจุลตรียางค์

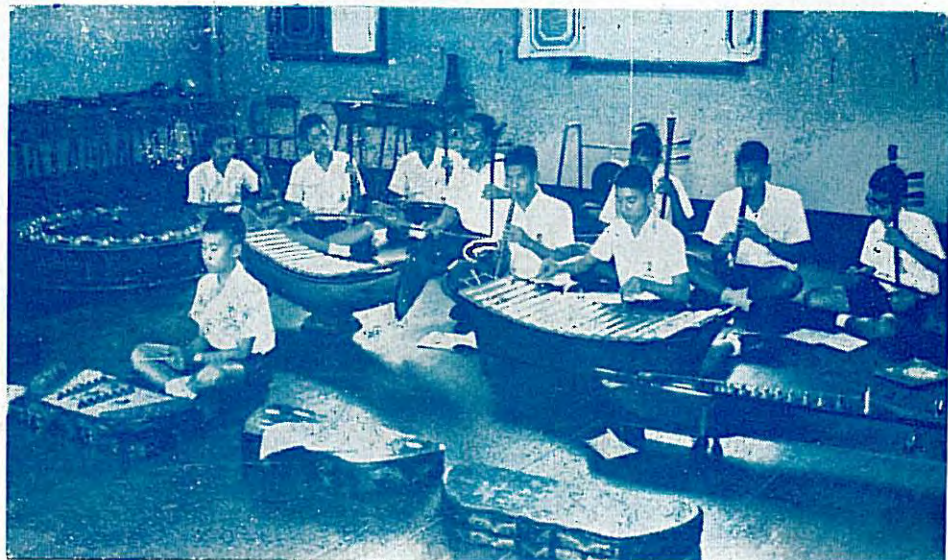
← วงเครื่องสายสากล

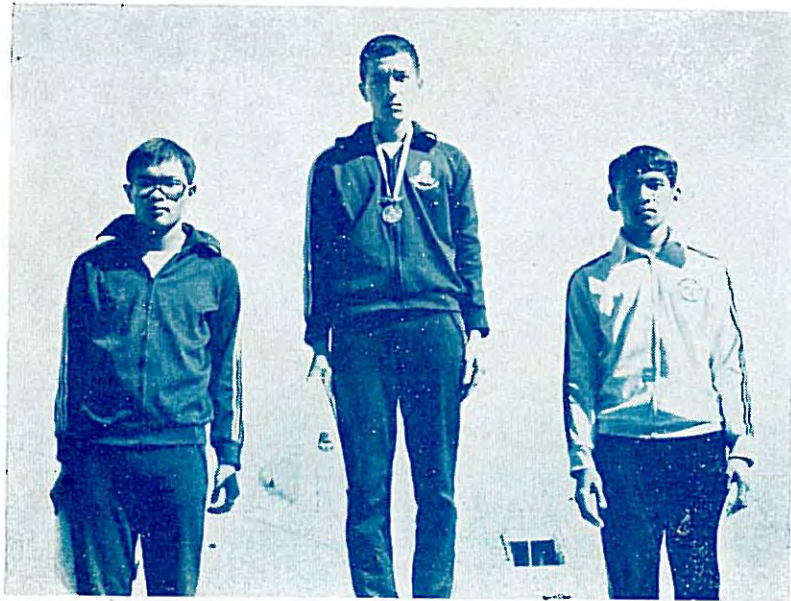

วงหัตถ์ดนตรี

วงดนตรีไทย

กวาด (เกือบ) หมด

ไต่ฝุ่น

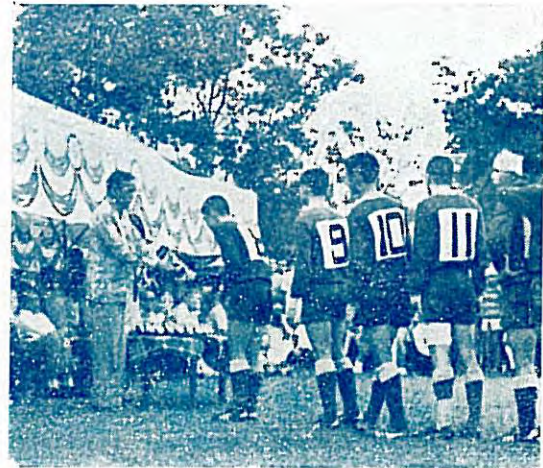
แจกเอง

ระวัง... บัง!!!

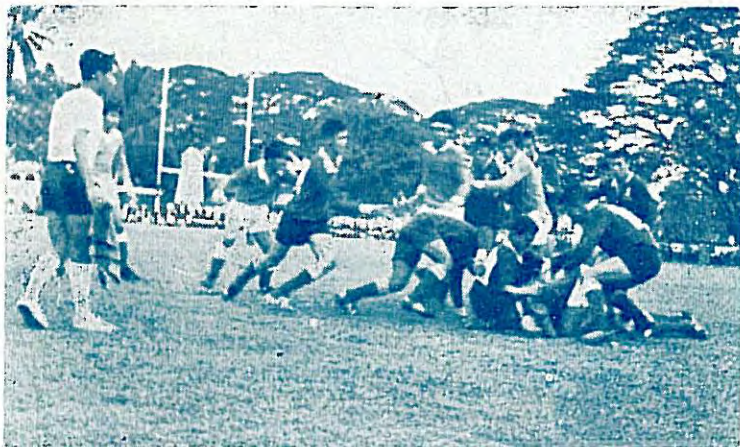
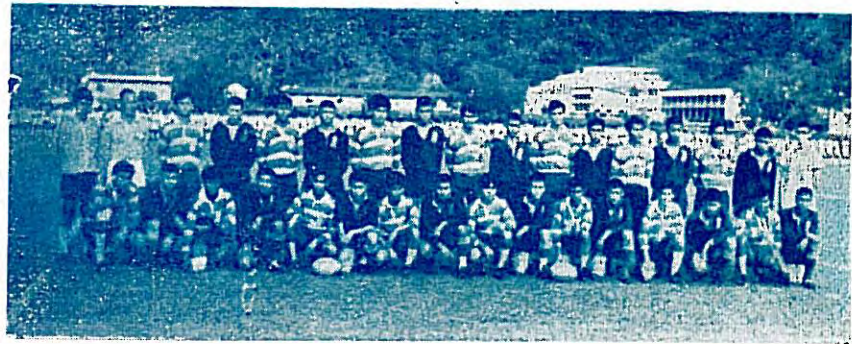

ใครอยากได้ลูกก็แย่งเอาซะ

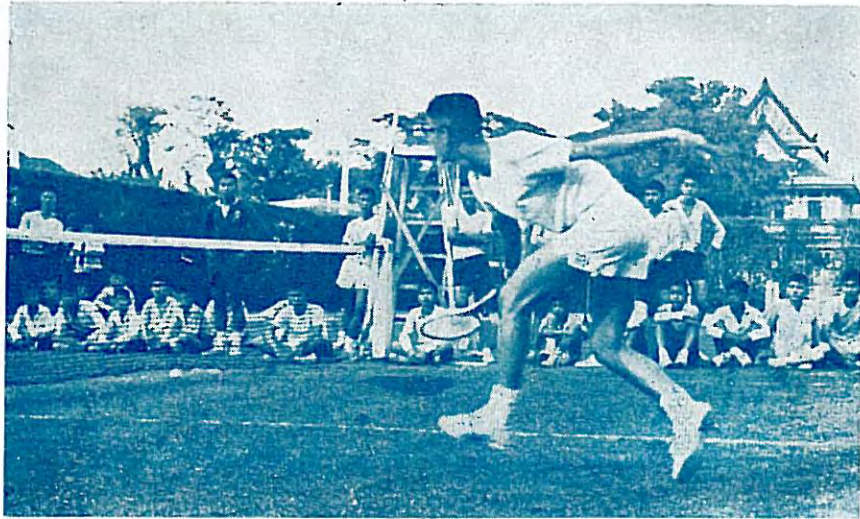

"คนละอันครับ...ไม่ต้องแย่ง"

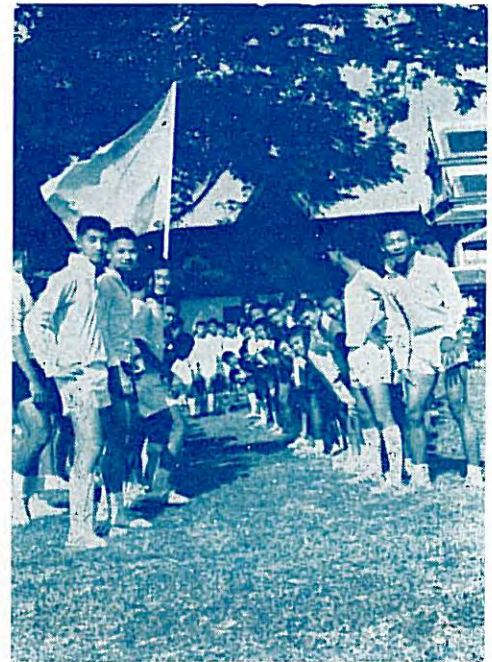
เทียบหน้า →

← อ้อ ! เบาหน่อย

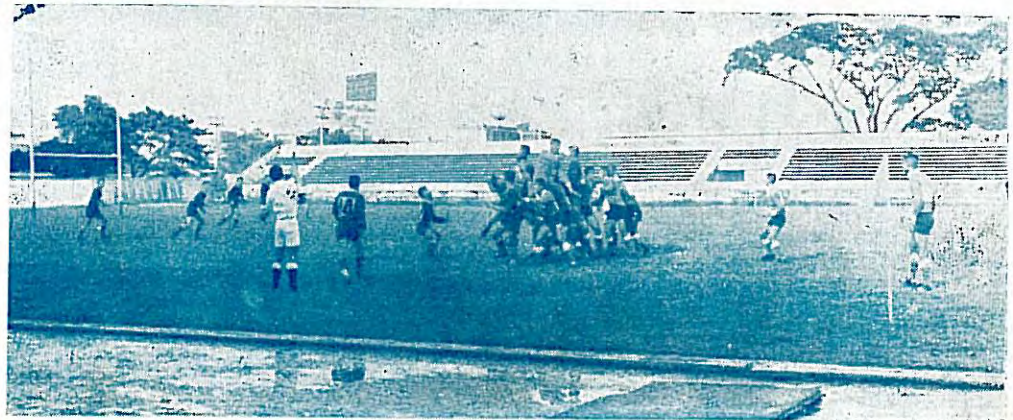
“อับ...เกือบข้ามแน่ะ”

ปล่อยกระบือ !

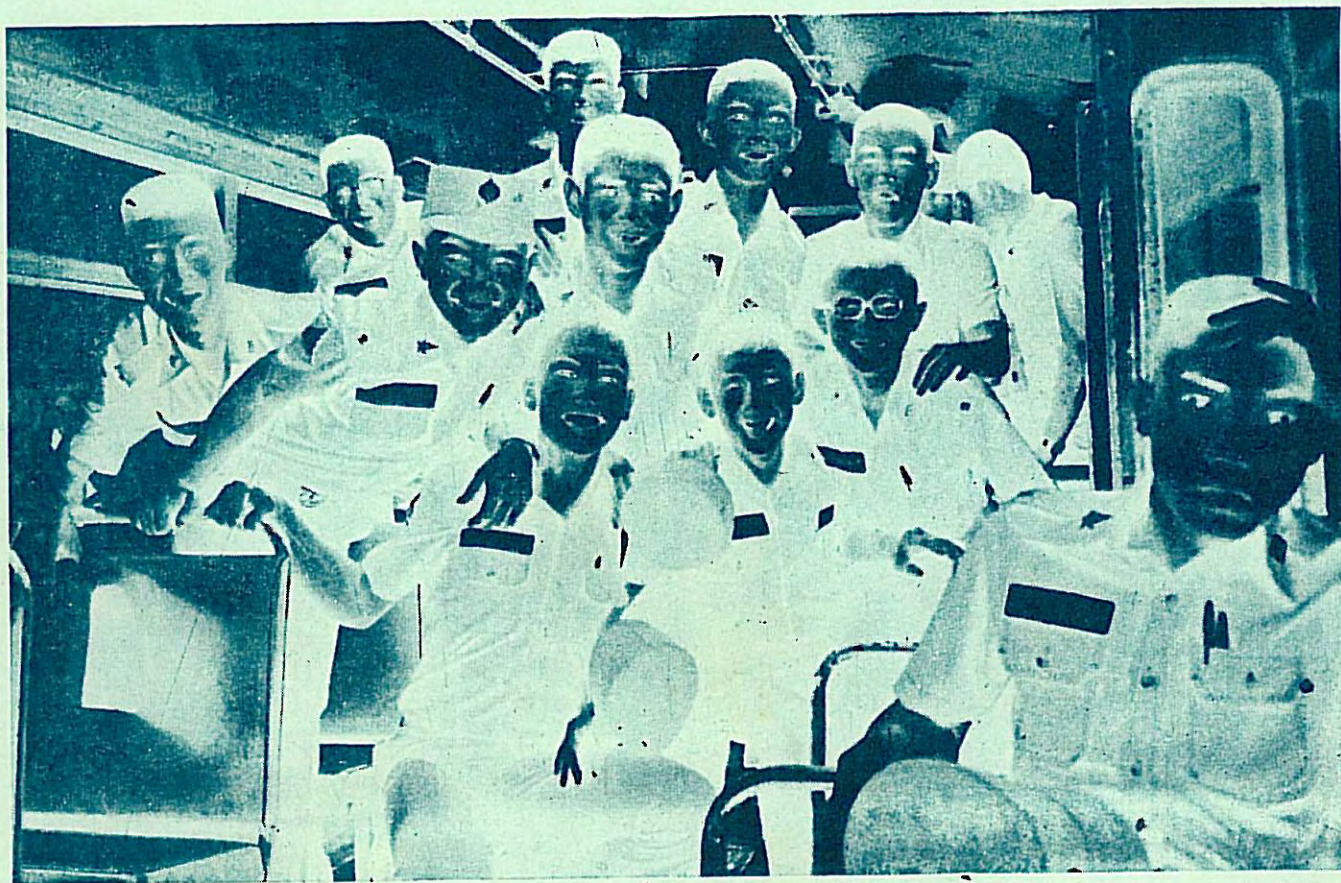

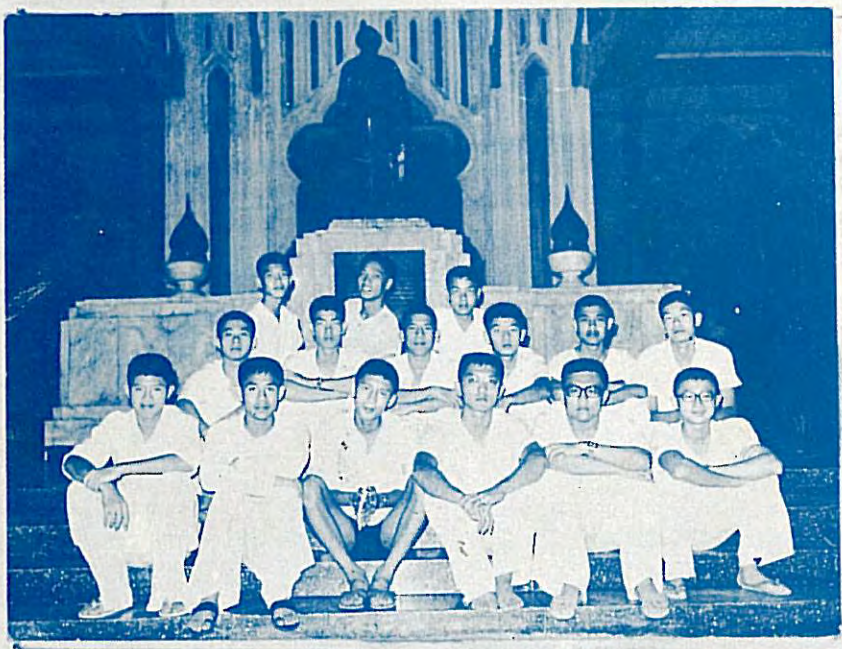
“นี่กรรมการครับ...เบาๆหน่อย”

“รายช้าย...บอกว่าร่ายช้าย !”

10 2 4 6 8 10 12 14 16 18 20

ตุลิต' 46

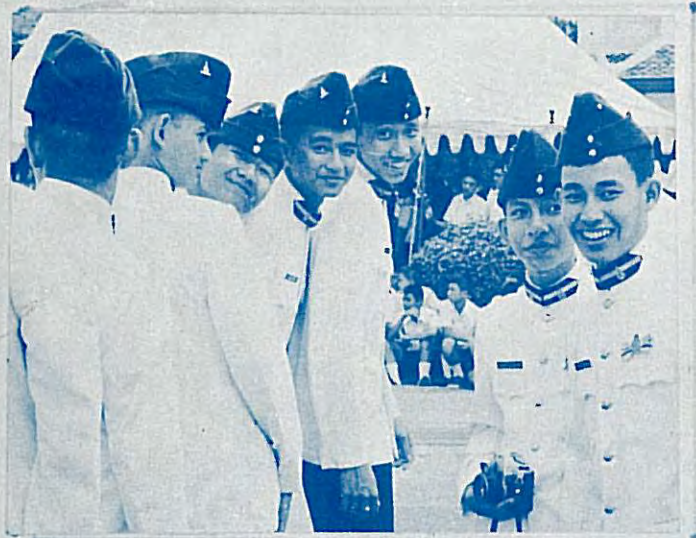
ปิดทองนาคพระเจ้า

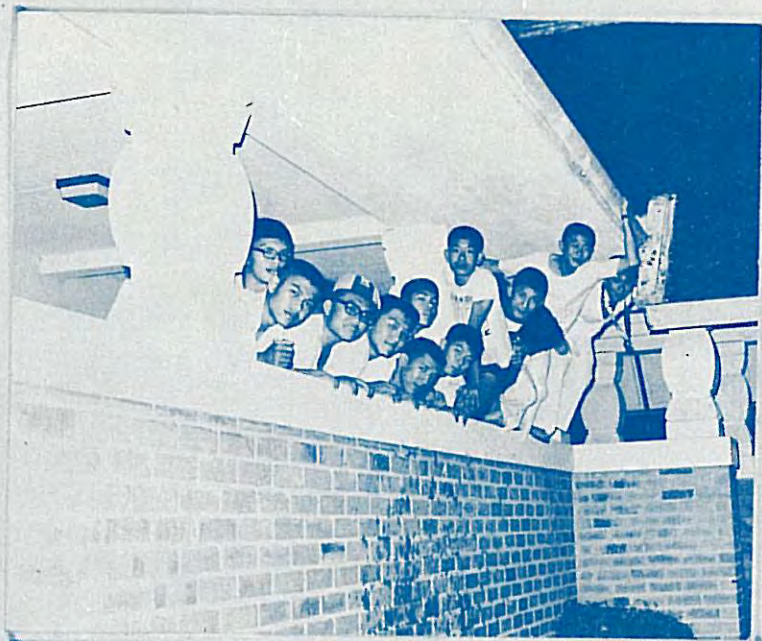
ปรี๊ด! นทท. จังวะ

ช่างประปา?

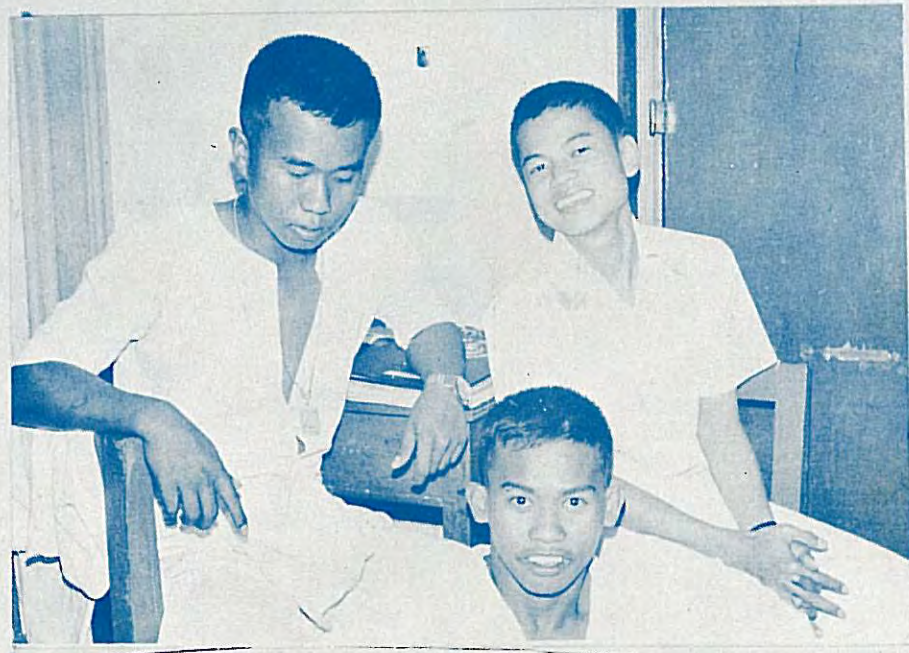
๖๖ มารับเงินค่าตอบแทน ๙๙

๗ ออฟฟิศบอยส์!

ถ่ายภาพได้ ๑๐๐ หัวมอดก

๘ ออฟฟิศบอยส์

ปวงชาติ
จอย & แก๊งค์

What sir!

สมัยหนุ่ม ๆ

ศิษย์เก่า ๆ

ไม่เจียมพลังขา

จอมเขี้ยว!

ยิ้มฉลาม

14 ยอดสิงห์ร้าย (วิทย์ ข.)

'PHYATHAI GANG'

ทำไอซ์

ไค ?

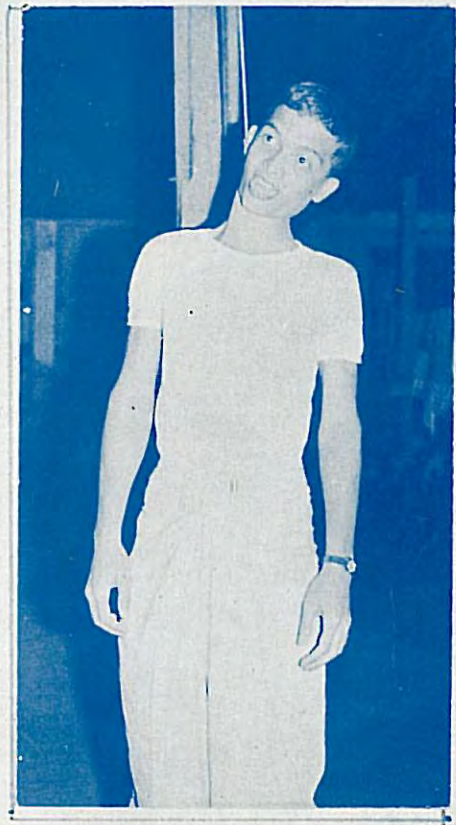
'ถูน' ๓๐๑ น้ก่อน

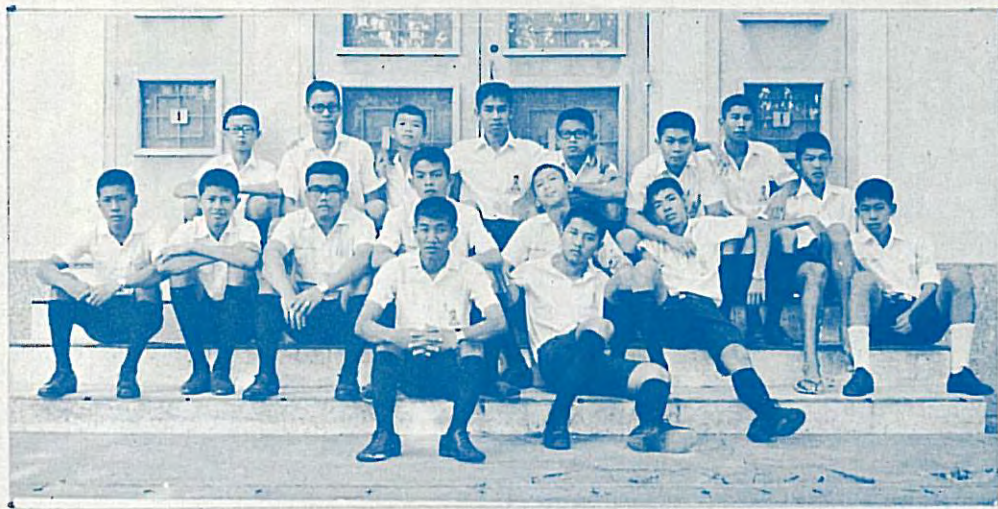
ไฟโกลด์

พญาไพฑูริย์

คนน้ำ

อดีต
ม.ค. ๓

สิงห์
19
ย่าย

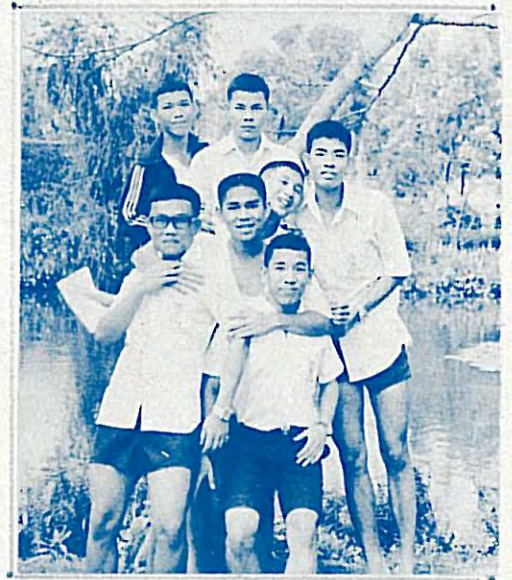
สิงห์น้ำแข็ง...

เฮ้! ตูมตากอวย
9 ๗

ชายหน้า

จับต๋อ...ระวังตากน๊ะ

ไอ้ขมพนัก

ชุดรับเสด็จ
๙

๖๖ ปี ๒ แล็ควอราป ๖๖

(วาท) ลินตริ

ก่อนเรียน

เลิกเรียน

เฮฮา ก่อนจั้นเตี๋ยง

พญาไท.. โบริล

'ไต้' หล่อสุด

'ตู๋น' ก็หล่อ

ริมห้วยน้ำ

ประชาทัศน์

บันไดดารา

"ตามองกล้อง"

ไม่ทราบชื่อแน่นอน

นักชก

เข็ญ
เอ็งก็... ตัดคอ

ดาตาหน้าแก้ว

วาระสุดท้าย ๐๐๐
๙

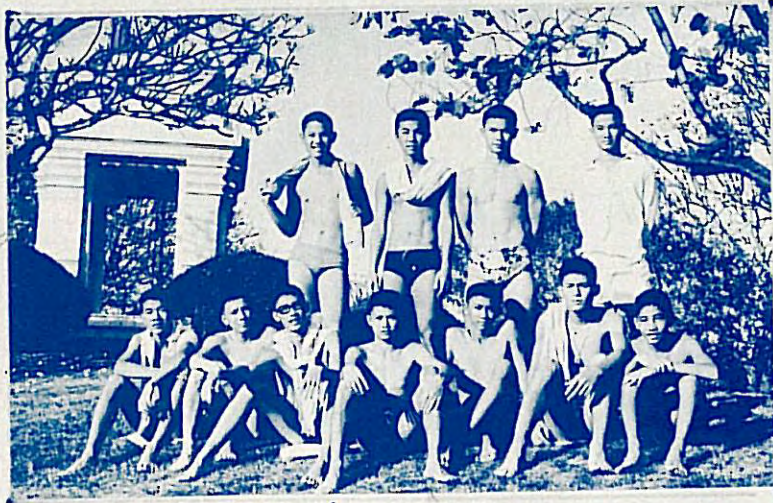
ถ่ายเร็วๆ เสียเวลากิน

SUPER STARS.

แซ่กยาม

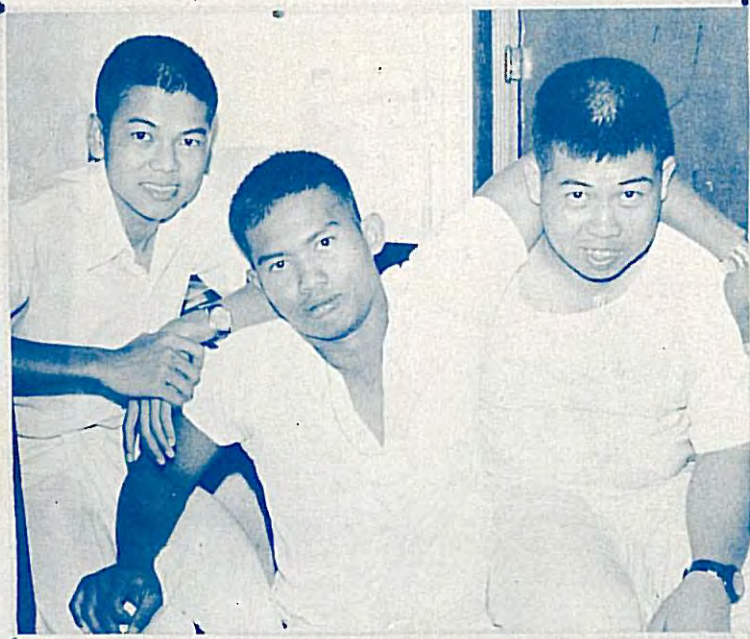

๗
ทอปเลส

DUSIT SHOW

CHITLADDA SHOW (หญิง)

“ ระวีง ! ลิงดู ”

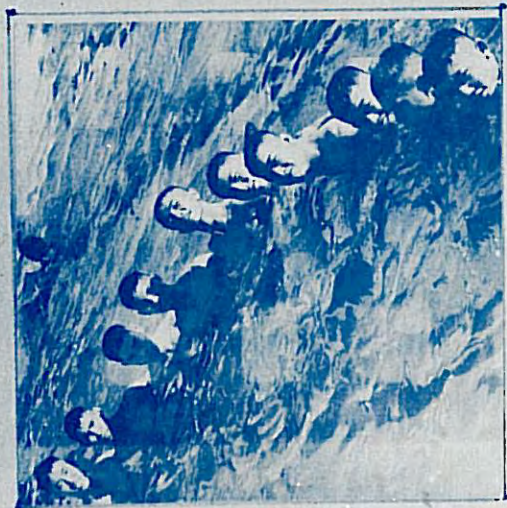
ช่างไฟฟ้า

เฮ้ ! เซ่น อย่างนี้

ขอ เต็ม ใจ ๗ น้อยๆ เถอะ

ถ่ายภาพเร็ว ๆ ... จะจบแล้ว!

อย่าออฟไซด์สิ

๖๖๑๗ สิกาส์บูมปี

จีทหลังอย่าทำ

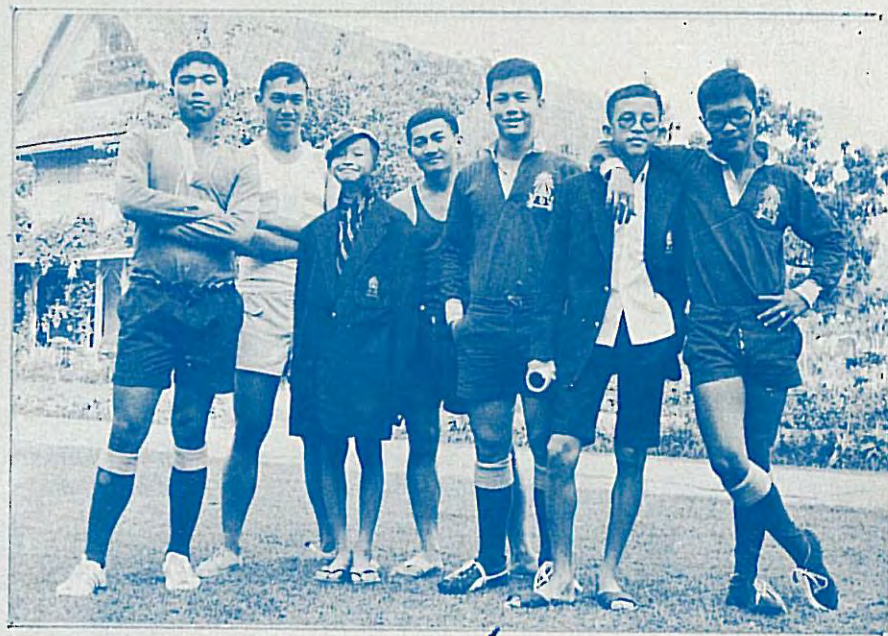
เปะออย

ทูลาน!

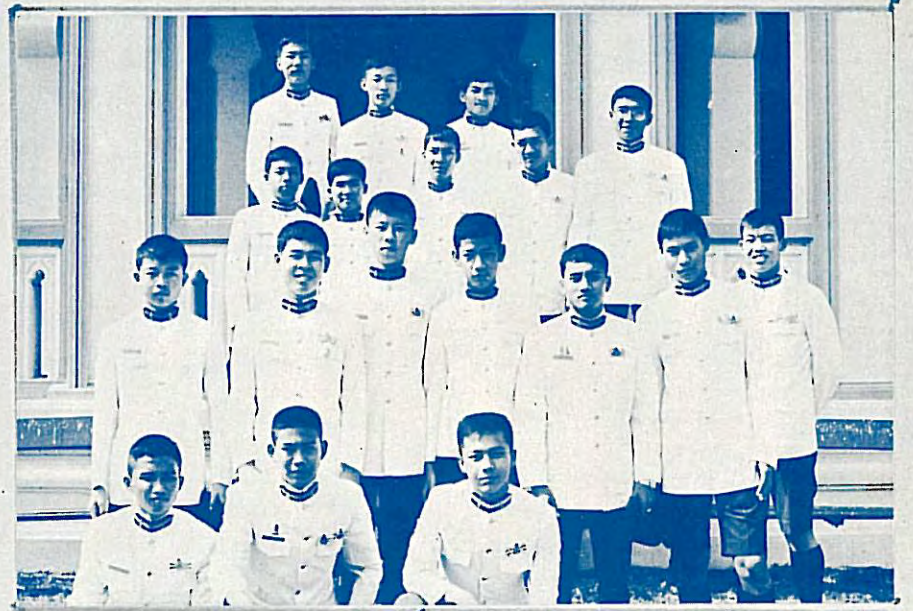
หลอทั้งน่าน

หมอเต็ก

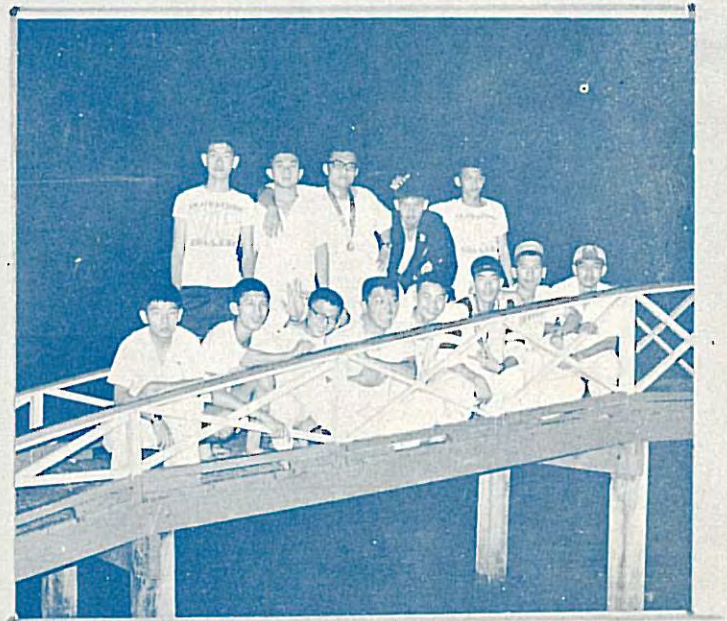
เด็กนักเรียนคณะศรีษ

ทีมยศ

จิตรลดาอาเรียม

ดูโอ้เซ

อาจารย์ยอดรัก

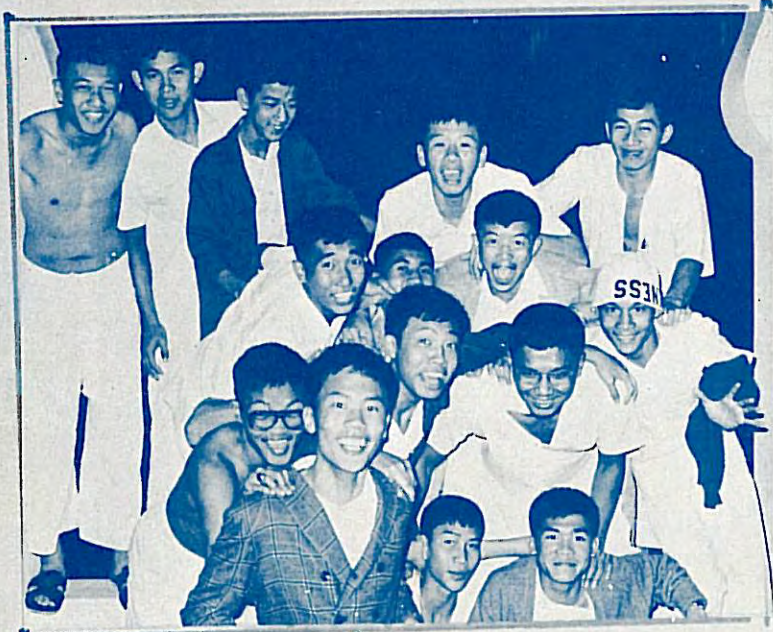
'เซา' งอก

ตำนานเหล็ก!

ต.ก. ใจดี

พวก!

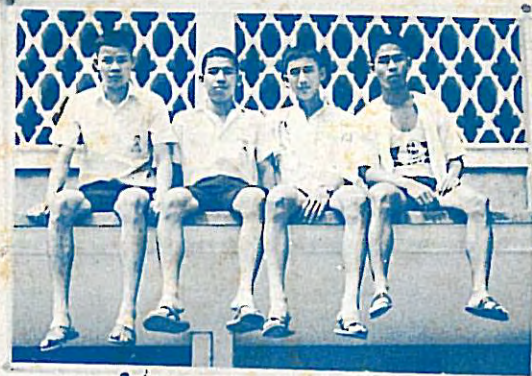
กินด้วยกินไม่?

'แอน' ก็อวย

ยิ้มพิมพ์ใจ

ทีม ๒ ปี ๗ ๒.

มาเฟียทีม.

ทีมอะไร?

หลายทีม.

เพลงประจำโรงเรียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

คำประพันธ์ของ ท่านผู้หญิงดุจฎิ มาลากุล ณ อยุธยา
ทำนองของ โฉลก เนตรสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเกล้า
องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
ใต้พระทัยให้ชาติพิลาสงาม
เพื่อกองไทยสมนามนิรันดร

พระทรงมุ่งบำรุงการศึกษา
เพื่อพสกถ้วนหน้าสโมสร
สมบุรณ์พูนพิทยวารภรณ์
ธำรงธรรมบวรวิเศษไกร

จึงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์
สร้างสำนักนลงจำนงให้
เป็นสถานศึกษาประชาไทย
อบรมใจกุลบุตรพิสุทธงาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเกล้า
องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
ใต้พระทัยให้ชาติพิลาสงาม
เพื่อกองไทยสมนามนิรันดร

พระทรงมุ่งบำรุงการศึกษา
เพื่อพสกถ้วนหน้าสโมสร
สมบุรณ์พูนพิทยวารภรณ์
ธำรงธรรมบวรวิเศษไกร

สำนักนจึงมีคติธรรม
กตัญญูประจำฝังจิตให้
รู้จักชาติศาสน์กษัตริย์เป็นฉัตรไชย
อัครุเสียบสละได้ด้วยใจงาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเกล้า
องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
ใต้พระทัยให้ชาติพิลาสงาม
เพื่อกองไทยสมนามนิรันดร.

เพลงของนักเรียนมหาดเล็กหลวง

เราเด็กในหลวง

บทพระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่ ๖

ทำนอง สິงโตเล่นหาง

เรานักเรียนมหาดเล็กเด็กในหลวง
ทั่วทั้งปวงภักดีจะมีไหน
กตัญญูฝังจิตติดดวงใจ
จนเติบโตใหญ่ไม่จงไม่บางเบา
แม้ผู้ใดล้มพระคุณกรุณา
พวกเราไม่คบค้าดูหน้าเขา
คนเข่นนั้นเป็นสัตว์จะกัดเรา
ถ้าชนเข้าใกล้มันอันตราย
อันพวกเรารักเจ้าชั้วตมัน
ขอมสละชีวิตทุกถวาย
รักษาชาติ ศาสนา กว่าจะตาย
เป็นผู้ชายชาติไทยไม่ล้มเออ.

เพลงของนักเรียนราชวิทยาลัย

เราเป็นข้าในหลวง

บทพระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่๖

ทำนอง ^๕ ชันพลับพลา

พวกเราเหล่านักเรียนทั้งน้อยใหญ่

^๑ วิชาวุธธำในหลวง

กตัญญูฝังจิตติดแตรดวง

ภักดีห่วงเหินบวใจไม่จืดจาง

ผู้ใดล้มพระคุณเกรงดา

ไม่กบค้ำคนเช่นนัตตนห่าง

ไม่ขอชวนเข้าใกล้ให้ร่วมทาง

ขอแต่ร่างเรดพ้นจากคนพาล

ขอสนองบาทบงส์ ^๒ องค์ภูมิพล

ผู้เสด็จ ^๓ สยามมณฑลอันไพศาล

ถวายชีวิตไว้ใช้งาน

เป็นข้า ^๔ เองบพมาลัยจันวันตาย.

วชิราวุธวิทยาลัย

งบประมาณประจำปี ๒๕๑๖

งบประมาณรายรับ		งบประมาณรายจ่าย	
ประเภทเงินรัฐบาลอุดหนุน	๗๕๐,๐๐๐ บาท	ประเภทเงินเดือน	๒,๐๘๒,๑๒๐ บาท
ประเภทเงินผลประโยชน์	๒,๑๙๒,๒๓๐ ,,	ประเภทเงินค่าใช้สอย	๗๑๙,๑๐๐ ,,
ประเภทเงินค่าเล่าเรียน	๕๔๗,๕๐๐ ,,	ประเภทเงินการจร	๓๕๐,๐๐๐ ,,
		ประเภทเงินบำเหน็จ	๑๗๓,๕๑๐ ,,
		ประเภทเงินค่าภาษีเงินได้	๑๖๕,๐๐๐ ,,
รวม	๓,๔๘๙,๗๓๐ บาท	รวม	๓,๔๘๙,๗๓๐ บาท

หมายเหตุ จากงบประมาณประจำปี จะเห็นได้ว่าโรงเรียนขาดทุน ๒,๙๔๒,๒๓๐ บาท ในจำนวนนี้เป็นเงินรัฐบาลอุดหนุนในฐานะโรงเรียนราชภัฏ ๗๕๐,๐๐๐ บาท กับเงินผลประโยชน์จากพระราชทรัพย์ที่พระราชทานไว้ให้อีก ๒,๑๙๒,๒๓๐ บาท ซึ่งเท่ากับในรอบปีการศึกษา ๒๕๑๖ นักเรียนวชิราวุธวิทยาลัยทุกคนได้รับพระราชทานเงินอุดหนุนการศึกษาเป็นเงินเฉลี่ยคนละ ๒,๘๒๕.๐๔ บาท นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณปกเกล้าฯ พวกเราเหล่านักเรียนวชิราวุธวิทยาลัย เป็นอันพันพระมหากรุณาธิคุณนี้จะจารึกอยู่ในดวงใจของเราจนตราบเท่าชีวิตจะหาไม่

วาทพระมงกุฎ ๖

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานกำเนิดโรงเรียนมหาดเล็กหลวงขึ้น เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ และใน พ.ศ. ๒๔๕๙ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้โอนโรงเรียนราชวิทยาลัยมาอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์กับโปรดเกล้าฯ พระราชทานกำเนิดโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ขึ้นในปลายปี พ.ศ. ๒๔๕๙ นี้ด้วย โรงเรียนทั้ง ๓ แห่งนี้รวมเรียกว่า โรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งผู้สืบสันดานของโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปัจจุบันนี้ก็คือ “วชิราวุธวิทยาลัย” นั่นเอง ตลอดรัชสมัยของพระองค์ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เหล่าราชบริพาร ในโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ (คือ ครูและนักเรียน) ได้เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทในโอกาสอันควร มีงานพระราชพิธีฉัตรมงคล, วิสาขบูชา เป็นอาทิ เพื่อรับพระราชทานพระบรมราโชวาท การทูลเกล้าฯ ถวายบังคมถึงพระมหากษัตริย์คุณแก่บรรดาราชบริพารในโรงเรียนฯ เป็นยิ่งนัก และพระบรมราโชวาทที่ได้พระราชทานไว้กว่า ๕๐ ปีมาแล้วนี้ ก็มีได้ล้าสมัยไปตามกาลเวลาที่ล่วงเลยไปไม่ กลับจะเป็นประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลังเป็นอย่างยิ่ง จึงขออัญเชิญพระบรมราโชวาทดังกล่าวนี้ มาเป็นอนุท้าวรณต์เตือนใจพวกเราเหล่าราชบริพารในวชิราวุธวิทยาลัย ซึ่งได้รับพระราชทานพระมหากษัตริย์คุณอยู่ในบัดนี้จักได้ยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ สอนองพระมหากษัตริย์คุณต่อไป ดังนี้

.... ส่วนการทจัดโรงเรียนชนชั้นนี้ ท่านทรงหลายโดยมากเคยได้ยินเราพูดแล้วว่า เรา
ตั้งใจจะทำแทนราชประเพณีเดิมซึ่งท่านทรงสร้างไว้ เราเองมาเข้าใจเสียว่าที่แท้ความปรารถนาในการสร้าง
ไว้ ก็คือจะทะนุบำรุงการศึกษานั่นเอง เมื่อในสมัยการศึกษาเปลี่ยนแปลงดำเนินไปคนละอย่างกับแต่ก่อน
เสียแล้ว ต้องมีโรงเรียนที่คฤหบดีเป็นผู้บังคับบัญชา เป็นผู้สั่งสอน ก็ควรบำรุงกิจการโรงเรียนคฤหบดีให้สถาพร
พัฒนาต่อไป นับว่าเป็นการกุศลในทางธรรมและเป็นประโยชน์ในทางโลกทั้ง ๒ อย่าง ธรรมราชาตีไม่ว่าชาติ
ใดชาติเล็กหรือชาติใหญ่ ต้องอาศัยผู้ที่เกิดขึ้นใหม่ที่จะบำรุงชาติให้ถาวรและเจริญต่อไป

พระราชทานเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๕

ประเทศทั้งหลายย่อมเจริญได้ด้วยการศึกษา ประเทศใดปราศจากการศึกษา ประเทศนั้น
ต้องเป็นป่าเถื่อน ประเทศต่าง ๆ ย่อมมีศิลปวิชาต่าง ๆ กัน เรามีศิลปวิชาของเรา เราจำจะต้องช่วยกันทะนุ
บำรุงให้เจริญขึ้น สิ่งใดที่เป็นที่นิยมในสมัยนั้นและจะเป็นคุณประโยชน์แก่เรา เราต้องรับเอาและปรุงแต่งของ
เราขึ้น ให้ได้ประโยชน์เต็มตามที่ควรจะได้ เราจำเป็นต้องก้าวไปข้างหน้าเสมอ ยิ่งก้าวไปได้ไกลเพียงใดก็
ยิ่งดี เราต้องไม่ถอยหลังเลยเป็นอันขาด แม้แต่หยุดอยู่กับที่ก็ได้ เพราะการหยุดก็เสมือนด้วยการถอยหลัง ใคร ๆ
เขาก็ก้าวเลยไป เราหยุดอยู่กับที่ถอยหลัง เขาก็ไกลออกไปทุกทีนั่นเองที่เท่ากับถอยหลังไม่ใช่

พระราชทาน เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๖

นิสัยของคนไทยเราไม่เหมือนจีนหรือญี่ปุ่น ตั้งแต่ไหนแต่ไรมา พวกไทยเราจะเป็นเด็ก
หรือผู้ใหญ่ก็ตาม ไม่โอนเอียงไปทางอื่น คือไม่อยากจะให้ตนตกไปในที่ซึ่งพ้นจากชื่อของชาติตัว มักอยากจะ
เป็นไทยอยู่เสมอ ความเป็นไทยอันนี้ คนไทยทุกคนตั้งใจสงวนไว้ ถ้าจะตรวจดูตั้งแต่สมัยตั้งตัวบรรพตตลอดมา
จะเห็นได้ว่า คนไทยต้องการมีอำนาจอันชอบธรรมเสมอหน้ากันหมด ในเมืองไทยเรามีคนอยู่สองชนชั้นเท่านั้น
ไม่มากกว่าสอง ชนชั้นคือพระเจ้าแผ่นดินผู้เป็นหัวหน้า ซึ่งเขามอบให้ทรงไว้ซึ่งอำนาจทุกอย่าง เพราะว่าเขา
ทั้งหลายไม่มีเวลาพอ และไม่อาจสามารถที่จะต่างคนต่างถืออำนาจอันนั้นไว้ได้ อีกชนหนึ่งคือคนไทยทั่วไป
ถ้าใครจะมาแทรกแซงในระหว่างคนไทยกับพระเจ้าแผ่นดิน ก็ไม่มีใครได้ความรักใคร่นับถ้อยยกย่องของคนไทย
นัก เพราะเหตุไร? ก็เพราะเหตุที่มัตถธอนอำนาจอันชอบธรรมของเขาเสีย คืออำนาจของพระเจ้าแผ่นดิน
ซึ่งผู้เป็นเหมือนหนึ่งกฤษีของเขา

พระราชทาน เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๗

การที่เราจะเห็นอะไรของใครแปลก เราพอใจและจะถือเอาเป็นแบบอย่างนำมาใช้สำหรับ
ประเทศเราบ้างนั้น จำเราต้องใช้วิจารณญาณสอดส่องเลือกเฟ้นให้เห็นเหมาะว่าจะจะเป็นประโยชน์แก่เราแท้จริง
เสียก่อน สิ่งที่เหมาะสมแก่ประเทศเขา ใช่ว่าจะเหมาะแก่ประเทศเราเสมอไปก็หาไม่ บางที่อาจใช้ไม่ได้ใน
ประเทศเราเสียเลยก็เป็นได้ หรือบางอย่างจะใช้ได้ก็ด้วยอามาปรุงใหม่ให้เหมาะแก่เรา เพราะฐานะและ
นิติธรรมของชาติย่อมต่าง ๆ กัน การเอาอย่างเขาโดยมิได้พิจารณาใคร่ครวญให้รอบคอบ เห็นของเขายังไร
นกว่าแก่ก็เอาอย่างมาทั้งคุ่น ๆ นั้น ถ้าไม่เหมาะแก่เราหรือขัดต่อนิติธรรมของเรา ก็จะไม่หาเป็นไปได้อย่างที่เรา
เห็นของเขานั่นไม่ การเอาอย่างผิดเข่นนี้เท่ากับกินของแสลง ให้โทษมากนัก จะปรากฏอย่างอาการที่เราเรียก
ว่าผิดสำแดงทันที

พระราชทาน เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๔

คนสมัยนี้ชอบออกความเห็น การออกความเห็นนี้มีประโยชน์ คือจะได้เป็นเครื่องคำ
รอบคอบของผู้ปกครองแต่ส่วนโทษก็มีมากเหมือนกัน เพราะผู้ที่จะออกความเห็น ถ้าไม่รู้ตลอดของการภาย
ในว่า ได้มีการกระทำอยู่แล้วอย่างไรก็ออกความเห็นบุ่มบ่ามไปตามอัตโนมติ เหมือนกับคนที่อยู่ไกล ไม่ได้แล
เห็นชัยภูมิพื้นที่ และไม่ทราบถึงการที่เขาแห้วชุกอุโมงค์อยู่ ก็คิดก็พูดและโจษกันผิด ๆ ถูก ๆ ไปตามชอบใจ
โดยพลະตนเอง คนแรกบางที่จะพูดแต่เพียงเล็กน้อยก่อนแต่คนที่สองจะต่อให้มากขึ้นไปอีก พอถึงคนที่สาม
ที่สี่ เรื่องก็ยงมากออกไปทุกที คราวนี้ยงมากคนเข้าก็ยงชวกันให้ฟังชานมากเข้า การออกความเห็นของคน
โดยมากยังเป็นอยู่เช่นนี้ ผู้ที่เขาออกความเห็นถูกต้องและเป็นประโยชน์แท้จริงนั้น เขาย่อมสืบทิรู้ความตลก
หนาบางโดยละเอียด และใคร่ครวญให้รอบคอบในหนทางของการงานเสียก่อนแล้วเขาจะพูดและออกความเห็น
อันปัญญาที่สติเป็นของคู่กัน เราก้เรียกควบกันอยู่แล้วว่สติปัญญา คนเราจะมีแต่ปัญญาและเขาวนเป็นเครื่อง
พาเดินไปฝ่ายเดียวไม่ได้ จำต้องใช้สติสำหรับเป็นเครื่องเหนยวรงค์กำกับไปกับปัญญาด้วย เมื่อพร้อมทั้งสติปัญญา
บริบูรณ์แล้ว ความคิดและความเห็นจึงจะเป็นไปเพื่อประโยชน์อันสุขุม คนที่คิดกล่าวฟังชานไปตามขณะจิตนั้น
จะยึดถือเอาเป็นหลักหรือเอาแน่นอนนกันไม่ได้

พระราชทาน เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๖

เราต้องการเห็นความรุ่งเรืองของชาติเรานั้น มีอะไรเป็นมูลเป็นรากเง้า? ต้องมีความรู้สึก
รักบ้านเกิดเมืองนอนได้เช่นนี้ ต้องเพาะขนมาเหมือนเพาะต้นไม้เหมือนกัน ก็สิ่งที่จะเพาะน้ำใจบังเกิดความ
รักชาติบ้านเมืองได้ ต้องเริ่มเพาะจากรักตนเองก่อน ต้องให้รำลึกอยู่เสมอว่า ตัวอยู่ในคณะนั้น
แล้วต้องเอาใจใส่เท่ากับฝากน้ำใจของตัวไว้ในคณะ และต้องหวังดีหวังประโยชน์ของคณะ มากกว่าหวัง

ประโยชน์ของตัวเอง บางทีประโยชน์ของคณะอาจจะต้องการให้ตัวบุคคลประพฤติสิ่งซึ่งไม่พอใจหรือไม่สะดวกใจ หรือแม้บางที่ถึงกับขอความเสียสละบางอย่าง ผู้ที่รักคณะจริงต้องยอมเสียสละให้ เสียสละความสุข เสียสละความสะดวกของตัวเอง ที่สุดเสียสละร่างกายชีวิต เพื่อประโยชน์ของคณะ นี้เป็นธรรมเนียมหนึ่ง ซึ่งชาวฝ่ายยุโรปเรียกเป็นภาษาฝรั่งเศสว่า "เอสปริต์ เดอ คอร์ปัส" (Espait de Corps) ถึงแม้ที่ประเทศอังกฤษก็ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นศัพท์ท่อนอยู่ในประเทศเรานี้ข้าพเจ้าจึงมีใตดำรัสพทชนใหม่ เพราะเป็นศัพท์ที่เขาใช้อยู่ทั่วโลกแล้ว ถ้าหากจะลองค้นดู คงได้คำที่เคยพูดกันมาแล้วว่า "ความรักคณะ" "ความเห็นแก่คณะ" แต่ไม่กินความลึกซึ้งเท่าศัพท์ "เอสปริต์ เดอ คอร์ปัส" ของฝรั่งได้เลย เพราะคำแปลของศัพท์นั้น แปลว่า เหมือนเป็นดวงใจหรือเป็นวิญญาณ คือ วิญญาณหรือดวงใจของคณะ หมายความว่าบุคคลที่มีธรรมอย่างนั้น ต้องมอบหมดทุกอย่างให้แก่คณะ ถ้าอาจารย์และครูฝึกสอนให้นักเรียนรู้จัก "เอสปริต์ เดอ คอร์ปัส" รู้จักรักคณะของตัวไม่ไขว่แต่ในเวลาที่ยังคงเป็นนักเรียนอยู่ ถึงแม้ออกจากโรงเรียนทีเดียวก็ยังมีจิตเผื่อแผ่ต่อไปเสมอเมื่อพบเพื่อนร่วมคณะเดิมได้มีความสุข ก็ควรยินดี เมื่อประสบพบเขาได้รับความทุกข์ควรพยายามเปลี่ยนแปลงอันนั้น โดยวิธีใดวิธีหนึ่งซึ่งจะทำได้ โดยไม่เสียหายทางธรรมที่นับว่าเป็นข้อสำคัญที่จะต้องเพาะขึ้นก่อน เมื่อเพาะ "เอสปริต์ เดอ คอร์ปัส" ขึ้นได้แล้ว การที่จะเพาะความรู้จักรักชาติบ้านเมืองของตัวจึงจะเป็นผลได้จริงสมกับที่ปรารถนา

พระราชทาน เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๕

พระบรมราโชวาทที่อัญเชิญมานั้น คือบันทกกระแสน้ำพระราชดำรัสที่พระราชทานแก่นักเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งเจ้าพนักงานกรมราชเลขาธิการจดบันทึกไว้ จากกระแสน้ำพระราชดำรัสที่ออกมาในขณะนั้น นอกจากที่ได้อัญเชิญมาแล้วนี้ ในการพระราชทานพระบรมราโชวาทแต่ละครั้ง จะทรงเตือนให้นักเรียนตั้งใจศึกษาเล่าเรียนให้ได้รับผลสำเร็จ และเมื่อจบออกไปแล้วขอให้ไปสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน ซึ่งเมื่อทำได้ดังนี้จะทรงพระโสมนัสยิ่ง จึงขอให้บรรดาเราผู้ที่ได้รับพระราชทานพระมหากรุณาเมาทงที่เรียนจบไปแล้ว และยังไม่จบ จงหมั่นศึกษาเล่าเรียนและอุตสาหกรรมกิจการงานให้บรรลุผลสำเร็จสร้างชื่อเสียงเกียรติคุณ แก้วชิวารุชวิทยาลัย สอนองพระบรมราชูปถัมภ์ ให้ทรงได้รับความโสมนัสเทอญ

กตัญญู กตเวทิตาน์

กำเนิดวิชาวุฒิชัยและ พระบรมราชาบายในพระองค์ ผู้พระราชทานกำเนิด

พ.ศ. ๒๔๕๓. เริ่มตั้งโรงเรียนมหาดเล็กหลวง

วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ ของโรงเรียนมหาดเล็กหลวง, ซึ่งได้เริ่มเปิดรับนักเรียนเป็นครั้งแรกในรัชกาลที่ ๕ ได้มีที่ที่โรงเรียนประถมแรก, ใกล้เคียงพิธีพืชมงคลในทบมณฑลพิจิตร. ส่วนโรงเรียนมหาดเล็กเก่า, ที่ได้ตั้งขึ้นในรัชกาลที่ ๕ จำนวน ๕ แห่ง ครอบคลุมทั่วบริเวณในกรุงเทพมหานครไทยเป็นครั้งแรก, เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนเทพศิรินทร์" ต่อมา

(ลายพระราชหัตถ์เสชาในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ผู้พระราชทานกำเนิดวิชาวุฒิชัยและโรงเรียนมหาดเล็กหลวง)

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเพื่อเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาอย่างแท้จริงแก่กุลบุตรชาวไทยและเปรียบเสมือนพระอารามหลวงประจำรัชกาลซึ่งมีโปรดให้สร้างขึ้น ด้วยทรงพระราชดำริว่า ในรัชสมัยของพระองค์ พระอารามหลวงต่างๆ ก็มีอยู่มากแล้ว หากจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นอีก ก็จะต้องเป็นพระราชอุระค้อยดูแลปฏิสังขรณ์อีกโดยมิควร ก็จะเป็นการเปลืองพระราชทรัพย์โดยมิเกิดประโยชน์เท่าที่ควร แต่ในรัชสมัยของพระองค์นั้น การศึกษาได้เปลี่ยนไป มิได้อยู่กับวัดดังที่เคยเป็นมาแต่โบราณกาล นักเรียนต้องการครูอาจารย์ที่เป็นคนผู้ดี

เพื่ออบรมสั่งสอน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาโรงเรียนมหาดเล็กหลวงขึ้นตามแบบ Public School ของอังกฤษ เมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาโรงเรียนมหาดเล็กหลวงขึ้นแล้ว ได้พระราชทานหลักการอบรมนักเรียนในโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ไว้ดังนี้

๑. อบรมให้เป็นผู้ดี
๒. อบรมให้เป็นผู้มีความรู้
๓. อบรมให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ

นอกจากนี้ ยังได้ทรงพระราชหัตถ์เสชาเกี่ยวกับการดำเนินการศึกษาในโรงเรียนมหาดเล็กหลวง พระราชทานไปยังมหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี (ม.ร.ว. เปี้ย มาลากุล) เสนาบดีกระทรวงธรรมการในสมัยนั้น ดังนี้

Note

2

I recommend this article to the notice of the Minister of Education and the Under Secretary. I have marked certain passages in red, because some of them impress me, and others state very clearly what I have felt all along.

All systems and rules and syllabuses are really so much waste paper, and worse still - waste of time, if they do not succeed in producing the sort of citizens we want for our country. I do not say that what applies to England will equally apply to Siam. On the contrary it would be a very grave mistake to adopt English methods in toto without alteration, but the article may give me some few ideas.

In the Royal Prager College, what I want is not so much to turn out model boys, all of the same standard, all brilliant "Pradnyons" scholars with thousands of marks each, as to turn out efficient young men, - young men who will be physically and morally clean, and who will be looking forward keenly to take up whatever burden the future may lay upon them. - I do not want a monument of learning who have passed all your exams. with flying colours. I do not want a walking school book. What I want are just manly young men, honest, truthful, clean in habits and thoughts; and I would not break my heart about

it if you told me that such or such a fellow writes with difficulty, can't do compound fractions, or does not know any geometry, if I only knew that he has learnt enough at my school to ~~know~~ the difference between true manliness and effeminacy. I never want again to hear "clever" people complaining that "विद्यया विद्वान् विद्वान् विद्वान्". At the Mahadulek College, what I want is that Education should mean the turning of a boy into a fine young man and a good citizen, not to crush ^{out all} ~~the~~ individuality under the weight of syllabus and system! — And I want Education to be interesting to the boys, so that they would in later days be able

to look back upon school life as something peculiarly pleasant to have passed through. My College is not to ^{be} compared to other schools, where the aim is different. If I had wanted just the ordinary kind of school, I would have founded a day school, not a boarding one.

All this may or may not be in accord with your scheme of Education — if it is, then I am glad; but if not, then please let me have a fair trial with my idea. Don't try and make my Teachers "toe your line"; let them "toe mine", because they are running on my "sports", in which I am giving the "cup".

(สำเนา)

คำแปลสำเนาพระราชหัตถเลขา

ข้าส่งข้อความนี้มา เพื่อให้เสนาบดีและปลัดทูลฉลอง
กระทรวงธรรมการอ่าน ข้าได้ขีดเส้นแดงใต้ข้อความบางตอน
คือตอนที่ถูกใจข้า และตอนที่แสดงให้เห็นอย่างแจ่มแจ้งในเรื่อง
ที่ข้ารู้สึกตลอดมา

ระบบการศึกษาและกฎเกณฑ์ทั้งหลายตลอดจนหลักสูตร
แท้จริงทำให้แปดองกระตาศไปเปล่า ๆ ยิ่งกว่านั้นทำให้ เปลือง
เวลา ไปด้วย ถ้าไม่สามารถทำให้ประชาชนเป็นอย่างที่เราต้องการ
สำหรับประเทศของเราได้เป็นผลสำเร็จ ข้าไม่หมายความว่า
อะไรดีสำหรับเมืองอังกฤษ จะต้องดีสำหรับเมืองไทยด้วย ตรง
กันข้ามถ้าจะเอาวิธีการของคนอังกฤษมาใช้ทั้งดุ้นโดยไม่มี การดัด
แปลงก็จะเป็นการผิดพลาดอย่างมหันต์ แต่บันทึกนี้อาจทำให้ผู้
อ่านเกิดความคิดอะไรบ้าง

สำหรับโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ข้าไม่ห่วงการปั้นนัก
เรียน ชั้นมัธยม ให้เป็นเทวดาเหมือนกันหมดทุกคนได้คะแนนกัน
คนละหลายพันคะแนน เท่ากับการสร้าง เด็กหนุ่ม ที่ขยันขันแข็ง
และ สะอาดทั้งร่างกายและจิตใจ เตรียมพร้อมที่จะรับภาระต่างๆ
ซึ่งจะมีมาในอนาคต ข้าไม่ต้องการนักเรียนตัวอย่างที่สอบไล่ได้
คะแนนชั้นเกียรตินิยมทุก ๆ ครั้ง ข้าไม่ต้องการตำราเรียน
ที่เดินได้ ข้าอยากได้ยูวชนที่เป็น สุภาพบุรุษ ซื่อสัตย์สุจริตมี
อุปนิสัยใจคอดี ข้าจะไม่ โศกเศร้าเลย; ถ้าเจ้ามารายงานว่า เด็ก
คนหนึ่งเขียนหนังสือไม่คล่อง คิดเลขข้อนไม่เป็นและไม่รู้วิชา
เรขาคณิตเลย; ถ้าข้ารู้ว่าเด็กคนนั้นได้ศึกษามาพอที่จะรู้ว่าความ
เป็นผู้ชายคืออะไรและขยันคืออะไร ข้าไม่อยากจะยิน “คนฉลาด”
บ่นว่า “ปัญญาท่วมหัวเอาตัวไม่รอด” สิ่งที่เราต้องการใน

โรงเรียนมหาดเล็กหลวงคือ ให้ การศึกษา เป็นเครื่องทำให้เด็ก
เป็นยูวชนที่น่ารักและเป็นพลเมืองดี ไม่ใช่ทำลายบุคคลิกเสีย
หมดโดยบรรทุกหลักสูตรและระบบต่างๆ ลงไป ข้าต้องการให้
การศึกษาเป็นสิ่งที่งดงาม จนทำให้เด็กที่ออกไปแล้วหวนคิดถึง
วันข้างหน้าด้วยความภาคภูมิใจ ขออย่าเอาโรงเรียนของข้าไป
เปรียบเทียบกับโรงเรียนอื่น เพราะมีจุดมุ่งหมายต่างกัน ถ้าข้า
อยากได้โรงเรียนธรรมดาเพียงหลังหนึ่ง แล้วสร้างโรงเรียน ไปมา
จะไม่ดีกว่าหรือ จะสร้างโรงเรียนกินนอนทำไม

ที่ข้ากล่าวมานี้จะเข้ากันได้กับระบบการศึกษาของเจ้าหรือ
ไม่ก็ตาม ถ้าเข้ากันได้ข้าก็พอใจ แต่เข้ากันไม่ได้ก็ขอให้วิธีการ
ของข้าได้รับการพิจารณาดำเนินการโดยยุติธรรมด้วย อย่าพยายาม
บังคับให้ครูของข้าไปแจวเรือของเจ้า ให้มาแจวเรือของข้า
เถิด เพราะก็ฟ้าประเพณีข้าคิดให้เขาเล่น และ ข้าเอง จะเป็นผู้
ให้ด้วยรางวัล

พระบรมนามาภิไธย รม. ร.

(ม.ล. ปิ่น มาลากุล นักเรียนเก่ามหาดเล็กหลวง
กรุงเทพฯ อดีตนายกรรมการอำนวยการวชิราวุธ
วิทยาลัย-แปล)

เมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาโรงเรียน
มหาดเล็กหลวงแล้วได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน
ที่ดินพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ที่สวนกระจง ริมคลองเปรม-
ประชากร ตำบลสวนดุสิต ให้สร้างอาคารโรงเรียน ในขั้นต้น
โปรดให้สร้างอาคารโรงเรียนเป็นเรือนไม้หลังคามุงจาก แล้ว
ย้ายนักเรียนมหาดเล็กหลวงจากโรงเรียนราชกุมาร(เก่า) ใกล้
หอฟีฬารามณ์ ในพระบรมมหาราชวัง ซึ่งเป็นสถานที่ทำการ

ชั่วคราวมาดำเนินการสอนในที่ซึ่งพระราชทานให้ใหม่ เมื่อวันที่
๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๔ ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๕๕ ได้ทรงพระ-
กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมศึกษาธิการดำเนินการสร้างอาคารโรง-
เรียนมหาดเล็กหลวง ซึ่งประกอบด้วย หอประชุมและอาคาร
ที่พักนักเรียนนอกสหรัชมังคลาภิเษกโรงเรียน ตามแบบสถาปัตยกรรมไทย
สมัยรัตนโกสินทร์ยุครัชวาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และ
ได้เสด็จพระราชดำเนินมาวางศิลาพระฤกษ์อาคารโรงเรียน (บริเวณ
เขตลอมรวทใต้หอประชุมท่านหลัง) เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม
พ.ศ. ๒๔๕๘ อาคารเหล่านี้ได้เปิดใช้การได้ใน พ.ศ. ๒๔๕๙

ครั้นวันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๙ ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้โอนโรงเรียนราชนิเทศจากกระทรวงยุติธรรม
มาอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ และต่อมา วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ.
๒๔๕๙ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปิดโรงเรียนมหาดเล็ก-
หลวงที่ตำบลห้วยแก้ว จังหวัดเชียงใหม่อีกแห่งหนึ่ง

แต่เป็นที่น่าเสียดายที่พระบรมราชูปถัมภ์ในครั้งนั้น
ในการที่จะทรงขยายการศึกษาโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์
ตามแบบ Public school ของอังกฤษให้กว้างขวางนั้นต้องสลาย
ลง เนื่องด้วยการเสด็จสวรรคตในครั้งนั้น เมื่อวันที่ ๒๕
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๘ และสภาวะการเงินฝืดเคืองในระยะ
นั้น จึงเป็นเหตุให้พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์
ผู้ทรงรับพระราชสมภพในการอุปถัมภ์โรงเรียนในพระบรมราชูป-
ถัมภ์ จำต้องทรงตัดรายจ่ายส่วนพระองค์ลงเพื่อให้การเงินสม-
ดุลย์ จึงต้องทรงยุบโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ ตั้งประกาศ
กรมบัญชาการกลางมหาดเล็ก ตั้ง

(สำเนา)

ประกาศกรมบัญชาการกลางมหาดเล็ก เรื่องยุบเลิกโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่

เนื่องด้วยพระราชปรีชา ในพระบาทสมเด็จพระรามา-
ธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่จะให้
กุลบุตรในมณฑลภาคพายัพได้ศึกษาวิชาการ และอบรมอุปนิสัย
ให้เท่าเทียมกับกุลบุตรในกรุงเทพมหานคร โดยมีพระราช
ประสงค์จะยังความเจริญ ให้แก่ไพศาลไปทั่วพระราชอาณาจัก
สยาม แต่เป็นการยากที่จะให้กุลบุตรในมณฑลนั้น ลงมาเล่า
เรียนศึกษาในโรงเรียนต่างๆ ในกรุงเทพมหานครได้

เนื่องด้วยมณฑลภาคพายัพ เป็นมณฑลที่ไกลกันดาร
ปราศจากการคมนาคมที่จะติดต่อให้สะดวกในกิจเช่นนี้ ในการ
ครั้งนั้นจึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงเรียนมหาดเล็ก
หลวงเชียงใหม่ขึ้น ในจังหวัดเชียงใหม่ รวมอยู่ในแผนกโรง-
เรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ และกิจการของโรงเรียนนี้ก็ได้
ดำเนินไปด้วยดี จนตราบเท่าปรดัยบันกาลอันเป็นสมัยที่
ความเจริญแห่งมณฑลภาคพายัพได้ก้าวหน้าไปเป็นลำดับ ตลอด
จนการคมนาคมก็ได้สะดวกขึ้นเป็นอันมาก โดยมีรถไฟติดต่อ
กับกรุงเทพมหานครแล้ว การเดินทางมีเวลาเพียง ๒๖ ชั่วโมง
เท่านั้น และกุลบุตรในมณฑลภาคพายัพได้ลงมาศึกษาอยู่ใน
กรุงเทพมหานครก็มาก เพราะมีครูอาจารย์ทุกประเภทแล้ว
พร้อม จึงทรงพระราชดำริที่ว่าบัดนี้เป็นโอกาสอันสมควร ที่จะ
ให้กุลบุตรในมณฑลนั้นได้ลงมาเล่าเรียนศึกษาวิชาการต่างๆ ใน
กรุงเทพมหานคร อันจะได้รับผลดียิ่งขึ้น ไม่ควรที่จะต้องมี
โรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ไว้ให้เปลืองพระราชทรัพย์

อาศัยเหตุผลซึ่งได้บรรยายมาฉะนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยุบเลิกโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ เสียตั้งแต่วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๔๖๘ เป็นต้นไป

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๖๘

เจ้าพระยามรภาพ

อ้างวางเอก ผู้สำเร็จราชการมหาดเล็ก

ต่อมาวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๘ มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวให้รวมโรงเรียนมหาดเล็กหลวงและโรงเรียนราชวิทยาลัยเข้าด้วยกัน แล้วพระราชทานนามใหม่ว่า “โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย” ส่วนสถานที่ของวชิราวุธวิทยาลัยนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้สถานที่เดิมของโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ตั้งประกาศกระแสพระบรมราชโองการ ต่อไปนี้

(สำเนา)

ประกาศ

วางรูปการและพระราชทานนามโรงเรียนมหาดเล็กหลวง

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โรงเรียนมหาดเล็กหลวงซึ่งสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๖ ได้ทรงสถาปนาขึ้น เพื่อให้เป็นอนุสาวรีย์ตุงพระอารามหลวงประจำรัชกาลของพระองค์ โดยพระราชประสงค์ให้เป็นสถานศึกษาอันดีของกุลบุตร และดำรงอยู่ได้มั่นคงสืบไปภายหน้า จึงได้ทรงวางรูปการอันเป็นหลักสำคัญไว้แล้ว ๒ ประการ คือ ได้พระราชทานทุนทรัพย์ไว้เป็นกำลัง เพื่อให้โรงเรียนมีผลประโยชน์โดยตัวเองได้ในภายหน้าประการหนึ่ง

บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่า เป็นการสมควรที่จะส่งเสริมฐานะของโรงเรียนนี้ ให้สถาพรพัฒนาการยิ่งขึ้น เพื่อเป็นที่เชิดชูพระเกียรติแห่งพระบรมเชษฐาธิราช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศสถิติของโรงเรียน ดังนี้

๑. ให้โรงเรียนอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์

๒. ให้ขนแก่งสภากรรณการจัดการ

ส่วนนามของโรงเรียนนี้ ทรงพระราชดำริเห็นว่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้โรงเรียนนี้กับโรงเรียนราชวิทยาลัยรวมเป็นโรงเรียนเดียวกันแล้ว สมควรจะมีนามอันทรงไว้ซึ่งความเป็นอนุสาวรีย์ของสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช และโรงเรียนราชวิทยาลัยด้วย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามโรงเรียนใหม่ว่า “โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย”

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๖๘ เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

รวบรวมและเรียบเรียงโดย วรชาติ มีชูบท

จาก ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๒๘ พ.ศ. ๒๔๕๔

เล่ม ๓๐ พ.ศ. ๒๔๕๖

เล่ม ๓๒ พ.ศ. ๒๔๕๘

เล่ม ๓๓ พ.ศ. ๒๔๕๙

เล่ม ๔๒ พ.ศ. ๒๔๖๘

ภาคกฤษฎีกา เล่ม ๔๒ พ.ศ. ๒๔๖๘

ภาคกฤษฎีกา เล่ม ๔๓ พ.ศ. ๒๔๖๘

วชิราวุธานุสรณ์ พ.ศ. ๒๔๙๐

วชิราวุธานุสรณ์ พ.ศ. ๒๕๐๗

วชิราวุธานุสรณ์ พ.ศ. ๒๕๑๒

ทำเนียบนามนักเรียนมหาดเล็กหลวง

อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ

มหาอำมาตย์ตรี พระยาปริชานุศาสน์

(เสริญ ปันยารชุน)

วชิราวุธวิทยาลัย

หลักการอบรม

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงแสดงพระบรมราชปณิธานในพระองค์ไว้อย่างชัดเจน ในการที่ได้ทรงสร้างวชิราวุธวิทยาลัยขึ้นว่า พระองค์ไม่ทรงต้องการคนที่มีความรู้แต่เพียงอย่างเดียวโดยไม่สามารถทำงานได้ พระองค์ไม่ทรงต้องการห้องสมุดเคลื่อนที่ แต่สิ่งที่ทรงมีพระราชประสงค์นั้นคือ นักเรียนที่มีจิตใจสะอาด รู้จักหน้าที่และสามารถกระทำตนให้เหมาะสมในสถานที่และโอกาสต่าง ๆ ฉะนั้นหลักการอบรมของวชิราวุธวิทยาลัยจึงไม่เพียงแต่จะให้การศึกษาแต่ในชั้นเรียนแต่อย่างเดียว แต่ต้องการให้

๑. นักเรียนเป็นผู้มีความรู้
๒. นักเรียนเป็นผู้มีศาสนา
๓. นักเรียนเป็นผู้ดี

ทั้งสามประการนี้คือหลักการอบรมของวชิราวุธวิทยาลัย

นอกจากหลักการดังกล่าวมาแล้ว พระองค์ผู้พระราชทานกำเนิดยังได้โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งคณะกรรมการขนบชุดหนึ่ง เพื่อดำเนินการอบรมนักเรียนในวชิราวุธวิทยาลัยให้ต้องตามพระบรมราชปณิธานโดยเรียบร้อย คณะกรรมการชุดดังกล่าวคือ คณะกรรมการอำนวยการวชิราวุธวิทยาลัย คณะกรรมการชุดนี้ประกอบด้วยกรรมการ ๒ ประเภทคือ

๑. กรรมการโดยตำแหน่ง ประกอบด้วย

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายกรัฐมนตรี
๒. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
๓. อธิบดีกรมอาชีวศึกษา
๕. อธิบดีกรมศิลปากร
๖. เลขาธิการพระราชวัง
๗. ผู้อำนวยการพระคลังข้างที่ เหมรัญญิก
๘. ผู้บังคับการวชิราวุธวิทยาลัย
๙. นายจิต พึ่งประทีปฐิติ เลขาธิการ

๒. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากนักเรียน
เก่าวชิราวุธวิทยาลัย มีจำนวนไม่เกินกว่ากรรมการโดยตำแหน่ง

กรรมการคณะนี้ จะทำการเลือกเลขานุการจากคณะครูในวชิราวุธวิทยาลัยคนหนึ่ง
และคณะกรรมการคณะนี้จะดำรงตำแหน่งอยู่คราวละ ๓ ปี เมื่อพ้นวาระแล้วอาจจะทรงพระ-
กรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งออกก็ได้ตามพระราชอัธยาศัย

กิจวัตรของนักเรียนวชิราวุธวิทยาลัย

- ๖.๓๐ น. ระวังปลุกสำหรับผู้ที่ยังไม่ตื่นนอน
- ๗.๐๐ น. เริ่มเรียนชั่วโมงแรก
- ๘.๐๐ น. พัก รับประทานอาหารเช้า
- ๘.๓๐ น. สวดมนต์ห่อประทุม
- ๙.๐๐ น. เริ่มเรียนชั่วโมงที่ ๒
- ๑๐.๐๐ น. เริ่มเรียนชั่วโมงที่ ๓

- ๑๐.๕๐ น. พัก รับประทานอาหารว่าง
- ๑๑.๑๕ น. เริ่มเรียนชั่วโมงที่ ๔
- ๑๒.๑๐ น. เริ่มเรียนชั่วโมงที่ ๕
- ๑๓.๐๐ น. เด็กเรียน รับประทานอาหารกลางวัน
- ๑๔.๐๐ น. เรียนดนตรี, การฝีมือหรือทำการบ้านที่คณะ
- ๑๕.๐๐ น. เวลาว่าง
- ๑๕.๔๕ น. เล่นกีฬา
- ๑๗.๐๐ น. เล่นกีฬา อาน้ำ
- ๑๘.๓๐ น. รับประทานอาหารเย็น
- ๑๙.๐๐ น. ทำการบ้าน เรียกว่าเข้า prep.
- ๒๐.๓๐ น. เด็ก prep. เตรียมตัวเข้านอน
- ๒๐.๔๕ น. สวดมนต์
- ๒๑.๐๐ น. เข้านอน

กิจวัตรประจำวันของนักเรียนนั้นจะเห็นได้ว่า ในวันหนึ่ง ๆ นักเรียนจะต้องเรียนหนังสือ สวดมนต์ เรียนดนตรี หรือทำการฝีมือและเล่นกีฬาทุกคน อันเป็นการศึกษาที่ถึงพร้อมทั้งองค์ ๔ คือ พุทธิศึกษา จริยศึกษา หัตถศึกษาและพลศึกษา นักเรียนทุกคนจึงมิใช่เป็นผู้ หมดความรู้แต่ในตำราเรียนเท่านั้น แต่ยังมีความสามารถทางอื่น ซึ่งสั่งเหล่านเองทำให้ทุกคนสามารถปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ โดยไม่เคอะเขินแต่อย่างใด นอกจากนี้ในวันอาทิตย์ ทางโรงเรียนได้เชิญท่านผู้กำกับคณะตลอดจนครูและท่านผู้ทรงคุณวุฒิ มาอบรมและให้ความรู้ความกระจ่างแก่นักเรียนเป็นพิเศษด้วย

ทุก ๆ เดือน จะมีการส่งใบคะแนน คือการที่นักเรียนผู้ที่สอบได้คะแนนดีเยี่ยมใน แต่ละหมวดวิชา มีภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส คณิตศาสตร์และคะแนนรวม ใน

การทดสอบความรู้ประจำเดือน หรือประจำภาค นำรายงานการสอบไปส่งท่านผู้บังคับการท่าม
กลางที่ประชุม

การแต่งกาย

โดยที่พระองค์ผู้พระราชทานกำเนิด ทรงมีพระบรมราชปณิธานในการที่จะให้
นักเรียนวิชาวุฒิชัยทุกคนเป็นผู้มีอุปนิสัยใจคอดีเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยทั่วไป จึงทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเครื่องแต่งกายอันทรงเกียรติแก่กุลวชิราวุธทุกคนให้ผิด
แผกไปจากนักเรียนทั่วไปดังต่อไปนี้

ก. หมวกหนังสีน้ำตาลสีเงิน ติดอุณาโลมพระมหามงกุฎเงินทางขวา และติด
คুমพระมหามงกุฎเงินขนาดเล็ก ๒ คุม ที่หน้าหมวก

ข. แผ่นคอกำมะหยี่สีเงิน มีแถบเงินกว้าง ๑ เซนติเมตร พาดตามยาวของแผ่น
คอ ๑ เส้น และติดอักษรพระบรมนามาภิไธย ย่อ ว.ป.ร. ภายใต้อพระมหามงกุฎเงินกลางแผ่น
คอกับแถบเงินทั้งสองข้าง

ค. เสื้อขนนอกขาวแบบราชการ ใช้คুমพระมหามงกุฎเงิน

ง. กางเกงสีเงิน ขาสั้นเพียงกึ่งกลางเข่า

จ. ถุงเท้าดำยาว

ฉ. รองเท้าหุ้มส้นหนังดำ

ส่วนเครื่องแบบปกติของนักเรียนมัตถน

ก. เสื้อเชิ้ตขาวแขนสั้น มีอุณาโลมมหาวชิราวุธพิมพ์ติดที่กระเป๋าสีขาวข้างซ้าย และ
ปักชื่อติดที่อกเสื้อข้างขวาตามสัณณะ

ข. กางเกงสีเงินขาสั้น

ค. เข็มขัดหนังสีเงินหัวเข็มขัดอุณาโลมมหาวชิราวุธเงิน

ง. อุ้งเตาสันสขาว

จ. รองเท้าหุ้มสนหนังสีดำ

การปกครองของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยแบ่งการปกครองออกเป็น ๗ คณะคือ คณะเด็กโตมีคณะผู้บังคับการ คณะกุลสตรี คณะจิตรลดา คณะพญาไท รวมเป็น ๔ คณะและคณะเด็กเล็ก ๓ คณะคือ คณะสนามจันทร์ คณะนันทอุทยาน คณะสราญรมย์ คณะเด็กโตและคณะเด็กเล็ก อยู่คนละฟากถนนไม่ปะปนกัน เด็กโตคือผู้ที่มีอายุ ๑๔ ปีขึ้นไป และอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ขึ้นไป ส่วนเด็กเล็กคือผู้ที่มีอายุระหว่าง ๘-๑๓ ปี การปกครองในคณะมีหัวหน้าคณะเป็นผู้ควบคุม หัวหน้านักเรียนอาวุโสเป็นผู้เสนอชื่อต่อผู้กำกับคณะ เมื่อผู้กำกับคณะเห็นสมควร ก็นำข้อเสนอต่อท่านผู้บังคับการ และกระทำพิธีแต่งตั้งในวันไหว้ครู ผู้ที่เป็นหัวหน้าจะต้องมีความสามารถในการกีฬาที่มีความประพฤดี มีความยุติธรรมต่อนักเรียนร่วมคณะผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจะต้องปฏิบัติตามในพิธีไหว้ครูต่อพระพุทธรูป พระบรมรูป คณะครูอาจารย์และนักเรียนทุกคน เมื่อปฏิบัติตามแล้วจะได้รับแจกเครื่องหมายหัวหน้า เป็นพระบรมนามาภิไธยย่อ ว. บนแพรแถบสีเหลืองมรวัด้า การปกครองกันเองแบบนทำให้นักเรียนรู้จักผิดชอบในหน้าที่ของตนอันเป็นการฝึกหัดให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบตนเองได้เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว

กิจกรรมอื่น ๆ

การดนตรี วงดนตรีมหาวิทยาลัยอาจกล่าวได้ว่า เป็นวงดนตรีที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีเครื่องมือทุกชนิด ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๗ วงคือวงหีสดนตรี วงจุลตรียางค์ วงโยธวาทิต วงปี่สก๊อต วงเครื่องสายกล วงมโหรีไทย และวงเมโลดิก้าของคณะเด็กเล็ก เฉพาะวงปี่สก๊อตเป็นวงแรกในประเทศไทยตั้งขึ้นประมาณ ๒๐ ปีมาแล้ว ปัจจุบันมีนักดนตรีเฉพาะวงนี้ประมาณ ๗๐ คน

วงศ์มนตรีของโรงเรียนได้รับการยกย่องจากวงสังคมอันมีเกียรติ ได้รับเชิญให้ออก
แสดงในงานสังคมหลายครั้งในปีหนึ่ง ๆ นอกจากนั้นยังมีโอกาสได้สนองพระเดชพระคุณในพระ-
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมวงศานุวงศ์ผู้ใหญ่บ่อยครั้ง เช่นร่วมในการพิธีสวนสนาม
และถวายสัตย์ปฏิญาณของลูกเสือในวันลูกเสือที่ ๑ ก.ค. ๒๕๓๖ นับได้ว่าวงศ์มนตรีได้นำชื่อเสียงมา
สู่โรงเรียนเป็นอันมาก

เครื่องหมายสามารถตราสำหรับผู้ที่มีความสามารถในการบรรเลงดนตรี มี ๒ ชั้น
คือ ชั้นที่หนึ่งเป็นรูปพระมหามงกุฏลงยาสีน้ำเงินบนแพรแถบสีฟ้า ชั้นที่สอง เป็นรูปพระมหา
มงกุฏสีทอง

การกีฬา

วิชาวุฑวิทยาลัยต้องการส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนเป็นผู้ที่มีพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง
แรงจึงมีชั่วโมงกีฬาให้นักเรียนทุกคนฝึกซ้อมเป็นประจำทุกวัน กีฬาที่มีให้เล่นมี รักบี้ฟุตบอล
แบดมินตัน เทนนิส สควอช ไรฟส์ แอสโซซิเอชันฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา วាយน้ำ
นับว่าโรงเรียนมีเจตนาอันแรงกล้าที่จะให้นักเรียนทุกคนมีร่างกาย และจิตใจสมบูรณ์แข็งแรง
อย่างแท้จริง กีฬาบางอย่างเช่น สควอชและไรฟส์มีที่เล่นน้อยมาก แต่โรงเรียนมีให้เล่นเพื่อ
ให้นักเรียนรู้จักเกมส์หลาย ๆ อย่าง

ในปัจจุบัน รักบี้ฟุตบอล บาสเกตบอล กรีฑาและวายน้ำ โรงเรียนได้ส่งเข้า
แข่งขันประเภทโรงเรียนและชนะเลิศบ่อยครั้ง จนเป็นที่ยอมรับกันในวงการกีฬาทั่วไปว่า
วิชาวุฑวิทยาลัยได้ผลิตนักกีฬาที่เป็นจำนวนมากบางคนได้รับเกียรติเข้าเล่นในทีมชาติก็มี

การกีฬาที่นักเรียนทุกคนต้องฝึกซ้อม นอกจากเพื่อเป็นผลดีแก่ร่างกายแล้ว ยังทำ
ให้รู้จักรักพวกพ้อง มีความสามัคคีเป็นอย่างดีรู้จักแพ้รู้จักชนะและนอกจากนั้นยังทำให้รู้จักคิด
สันทัดใจเมื่อพบปัญหาเฉพาะหน้าอีกด้วย จะเห็นได้ว่าการศึกษาที่มีคุณประโยชน์มากมายดังกล่าวแล้ว

เครื่องหมายสามารถทางการกีฬา แบ่งเป็น ๔ ชนิด คือ

๑. เครื่องหมายกึ่งสามารถ มีอนุโลมมหาวิทยาลัยราชภัฏสพัตติคบนเสอกกีฬากับอนุโลมมหาวิทยาลัยราชภัฏปักคณเงินประดิษฐานที่หน้าหวมกสนำเงินสลบฟ้า และผ้าพันคอสีเดียวกันอันเป็นสีสำหรับการกีฬาของโรงเรียน

๒. เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ มีอนุโลมมหาวิทยาลัยราชภัฏปักคณเงินบนพินนาเงินใช้ติดกระเป๋าสื่อสามารถสนำเงิน และผ้าผูกคอสนำเงินมรวรสฟ้า

๓. เครื่องหมายสามารถพิเศษ มีอนุโลมมหาวิทยาลัยราชภัฏปักคณทองบนพินสีขาว ใช้ติดกระเป๋าสื่อสามารถสีขาว

๔. แหนบสามารถพิเศษเหนือพิเศษเป็นแหนบรูปแผ่นคอครึ่งซีก มีอนุโลมมหาวิทยาลัยราชภัฏประดิษฐานอยู่ตรงกลางในแนวตั้ง

การแข่งขันกีฬาระหว่างคณะมีเป็นประจำทุกปี แบ่งเป็น

ภาควิชาบุชชา

รักฟุตบอล มีแข่งขัน รุ่นเล็ก, กลาง, ใหญ่

สควอบ

แบคมินตัน

ภาคปววรรณา

บาสเก็ตบอล มีแข่งขัน รุ่นเล็ก, กลาง, ใหญ่

วอลเลย์บอล มีแข่งขัน รุ่นกลาง, ใหญ่

วายนำ มีแข่งขันรุ่นเล็ก เต็กเล็ก และรุ่นเล็ก, ใหญ่ สำหรับเต็กโต

ภาคมาชบุชชา

แอสโซซิเอชันฟุตบอล มีแข่งขัน รุ่นเล็ก, กลาง, ใหญ่

เทนนิส

กรีฑา มีแข่งขัน รุนจิ่ว, เล็ก เต็กเต็กและรุนเล็ก, กลาง, ใหญ่ สำหรับเด็กโต
กีฬาทุกประเภทยกเว้น กรีฑาและว่ายน้ำ ใช้วิธีจับสลากว่าคณะใด จะแข่งกับคณะ
ใดก่อน ต่อจากนั้นผู้ชนะทั้งสองจึงเข้าชิงชนะเลิศกัน ผู้ชนะเลิศจะได้รับถ้วยพระราชทานหรือ
หม้อผู้ถูกละค่า ๆ ถวายไปครองเป็นเวลา ๑ ปี นอกจากนั้นคณะที่ชนะเลิศจะได้รับโล่พิเศษคณะจารึก
ชื่อผู้เล่นไปประดับที่คณะ เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้เล่นและคณะอีกด้วย

สมาคมต่างๆและการดำเนินงาน

กิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียน โรงเรียนให้นักเรียนจัดการกันเอง แต่มีครู
ผู้ใหญ่ควบคุมมิให้ออกนอกทาง และการดำเนินการจะต้องได้รับความเห็นชอบจากท่านผู้บง-
คั้บการ สมาคมต่างๆมีดังต่อไปนี้

๑. สมาคมนั่งสี่พิมพ์ มีท่านผู้บังคับการเป็นนายกสมาคม คุณครูเพิ่มศรี
จินตาวณิศ คุณครูมณี พรหมประพัฒน์ คุณครูอารี อังคสิงห์ และบรรณารักษ์ห้องสมุด เป็น
รองนายกสมาคม ทำหน้าที่เกี่ยวกับจัดการห้องสมุดและพิพิธภัณฑ์ กับจัดทำหนังสือวารุชา
นุศาสตร์ซึ่งเป็นหนังสือแถลงการณ์ของวารุชาวิทยาลัย

๒. สมาคมบันเทิง มีท่านผู้บังคับการเป็นนายกสมาคม คุณครูอุตม รัตประจิต
คุณครูจำรัส จันทรางศุ คุณครูบรรจง ลวพันธ์ เป็นรองนายกสมาคม ทำหน้าที่เกี่ยวกับกิจ
การบันเทิงของโรงเรียน เช่น ฉายภาพยนตร์ให้นักเรียนชมในวันเสาร์, อาทิตย์ ควบคุมการ
ขยายเสียงของโรงเรียน จัดงานรื่นเริงประจำปีภาคและควบคุมกิจการดนตรีของโรงเรียน

๓. สมาคมกีฬา มีท่านผู้บังคับการเป็นนายกสมาคม คุณครูอรุณ แสนโกศิก
เป็นรองนายกสมาคมทำหน้าที่เกี่ยวกับภารกิจกีฬาของโรงเรียน

๔. สมาคมถ่ายภาพ มีท่านผู้บังคับการเป็นนายกสมาคม ศาสตราจารย์ ดร. กัลย์
อิสรเสนา ณ อยุธยา และศาสตราจารย์ วรวิทย์ เจริญโพธิ์ เป็นรองนายกสมาคม ทำหน้าที่

ส่งเสริมวิชาการถ่ายรูปในหมู่นักเรียน จัดการประกวดการถ่ายรูประหว่างนักเรียนและเก็บรวบรวมผลงานการถ่ายรูปที่ดีเด่นออกแสดงถวายทอดพระเนตร ในวันเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานประกาศนียบัตรและรางวัลแก่นักเรียนประจำปี และดำเนินการถ่ายรูปในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการของโรงเรียน

๕. สมาคมไต้หวัน มีท่านผู้บังคับการเป็นนายกสมาคม คุณครูจิต พึ่งประดิษฐ์ เป็นรองนายกสมาคม ทำหน้าที่ส่งเสริมความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์ให้แก่ นักเรียน โดยจัดให้มีการไต้หวันและอภิปรายในปัญหาหรืออุตติต่างๆ ในบางโอกาสก็เชิญท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ในแขนงวิชาการต่างๆ มาแสดงปาฐกถาเป็นการเพิ่มพูนความรู้แก่นักเรียนด้วย

ผู้ดำเนินงานสมาคมต่างๆ มีสมาคมละ ๔ คน ยกเว้นสมาคมหนังสือพิมพ์มี ๒๐ คน และสมาคมบันเทิงมี ๑๒ คน โดยคัดเลือกผู้มีความรู้พิเศษ หรือให้ความสนใจเข้าบริหารงาน คณะละเท่าๆ กัน เพื่อดำเนินงานให้ลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และเพื่อเป็นการฝึกหัดการดำเนินงานและความรับผิดชอบของนักเรียนด้วย กรรมการแต่ละคนมักจะเป็นผู้ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นสูงๆ ของโรงเรียน

งานรื่นเริงประจำปีภาค งานโรงเรียนและงานต่าง ๆ

วันปีติภาคของแต่ละภาค โรงเรียนได้จัดให้มีงานรื่นเริงเป็นประจำทุกปี เพื่อผ่อนคลายอารมณ์หลังจากที่ไต่ตรากตรำจากการเรียนและกิจกรรมต่างๆ มาตลอดภาคแล้ว และเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความสามารถทางการแสดง อันเป็นศิลปะอย่างหนึ่งให้เพื่อนชม และเพื่อให้นักเรียนเคยชินกับการแสดงให้ผู้ชมจำนวนมากชมจะได้ไม่เคอะเขิน โดยปกติแล้วงานรื่นเริงภาคต้นจัดขึ้นที่หอประชุม มีวงดนตรีของโรงเรียนบรรเลง และมีการแสดงของนักเรียนคณะต่างๆ ส่วนงานในภาคกลางนั้นจัดขึ้นตามคณะต่างๆ แต่ละคณะคณะละวัน

สำหรับงานโรงเรียนนั้น เป็นงานพระราชทานประกาศนียบัตรและรางวัลกับทอดพระเนตรกิจกรรมและการแสดงของนักเรียน งานนี้จัดให้มณฑลตอนปลายภาคมาฆบูชาของทุก

ปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นองค์ประธานในพิธี และในวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน
ของทุกปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จ
พระราชดำเนินทรงบำเพ็ญพระราชกุศลถวายพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องใน
วันคล้ายวันสวรรคต และสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริ โสภภาพันธวิกับ
พระนางเจ้าสุวัทนา พระวรราชเทวีก็เสด็จมาร่วมในงานนี้ด้วย

นอกจากนี้ ยังมีพิธีไหว้ครูและถวายบังคมพระบรมรูปทรงม้าในวันที่ ๒๓ ตุลาคม
กับถวายบังคมพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ผู้พระราชทาน
กำเนิดวิชาวุฒิวินิจฉัย ณ พระบรมราชานุสรณ์ สวนลุมพินี ในวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ทุกปี

สำนักงานจรมกคิธรรม

กตัญญูประจำฝังจิตให้

รู้รักชาติศาสน์กษัตริย์เป็นนิตร์ไชย

อกรู้เสียสละได้ด้วยใจงาม

ใครมาเป็นเจ้าเข้าครอง

เคียวเข็ญเข็นค้ำกรำไป

เขาจะเห็นแก่หน้าค้ำข้อ

ไหนดจะต้องเหนื่อยยากลำบากกาย

คงจะต้องบังคับขบับไล่

ตามวิสัยแข็งเข็นผู้เป็นนาย

จะนับถือพงศ์พันธุ์นออย่าหมาย

ไหนดจะอายุทั่วทั้งโลกา

พระราชนิพนธ์ รัชกาลที่ ๖.

THE AMERICAN HIGH SCHOOL

Robert J. Bidwell

“What are American schools like, Mr Bidwell?”

“Was your school in America like Vajiravudh College, Sir?”

“Do American schools play rugby?”

Since my arrival at Vajiravudh College three years ago, I have been asked these and a multitude of similar questions by my students. Because these questions often come at the end or unexpectedly in the middle of class periods, it has been extremely difficult to answer them simply and briefly. The school publication “*วชิราวุฒานุสาสน์*”, therefore, would seem to be a perfect forum in which to discuss the American high school at greater length. So, for you students who are interested and have been by my hurried in-class answers to your queries, I invite you to grab a good dictionary and tackle the following article at your leisure.

To understand the American high school, We should first look at the system of which it is a Part. American pre—University educaion consists of twelve years, divided as follows :

Grade School

Grades 1—6 (= Pratom 1—6)

Junior High School

Grades 7—9 (= Pratom 7— M.S, 2)

Senior High School

Grades 10—12 (= M,S, 3—5)

Like the Thai student, the American student will study for twelve years before going on to the university. Unlike the Thai student, however, he does not have to take national exams after Grades 7 and 10 (Pratom 7 and M.S. 3) in order to continue his secondary education. Instead, he must simply pass the final exams set by his school each year. Education through the twelfth grade is compulsory.

As noted above, The American senior high school consists of three classes—Grades 10, 11 and 12. Beyond this common feature of American high schools, there is a great variety in their kind, quality and curriculum. There are basically two kinds of secondary schools: public and private. The great majority of American high school students attend public schools. These are schools run by city or other local governments. (Notice that this differs from the British meaning of "public school." In England, for example, Vajiravudh College would be called a 'public school.' In America, it would be a "private school.") There is a fairly large number of private, non—government, schools in America, but most of them are day schools owned by religious groups. There are very few boarding schools such as Vajiravudh College, and those few there are are located primarily in the Eastern U.S.

One finds that the quality of education and curriculum varies greatly from school to school. This, in part, is due to the fact that money to support the schools comes from the community in which the school is located. If a town is interested in education, it will allocate a large amount of money for that purpose. In a community where education is considered less important, schools will receive less financial support. Education is thought to be mainly the responsibility of the local, rather than the national government. This means, furthermore, that students in different schools may be studying different subjects or perhaps the same subjects from different textbooks. Each community is free to decide what its children should be taught. For example, in my high school, Grade 12 students could choose to study the history of Red China or the Soviet Union. On the other side of the city, on the other hand, students might be studying black (Negro) history.

I hope these first paragraphs have given you an idea of the great variety to be found in American high schools across the country. In order to get a closer look at what is happening inside American schools, I would like you to visit John A. Johnson High School in St. Paul Minnesota, where I spent my senior high school days.

Johnson High School is fairly typical of many big-city schools. It is a large new two-story school set in a wide area of land occupied by a football field, tennis courts and lawns. It also has a large student body of about 2500 and is, in fact, already overcrowded.

Because public schools are day schools, students generally go to the high school nearest their home. As a student, I walked to and from school, as most students in large cities do. Actually, I and my friends more often ran than walked, in order to reach school before the 8:30 bell, which marked the beginning of the school day and of a half-hour homeroom period. The homeroom teacher (similar to the ครูประจำชั้น) is responsible for all the students in his homeroom class. It is his duty, also, to make daily announcements and collect special fees from his students.

At 9 o' clock, the bell rings again and the students rush out of their homerooms on the way to their first class. In Thailand, it is the teachers who move from class to class, but in America we make the students do the running! Each teacher has his own classroom. When the 9:05 bell rings, the students should be (but seldom are) in their seats and ready to study. In each school day there are six class periods, with a forty-five minute break for lunch. The regular school day ends at 3:30, although many students stay after school for sports or club activities.

When a Thai student reaches the M.S. 4 and 5 level he is channeled into either an Arts or Science section, In America, there is no such division of students. Instead, each subject is divided into two levels of difficulty -- regular and advanced. Each student is then free to study the subjects he wishes. Suppose that Bill Anderson is interested in chemistry and English, but hates geometry and history. His schedule of classes, then, will probably look

something like this: 1) Advanced Chemistry, 2) Advanced English, 3) Regular Geometry, 4) Regular History, and for his remaining two hours he might choose 5) Spanish and 6) Debate. Each student, therefore, has great freedom to choose his classes, and is not required to enter a science- or arts-based program.

Johnson High School is interested in giving its students a well-rounded education. Therefore, it encourages each student to take part in a number of extra-curricular activities. Sports is the most popular and Johnson High is especially famous for its ability in ice hockey, a very fast, exciting and often bloody sport. When Johnson plays hockey, thousands of people come from all over the state to watch. Besides ice hockey, you will find students playing American football, basketball, baseball, tennis, volleyball, badminton and golf. Other students take part in swimming, gymnastics and track. In America, soccer is not very popular, and rugby is almost unknown. Students in the tenth grade are required to have an hour of physical education every day. In the eleventh and twelfth grades, however, athletics is voluntary.

Sports is only one of the many extra-curricular activities that you can take part in at Johnson High. Among the various clubs and organizations are: school marching band, school choir, figure skating (for girls), theater club, debate club, speech club, English club, Spanish club, French club, German club, Latin club, photography club, Science club, Math club, library club, Red Cross Society, Historical society, the National Honor Society, the school newspaper, and student government. This last group is quite interesting. High schools in America attempt to teach their students about democracy by having student governments inside the schools. Every year there are elections at Johnson to choose a student President, Vice-President, various other officers and representatives. They serve as spokesmen for the student body and make decisions in their name. In some schools, student is quite weak. Their only functions are to plan school dances, parties, and so forth. At Johnson, however, the student government is quite powerful. They weekly with the school principal (อาจารย์ใหญ่)

and help make school rules, punish students, and pass on student complaints and suggestions to the school administration. In some schools, the student governments have been able to have teachers removed from their positions! With this practice in democracy at the high school level, educators hope that the students will learn to become responsible citizens.

Throughout the school year there are a number of after-school social get-togethers for the students. Autumn, spring, and Valentine's Day are often occasions for school dances. For most dances, boys invite girls, but at the annual Sadie Hawkins dance at Johnson, the girls invite their favorite boys! Besides dances, there are a number of school parties celebrating, for example, Halloween, Christmas or Easter. The language clubs also have a party where the students come dressed as the people whose language they, study and dance foreign dances and try each other's foreign foods. Finally, in June, before the summer vacation, there is a school picnic. All the students and teachers meet at a nearby park and play games, play baseball (girls against the boys), sing and eat hamburgers and hot dogs all day. It is a great way to end the school year!

You might be wondering what happens to students at Johnson High if they are naughty or misbehave. Usually, such a student is sent to the principal's office. This is often enough to frighten most students so that they do not misbehave again. If a warning from the principal is not enough, the student is "put on detention." This means that he must stay after school every day for a certain period of time. If his misbehavior is extremely serious, he will be expelled from school. In most American schools there is no physical punishment, such as being hit or caned.

Sometimes, our principal's solutions to discipline problems were unique. For example, Jim Olsen and his friends were always in trouble. One of their favorite pastimes was to sharpen dozens of pencils to fine points, and then throw them at the ceiling of the school auditorium, twenty-five feet overhead. The ceiling was made of soft acoustical tiles,

and so the pencils would stick and hang from the ceiling. After a year's time the auditorium ceiling was bristling with pencils like quills on the back of a porcupine! There was no trouble for Jim until one evening during a school play, with hundreds of parents in attendance. Half way through the play, a violent thunderstorm passed over the school. With each clap of thunder, pencils were shaken loose from the ceiling and rained down onto the the audience's heads, followed by screams and shouts of pain. Next day, Jim was called into the principal's office and given his "punishment." From that day on, Jim was to bring ball-point pens instead of pencils to school. However, even to this day, a few of Jim's pencils are still hanging from the auditorium ceiling, waiting for the thunderstorm of the century!

Johnson students have much greater freedom in dress today than they had ten years ago. When I was at Johnson, students were not allowed to wear jeans, shorts, sweatshirts, or tennis shoes to class. Today, however, students can generally wear whatever they like, as long as it does not disturb other students. When I was a high school student, we did have one day when we were allowed to dress sloppily. This was our annual Sweatshirt Day, when we would all wear old sweatshirts and trousers to class. Then, whenever we had free time, we would write or draw on each other's sweatshirts with magic-marker colored pens. Most students have kept these sweatshirts as souvenirs of their high school days.

It has been impossible to write as much about the American high school as I would have liked to. From what you have read, I am sure few Vajiravudh students would want to exchange schools permanently with an American student. However, if you were able to exchange places for a short while, you would both learn a lot about each other's country, people, and ways of thought. In this way, you would be better able to contribute a little more to world understanding. Since very few of you will have the opportunity to exchange places with, say, a Bill Anderson somewhere in America, I hope this article has served as an introductory and temporary substitute.

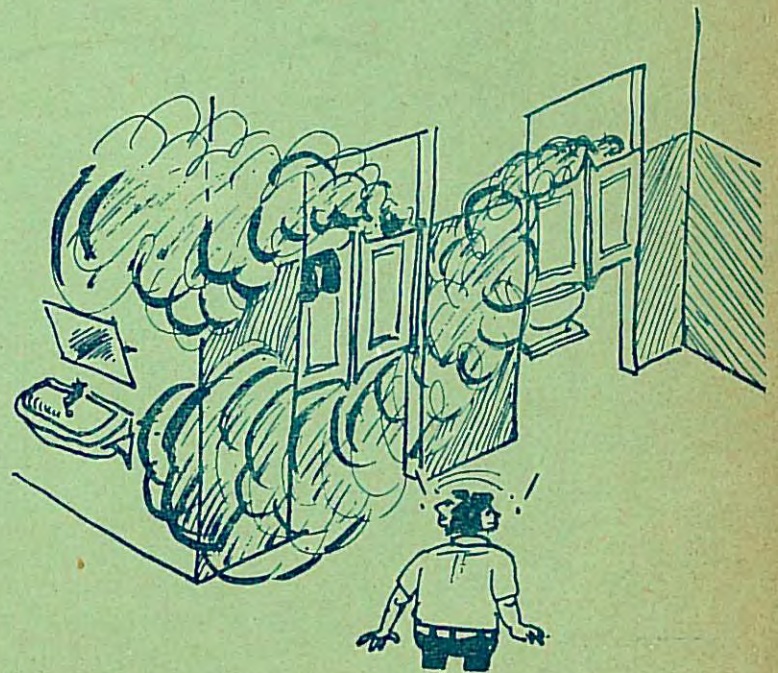
... ภาษาสมัคร?!! ...

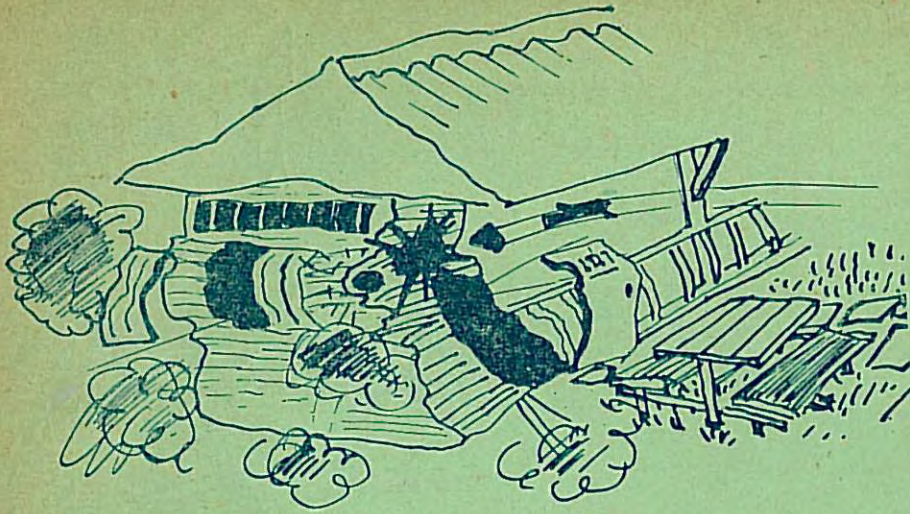
... สุดขดงอในสยาม ...

.. กี่ฟ้าก็ดูกลิ่น ..

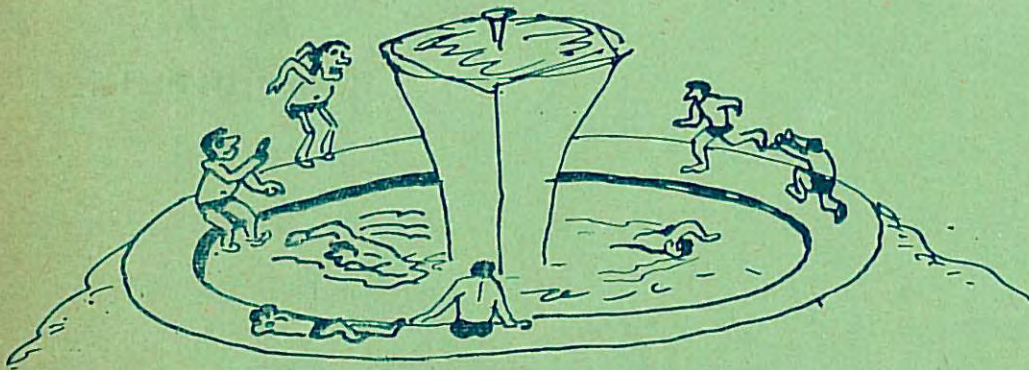
.. โรงสี (คว้น) ...

“ แหก!! ”

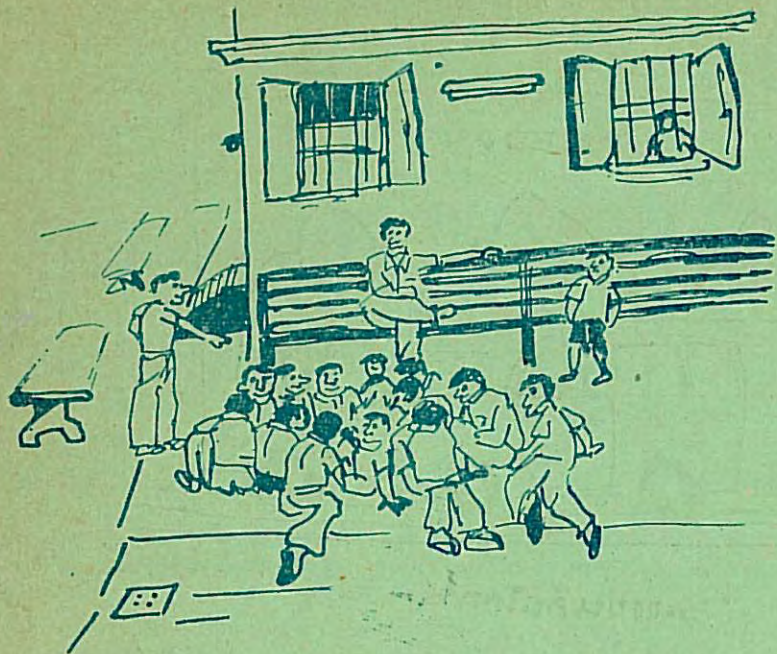
“ พระเอกหลังตีท้าว ”

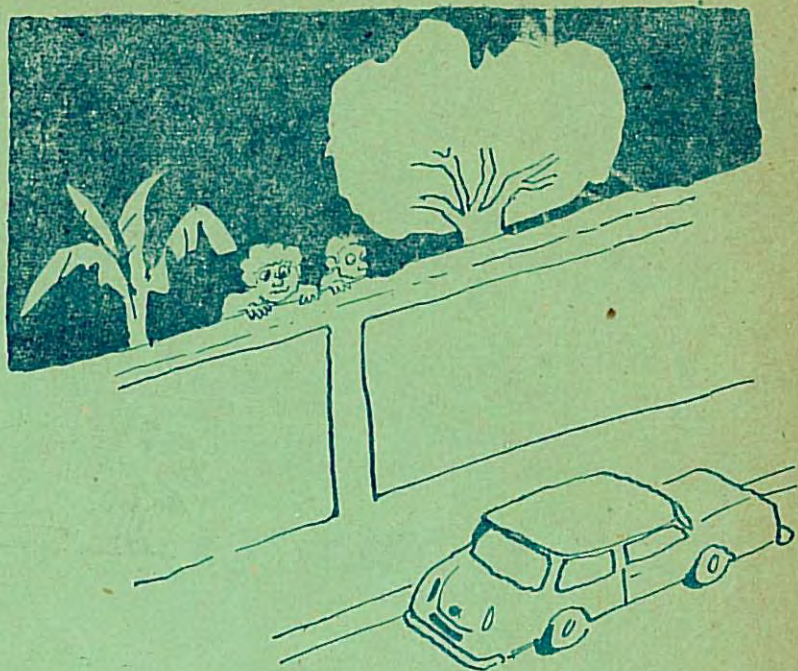
“ เย็นน้ำ ค่ำคืน ”

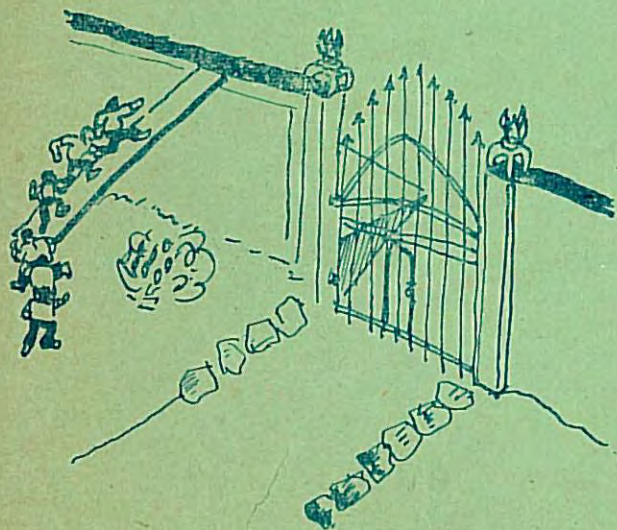
“ คุ้สมหาวิปโยค ”

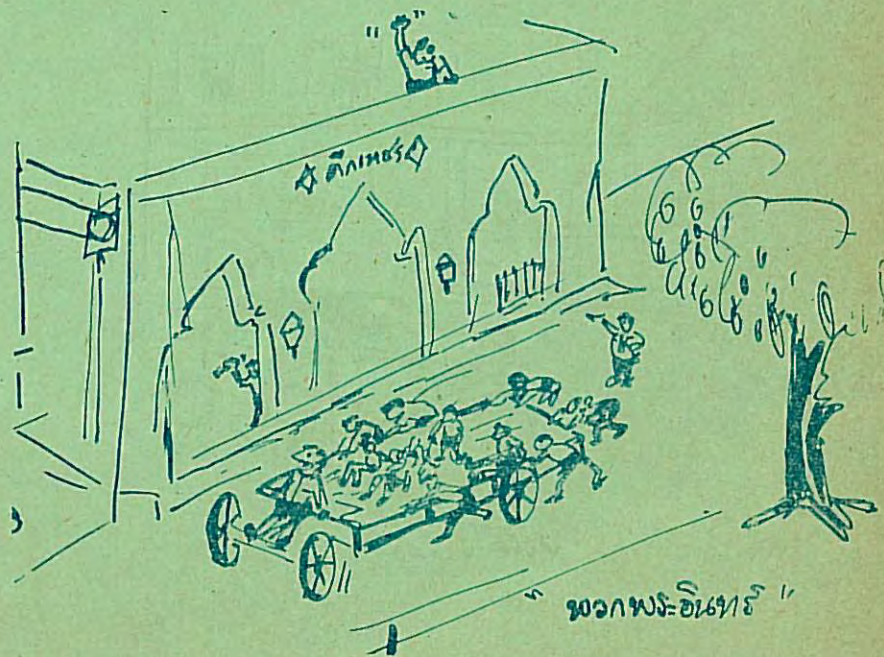
•• มาดาม...โรงเรียน ••

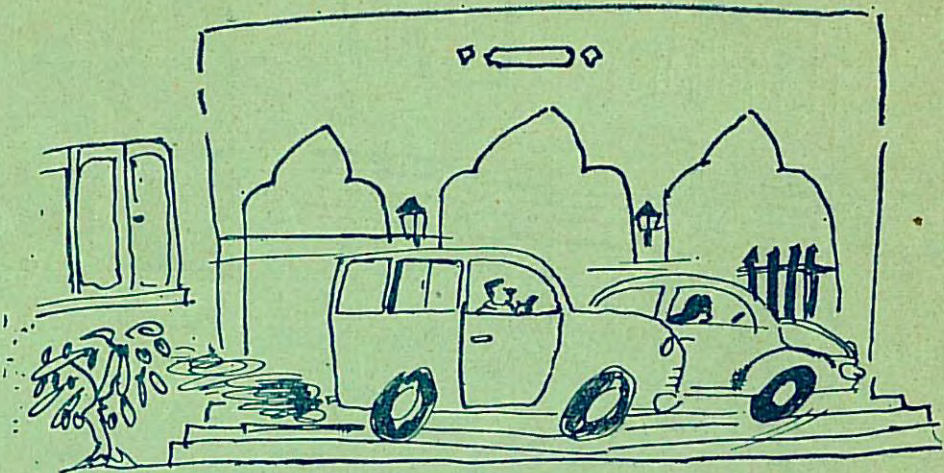
"หน่วยสอดแนม"

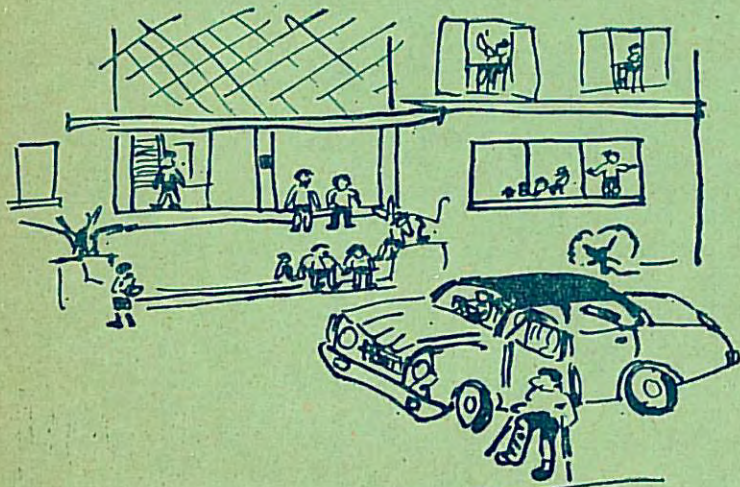
•• รั้วเวทย์ หรือกำแพงสายใหม่ ••

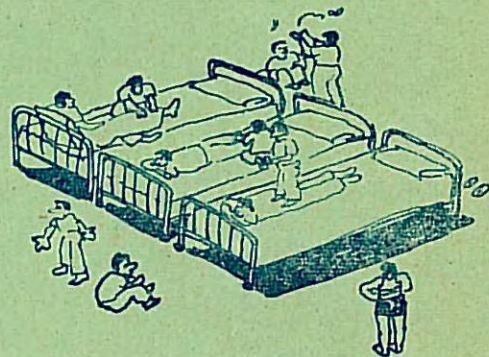
"พวกพระอัยยิ"

•• เข่งบันไดโลก ••

“ฟอร์ด ริบสว”

ว่าเริ่ม...?

รักบี้มหาประลัย

โดย ผู้ไม่กล้าออกนาม

รักบี้มหาประลัยนั้นเกิดขึ้นจากคนเพียงสองคนทอยากกิน
น้ำหวานเจ๊กเจ๊าโดยไม่ต้องเสียเงิน คอบังเสกบตปุ้จตเป็นรักบี้ชนิด
สำคัญระดับชาติพอ ๆ กับนักจีนชาติพบศรลึงกาในรักบี้เอเซียเน
เซียวนแหละ โดยตกลงกติกาแข่งกันสองครั้ง ครั้งแรก ๓๐ นาที
ครึ่งหลังไม่แน่นอน ๕๕๕๕ ๕๕๕๕ ๕๕๕๕ ๕๕๕๕ ๕๕๕๕
เล่น) เป็นสำคัญ กติกาออกข้อหนึ่งก็คือผู้แพ้ต้องเลี้ยงผู้ชนะซึ่ง
เล่นในตำแหน่งเดียวกันหนึ่งอมยักซ์

เมื่อตกลงกันเรียบร้อยแล้วต่างคนต่างไปป่าวร้องโฆษณา
ชวนเชื่อ ได้ผู้หลงผิดมีอุดมคติเดียวกันคืออยากกินน้ำหวานเจ๊กเจ๊า
มาหลายคน ฝ่ายบั้งเสมี "บักแกจ้อมโหดแห่งคูลิต" ตำแหน่งปีก
ขวา "สิ่งทีเคยจ้อมโจรจากเมืองตาก" ลงตำแหน่งฮุกเกอร์เสียหล้า
ปากุกทีเพ่งจอบจากหลักสูตรหนามหลัง ลงในตำแหน่งพรอปซ้าย

และขวา คุณเหม็น "ตาราคีนไฟส่งโดยตรงจากเชียงใหม่" และ
หลวง "หงษ์แมว" เล่นแถวสอง วิ่งคอบังเส หัวหน้าชุดและคุณถิติผู้
วางไม้แบดมาช่วยอวยอีกคน "บั้งเบะ" มหาบุรุษของโรงเรียน
วางกระป๋องรีตนมวัวมาช่วยอวยในตำแหน่งเอ็กเซตรา ตาเกินรับ
ตำแหน่งปีกซ้าย หลวงเล็กตัวใหญ่สุดสำหรับวางไม้คีมารับตำแหน่ง
ฟลายอาร์ฟ ลุงเจ็ดต้นจรวดและผีตมลงตำแหน่งอินไซด์ คนสุด
ท้ายคือ "ควายป่าจาก ผ.บ.ก." ตำแหน่งฟูลแบ็ค อ้อ ลมไปบั้งเส
ไปพลอก "เจ้าต๊อบ" มาจากพญาไทลงเล่นตำแหน่งสกรัมอาร์ฟ

ทีมมังกรผยองก็ไม่ใช่ย่อยพลอกมาได้หลายคนคือ คุณ
หินเป็นฮุกเกอร์ พรอปคู่ คือโกเทสยมไ้ะกะบไ้ "ชาติมังกร
จาก ผ.บ.ก." แถวสองคือเจ็ดและเสียแฝด "ร้านก๋วยเตี่ยวเป็ด"
จากแปดพญา วิ่งคอบังเสและเจ้าต๊อบ มิตเตริตคือหัวหน้าชุดปุ้

ชาติอาชานอย ปาเซ็งสกริมฮาร์ฟจากคูลิติมมอยาวไวลวงลูก คุณ
จวยเล่นฟลายฮาร์ฟ อาแปะพญาและอ้วนตุ๊ด ผ.บ. อวยตำแหน่ง
อินไซค์ หม่อมจู่แปลงสัญชาติลงมาเล่นปักคู้กับคุณแล้วเจ้าเก่าจาก
คูลิต ตบท้ายด้วยปลาต้มสังหารายจากภูเก็ตลงตำแหน่งฟูลแบ็ค

ต่างฝ่ายต่างก็มั่นใจว่าจะได้กินฟรี ขำวันแพร่สพัดไปทั่ว
โรงเรียน มีบางคนที่มาร่วมอวยไม่ทันมาสมัครเป็นสำรอง
ก็แยะ โดยยินดีที่จะให้บั้งเสและตุ๊ดปัดหู ๑๐ ที่ แดมกระตาด
ฟางอีก ๑ วา ตอนนมการต๊อราคากันยกใหญ่ บั้งก็เสนอเพิ่ม
เป็นตะก้นอีก ๑ ข้างใหญ่ ซ่งตุ๊ดปัดและบั้งเสเลือกเอาอย่างหลัง
กว่าจะเรียบร้อยลงได้ก็เกือบเที่ยงไม่ได้เรียนไปหลายชั่วโมง

พอเลิกแถวกีฬาแดตร่มลมตกเข้าที่บรรดากองเชียร์ที่ถูก
เกณฑ์มากเข้าประจำที่ข้างสนาม ทีมนักรัดนมวัวลงสนามในชุด
เสื้อกล้ามสีเขียวกางเกงสีคูไม่ออก ทีมม้งกรดยองไม่ยอมให้หน้า
หน้าลงสนามในชุดเสื้อเชิ้ตนักเรียนกางเกงสีน้ำเงิน (ไม่ใช่เสื้อ
เท้า) กรรมการผู้ตัดสินในวันนั้นคือตัวโรจน์ซ่งถอหางทีมบั้งเส
เต็มที ผู้กำกับเส้นถูกเกณฑ์มาจากจิตรลดาคือกรียศ (อิเหนา)
ศิษย์กนุกฎบั้งเส และปักเต้ซ่งตัวโรจน์เอามาตั้งให้ทีมบั้งเสโดย
เฉพา

เริ่มการแข่งขันครั้งแรก ตู๊ดปัดเอาเหรียญโทรศัพท์มาโยน
หัวก้อยเลือกแดนกำหนด ๓ ครั้งใช้การตัดสินสองในสาม ฝ่าย
บั้งเสได้ข้างติดหอนาฬิกา ตู๊ดปัดได้ข้างคณะพญาไท

เมื่อตู๊ดปัดวางลูกกำลังจะเตะซาร์จมีเสียง ตะโกน จากข้าง
สนามว่า "รอดเดียว" กรรมการยังไม่ทัน ท้วงสนามบนปูน
มองหน้ากันเดี๋ยวลก สักครู่ตัวโรจน์กระหืดกระหอบมาโดยมี
เสื้อพาดไหล่กำลังติดกระตุ้มกางเกง รองเท้ายังไม่ได้สวม เมื่อ

ถึงสนามลูกคิดได้ว่านกหวีดของสำคัญยังไม่ได้เอามาเตือนอันถึง
กองเชียร์จำเป็นต้องหือกลับไปเอาที่คณะ เรียบร้อยดีแล้วก็มีเหตุ
การณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นจนได้คือ ตู๊ดปัดนอนหลับอยู่กลางสนามกว่า
จะปลุกให้ตื่นตัว โรจน์ก็ใส่เกือกปุ้มเหล็กเสร็จพอดี นัยว่าไว้เก็บ
ผู้เล่นทีมม้งกรดยอง

เริ่มการแข่งขันตัวโรจน์เป่านกหวีด ตู๊ดปัดวิ่งเข้าเตะลูก
ทันที่ลูกลอยข้ามยอดหญ้าไปอย่างน่าหวาดเสียว คุณถิตรีับลูกได้
เสียงดัง "อึก" แล้วส่งต่อให้หลวงหง หลวงหงวิ่งไปได้สองสาม
ก้าวก็ถูกปาเซ็งขอตสกริมฮาร์ฟที่คล้มลง เกิดรูสสกริมกลางสนาม
ดันกันไปดันกันมามีเสียงโวยวายลงสนาม เสียหล่าลวงลูกออกมา
ได้กรรมการทำมองไม่เห็น เสียหล่าจ่ายลูกให้คุณต๊อบสกริมฮาร์ฟ
ต๊อบส่งต่อให้หลวงเล็กตัวใหญ่ หลวงเล็กเตะชัคโครกให้ศตม
และลุงเจ็ดตัวซาร์จ คุณถิตรี่วงตามไปอย่างรวดเร็ว ลูกเข้ามือปลา
ต้มฟูลแบ็คทีมม้งกรดยอง ปลาต้มวิ่งเปิดเกมส้อย่างสายฟ้าแลบ
ผ่านกองหน้าทีมนักรัดนมวัวได้อย่างง่ายดาย เสียงบั้งเสตะโกน
ลงสนาม "จับตา" บั้งเบะโศดเข้าล่อคอคแต่ไม่อยู่ร้อนถึงคุณเหม็น
ต้องวิ่งเข้าไปสกัดด้วยสันเกือกเบอร์ ๔๓ เจ้าปลาต้มล้มลงไปคลุก
ฝุ่น แต่อาศัยซ่งเซ็งที่ราเรียนมาจากหนามหลังขว้างลูกมาให้เจ็ด
ซ่งวิ่งตามมาอย่างกระชั้นชิด เจ็ดได้ลูกส่งต่อให้อ้วนตุ๊ด ๆ ง่าย
ลูกออกให้ปักจี้หมายวิ่งเข้าทำทรย์ แต่ถูกที่คล้มลงเสียก่อน ลูก
ออกนอกสนามห่างจากเส้นทรย์ทีมนักรัดนมวัว ๒ คืบกว่า ๆ ไลน์
แมนกรียศสับตรงคังขัวบ ฝ่ายบั้งเสได้โยนลูก บักแกจ้อมโหดจาก
คูลิตโยนลูกซ่งเห็นได้ชัดว่าเอ๊ยแต่กรรมการตีหน้าไม่รู้เรื่อง บั้งเส
รับลูกได้แต่ถูกหนุนชะก่อนกรรมการเป่า "ปรืดตตตต" ลง
สนาม กองเชียร์ทีมม้งกรดยองเริ่มฮาป่าตามแผนที่วางไว้ บั้งเส

เสียหลักข้างคังการัดมวยไทยรออยู่ เจ้าตอรับส่งลูกให้คุณหินขึง
ยืนแข็งอยู่ข้าง ๆ แทนที่จะเข้ามามือคุณหินลูกก็ไปเข้ามือโกเหลยม
โกเหลยมส่งต่อให้หัวถ้ง หัวถ้งวิ่งเข้าใส่สะตุคไฝ ผ.บ.ก. ขึง
กำลังนั่งผูกเชือกกรองเท้าอยู่ สิ่งที่เคยขึงคอยท่าอยู่นานก็วิ่งเข้ามา
พิตลูกแต่ตัวไปโดนเอาหัวถ้งตึงปีก กรรมกรเป่าให้ผ่ายตปุไต
เตะลูกโทษ แจกตงเป็นผู้เตะห่างจากโกวล์ทิมันกรัตนมนวประ-
มาณ ๔๐ หลา ลูกวิ่งเข้าหว่างเสาหอนาฬิกาอย่างสวยงาม นาย
เที่ยงรับโยนลูกลงมาให้ ผ่ายขึงเสได้เล่นลูก ๒๕ หลา ขึงเส
ขุดดินอย่างแรงลูกลอยไปเข้ามอดปุตุกกระฉอกออกมา กรรมกร
ให้สกริม เจ้าตอรับส่งลูกเข้าสกริมคุณหินขึงแต่สิ่งที่เคยยืนต้น
เข้าไปคืบลูกออกมาได้พร้อมทั้งกตหูกทหนึ่ง ลูกค่อย ๆ กลิ้งออก
มาเข้ามอเจ้าตอรับ เจ้าตอรับส่งผ่านออกมาให้หลวงเล็กตัวโต คุณ-
หลวงทำขีสเซอร์ส่งต่อให้ลุงเจ็ด ลุงเจ็ดส่งต่อให้ผตม แต่ถูกหัวถ้ง
ขึงเพ่งหายงลูกขนมมาตคลูกหันหน้าขวาง แล้วพาลูกเข้าไปวาง
ข้างตัวเอง เกิดสกริม ๕ หลา เจ้าตอรับส่งลูกให้สิ่งที่เคย แต่
สิ่งที่เคยขึงขึงไม่ได้ เือกตรอนถึงเสียหลักต้องช่วยเอามือปัดให้
หลวงงิ้วแกวสองคืบลูกไว้ ป้ากุกขักข่าเลยดันสุดแรงเกิดสกริมหมุน
ลูกหลุดไปเข้ามอปาเซ็ง ปาเซ็งจ่ายออกกองหลังลูกผ่านถึงมือ
แป๊ะพญา ๆ วิ่งไปถึงเส้น ๕๐ หลาไปเจอเอาควาย ผ.บ.ก. เลยขึง
ปล่อยลูกตอปคิกไปลูกหัวขักควาย ลูกลอยข้ามคานไปอย่างน่า
หวาดเสียว ท่ามกลางเสียงฮาป่าของกองเชียร์ขึงเส ติวโรจน์
โวยวายว่าไม่เข้า ผ่ายทิมม้งกรผของขึงจะไม่พอใจจึงรีเข้าไปหา
ติวโรจน์ ๆ ตกใจรีบเป่าหระตึงเวลาแรกกรรมกรเขียนแต่มนิก
ว่าเป่าให้ ได้แต่ม เป็นอันว่าตอนนคะแนนเสมอกัน ๖ จุดต่อ ๖

ขณะพักครึ่งก็เป็นรายการวิ่งขารัจไปทเรอนจาก เพื่อ
กินน้ำกอก มีการเข้าคิวตามลำดับเลยยาว สิ่งที่เคยกินเป็นคน
แรก บางคนทนรอไม่ไหววิ่งกลับไปกินที่คอร์ทสควอชก็มี เรียบ
ร้อยแล้วโคซึกเรียกไปปรึกษาแผน ทิมตปุจะมีแผนอะไรไม่ทราบ
เพราะเป็นประชุมลับขึงยืนแหว ๆ ว่า “ไอ้เสกับติวโรจน์” ขึง
ขึงเสก็กระซิบกันว่า “ขาดใจถ้าไม่ได้กตบ” บรรดาผู้เล่นวง
นอกทั้งหลายต่างวิ่งมาให้กำลังใจจนวคพื้นกันเป็นการใหญ่จบการ
ปรึกษาแผนตปุและขึงเสรีบวิ่งแข่งกันไปเข้าสวมเพื่อเตรียมพร้อม
ไวรบศึกหนัก พวกสารองรีบวิ่งไปใส่รองเท้าที่คณะเตรียมลงเล่น
ที่ขึงเสเต็มทีเพราะมีโอกาสกินฟรีมากกว่าทิมตปุ ทิมตปุเห็น
ท่าไม้ดีแน่เลยเอาลูกกรักไปซ่อน แต่ขึงเสด้วยความอยากกินก็
ช่วยกันหาจนเจอ

ติวโรจน์เป่านกหวีดเรียกหัวหน้าขุดมาอบรมสั่งสอนให้
ขึงขึงเสเล่นเต็มทแพ่ไม่ได้และทิมตปุเล่นเบา ๆ หน้อยอย่าป่า
นัก และห้ามทั้งสองทิมตอกรรมกรอย่างเด็ดขาด ครึ่งนมตว
สารองลงหลายคน ผ่ายขึงเสมอบ้าง “บุดตาน” ลงแทนคุณเหม็น
เสี้ยวขึง ลงแทนคุณตอรับ คุณแอนลงแทนผตม ผ่ายตปุมีดารา
หน้าใหม่คือคุณเต็ด “ขาดอาชาไนย” ลงแทนคุณจวย ลุงหลง
ฮุกแทนคุณหินเอาคุณหินไปเล่นวิ่งแทนแจกตง เข็ญเจ็กตอออกเอา
ไอ้บ้ำพญา (เขี้ยว) ลงแทน

เริ่มการแข่งขันครึ่งหลังมีการสลับข้างกันใหม่ คุณเต็ด
ดาราหน้าใหม่เตะเป็ดลูกลอยพร้อมกบรองเท้า ไอ้บ้ำพญาจับลูก
ได้แล้วสเวร์ไปเจอเอาเกือกที่ตกลงมาพอดี ขึงเสพุ่งเข้าหัด
ไอ้บ้ำขึงเข้ารับขึงเสลอยออกมาตามแรงตีต กรรมกรให้ผ่ายขึงเส
ได้ลูกโทษ พร้อมทั้งขนิเบเหลืองให้ไอ้บ้ำเป็นคนแรก แต่ไอ้

แฝดตั้งโครมใหญ่ บังบตตานังแต่ยกพอรู้วามอหวนกำลังวง
มาเลยชิงวิ่งหนีไปชะก่อน ลูกออกมาถึงเสียวเบ้สกริมอาร์ฟ เสียว
เบ้ส่งเอ๋ยไปให้ขาแถวสอง แต่ข้ากุมมอยาวลวงถูกไว้ได้ ซึ่ง
กรรมกรรมมองไม่เห็นเพราะกำดงรองตูปู่ซึ่งต่อทิมตัวเองถึงสิบหนึ่ง
อยู่ ลูกค่อย ๆ วิ่งลอคขาแถวสองถึงศาลพระกาฬและหลวงหงษ์มา
อย่างช้า ๆ มิติตรีตเบะลึกไก่อเก็บลูกออกมา แล้ววิ่งออกทางค้ำ
กว้างส่งออกให้เสียวเบ้ ๆ ขึ้นลูกใส่มือหลวงเล็กตัวใหญ่อย่างรวดเร็ว
เร็วก่อนที่จะถูกหม่อมยี่เกแท้คลงไปนอน หลวงเล็กวิ่งยกเข้าสูง
ส่งต่อให้ตาหุ่ยจิตตา ตาหุ่ยพยายามวิ่งหลบกับตักเกอบจะถึงเส้น
ทร้อยอยู่แล้ว หลบเข้าเจ้าควายที่พุ่งเข้ามาไปชนเอาเสาร์กับลูก
กระเด็นหลุดไปแต่ก็แข็งใจไม่ยอมทานามันก็ฟ้า ลูกหลุดไปเข้ามอ
เจ้าควาย ผ.บ.ก. ไอ้ควายวิ่งเปิดเกมสู้โดยเอาหัวนำไปก่อนเสียแฝด
และหัวถ่วงเข้าจับโคนไอ้ควายลากไปเสียหลายวา ไอ้ควายวิ่ง
สตุคตขาทัวเองล้มลงพร้อมกับการเข้าของหัวถ่วงยอตปีก แต่กรรม-
การตี วิโรจน์ ไม่ยอมเข้าไอ้ควาย ผ.บ.ก. ลูกขนวิ่งต่อไปแจกของ
แถมให้หัวถ่วงเสียหนึ่งอกก่อนจะไปเจอกับปลาต้ม เสียงเบากระทบ
ครีบตั้งโครม—ตุ้ม—ตุ้ม ลูกกระเด็นไปกระแทกหัวเจ้าควายและ

เจ้าปลาต้มคนละทแฉวงเตงเข้าอกเสื่อคุณแอน คุณแอนวิ่งคอนเนอร์
แฝดไปวางทร้อยอย่างตุลตุลเต เจ้าควายไม่ยอมเตะลูกนี้เพราะ
ไกลไปให้หลวงหงษ์แฉวงเตแทนจึงไม่ข้าม ทิมบ่งเสตตนมาเป็น
๑๐ จุดต่อ ๑๐

ทิมตูปู่โมโหหัวเริ่มบุกหนัก ตะขารัจบังเสเสียบกั้น
อย่างตืดตืดทิมบ่งเสขากระแผลกไปหลายคน ตี วิโรจน์โดนหนัก
สุด เกิดรูสกริมกลางสนามลูกออกทิมตูปู่ ปาแข็งชูลูกให้สิงห์
เดียกระโดดแย่งแต่ไม่ถึง จึงส่งต่อให้หม่อมยี่เก หม่อมยี่เกวิ่ง
ต่อไปประจันหน้ากับบังเบะซึ่งวิ่งกำหมัดเข้ามา หม่อมยี่เกตกใจ
เลยร้ายแก่ให้ดู บังเบะนั่งหัวเราะเยกส่งลูกให้ตาหุ่ย ๆ แอนท์ออฟ
เสียหล่าจนพินยุบ แล้วจ่ายออกให้วันตืด ๆ เห็นท่าไม่ดีส่งออก
ให้หม่อมจู้ ๆ วิ่งอ้อมโลกไปจ่ายลูกให้หัวถ่วง ๆ วิ่งเข้าทำทรย์ ตี
วิโรจน์รับปานกหวัดหมดเวลา เป็นอันว่าการแข่งขันเสมอกัน
๑๐ จุดต่อ ๑๐ ยังความเสียใจให้แก่พวกสำรวจทั้งสองฝ่าย เลย
วิ่งเข้าไปทวงของกำนลคือตืดหูและตะกั้น เรื่องก็เอวงด้วย
ประการฉะนี้

ป่าไม่ยอมรบเกิดการเถียงกันขึ้นผู้เล่นหม่มกรดยองและกองเขยริ
ฮือเข้ามาในสนาม กรรมการเห็นท่าไม้ตรีบังก็โบยเหลืองทิ้ง
พร้อมทั้งหีบแบ็งค์ห้าสิ่งในแทน ไอ้บ้ายมแบ็ง เริ่มการแข่งขึ้น
ต่อไปโดยสกริมกลางสนาม ลุงหู่โซ้วฟอร์มฮุกลุกที่ป่าแข็งยึดมา
ประเคนที่ขาได้อย่างสวยงาม วิ่งหินถอนตัวเก็บลูกได้จะส่งออก
พลายแต่ไม่ทราบว่าคุณเต็ดหายไปไหนเลยโยนไปให้แป๊ะพญา
แป๊ะพญาวิ่งยกเข้าสูง แต่ถูกเอ็กซ์ตราเบะเตะสวนด้วยเกือกเบอร์
๔๓ เข้าที่หน้าแข้งต้องออกจากการแข่งขันไปเอาดาหุ้ยจิดตาลง
แทน และเอาหม่อมยี่เกลงมาเล่นแทนคุณเต็ดซึ่งหายสาบสูญ

กรรมการวิ่งเข้าไปเตะบังเบะหนึ่งทีฐานเล่นรุนแรงแต่
ไม่กล้าขึ้นโบยเหลือง ให้ฝ่ายตีปุ้ได้ลูกโทษ โกเหลี่ยมเขยลูกแล้ว
ส่งต่อให้ไฝ่มังกร ไฝ่ลุยไปอย่างตู่เตือดเหยียบขาเป็ดตีล้มลง เป้
ถิตรีบคว่ำขาไว้อย่างรวดเร็ว ไฝ่มังกรสบัดขาโค่นเอาลูกคางเป็ดตี
เต็มแรงเลือดกลบปากนอนแน่นิ่งอยู่กลางสนาม เต็ดคร้อนถึงหม่อ
หวันต้องพุงออกไป บังเสเอาดิงศาลพระกาฬลงแทน กรรมการ
ตัดสินไม่ถูกจึงเรียกหัวหน้าชุดมาโยนหัวก้อย ฝ่ายบังเสได้เล่นลูก
หม่อมยี่เกพาลูกลุยไปได้ประมาณ ๑๐ หลา เจ้าคือวิ่งเข้ามา
แท้คแต่ถูกแฮนอร์ฟด้วยหลังม้อล้มแบหน้าหางออกไปก่อน ยี่เก
เวิร์ปหลบตาหุ้ยไปได้สวยงามเจอปลาตัมตักไว้ด้วยลูกเข้าเข้า
ยอดตกลงไปคืนอยู่ที่พน กรรมการตี วิโรจน์ให้ทีมบังเสได้ลูกโทษ
ดิงศาลพระกาฬจับฉลากได้เป็นคนเตะแต่ไม่ข้าม ลูกออกเส้นหลัง
ไป บังบัตานและเสียวเบว่งเข้าซาร์จเลยถูกศอกสนของไอ้บ้ำ
พญาที่กำลังเดินไปเก็บลูกลงไปในอนคนกอดรัดกันอยู่พักใหญ่ก็ลุก
ขึ้นวิ่งต่อ วิ่งทีมตี ปุ้คือคุณหินเอาลูกมาเตะเป็ด ลูกลอยโด่งเข้ามา
ตรงต้นกำปู ป้ากูรับลูกได้วิ่งไล่เส้นขึ้นไปลูกกองเขยริตีปุ้เอา

ไม้ฟาดหน้าแข้งเข้าอย่างจัง ป้ากูตีไม้โหดเอาลูกกรกบอดหัวตัว
ก่อกวนชะหนึ่งทีก่อนวิ่งต่อ เสียหล่าวิ่งเข้าไปรับลูกต่อจากป้ากู
ลุงหู่รับลูกจากเสียหล่าตลุยไปได้ไม่เท่าไรเชือกกรองเท้าหลุด ต้อง
ก้มลงผูก ไฝ่ชาติมึงกรกับโกเหลี่ยมคอยที่อยู่ จนลุงหู่ผูกเชือก
รองเท้าเสร็จจึงกระโดดเข้าแท้คพร้อมกันแต่ลุงหู่วิ่งออกไปเสียก่อน
หัวเลยชนกันโครมใหญ่ ลุงหู่ซึ่งขณะกำลังหลอกล่อกับเจ้าควาย
อยู่ ม้อถอหญ้ากำใหญ่ส่งให้เจ้าควาย เจ้าควายหลงกลคาบหญ้า
ไว้แล้ววิ่งเข้ามาอุ้มลุงหู่และลูกไปวางกลางโกล ลุงหู่ขมู้อย่างดีใจ
เหลียวไปรอบ ๆ หนึ่งว่าจะมีเสียงอวย แต่คุณเต็ดที่ออกไปแล้วกำลัง
ข่มหมูให้กองเขยริร้องเพลงราชวัลลภอยู่ เลยวิ่งไปจับม้อแสดง
ความยินดีกับเจ้าควายซึ่งกำลังถูกเพื่อนฝูงอวยอยู่อย่างหนัก

ตาหุ้ยเสนอหน้าเป็นผู้เตะลูกลอย เนิยตสี่ข้างนกพิราบ
ยอดตักขาวไปอย่างนำหวาดเสียว ตอนนั้นทีมตี ปู้นำไปเป็น ๑๐ จุด
ต่อ ๖ ผู้เล่นทีมตี ปุ้ชดชวดและเลียปากอย่างพึงพอใจ

หลังจากการร้องให้บังเสเดินทำตาแดง ๆ เอาลูกมาตง
กลางสนามแล้วกระซิบบอกเพื่อนฝูงว่า “ไอ้ปุ้... ซาร์จ” ลูก
ลอยเข้าม้อตีปุ้พร้อมทั้งการแท้คของสิงห์เตย เสียหล่าและป้ากู
เหมือนโดนม้าสามตัวตี ตีปุ้เอาม้อปดฝุ่นที่เสอแล้ววิ่งต่อโดยมี
ไอ้บ้ำพญาและเสียดตามไปอย่างกระชั้นชิด แต่กรรมการตี
วิโรจน์เป่านกหวีดเสียก่อนเพราะเห็นเสียดตงกกระบองสองท่อน
ไว้ข้างหลัง หลังจากการปลดอาวุธตีปุ้ก็วิ่งต่อ บังเสโดดเข้าล็อค
คอตีเข้าลูกกระเด็นไปถูกขาหลวงหง้อออก โล้ที่แมนกรียศให้ข้าง
บังเสได้ลูกเพราะเหลือบไปเห็นบังเสพระอาจารย์ขยิบตาให้ ตาเกน
เขวียงลูกเลยคอตหน้าอกยุคเกอร์เตยอย่างแรง สิงห์เตยหงายหลัง
ไปหนุนเอาบังบัตานซึ่งกำลังกระโดดพอดี อ่าบังหัวฟาดกับเสย

คน

สัญลักษณ์ เปรมาบุตร

“คน” คืออะไร “คน” เกิดมาได้อย่างไร บางคนเข้าใจว่าคนนั้น เป็นผล
ผลิตที่พระผู้เป็นเจ้าหรือพระพรหมผู้ให้กำเนิดโลกมนุษย์สร้างขึ้นตามความพอใจ และเป็น
ผู้ลิขิตชีวิต เป็นผู้ลิขิตหนทางชีวิตของมนุษย์ให้เป็นไปต่าง ๆ นา ๆ ทุกคนเลยพากันเข้าใจ
ว่าชีวิตของมนุษย์และสัตว์จะต้องขึ้นอยู่กับความพอใจของพระผู้เป็นเจ้าหรือพระพรหม หาได้
ขึ้นอยู่กับความพอใจของตนไม่ การเข้าใจแบบนี้ ถึงจะดูแล้วมันก็ไม่มีความเป็นไปได้ แต่
อาจมีเค้าความจริงอยู่บ้างก็ได้ ถ้าหากท่านเป็นผู้เคร่งศาสนา เชื่อถ่องมงายในเรื่องเกี่ยวกับ
ไสยศาสตร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีใครสามารถพิสูจน์ให้เห็นจริงได้ นอกจากคนที่ประสบกับ
ตัวเองมาแล้ว แต่ก็ยังเป็นส่วนน้อย จะเอามาเชื่อถือกันมากนาก็ไม่ได้ สมัยนี้คนเราเชื่อใน
เรื่องทมิฬที่สุดและพิสูจน์ได้เท่านั้น แต่ถึงอย่างไรก็ตามก็ยังไม่มีการทราบแน่นอนว่า
คนคืออะไร มาจากไหน เป็นแต่เพียงข้อสันนิษฐานจากหลักการเท่านั้น การค้นพบและเหตุ
ผลบางประการของนักมนุษยวิทยาที่ว่า คนเกิดมาจากการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ หลัง
จากที่เกิดโลก เกิดน้ำ เกิดออกซิเจน และธาตุต่าง ๆ และต่อมาธรรมชาติค่อยสร้างสิ่งที่มี
ชีวิตขึ้นมา และสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นก็ได้วิวัฒนาการเกิดเป็นสิ่งที่มีรูปร่างแตกต่างกันออกไป
รวมทั้งสิ่งที่เรียกว่าคนด้วย และก็อย่างเดียวกันกับที่เชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าหรือพระพรหมเป็นผู้
ผู้สร้างมนุษย์ขึ้น หลังจากการสร้างโลกเรียบร้อยแล้ว นี่ก็เป็นเพียงคำพูดในพระคัมภีร์ ซึ่ง
หาหลักฐานและข้อพิสูจน์ไม่ได้เช่นกัน เรื่องนี้เป็นเสมือนปัญหาโลกแตก อย่าไปสนใจเลย
ว่าคนคืออะไรเกิดที่ไหน เพียงแต่คิดไว้แต่เพียงว่า “คนเกิดมาจากคน” ซึ่งเป็นกฎธรรมชาติ
ของโลก เรื่องที่จะเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าหรือพระพรหมเป็นผู้ลิขิตชีวิตของมนุษย์ ถ้าจะเชื่อก
ขอให้เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง ซึ่งก็ไม่เสียหายอะไร ทางที่ดีเชื่อตนเองและให้ตนเองเป็นผู้ลิขิต
ชีวิตจะดีกว่า

คำว่า "คน" เป็นคำสูง ใช้ได้เฉพาะมนุษย์เท่านั้น
คนสูงกว่าทุกสิ่งทุกอย่างแต่ไม่มีใครเหนือกว่าคน ดังนั้นจึงไม่
ควรให้คน ๆ หนึ่งมีสิทธิเหนือกว่าอีกคนหนึ่ง แต่โดยเหตุที่
เราทุกคนอยู่ภายในสังคมเดียวกัน เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ความเป็นปึกแผ่นและความสามัคคีปรองดองกัน คนเรา
จึงต้องมอบสิทธิบางอย่างให้แก่ผู้นำของสังคม ผู้นำของสังคม
ควรเป็นผู้มีความสามารถและมีความยุติธรรมเป็นอุดมคติ ไม่เอา
แต่อารมณ์ ควรจะฟังความคิดเห็นของผู้อื่นบ้าง การตั้งคณะ
รัฐบาลในประเทศเสรี ประชาชนเลือกคณะรัฐบาลขึ้นมาเพื่อให้
บริหารประเทศ ประชาชนมีสิทธิที่จะเปลี่ยนแปลงรัฐบาลได้
สิทธิต่าง ๆ ไม่ขึ้นอยู่กับรัฐบาลเพียงฝ่ายเดียว สิทธิขาดอยู่ที่
ประชาชนและรัฐบาลร่วมกัน

เป็นที่แน่นอน คนเราเกิดมาแล้วจะต้องมีหน้าที่การงาน
ที่จะต้องทำ ส่วนผลงานที่จะออกมาจะดีหรือเลวแค่ไหน อยู่ที่
ความรู้ความสามารถ ตลอดจนอุปนิสัยของคนนั้น คนเราถึงจะมี
หน้าที่ในการทำงานแตกต่างกัน ก็ควรทำหน้าที่ของตนให้
เหมาะสมกับตำแหน่ง ไม่แสวงหาแต่ความสุขเข้าสู่ตัวลมหน้าที่
และประโยชน์ส่วนรวม ขอเพียงอย่างเดียวคือเป็นคนที่มีชื่อเสียง
ในวงการต่างเท่านั้น เปรียบเสมือนหัวโขนที่ครอบอยู่บนศีรษะ
ของคน ๆ นั้น

ความเป็นคนของคนทำให้คนต้องมีความรัก รักพ่อ รัก
แม่ รักพี่น้อง รักวงศ์ตระกูล ส่วนการรักแบบคนรักกันมีความ
ร้ายแรงมาก สามารถทำให้คนมีความสุขและทุกข์ได้ จนกระทั่ง
อาจจะทำให้คนถึงกับชีวิตก็ได้ แต่ประการที่สำคัญคือสามารถ
ทำคนเป็นคนขึ้นมา คนเราจะสามารถเป็นคนเต็มตัวได้ก็ต่อเมื่อ
สามารถสร้างคน

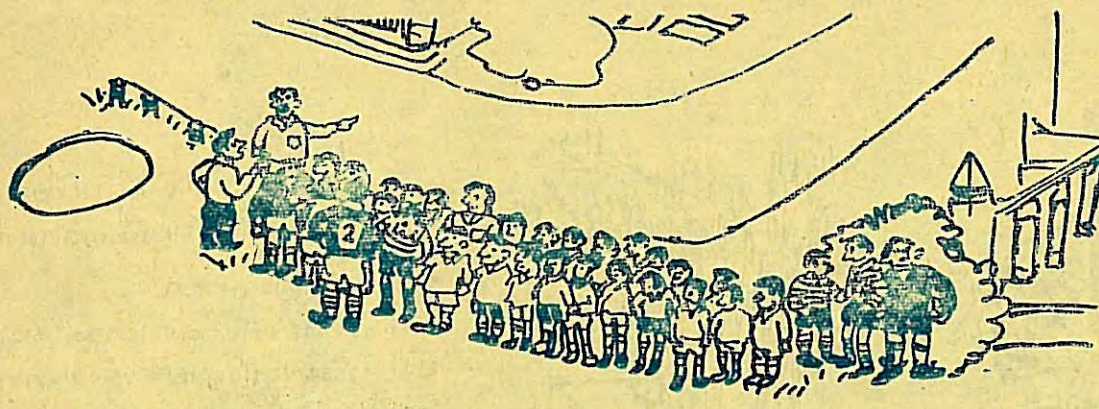
การศกโลก อัจฉาริชยา นันทาวาราย ก็มีอยู่ในเรื่อง
ของคนทั้งนั้น รวมความในเรื่องนี้แล้ว "คนคืออะไร" "คนก็
คือคน" "คนมาจากไหน" "คนมาจากคน" คำตอบนั้นถึงจะเป็น
แบบกำปั้นทุบดิน จงจำไว้ว่า จงคิดแต่เรื่องปัจจุบันและอนาคต
เรื่องอดีตที่ผ่านมาอย่าไปคิดถึงมัน จงเชื่อมั่นในตัวเอง อย่าไป
เชื่อคนอื่น คนอื่นไม่ได้ลิขิตชีวิตเรา ในขณะที่เราจะกระทำ
บางสิ่งบางอย่างที่คนทั่วไปเห็นว่าเป็นการทำชั่ว แต่ตัวเราเห็น
ดีก็ควรทำลงไป เพราะถ้าเราไม่ทำความชั่วในสายตาคนอื่นเสีย
บ้างแล้วโลกเราก็จะไม่รู้จักกับความชั่ว มีแต่ความดี เรื่องศกโลก
ก็คงไม่เกิดขึ้น โลกมนุษย์ก็จะมีความร่มเย็นเป็นสุข ไม่วุ่นวาย
และสับสนเหมือนทุกวันนี้ แต่ไม่มีทางที่โลกมนุษย์จะสงบสุข
ได้ เพราะใครที่ถือกำเนิดมาในโลกมนุษย์แล้วจะต้องมีความผัน
แปรเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน

"ดอกไม้" ใช้ว่าจะมีกลิ่นหอมและสวยงามเสียทุกดอก
ย่อมจะต้องมีสีสรรผิดแปลกแตกต่างกัน บางดอกมีสีสวยสดชวน
มอง บางดอกมีสีขุ่นมัว มองแล้วทำให้เกิดความเศร้า บางดอก
มีกลิ่นหอมชวนให้ดม บางดอกเพียงเข้าใกล้ก็ส่งกลิ่นไม่ดีเสีย
แล้ว ฉะนั้นใครนั้น คนเราจะดงามเสียทุกคนย่อมเป็นไปไม่ได้
ถ้าเราเห็นผู้ใดทำสิ่งไม่ดงามถึงเราจะมีสิทธิหรือไม่มีสิทธิก็ตาม
เราต้องข่มใจไว้อย่าไปว่าเขาคนนั้นว่าเป็นคนเลวเพราะคนเราจะ
ทำอะไรลงไปย่อมคิดเอาการกระทำของตัวเองเป็นหลักกว่าดีและ
ถูกเสมอ ไม่มีใครว่าตนเองเป็นคนเลวหรืออก แม้แต่ผู้ที่กระทำ
ตัวเองเปรียบเสมือน "มหาโจร"

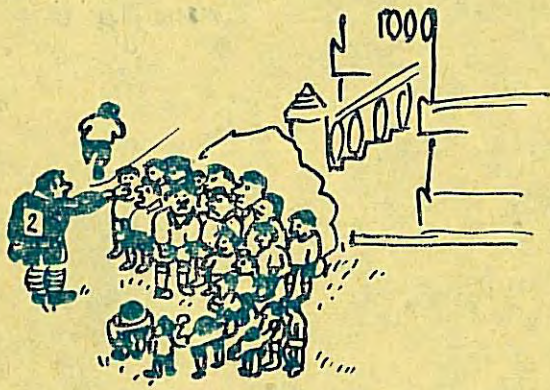
ทุกสิ่งทุกอย่างคือตัวของมันเอง.

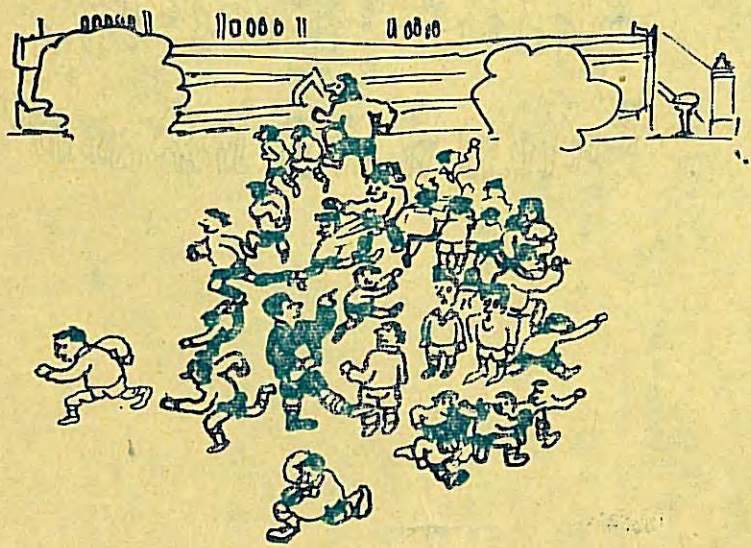
แนวการฝึกหัด

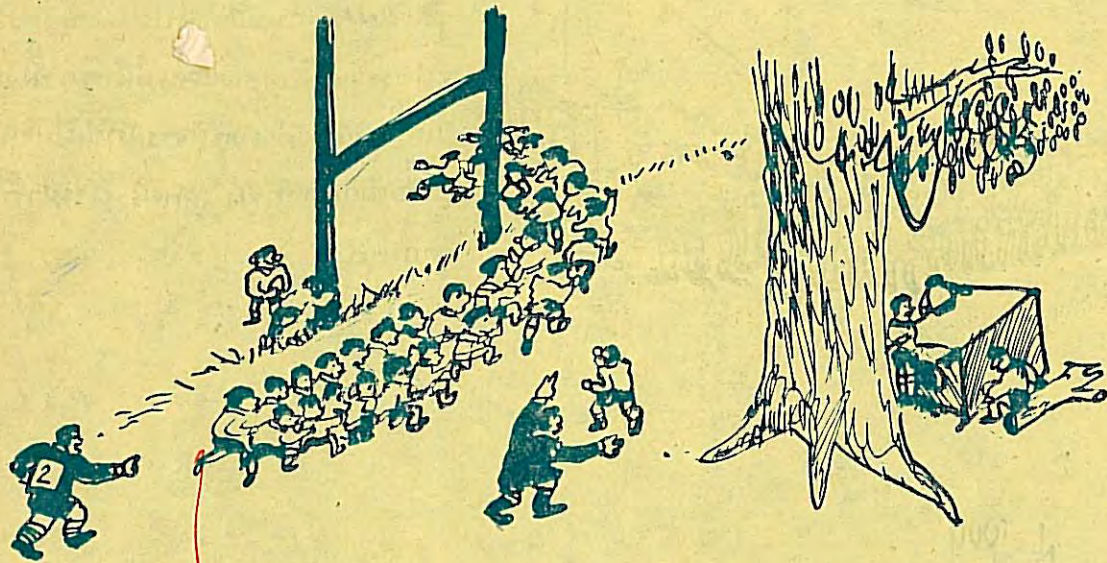
ผมเข้าคณะเด็กโตวันแรกก็
รู้สึกไม่ค่อยสบายใจเท่าไร เพราะมอง-
ไปทางไหนก็เจอแต่คนหน้าตุงๆ ที่นั่น
และผมยังไม่สบายใจหนักขึ้นเมื่อ
เมื่อเลิกแถวก็ฟ้า ค่ำแล้วหน้าก็
ตกมาถึง.

"เด็กใหม่ไปถามหลังทุกคน"
ผมหันรีหันขวาง เพราะไม่รู้ว่าถามหลังมันอยู่ที่ไหน
จนกระทั่งมีเสียงดัง ป้าย ตัง ขึ้นข้าง หลัง
เอาละวันนี้เราก็เอาชยแล้ว

"ไม่รู้จักถามหลังอีกก็ได้ยวสิมรอบโรงเรียน"
มีคำสั่งสำหรับพวกอีก จึงไม่เป็นปัญหาสำหรับที่
ตั้งของสนามหลัง ผมถึงสนามหลัง อย่างรวดเร็ว
เร็ว เพราะผมรู้ทิศทางของสิมรอบโรงเรียนดี!

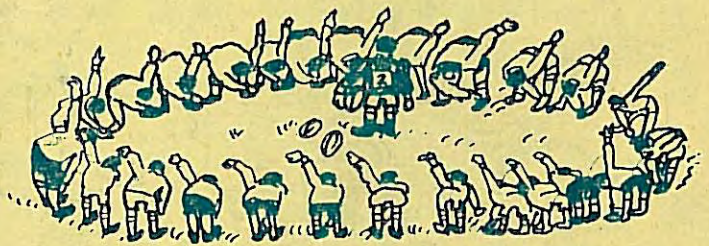

ที่สมาคมหลัง ผมกับเพื่อน หอบจน
 สิ้นหายใจ กระจะนั่งพักเหนื่อยสักหน่อย หัว
 หน้าคงยังไม่หายออก
 "นี่ทำไม เห็นแถวเรียงสอง" เขาอีกแล้ว
 ยังไม่ทันจะนั่งเลย สาสั่งมาจาก กฟ. ก็มา
 อีก "วันนี้วันแรก สามารถก่อน ห้ามอู้"
 หอบหมดละซิ สามารถเด่นั้น คงเลิก
 ข้อม ที่ไหนได้ เพื่อนผมคนหัวแถว
 มันพาไปมีสมาคมหน้า แทนที่จะเป็น
 สมาคมรุ่น

ใจผมคิดแต่ รัง ๑ ๑ ให้มันครบสามารถ แต่-
 รู้สึกมันไกลเหลือเกิน ผมแทบจะร้องไห้

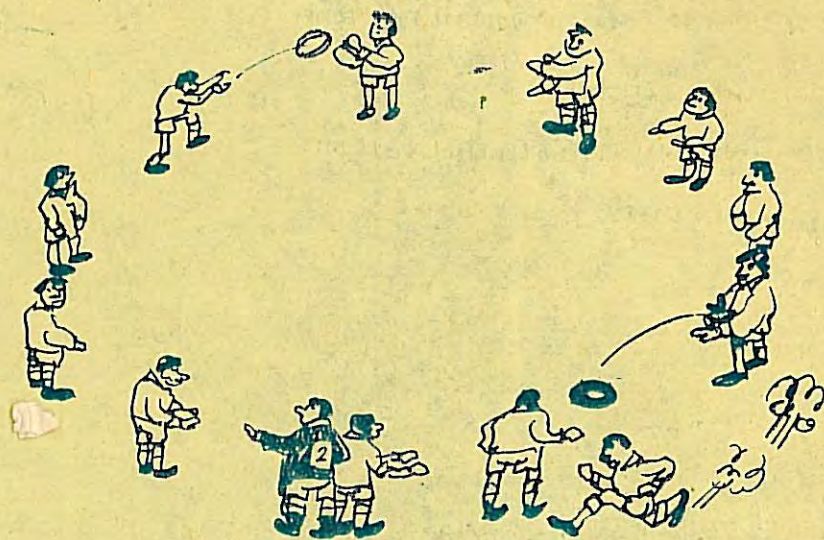
จนครบรอบที่สาม ผมเหนื่อยจนตาตาย
 แต่หูแว่วเสียงของหัวหน้าที่กลางสมาคม ให้ล้อมวง
 ฟังกทยบริหาร รายการซึ่งมีรู้สึกด้วยยิ่งซึ้งกว่าราย
 ทรแรกหน่อย คำสั่งหัวหน้ายังออกมาเรื่อยๆ ซึ่งบาง
 อย่างก็เคยทำมาอย่างก็ไม่เคย แต่ก็ต้องทำจนครบ

เฮ้อ! ไล่ออกไปที

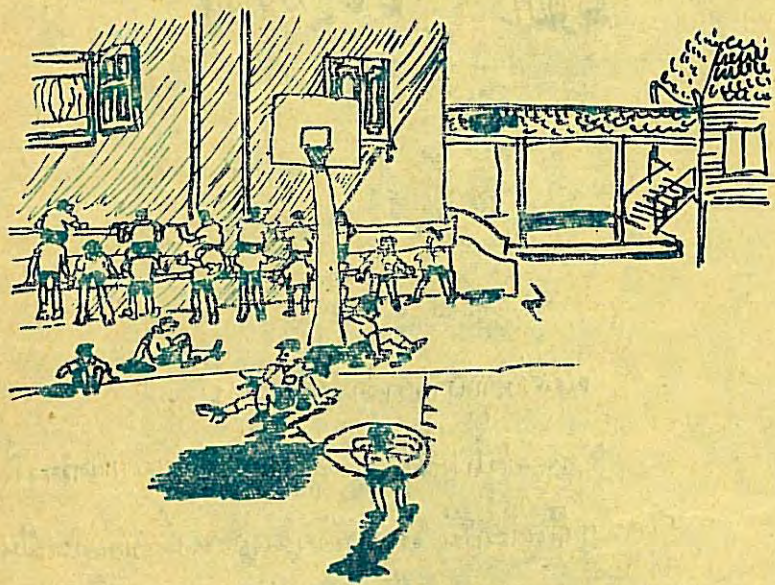
สมาคมกีฬาไทย บริหาร หัวหน้าโค้ช
 รั้วที่ ซึ่งมีส่วนและคล้ายกันหน้าเขียน
 ออัสมีเองผมเพิ่งเคยเห็น

หัวหน้าให้พวกผมซ้อมวิ่งวงกลม ซึ่ง
 พวกผมก็โยนกันไปรอบๆ อย่างฉูดฉาด
 หัวหน้าจึงทำให้ดู พร้อมกับเก็บคำดู
 คนละหนึ่งห้าบ!

ผมส่งลูกกันมาก มีสีมรอบ
 "พอต่อไปซ้อมเตะลูก" สมัยมากครั้น
 ใครๆก็เตะเห็น พวกผมสนทนหน้าขอเตะเป็น
 คนแรก หัวหน้าจึงโยนลูกรักบี้ให้ผม
 "เฮ้! เตะให้ดูทีสิ"
 ผมกระดึ่มโยนลูกขึ้น ชัดเต็มแรงคล้าย
 เตะฟุตบอล "ขออีกซักห้าบเดะนี่" หัว
 หน้าพูดพร้อมกับสอนเตะให้ดู ภายหลังผม
 เก็บทั้งตัว, ข้อเท้าและหน้าอกเพราะรับลูก.
 ไม่ถูกวิธี

ระยะเวลาที่ยังเราเรา หัดกันเพียงแค่นั้น
 หนักหนาดีแล้ว หัวหน้าจึงสอน การแก้ค-
 กิล, ตานี่สูง, เก็บลูก
 ตอนนี้มีพวกผมได้ลอง ๓ ภายนอน ตัก
 พยายามกัน ระนาว

พอถึง วันอาทิตย์ มีทรงวิ่งวัดตัว สิ่งที่ไม่คาด
 ฝันก็เกิดขึ้น คือหัวหน้าจับ พวกสูงเกิน 155 เซนติ
 เมตร มาทำการลดความสูง เพื่อให้ได้เปรียบคณะ
 อื่นมากที่สุด

หลังจากการข่มขู่ผมสูงแค่ 154 ซม
 จาก 157 ซม.

อาทิตย์ต่อมา โศกภัย ก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ คือ
 ระยะเวลาที่นอน หลานหลัง หัวหน้ารู้สึกละสันไปจึง
 เพิ่มเป็น ห้ารอบ และคิดว่าจะไม่เพิ่มไปเรื่อยๆ
 เมล็ดเราจบหลักสูตรแล้ว หัวหน้า จึงสอน วิธีการ
 เล่นในตำแหน่งต่างๆ เช่น การเล่นลูกออก หัวหน้า
 ยุบยให้พวกผมกระแทกกันจนอ่วมทั้งคู่

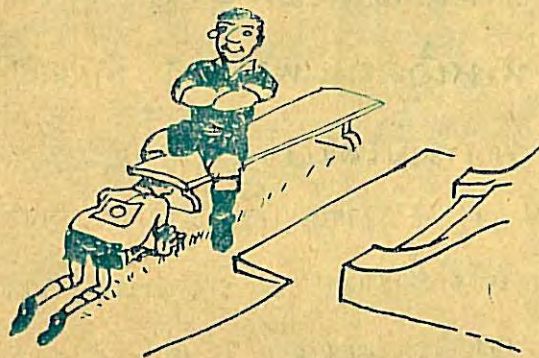

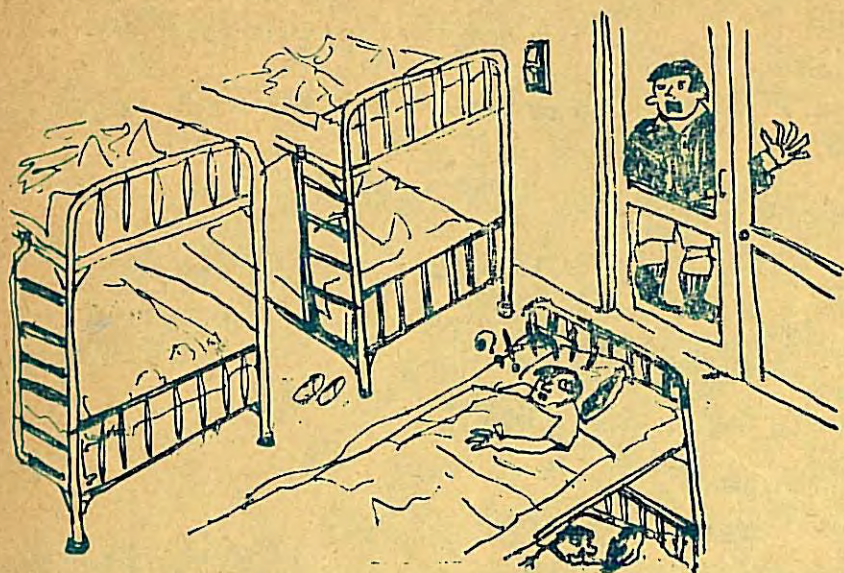
นอกจากนี้ยังมีเกมส์มันๆ ให้พวกผม
เล่นอีก เช่น ทบท้ายลูกให้กองหลัง, แจก
เรือ วิ่งจ้อค สปีด ต่ออีกอย่างหนึ่งก็คือ
ทบเท้าสกรัม

พวกผมต้องขวิดกัน อยู่นานกว่าจะ
เป็น จูบ^๒ ฟัน^๒ ก็หลายครั้ง.

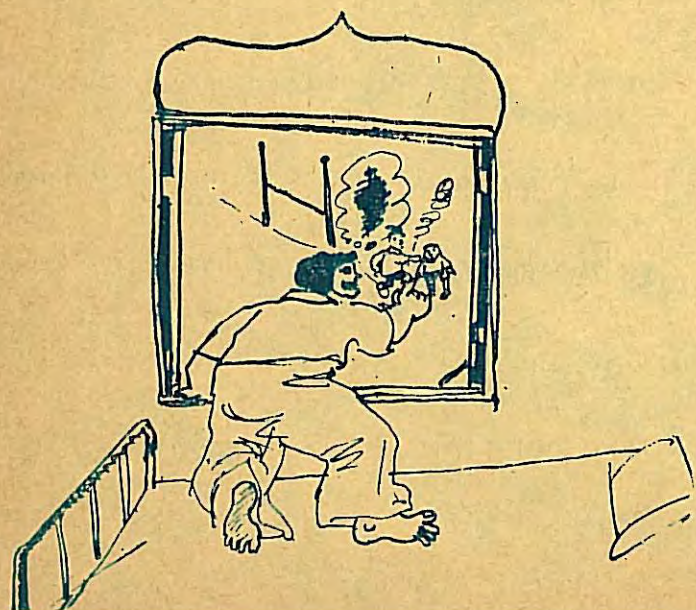
ผมได้^๒ ทำแกลสอง ต้องเอาหัวมุด^๒ เข้าไป
ดัน ต้นขา ซดเกอ^๒ และพร้อม เสียดอก^๒ ชูขม^๒
ทั้งเจ็บ^๒ ทั้งทรมาณ. มีหน้าตัด^๒ ตอนเขียน^๒ ต้องมี
ลายกราฟิก^๒ เพิ่มเติมขึ้นมาอีก คือวิ่งผูก
ข้อเท้า^๒ กับเพื่อนแกลสองตัว^๒ กัน อ้อ สองรอบ
หมามหลัง เพื่อฝึกทบ^๒ ท้าว^๒ ดัน^๒ ในสกรัม

แต่ผมก็ยังโชคดีกว่าพวกเล่น แกลหนึ่ง
ที่^๒ ต้องเอาคอไปงัด^๒ ม้า^๒ หิน^๒ หน้า^๒ คณะ ซึ่งบางที
มี^๒ หน้า^๒ หัก^๒ หัว^๒ หน้า^๒ รวม^๒ อยู่^๒ ด้วย นัยว่าเพื่อ
ฝึก^๒ ให้^๒ คอ^๒ เท้า^๒ ดัน^๒ เสว. แล้วจึงได้^๒ ไป^๒ อา^๒ บ^๒ นี้

ไม่หัดคณะผมคณะเดียวที่จะต้อง
 ขึ้นไปของสภาม และนั่นบางอาทิตย์เวลา
 จะต้องมีกรโต้งเคียงกัน เล็ก น้อย.
 ผลการตัดสินเรื่องนี้ต้องขึ้นอยู่
 กับหัวหน้าที่จะต้องตกลงกัน ผมตัวเล็ก,
 ไม่เกีย... มีหน้าที่ช่วยอย่างเดียว.

ยังมีแก๊งๆ คามชวย ก็เข้ามาเยี่ยมเยียน
 ผมถึงเดือน นอก ตอนเช้าสี่ ภาอาทิตย์

" ขึ้น ๒๒ ไปของสภามด้วย "

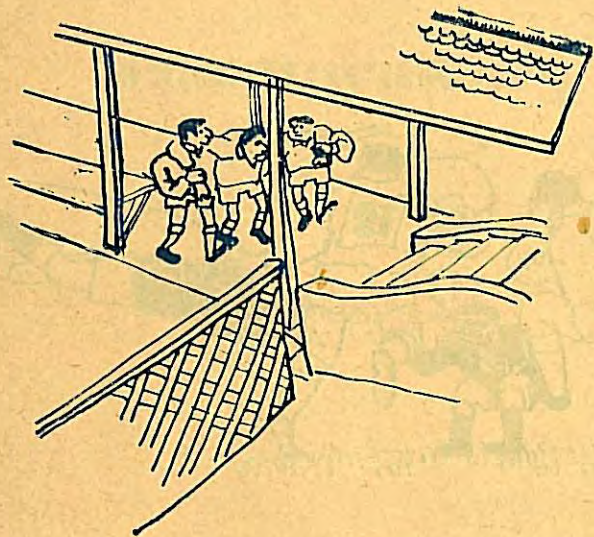
ผมหัวเสีย รึบ รึบ ไปเนี่ยน เครื่องแต่งตัว
 รึบ รึบ ไปที่สภาม หน้าอย่างรวดเร็ว ซึ่งถ้าใคร
 ไม่ได้ พวกผมก็ต้องไปซ่อมที่สภามหลัง ซึ่ง
 ใครก็ไม่รู้ ชุดคลุมตัวกายได้

เมื่อได้สภามแล้ว ผมอาจซ่อมกันดังไป
 ดั่งนั้น จะต้องมีเสียง รุก จากหน้าห้องห้องนอน
 หัวหัดคณะพญาไท มาขัดคามสุขของ
 พวกผมเสมอ.

จะว่าชวยก็ไม่ถูกนัก เพราะซ่อมเสร็จ
 หัวหัดต้องเซ็นหน้าหาม เล็ก น้อย ให้พวกผม
 คนละหอด (ทำใจคดี)

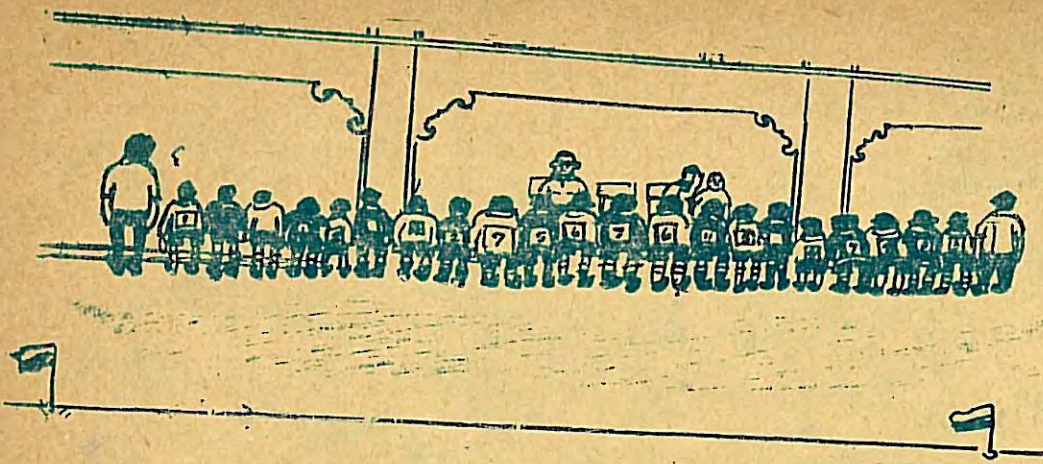
เมื่อพวกผมเป็นหมอตีแล้ว หัวหักก็จัด
 ตัวเป็นรุ่นๆ ผมรุ่นเล็กเป็นหนึ่งในสิบแปด
 คน ของทีมคณะ ที่จะต้องแข่งกันภายในกับ
 ศตวรรษอื่น โอ! ผมรักก็พานี้ขึ้นมาแล้ว
 นี่ ตอนนี้เป็นดีคืนดี ทีมผมก็ถูกจัดให้ประ
 กมกับพวกรุ่นกลาง

แทบตายเสียนะคุณ! แพ้ย่อยยับ.
 เพราะพวกนั้นส่วนใหญ่เป็นเด็กเก่า เคยเล่น
 มาแล้ว ทำให้พวกผมมองคนเจ็บหน้า.
 แข็งทนต์หักไปก็มี แต่ผมมันเด็กดวงตัว
 สู้อสู้รุ่นกลาง เลยแค่ขี้ตายนิดๆ ซึ่ง
 ผมก็เลยใช้เงินซื้อสิ่ง นอกพักผ่อน เสียสหาย
 ไปหลายวัน

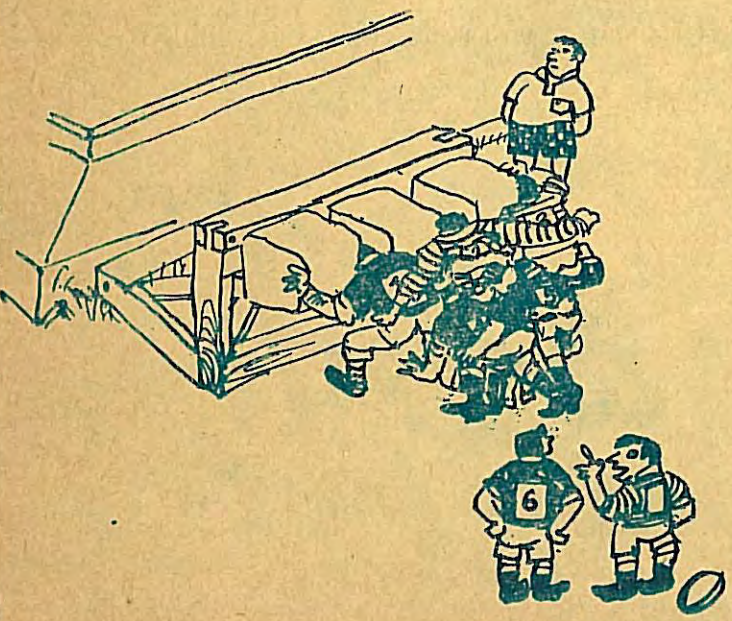
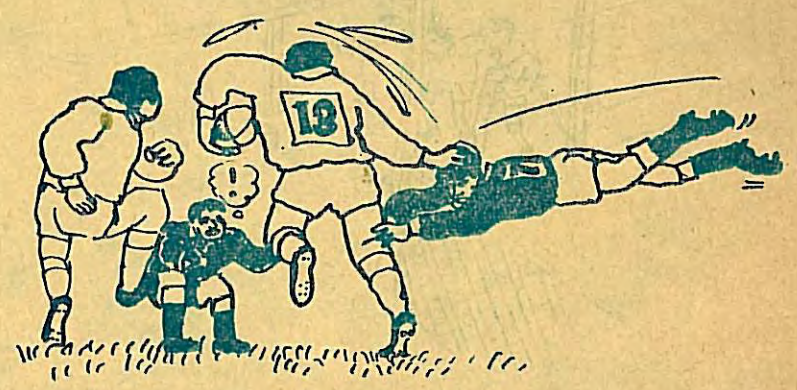
ที่หักก็หักไป เร็วจริงๆ ครับ
 พอถอดเสื้อก็วิ่งปรวด มีลมไป
 แต่มยังได้กินขนมฟรีที่หน้า
 ซื่อไปฝากช้ออีก...!

จนที่สุดเวลาแข่งการรอกอย
ก็มาถึงผมได้รับแจกเสื้อทีมคณะ
ก่อนการแข่งขัน ท่านผู้บังคับการ
ได้ให้โอวาทก่อนการแข่งขัน

ผลงานครั้งแรกก็มีพรเอกซ์ไซด์
กันเป็นธรรมดา กว่าจะหายไซด์ก็พอดีนหมดเวลา
การแข่งขัน
ผลนะหรือ! อยู่ๆให้บอกเลยได้รับ
ชมอายุ.

ผมวนเวียนกับการแข่งและการซ้อมอย่างนี้ทุกปี
จนผมคิดว่าตัวผมเองมีคาถาจำนาฏเพื่อขงพอจึง
นาฏขึ้นสนามหน้า ตอนนั้นผมยิงซ้อมหนักเพราะ
ต้องเจอกับอาจารย์อรุณ และเจ้าข้าเขียว ทั้งไม่ได้
ผมอยากเล่นทีมโรงเรียนนี้ครับ เชียร์ผมสักทีครับ
ผมแถวสองเบตส์นี่ไง...

17/6
5 มค 17

พระยามหาเศรษฐี

เคฟเบอร์ ๑๐

ใครคนไหนไม่รู้จักพระยามหาเศรษฐีคนนั้นก็ไม่รู้จัก
มหาเศรษฐีของเมืองไทย เจ้าคุณมหาเศรษฐีอายุหกสิบเศษๆ เป็น
ผู้มีอะไรๆ พิเศษไปเสียทุกอย่าง แม้กระทั่งความขี้ลม

เจ้าคุณมหาเศรษฐีมีชีวิตหรูหราและโก้เก๋ที่สุด เท่าที่
ความเป็นมหาเศรษฐีจะบันดาลได้สิ่งใดที่เป็นเครื่องอุปกรณ์แสดง
ให้โลกเห็นว่า เป็นมหาเศรษฐี สิ่งนั้นไม่มีเป็นไปไม่ได้

เจ้าคุณตื่นสายเสมอ

สายวันอาทิตย์วันหนึ่ง เจ้าคุณนั่งตาลอยคิดอะไรอยู่ใน
ห้องสมุดแต่ผู้เดียว สักประเดี๋ยวจึงสั่งกระดิ่งเรียกบ่าว

แทบจะทันทีที่ขาดเสียงกระดิ่งบ่าวก็เข้ามาในห้อง นั่ง
ลงบนแผ่นดินห้องที่ปูอยู่หลังเก้าอี้ เจ้าคุณนั่งแล้วก็พูดเสียงเครือๆ
ว่า

“รับประทาน... กระทบมาแล้วครับ”

เจ้าคุณหมุนเก้าอี้มาทางเสียง มองหน้าบ่าวพลางกล่าว
ว่า “อ้อ... แก... ฉลาด”

บ่าวทำหน้าตาเล็ดลัก ระวังระลึกว่า “กระทบชื่อชะล่า
ครับ ไม่ใช่ฉลาด”

“หา! ว่าไงนะ?”

“กระทบกราบเรียนได้เท่า ว่ากระทบชื่อชะล่าครับ”

“อ้าว! แกไม่ใช่ชื่อฉลาดดอก?”

“ครับผม กระทบไม่ใช่ชื่อฉลาด”

“งั้นฉลาดอยู่ไหนล่ะแก?”

“ได้เท่าไล่ออกตั้งแต่เมื่อก่อนครับ”

“อะ! ทำไมงั้น... ข้าตั้งใจจะไล่เองต่างหาก”

บ่าวนางกมหนานี่ ส่วนเจ้าคุณมองเหม่อไปข้างหน้า
แล้วว่า “เอ็งชื่ออะไร?”

“กระผมชื่อชะล่าครับ”

“เออ! เอ็งชื่ออะไรของเอ็งก็ตามใจเถอะ ข้าเรียกมานี้
ก็เพื่อบอกให้รู้ว่า เช้านี้ข้ามีธุระจะต้องรีบไปไม่ต้องเอาของข้า
มาให้ข้ากิน”

บ่าวทำหน้างุนแล้ว “แต่... แต่ใต้เท้ารับประทาน
แล้วนะครับ เช้านี้”

“เอ! กินหรือเปล่าหว่า --- เออ. แล้วข้ามีธุระอะไร
เอ็งจำได้ไหม?”

“ใต้เท้ามีธุระจะต้องพบกับเจ้าคุณและคุณหญิงศักราช
ครับ”

“เออ! จริงซี... ไปบอกคนธรรพ์ไว้ เตียวข้าจะไปบ้าน
เจ้าคุณศักราช”

“แต่... ง่า... ใต้เท้าครับ ใต้เท้านัดให้เจ้าคุณและคุณ
หญิงศักราช ๔ ไร่ให้มาพบที่นั่นครับ”

ขณะนั้นบ่าวผู้หญิงก็คลานเข้าไปในห้อง ส่งของให้
เจ้าคุณ บอกว่าห้างกูดแมนส่งมา เจ้าคุณจึงใช้ให้ชะล่าแก้มือ
ออก ปรากฏว่าเป็นเสือกางเกงชุดอาบนา

เจ้าคุณจึงเสือกางเกงชุดนั้นพลางพิมพ์ว่า “ข้ามีธุระ
อะไรจะต้องส่งเสือกางเกงสำหรับอาบนา”

“สระขี้เมนต์สร้างเสร็จแล้วครับ”

“เอ้อ! จริงซี... อยู่ที่ไหนวะ?”

“หลังตึกครับ”

เจ้าคุณมหาฯ แต่งตัวชุดน้ำทะเลออกจากตึก ลงบันได
ได้สามขั้นก็เผชิญหน้ากับเจ้าคุณและคุณหญิงศักราช ๔ เจ้าคุณ

ศักราช ๔ ถามว่า “นั่นเจ้าคุณจะไปไหน?”

เจ้าคุณมหาฯ หัวเราะ “มาก่อน ๆ จะกระโดดน้ำให้
ดู” แล้วก็เดินนำหน้าไป ประมาณอีกสักสามวาจะถึงปากสระ
เจ้าคุณมหาฯ ก็กางแขนกันคนทั้งสองให้หยุดอยู่ข้างหลัง แล้ว
กล่าวว่า “คอยดูผมจะกระโดดทำโลกใบนี้นให้ขม” ขาดคำก็วิ่ง
ถลาไปยังกระดานสำหรับกระโดด ถึงปลายกระดานก็กระโดด
ขึ้นแล้วเหยียบด้วยเท้าคู่ กระดานอ่อนยวบลง แล้วก็ดีดร่างเจ้า
คุณมหาฯ ตีลังกาสามสับห้าท่าก่อนกลับลงไปที่สระ

“คุณพระช่วย!” คุณหญิงศักราช ๔ ร้องสุดเสียงเมื่อได้
ยินเสียงเหมือนใครทุบมะพร้าวในสระนั้น

ทั้งคุณหญิงและเจ้าคุณวิ่งไปที่สระนั้นทันที น้ำไม่มีใน
สระสักหยด!!! เจ้าคุณมหาฯ สลบลาคาที่...

ภายในห้องเจ้าคุณมหาฯ นอกจากเจ้าคุณและคุณหญิง
ศักราช ๔ และนายแพทย์ประจำเคหาสน์แล้วก็มีเจ้าคุณมหาฯ ผู้มี
ผ้าพันอยู่รอบศีรษะและแขน นอนอยู่บนเตียง

นายแพทย์ก็กล่าวว่า “ใต้เท้ารอดชีวิตอย่างหวุดหวิด

เต็มที”

เจ้าคุณพยักหน้า “จริงซี... น้ำในสระมันลึกเหลือเกิน และไอ้ผมเอง
ก็ล้มไปว่าว่าน้ำไม่เป็น...”

ลาก่อน....วชิราวุธที่รัก

จากวันนั้น... ฉันก้าวเข้าสู่โรงเรียนด้วยสายตาที่หวาด
ผวา..... ความรู้สึกยากที่จะพรรณา..... ฉันจากมาแล้ว.....
จากสิ่งทรงกึ่งหลาย.....

ดวงอาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้า..... ทอแสงต้องสรวระนา
หลังคึกขาวเป็นเงาแวววามงามระยิบระยับ..... ฉันยืนอยู่อย่าง
เดียวดาย... คิดถึงความสุขทั้งหลายในอดีต... นานาจากกรรม
ไหลหลั่งออกมาไม่ขาดสาย... คำพูดของพอยงกองอยู่ในหู "นะ
ตาลูกผู้ขายมีค่านักลูกเอ๋ย" ... ฉันพยายามกอด... แต่...

จากวันนั้น... ฉันก้าวไปสู่ชีวิตใหม่... ซึ่งเต็มไปด้วย
ความไม่แน่นอน... มีทั้งความสุข... ความทุกข์... มาบังคับ.....
ฉันเป็นผู้ใหญ่ขึ้น..... บางคนรักฉัน... บางคนเกลียดฉัน...
ฉันไม่เข้าใจ... บางครั้ง... ฉันต้องกอดพันกับความมอยุติธรรม
ทั้งหลาย..... ฉันยอมสู้อยู่เสมอ..... ไม่มีใครรู้หรือกว่าฉันคิด
อย่างไร.....

จนถึงวันนี้... ท้องฟ้าที่เคยสดใสก็พลันมืดสลัวลง.....
สายลมพัดอ่อน ๆ... หมู่นกบินไม่หน้าคณะดูสงบนิ่ง... น้ำในสระ
ราบเรียบปราศจากฟองคลื่น... สนามรักบัวว่างเปล่าปราศจากการ
เหลียวแลเหมือนแต่ก่อน... วันนั้นแล้วสินะที่ฉันจะต้องจากไป...
จากไปสู่กับความหฤโหด..... ความหฤโหดแห่งการดำเนินชีวิต
ภายนอก... จากไปพบกับความหลอกลวงกับสังคมมนุษย์...

ลาก่อน... ครูอาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน

ลาก่อน... หอประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งประดิษฐานองค์ผู้

พระราชทานกำเนิด

ลาก่อน... ตึกขาวที่เคยเดินบนลงตั้งแต่ยังค้อมีใหญ่..

ลาก่อน... สนามบาสฯ.. คอร์ตแบดฯ ที่เคยสร้างทั้ง

ความสมหวังและผิดหวัง

ลาก่อน... คู่สุด... คณะที่เคยให้ทั้งความอบอุ่นและ

วิชาการต่างๆ

ลาก่อน... ทุกคนกำลังเก็บของ... เขากำลังจะจากฉันไป

มองดู... ดวงตาที่บอกถึงความร่าเริง... ความมีอิสระ

ปราศจากสิ่งผูกพัน... ความสนุกสนาน... ฉันมองเข้าไปใน

ห้อง... เพื่อนฉัน... ทุกคนนั่งนิ่งเหมือนหุ่น... มองออกไปข้าง

นอกอย่างไร้จุดหมาย... นานาคลอหน่วย... ฉันใจหาย..... เสียง

เพลง Vajiravudh Good Bye แว่วมาแต่ไกล... ฉันรีบเดินบน

คณะ... ไม่ต้องการให้ใครเห็นความอ่อนแอของฉัน... คณะ

เจียบเหงา... ปราศจากผู้คนเสมือนแต่ก่อน... ฉันเก็บของลง

กระเป๋... ลาก่อนเพื่อนรัก... ฉันกำลังจะก้าวออกจากประตู

ไปแล้ว... แต่ไม่วายหันกลับมามองอีกเป็นครั้งสุดท้าย.....

ลาก่อนวชิราวุธวิทยาลัยอันเป็นที่รักยิ่ง

หากจะมีผู้ปกครองเด็ก คือ บิดามารดา หรือคนอื่น
ไม่พอใจในหนทางที่ฝึกสอน ก็จงอย่าครั้นคร้าม และคล้อย
ตาม หรือลตหย่อนผ่อนให้เขา แม้เขาไม่พอใจจะลาเอาบุตร
หลานของเขาออกเสียจากโรงเรียนก็ตามใจเขา

(พระราชดำรัสตอบในงานพระราชพิธีฉัตรมงคลของโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ๑๒ พ.ย. ๕๕)